MİMAR SİNAN GÜZEL SANATLAR ÜNİVERSİTESİ ★ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

RİZE-ÇAMLIHEMŞİN ORTAN VE YOLKIYI KÖYLERİ KIRSAL SİT KORUMA ÖNERİLERİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

P. Nur PAMUKÇU CEBECİ

Anabilim Dalı: Mimarlık Anabilim Dalı

Programı: Koruma ve Restorasyon

Tez Danışmanı: Doç. Dr. Koray GÜLER

Mart 2021

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen Bilimler Enstitüsü tez yazım klavuzuna uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmasında;

- tez içindeki bütün bilgi ve belgeleri akademik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi,
- görsel, işitsel ve yazılı tüm bilgi ve sonuçları bilimsel etik kurallarına uygun olarak sunduğumu,
- başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda ilgili eserlere bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunduğumu,
- atıfta bulunduğum eserlerin tümünü kaynak olarak gösterdiğimi,
- kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı,
- ücret karşılığı başka kişilere yazdırmadığımı (dikte etme dışında), uygulamalarımı yaptırmadığımı,
- ve bu tezin herhangi bir bölümünü bu üniversite veya başka bir üniversitede başka bir tez çalışması olarak sunmadığımı

beyan ederim.

Anneme ve babama,

ÖNSÖZ

Yüksek lisans eğitimim başta olmak üzere, konu seçimim dahil, tez çalışmalarım sürecinde yapıcı eleştirileri ve önerileri ile beni yönlendiren, cesaretlendiren ve desteğini hep hissettiğim çok değerli hocam Doç Dr. Koray GÜLER'e, tez savunma jürisindeki katkıları için Doç. Dr. Zeynep ERES ile Doç. Dr. Tülay ÇOBANCAOĞLU'na ve Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Koruma ve Restorasyon Yüksek Lisans Programı'ndaki tüm hocalarıma, çok teşekkür ederim.

Saha çalışmalarımı yapabilmem için bana evlerini açan Ortan ve Yolkıyı Köyleri halkına, Ortan Köyü muhtarı Mehmet Ziya YILMAZ'a ve Yolkıyı Köyü muhtarı Nalan DUMAN'a, rölöve çalışmalarımda yardımını esirgemeyen Esma PAMUKÇU'ya, hava fotoğraflarının çekimini yapan Yusuf ÖZARSLAN ve Tanju AKSU'ya, konaklama konusunda destek olan değerli büyüğüm İdris DUMAN ve Doğa Otel personeline, bölge hakkında bilgisine başvurduğum İbrahim DEMİRCİ, Evren ATAMAN, Şerif GÜLAP, Aysel DUMAN, Kevser YÜKSEL, Dursune TURAN ile Hale GÜNEŞ'e, Ortan ve Yolkıyı Köyleri'ne ait güncel kadastral haritaları edinmemde yardımı dokunan Rize İl Özel İdaresi'ne, Gökhan KOPUZ'a, Ekrem KILIÇ'a ve geçmiş tarihli hava fotoğraflarına ulaşmamı sağlayan Harita Genel Komutanlığı'na teşekkür ederim.

MSGSÜ Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinatörlüğü'ne tez kapsamında önerilen projeye katkıları için teşekkür ederim.

Yüksek lisans eğitimimle birlikte hayatıma girip, tez sürecim boyunca manevi ve teknik anlamda desteklerini esirgemeyen Beste GÜZEL, İldem Özlem ÇELİKER, İremnur YAŞAR ile Heves ŞAHİN'e sonsuz teşekkür ederim.

Bugüne kadar hep yanımda olan ve tez sürecimde de beni yalnız bırakmayıp, her zaman destekleyen annem Rukiye PAMUKÇU ve babam Turgut Ahmet PAMUKÇU'ya, özellikle tez çalışmalarım sırasında motive olmama yardımcı olan hayat arkadaşım Volkan CEBECİ'ye şükranlarımı sunarım.

RİZE-ÇAMLIHEMŞİN ORTAN VE YOLKIYI KÖYLERİ KIRSAL SİT KORUMA ÖNERİLERİ

ÖZET

Doğu Karadeniz, tarih boyunca içinde yaşayan insanların yaşamını şekillendiren ve bölgeye özgü yaratıcı çözümler üretilmesine olanak sağlayan yerleşimlere sahiptir. Bölgenin kendine has iklimi ve doğa koşulları; bölge insanının yerleşimde, mimaride ve yapım tekniklerinde yeni arayışlara girmesi ve yörenin karakteristiğine uygun çözümler üretmesi sonucunu getirmiştir. Karadeniz sahilindeki Rize şehir merkezine, yaklaşık 40 km. uzaklıkta Fırtına Vadisi eteklerinden konumlanan Çamlıhemşin ilçesi, sahip olduğu önemli doğal ve kültürel miras değerleri ile ülkemizin önde gelen miras alanlarından biridir. Bu anlamda, korunması gerekli kültür mirasına ait yapım gelenekleri de kültürel ve mimari bir örnekleşmenin tehdidi altındadır. Kaçkar Dağları Milli Parkı sınırının da dahil olduğu Çamlıhemşin ilçesindeki kırsal yerleşimlerden büyük bir bölümünün özgünlük ve bütünlük değerlerini kaybetmiş ya da kaybetme sürecinde olduğu izlenmektedir. Geçmişten günümüze dek bölge tarihine tanıklık etmiş; yaşam kültürünü ve geleneksel yerleşim karakterini yansıtan Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin bünyesinde barındırdıkları kırsal miras değerlerini büyük oranda koruyarak bugüne ulaştığı görülmektedir. Kültür ve doğanın bir ürünü olarak karşımıza çıkan tarihi kırsal yerleşimler; cami, köprü, değirmen, kahvehane, okul, konut, serender ve depo işlevli yapılar ile bostanlar, tarlalar ve ormanların oluşturduğu fiziksel dokusuyla döneminin kırsal yaşamı, mimari konumu, yapı teknolojisi, yapım teknikleri, peyzaj özellikleri ve geleneksel yapı ustalıkları hakkında detaylı bilgiler vermektedir.

Koruma gündemine son yıllarda katılan "kültürel peyzaj" kavramı ile birlikte şekillenen tez kapsamında; doğanın izin verdiği ölçüde, insanoğlunun da katkılarıyla ortaya çıkmış Ortan ve Yolkıyı tarihi yerleşimlerinin bulunduğu Çamlıhemşin İlçesi'nin kültürel peyzaj değerleri incelenmiştir. Kavramın tanımlama süreci, sınıflandırılması ve değerlendirme ölçütleri aktarılarak, Çamlıhemşin'in kültürel peyzaj değerleri tespit edilmiştir. Bu çalışma Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin kültürel peyzaj değerleri göz önünde bulundurularak; sözü edilen köylerin geleneksel mimarisini, geleneksel yapı türlerini ve yapım tekniklerini, plan-cephe özelliklerini tanıtmak ve korunması için bütüncül bir bakış açısı ile öneriler üretmeyi hedeflemektedir. Sözü edilen bu önerilerin üretilebilmesi için mimari belgeleme, haritalama gibi çalışmalar Rize İl Özel İdaresi'nden edinilen güncel kadastral haritalar ile Harita Genel Komutanlığı'ndan edinilen geçmiş tarihli hava fotoğrafları çakıştırılarak altlık olarak değerlendirilmiştir. Mimari belgelemele sürecinde ise; her bir yapı için envanter fişleri hazırlanmış, yerleşimlerin karakteristik özelliklerini saptamak için seçilen bi grup yapının detaylı rölöve çizimleri hazırlanmıştır. Bu kapsamda 75 geleneksel, 16 çağdaş yapıdan oluşan Yolkıyı Köyü'ndeki ve 23 geleneksel, 3 çağdaş yapıdan oluşan Ortan Köyü'ndeki tüm yapılar belgelenmiştir. Dik yamaçlar üzerine konumlandırılmış olan yapıların bodrum kat mekanlarının yaklaşık 60 cm kalınlığındaki kargir duvarlardan oluşturulduğu, üst katların ise ahşap yığma ya da ahşap karkas yapı tekniği ile inşa edildiği tespit edilmiştir. Hazırlanmış olan tez, son yıllarda yalnızca yaz aylarında mevsimsel bir kullanımın görüldüğü doğal ve kültürel değerleriyle bütüncül olarak korunması gereken Ortan ve Yolkıyı yerleşimlerinin kırsal peyzaj değerlerinin korunmasına ilişkin çok yönlü sorunları saptayarak sürdürülebilir koruma olasılıklarını değerlendirmiştir. Bu doğrultuda özgünlüğünü ve bütünlüğünü büyük ölçüde koruyarak günümüze ulaşmış Ortan ve Yolkıyı kırsal peyzajının ve kırsal mimarlık mirasının geleceği, ICOMOS'un 1999 tarihli "Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü", 1999 tarihli "Uluslararası Kültürel Turizm Tüzüğü", 2008 tarihli "Kültürel Rotalar Tüzüğü", 2014 tarihli "İnsani Değer Olarak Miras ve Peyzaj Floransa Bildirgesi", 2017 tarihli "Tarihi Ahşap Yapıların Korunması İçin İlkeler" ve 2017 tarihli "Kırsal Peyzaj Miras Tüzüğü" gibi ilkesel metinler çerçevesinde tartışılarak öneriler geliştirilmiştir. Bu ilkesel metinler doğrultusunda mevcutta var olan Kaçkarlar Kültürel Rota geliştirilerek köylerle olan

bağlantısı sağlanıp, yeni bir rota oluşturulmuştur. Ekonomik anlamda refahın sağlanabilmesi adına öneriler üretilerek geleneksel konutlarda aile pansiyonculuğu değerlendirilmiştir. İncelenen geleneksel yapıların güncel durumları ele alınarak korumanın ve sürdürülebilirliğin nasıl sağlanabileceği tartışılmıştır.

RURAL CONSERVATION PROPOSALS for the HISTORIC VILLAGES of YOLKIYI and ORTAN IN RIZE-CAMLIHEMSIN

ABSTRACT

The Eastern Black Sea region has settlements that have shaped the lives of the people living in it throughout history and enable the production of creative solutions peculiar to the region. Distinctive climate and natural conditions of the region; resulted in the folk of the region seeking new solutions in settlement, architecture, and structure techniques and producing solutions appropriate for the attributes of the territory. Located at the foothills of the Fırtına Valley, approximately 40 km from Rize city center on the Black Sea coast, Çamlıhemşin district is one of the prominent heritage sites of our country with its important natural and cultural heritage values. In this sense, the construction traditions belonging to the cultural heritage that should be preserved are also under the threat of a cultural and architectural exemplary. It is observed that most of the rural settlements in Çamlıhemşin district, including the border of Kaçkar Mountains National Park, have lost their authenticity and integrity values or are in the process of losing. It is seen that Ortan and Yolkiyi Villages, which have witnessed the history of the region from past to present and reflect the life culture and traditional settlement character, have reached today by preserving to a large extent the rural heritage values they comprise. These settlements appear as a product of culture and nature; they provide detailed information about the rural life of the period, architectural position, construction technology, construction techniques, landscape features and traditional building mastership with the physical texture of mosques, bridges, mills, coffeehouses, schools, residences, granaries and warehouses, gardens, fields and forests.

Within the scope of the thesis shaped with the concept of "cultural landscape" that has been on the preservation agenda in recent years; The cultural landscape values of

Çamlıhemşin district, where the Ortan and Yolkiyi historical settlements, have emerged with the contributions of human beings, to the extent allowed by nature, have been examined. The cultural landscape values of Çamlıhemşin were determined by transferring the concept's definition process, classification and evaluation criteria. This study aims to introduce the traditional architecture, sort of traditional building and construction techniques, plan-facade features of Ortan and Yolkiyi Villages and to produce offers for their preservation. In order to produce these mentioned offers, studies such as architectural documentation and mapping were evaluated as a base by overlapping the current cadastral maps obtained from the Rize Special Provincial Administration with the past aerial photographs obtained from the General Command of Mapping. During the architectural documentation process; inventory slips for each building and detailed survey drawings of a group of buildings were selected to determine the characteristics of the settlements were prepared. In this context, all the buildings in Yolkiyi Village, which consists of 75 traditional, 16 contemporary buildings, and Ortan Village, which consists of 23 traditional and 3 contemporary buildings, have been documented. It has been determined that the basement floors of the buildings located on steep slopes are made of masonry walls approximately 60 cm thick, while the upper floors are built with wooden piling or wooden carcass construction techniques. The thesis prepared has evaluated the sustainable conservation possibilities by identifying the multi-faceted problems related to the protection of the rural landscape values of the Ortan and Yolkiyi settlements, which need to be protected in a holistic manner with their natural and cultural values, which have only been used seasonally in the summer months in recent years. In this direction, the future of Ortan and Yolkiyi rural landscape and rural architectural heritage, which has survived to the present day by preserving its originality and integrity to a great extent; suggestions have been made by discussing afterward within the framework of principal texts such as “Florence Declaration on Heritage and Landscape as Human Value” dated 2014, “Principles for the Protection of Historical Wooden Buildings” dated 2017 and the “Rural Landscape Heritage Regulation” dated 2017, "Traditional Architectural Heritage Charter" of ICOMOS dated 1999, “International Cultural Tourism Regulation” dated 1999, “Cultural Routes Regulation” dated 2008.

İÇİNDEKİLER

Sayfa

ÖNSÖZ……..ix

ÖZET…….xi

ABSTRACT.....xiv

İÇİNDEKİLER.....xvi

KISALTMALAR.....xx

ŞEKİL LİSTESİ.....xxii

1. GİRİŞ ……1

1.1 Araştırmanın Amacı ve Önemi.....2

1.2 Kapsam ve Yöntem.....3

2. RİZE-ÇAMLIHEMŞİN.....6

2.1 Konum ve Topoğrafik Özellikler.....7

2.2 İklim ve Bitki Örtüsü.....9

2.3 Tarihsel Gelişim.....13

2.4 Sosyo-Ekonomik Özellikler.....15

3. RİZE-ÇAMLIHEMŞİN'İN KÜLTÜREL PEYZAJ DEĞERLERİ.....20

3.1 Kültürel Peyzaj Kavramı.....20

3.1.1. Kültürel Peyzaj Alanlarının Sınıflandırılması.....23

3.1.2. Kültürel Peyzaj Alanlarının Değerlendirme Ölçütleri.....27

3.2 Rize-Çamlıhemşin'in Kültürel Peyzaj Değerleri.....31

3.2.1. Yaşam Şekli ve Arazi Kullanımının Sürekliliği, Geleneksel Yerleşim...32

3.2.2. Ender Olma Özelliği.....35

3.2.3. Tarım ve Çiftçlik.....37

3.2.4. Gelenek ve Göreneklerle İlgili Referanslar.....40

3.2.5. Orman Alanları, Özel Fauna ve Flora Türleri 42
3.2.6. Arkeolojik Değerler 45
3.2.7. Korunan Alanlar 49
4. ORTAN VE YOLKIYI KÖYLERİ KIRSAL MİMARLIK MİRASI 52
4.1 Yerleşim Özellikleri 55
4.2 Geleneksel Yapı Türleri 62
4.2.1. Konutlar 65
4.2.2. Yardımcı Yapılar 67
4.2.3. Dini Yapılar 71
4.2.4. Üretim Yapıları 75
4.2.5. Köprüler 76
4.2.6. Eğitim Yapıları 78
4.2.7. Çeşmeler 80
4.3 Konutların Plan ve Cephe Özellikleri 81
4.3.1. Plan Özellikleri 81
4.3.1.1 Zemin Kat Planı Özellikleri 84
4.3.1.2 Birinci Kat Plan Özellikleri 89
4.3.1.3 Bodrum Kat Planı Özellikleri 95
4.3.2 Plan Elemanları ve Mekanlar 101
4.3.2.1. Aşhane 107
4.3.2.2. Hayat 108
4.3.2.3. Odalar 109
4.3.2.4. Ahır ve Otluk 110
4.3.3.Cephe Özellikleri 112
4.3.4. Bezemeler 119
4.3.4.1. Ahşap İşleri 119

4.3.3.2. Taş İşleri 122
4.3.3.3. Demir İşleri 124
4.3.3.4. Kalem İşleri 126
4.4 Yapım Tekniği ve Malzeme Özellikleri 127
4.4.1.Ahşap Yığma Sistem 133
4.4.2. Ahşap Karkas Sistem 135
4.4.2.1. Ahşap dolma sistem 135
4.4.2.2. Göz dolma sistem 137
4.4.2.3. Muskalı dolma sistem 140
4.4.2.4. Çakatura yapım sistemi 141
4.4.3. Kagir Yapım Sistemi 142
4.4.4. Çatı Biçimlenişi 143
5. ORTAN VE YOLKIYI KÖYLERİ KIRSAL MİMARLIK MİRASI KORUMA SORUNLARI 146
5.1. Sosyo-kültürel ve Ekonomik Sorunlar 149
5.2. Yapılı Çevreye İlişkin Sorunlar 150
5.2.1. Yerleşim ölçeğinde sorunlar 150
5.2.2. Yapı Ölçeğinde Sorunlar 161
5.3. Yasal Sorunlar 171
6. ORTAN VE YOLKIYI KÖYLERİ KIRSAL MİMARLIK MİRASININ KORUNMASINA YÖNELİK ÖNERİLER 174
6.1. Sosyo-kültürel ve Ekonomik Sorunların Çözümüne Yönelik Öneriler 174
6.2. Yapılı Çevreye İlişkin Öneriler 176
6.2.1. Yerleşim Ölçeğinde Öneriler 177
6.2.2. Yapı Ölçeğinde Öneriler 186
6.3. Yasal Öneriler 187
7. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME 192

KAYNAKLAR 194

ÖZGEÇMİŞ..... Hata! Yer işareti tanımlanmamış.

KISALTMALAR

BM **:** Birleşmiş Milletler

COE **:** Avrupa Konseyi (Council of Europe)

ICOMOS **:** Uluslararası Anıtlar ve Sitler Konseyi (International Council on Monuments and Sites)

IUCN **:** Uluslararası Doğa Koruma Birliği (International Union for the Conservation of Nature)

TDK **:** Türk Dil Kurumu

UNESCO **:** Birleşmiş Millet Eğitim, Bilim ve Kültür Örgütü (United Nations Education, Scientific ve Cultural Organization)

WWF **:** Dünya Doğayı Koruma Vakfı (World Wide Fund for Nature)

ŞEKİL LİSTESİ

Sayfa

Şekil 2.1: Rize İli'nin Çamlıhemşin İlçesi'ni gösteren harita. 6

Şekil 2.2: Çamlıhemşin İlçesi'nin idari bölünüşünü gösteren harita. 7

Şekil 2.3: Yerleşime ait topoğrafyadan bir görünüm. 8

Şekil 2.4: Yaprakları gür orman örtüsüne bir örnek. 11

Şekil 2.5: Rakımın 2000m.'nin üzerindeki yaylalarda görülen Alpin çayırları ve zirveler. 11

Şekil 2.6: Fırtına Deresi'nden bir görünüm. 12

Şekil 2.7: Çamlıhemşin'in eski Hükümet Konağı (Url-1). 15

Şekil 2.8: Çamlıhemşin'deki alabalık çiftliğinden bir görünüm (Url-2). 17

Şekil 2.9: Çamlıhemşin'deki arıcılık faaliyetini gösteren fotoğraf (Url-3). 18

Şekil 2.10: Çamlıhemşin'de Fırtına Deresi'nde yapılan raftingten bir görünüm (Url-4) 19

Şekil 3.1: Sauer'in kültürel peyzajın bileşenlerini gösteren çizelge (Head, 2000). ... 21

Şekil 3.2: Kültürel peyzaj kavramının tarihsel gelişimi (Kap Yücel ve Salt, 2018 , s. 41) 22

Şekil 3.3: (Solda) Almanya'daki Potsdam Sarayı ve (Sağda) Fransa'daki Versailles Sarayı' ndan görünümler (Url-5, Url-6)…….23

Şekil 3.4: Rize''nin Hemşin İlçesi'nde yer alan Ciha Kalesi'nin kalıntılarından bir görünüm (Url- 7)…….....24

Şekil 3.5: (Solda) Filipinler'deki Cordilleras pirinç terasları ve (Sağda) Fransa'daki Saint Emilion üzüm bağlarından bir görünüm (Url-8, Url-9)…….……25

Şekil 3.6: (Solda) Avustralya' daki Uluru-Kata Tjuta Ulusal Parkı ve (Sağda) Çin' deki Huangshan Dağı'ndan bir görünüm (Url-10, Url-11)…….25

Şekil 3.7: Kültürel peyzaj kategorilerinin Dünya Miras ölçütleriyle ilişkisi……..28

Şekil 3.8: Çamlıhemşin Yolkıyı Köyü'nden bir görünüm…….33

Şekil 3.9: Patikanın yerleşimdeki yerine bir örnek……34

Şekil 3.10: Dik yamaçlara konumlandırılan yapılardan bir görünüm……35

Şekil 3.11: Çamlıhemşin'de serender örneği……..36

Şekil 3.12: Çamlıhemşin Yolkıyı Köyü'nde zemin kat misafirhane olarak kullanılan serenderlerden bir görünüm……....37

Şekil 3.13 : Mısır tarlasına bir örnek (Url- 13)…….…..38

Şekil 3.14 : (Solda) Mısır kurutulan serendere (Url-14) ve (Sağda) Kurutulan mısırın öğütüldüğü değirmene bir örnek (Url-15)……...38

Şekil 3.15 : Vadide yapılan çay tarımına örnek bir fotoğraf……...39

Şekil 3.16 : Ortan Köyü'nden Çamlıhemşin'li pastacı Şerif Gülaboğlu'nun Rusya'daki pastanesinin önünden bir fotoğraf, Gülab Pastanesi (Biryol, 2013)…....40

Şekil 3.17 :Çamlıhemşin'in orman alanlarından bir görünüm……...43

Şekil 3.18: Kaçkar Dağları'na ait endemik bitki türlerini gösteren bir fotoğraf……44

Şekil 3.19 : Vadinin sahip olduğu Şimşir ormanlarından bir görünüm……...45

Şekil 3.20 : Zilkale (Url-17)……...46

Şekil 3.21 : Zilkale plan krokisi (Pamukçu, 2020)…….47

Şekil 3.22 : Kale-i Bala plan krokisi (Karpuz,1993, s. 90)……48

Şekil 3.23 : Kale-i Bala (Url-18)……48

Şekil 3.24: Kaçkar Dağları'ndan bir görünüm……...50

Şekil 3.25: Çamlıhemşin ilçesinin korunan alanlarını gösteren harita……...51

Şekil 4.1: Ortan ve Yolkıyı Köyleri vaziyet planı……..53

Şekil 4.2: Eğimli arazide konumlanmış geleneksel yapılardan bir görünüm…….55

Şekil 4.3: Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin yerleşim özellikleri…….....57

Şekil 4.4: Yolkıyı Köyü'nün genel görünümü……...59

Şekil 4.5: Ortan Köyü'nün genel görünümü…….....60

Şekil 4.6: Ortan Köyü'nde dik yamaca konumlandırılmış olan geleneksel konutlardan bir örnek……..61

Şekil 4.7 : Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin arazi kesiti……..62

Şekil 4.8 : Ortan ve Yolkıyı Köyleri işlev durumu analizi…….63

Şekil 4.9: Yolkıyı Köyü'nde yer alan konutlardan bir görünüm……65

Şekil 4.10: Ortan Köyü'nde yer alan konutlardan bir görünüm…….66

Şekil 4.11: Ortan Köyü'nde bulunan bir serender……..67

Şekil 4.12: Serender plan elemanları……..68

Şekil 4.13: Serender yapım sistemi……....69

Şekil 4.14: Ahşap dikmelerle yerden yükseltilmiş bir serender…….71

Şekil 4.15: Ortan Köyü Camisi plan şeması, 2020……..72

Şekil 4.16: Ortan Köyü Camisi, 2020……72

Şekil 4.17: Yolkıyı Köyü Camisi plan şeması, 2020……...73

Şekil 4.18: Yolkıyı Köyü Camisi özgün durumunu gösteren fotoğraf (Karpuz, 1994, s.140)……...74

Şekil 4.19: Yolkıyı Köyü Camisi……...74

Şekil 4.20: Ortan Köprüsü genel görünümü……77

Şekil 4.21: Ortan Köprüsü rölöve çizimleri (Altınsapan, 2001, s. 160)…….....77

Şekil 4.22:Şenyuva(Çinçiva) Köprüsü genel görünümü……78

Şekil 4.23: Yolkıyı Köyü İlkokulu, 2019……...79

Şekil 4.24: Çamlıhemşin'deki Taş Mektep'ten bir görünüm (Url-20)……...80

Şekil 4.25: Ortan Köyü çeşmesi…….....80

Şekil 4.26: Yolkıyı Köyü'ndeki taş kemerli çeşme……81

Şekil 4.27: Ortan Köyü'nde bir grup geleneksel yapının birbirlerine göre konumları ve iç mekan düzenlemeleri…….....82

Şekil 4.28: Yolkıyı Köyü'nde bir grup geleneksel yapının birbirlerine göre konumları ve iç mekan düzenlemeleri……..83

Şekil 4.29: Yolkıyı Köyü'nün Aşağı Mahallesi'nde yer alan konutların zemin kat yerleşim planı…….....85

Şekil 4.30: Yolkıyı Köyü'nün Yukarı Mahallesi'nde yer alan konutların zemin kat yerleşim planı…….....87

Şekil 4.31: Ortan Köyü konutlarının zemin kat yerleşim planı……..88

Şekil 4.32: Yolkıyı Köyü'nün aşağı mahallesinde yer alan konutların birinci kat yerleşim planı……..91

Şekil 4.33: Yolkıyı Köyü'nün üst mahallesinde yer alan konutların birinci kat yerleşim planı……..93

Şekil 4.34: Ortan Köyü konutlarının birinci kat yerleşim planı…….....94

Şekil 4.35: Yolkıyı Köyü'nün aşağı mahallesinde yer alan konutların bodrum kat yerleşim planı…….....97

Şekil 4.36: Yolkıyı Köyü'nün üst mahallesinde yer alan konutların bodrum kat yerleşim planı……..99

Şekil 4.37: Ortan Köyü konutlarının bodrum kat yerleşim planı…….100

Şekil 4.38: Geleneksel yapılarda mekan kurgusu…….103

Şekil 4.39: Geleneksel yapılarda mekan kurgusu…….105

Şekil 4.40: Geleneksel yapılarda mekan kurgusu……...……..106

Şekil 4.41: Taş kemerli ocaklığın yer aldığı aşhane mekanlarından görünümler……...…….107

Şekil 4.42: Aşhane mekanında yer alan fırından bir görünüm…….…….....…108

Şekil 4.43: Hayat mekanına bir örnek…….…….109

Şekil 4.44: Hayat mekanından üst kata ulaşımını sağlayan merdivenler...……..109

Şekil 4.45: (Solda) Geleneksel konut misafir odası ve (Sağda) misafir odasında bulunan ahşap dolap…….…….110

Şekil 4.46: (Solda) Ahır giriş holü ve (Sağda) ahır mekanı…….....……111

Şekil 4.47: (Solda) Çatı arasında yer alan otluk mekanı ve (Sağda) bu mekana ulaşımı sağlayan merdiven…….……...111

Şekil 4.48: (Solda) Otluk mekanına ulaşılan ahşap merdiven ve (Sağda) taş merdiven…….……..112

Şekil 4.49: Ortan Köyü'ndeki bir grup yapının görünümü.....…….....113

Şekil 4.50: Geleneksel yapılardaki çıkmalara örnek…….…...114

Şekil 4.51: Ortan Köyü'ndeki geleneksel konutların yerleşimini gösteren silüet….115

Şekil 4.52: (Solda) Bodrum katın kagir dış duvarları ve (Sağda) üst kat duvarları kagir olarak inşa edilmiş yapıya örnek……..…….....116

Şekil 4.53: (Solda) Merdivenin alt kısmı ve (Sağda) kesme taştan yapılmış dış merdivene bir örnek……..117

Şekil 4.54: Otluk mekanına ulaşımı sağlayan taş köprü….……118

Şekil 4.55: Ahşap açık çıkmalardan görünümler……...……..119

Şekil 4.56: (Solda) Serender çatılarının destek kirişlerindeki ve (Sağda) otluk havalandırma pencerelerindeki oyma bezemelere örnek…….120

Şekil 4.57: (Solda) Merdiven korkuluğundaki ve (Sağda) kapı kuşağındaki oyma bezemelere bir örnek…….……120

Şekil 4.58: Kapı başlarındaki bezemelere örnek (Solda ve Sağda)….……121

Şekil 4.59: Kapı detayı…….121

Şekil 4.60: Ahşap elemanların birleştirilmesi ile elde edilen bezemelerden iki örnek…….122

Şekil 4.61: Ocak detayı…….……....123

Şekil 4.62: Cephede görülen ters merdiven formundaki taş bezeme…...…….124

Şekil 4.63: Demir parmaklıklara örnekler (Solda ve Sağda)……125

Şekil 4.64: Pencere detayı……...…….125

Şekil 4.65: Çolakoğlu Konağı misafir odasındaki ocak başında görülen Osmanlıca yazılar ve tavan diplerinde görülen motifler…….……126

Şekil 4.66: Çolakoğlu Konağı'nın misafir odası duvarındaki çiçekli vazo motifler……..……127

Şekil 4.67: Ortan Köyü'ndeki yapıların yapım tekniği analizi…….……129

Şekil 4.68: Yolkıyı Köyü, Küşüve Mahallesi'ndeki yapıların yapım tekniği analizi……..…..130

Şekil 4.69: Yolkıyı Köyü, Koboş Mahallesi'ndeki yapıların yapım tekniği analizi……....131

Şekil 4.70: Ahşap yığma sistemi örnekleyen geleneksel konutlardan görünüm……..……...133

Şekil 4.71: Kertme boğaz ve kurt boğaz tekniğine örnek (Özgüner, 2017, s. 36)…….....134

Şekil 4.72: Ahşap yığma sistemin kullanıldığı bir yapıda konstrüksiyon aşamaları……...134

Şekil 4.73: Ahşap dolma yapım sisteminin kuruluşu (Güler ve Bilge, 2013, s. 72)…….……136

Şekil 4.74: İç mekanda ahşap dolma duvar örneği…….....137

Şekil 4.75: Zemin kat duvarı göz dolma tekniğinde inşa edilmiş geleneksel konuttan bir görünüm…..…….....138

Şekil 4.76: Göz dolma tekniğinde duvar örnekleri…….……..139

Şekil 4.77: Göz dolma yapım sistemi ile inşa edilmiş bir geleneksel konutun sistem detayı…….139

Şekil 4.78: Muskalı dolma yapım sistemine bir örnek…….……140

Şekil 4.79: Çakatura yapım sisteminin uygulandığı bir örnek (Demirci, H. arşivi)……142

Şekil 4.80: Ortan Köyü'nde dört cephesi de kagir duvarla kurgulanmış yapıya bir örnek…….143

Şekil 4.81: Yolkıyı Köyü'ndeki geleneksel yapıların çatılarından bir görünüm…..144

Şekil 4.82: (Solda) Makas sistemine ve (Sağda) havalandırma penceresine örnek.145

Şekil 4.83: (Solda) Bacalara ve (Sağda) güvercinliğe bir örnek……..145

Şekil 5.1: Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde bulunan yapıların kullanım durumu analizi…….....147

Şekil 5.2: Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde bulunan yapıların özgünlük (korunmuşluk) durumu analizi…….....153

Şekil 5.3: Arazilerin tahrip olmasına bir örnek (Url-22)…….…155

Şekil 5.4: Patika yollara dökülen betona bir örnek……...156

Şekil 5.5: Dokuyla uyumsuz betonarme yapıya bir örnek……...157

Şekil 5.6: Yolkıyı Köyü'nün idari sınırında yer alan Çamlıhemşin Toki konutların bir görünüm (Url-23)……158

Şekil 5.7: Yolkıyı Köyü' nün yıllar içindeki geçirdiği değişimi gösteren haritalar.159

Şekil 5.8: Yolkıyı Köyü'nden harap durumdaki yapıdan bir örnek…...……...161

Şekil 5.9: Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde bulunan yapıların yapısal bozulma durumu analizi……163

Şekil 5.10: Yolkıyı Köyü'nde 117 Ada 1 Parsel'deki geleneksel konutun özgün plan kurgusundaki mekanların ıslak hacim olarak dönüştürülmesi……..……165

Şekil 5.11: Ortan Köyü'nde 108 Ada 18 Parsel'deki geleneksel konuta ıslak hacimlerin eklenmesi……....166

Şekil 5.12: Yolkıyı Köyü'nde 118 Ada 2 Parsel (Solda) ve 107 Ada 2 Parsel'deki (Sağda) geleneksel konutların aşhane mekanlarına eklenen çağdaş mutfak donatıları……...……167

Şekil 5.13: Yolkıyı Köyü 107 Ada 2 Parsel (Solda) ve 6 Parsel'deki (Sağda) yapıların cephelerine eklenen ıslak hacimler…….……...167

Şekil 5.14: Yolkıyı Köyü 107 Ada 4 Parsel 'deki(Solda) ve 133 Ada 7 Parsel'deki (Sağda) yapının ahşap giyotin pencerelerin pvc doğramalarla değiştirilmesi…..…168

Şekil 5.15: Yolkıyı Köyü 107 Ada 10 Parsel 'deki geleneksel konutun özgün göz dolma duvarına yapılan niteliksiz müdahale……...…..168

Şekil 5.16: Yolkıyı Köyü 107 Ada 6 Parsel'deki geleneksel konutun arka duvarına yapılan yanlış müdahale……...…….169

Şekil 5.17: Üst kat cephesindeki pencere boşluklarının naylon ve sac ile kapatılmasına bir örnek…….……170

Şekil 5.18: Ortan Köyü'ndeki geleneksel yapıların çatı örtülerinin değiştirilmesine bir örnek……171

Şekil 6.1: Ortan ve Yolkıyı Köyleri' nin Kaçkarlar' a ait mevcut kültürel rotaya eklemlendiğini gösteren harita……..179

Şekil 6.2: Kırsal miras rotası……183

Şekil 6.3: Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin sit sınırları ve tescile önerilen yapıları….189

1. GİRİŞ

İnsanoğlunun birikim ve becerileri ile doğanın sunduğu olanaklar çerçevesinde oluşturulmuş tarihi kırsal peyzajların, toplumsal yaşamda gerçekleşen köklü dönüşümlerin bir sonucu olarak son yıllarda giderek artan bir şekilde yitirilme riski ile karşı karşıya kaldığı görülmektedir. Yerin ruhunu yansıtan geleneksel kırsal yerleşimler, bulundukları bölgedeki geçmiş yaşam şekilleri, yapı tekniği ve teknolojisi, mimari doku ile yapı ustalıklarından kültürel izler taşıyan önemli alanlardır. Tarihsel süreç içerisinde, gelenek ve göreneklerin katkısıyla ve doğanın sunduğu kısıtlı imkanlar doğrultusunda kendine has yapı ustalıklarıyla oluşturulmuş ve belirli bir ölçüde bugüne dek varlığını sürdürmüş kırsal mimari dokunun kaybedilme tehlikesi; kültürel ve doğal mirasın korunması konusundaki farkındalığın ve toplum bilincinin geliştirilmesi gerekliliğini öne çıkarmaktadır. Bu bağlamda insanoğlunun ve doğanın birlikte ürettikleri mirasın yitirilmesi; doğal hayat, kültürel peyzaj ve mimari dokunun birbirlerinden ayrı düşünülmeksizin, zedeleneceği anlamına gelmektedir.

XX. yüzyılın ortalarında tarihi anıtların çevreleriyle bir bütün olarak korunması gerektiği düşüncesinin geliştiği görülmektedir. 1964 tarihli Venedik Tüzüğü'nde; "Anıtları korumanın, ölçeği dışına taşmamak koşuluyla çevresinin de bakımını içermesi ve eğer geleneksel ortam varsa, olduğu gibi bırakılması gerektiği" ifade edilmiştir. Venedik Tüzüğü'nde doğrudan kırsala atıfta bulunulmamış olsa da; anıtların ve çevrelerinin korunması ve sürdürülebilirliği için temel ilkelere değinilmiş olduğu görülmektedir. İzleyen yıllarda çeşitli ulusal ve uluslararası kuruluşların söz konusu temel ilkeleri, kırsal miras bağlamında genişleten ve çeşitlendiren ilkesel

metinlerinin arttığı görülmektedir[1]. Bu bağlamda çağdaş koruma yaklaşımlarında, kırsal peyzajların, çevrelerindeki orman alanları ve barındırdığı bitki türleri, yaban hayatı, akarsular ve diğer doğal kaynaklar, su yolları, tarla, bostan ve tarımsal teraslamalar, geleneksel yapılar, yollar ve patikalar, gelenek ve görenekler gibi somut ve somut olmayan değerleri bir bütün olarak ele alınarak, algılanıp korunması gerekliliği kabul görmektedir.

Ülkemizde tarihi kırsal yerleşimlerin büyük ölçüde insansızlaşarak bakımsız kaldığı ya da yıkılarak sağlıksız bir çevreye dönüştüğü görülmektedir. Ülke genelinde ve Doğu Karadeniz Bölgesi'nde özgünlüğünü ve bütünlüğünü koruyarak günümüze ulaşabilmiş olan kırsal yerleşim sayısı oldukça azdır. Tez kapsamında bu az sayıdaki ender örneklerden Çamlıhemşin'e bağlı Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin sahip oldukları kırsal peyzaj değerleri ve mimarlık mirası belgelenerek tanımlanmış ve söz konusu değerlerin karşı karşıya kaldığı tehditler ve sorunların aşılabilmesi için mimari koruma perspektifinde öneriler geliştirilmiştir.

1.1 Araştırmanın Amacı ve Önemi

Ülkemizde sayıları oldukça azalmış ve çeşitli nedenlere bağlı olarak hızla yitirilmekte olan tarihi kırsal yerleşimlerin korunması; kuşkusuz yalnızca mimarlık ve koruma disiplininden uzmanların değil; planlama, ekonomi, ziraat bilimleri, biyoloji, tarih, çevre, restorasyon, inşaat mühendisliği ve sosyoloji gibi daha pek çok farklı disiplinden uzmanların, kamu yönetimlerinin ve söz konusu tarihi çevrelerde yaşayan halkların demokratik katılımlarıyla geliştirilecek kapsamlı önerilerle başarılabilir.

---

[1] Söz konusu ilkesel metinlerden bir bölümü: ICOMOS, 1999, Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü; ICOMOS, 1999, Kültürel Turizm Tüzüğü; ICOMOS, 2017, İnsani Değer Olarak Miras ve Peyzaj Floransa Bildirgesi; ICOMOS, 2008, Kültürel Rotalar Tüzüğü; ICOMOS, 2017, Tarihi Ahşap Yapıların Korunması; ICOMOS ve IFLA, 2017, Kırsal Peyzaj Miras Tüzüğü.

Önemli kültürel ve doğal değerler barındıran Doğu Karadeniz coğrafyasında da ülkemizin diğer bölgelerinde olduğu gibi özgünlük ve bütünlüğünü koruyarak günümüze ulaşmış olan çok az sayıda tarihi kırsal yerleşim bulunmaktadır. Rize İli'nin Çamlıhemşin İlçesi'nde yer alan, Fırtına Vadisi'nin eteklerinde karşılıklı yamaçlarda konumlanmış olan Ortan ve Yolkıyı Köyleri, sahip oldukları kırsal peyzaj değerleriyle ulusal çapta önemli sayılabilecek ender tarihi yerleşimlerdir.

Geçmişte Yolkıyı Köyü'nün Koboş ve Küşüve ile birlikte üç mahallesinden biri olan Ortan Köyü, köy tüzel kişiliği kazanarak ayrı bir muhtarlık olmuştur. Söz konusu yerleşimler günümüzde ayrı idari birimler olarak ayrılmış olsa da tez kapsamında geçmişteki bütünlük gözetilerek her iki yerleşim bütüncül bir bakış açısıyla ele alınmıştır. Bu araştırmada herhangi bir yasal koruma statüsüne sahip olmayan sözü edilen iki tarihi yerleşimin korunmasına yönelik mimari belgeleme çalışmaları ile öneriler geliştirilmesi hedeflenmiştir. Böylece bölgenin kırsal peyzaj değerleri ve geleneksel mimarisi hakkında geçmiş yıllarda yapılan çalışmalara da katkıda bulunulmuştur.

Mimari koruma alanında gerçekleştirilen bu tez çalışması ile her geçen gün yitirmekte olduğumuz ülkemiz kırsal mirasının önemli iki örneğinin korunması için, gelecekte gerçekleştirilecek planlama çalışmalarına yol gösterecek bir yaklaşım çerçevesi geliştirilmiştir. Bu bağlamda tez konusu olarak seçilen Çamlıhemşin'in Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin sahip oldukları geleneksel kırsal mimari miras geleneğinin geleceğe ışık tutabilmesi için, korunabilirliğinin tartışılarak üretilen önerilerin koruma bilinci bağlamında geliştirilmesi, bu yerleşimlerin geleceğini belirleyecektir.

1.2 Kapsam ve Yöntem

Bütüncül bir koruma önerisi geliştirilebilmesi için öncelikle tez kapsamında çalışılan yerleşimlerin değerlerinin neler olduğunun ortaya konması gerekmektedir. Bu açıdan araştırmanın genel tanımı, amacı ve önemi ile kapsam ve yöntem tamamlandıktan sonra öncelikle yerleşimlerin bulunduğu ilçenin konum ve topoğrafik özellikleri, iklim ve bitki örtüsü, sosyo-ekonomik ve tarihsel özellikleri aktarılmıştır.

Üçüncü Bölüm'de ise kültürel peyzaj alanlarının korunması dair literatür taramasından elde edilen güncel bilgiler tartışılmış ve bu veriler doğrultusunda kültürel değerlerin tanımlanmasında, Madran ve Uysal'ın çalışmalarında kullanılan sınıflandırmanın kullanılması uluslararası ölçütleri karşılaması nedeniyle tercih edilmiştir. Benimsenen değer tanımları üzerinden Rize-Çamlıhemşin'in kültürel peyzaj değerleri, 2019-2020 yıllarını kapsayan saha çalışmaları üzerinden tanımlanmıştır.

Literatür taraması yapılırken, tezin ana fikrini oluşturan kırsal mimarinin korunması ile ilgili hazırlanmış tezler, süreli yayınlar, kitaplar, bildirgeler, uluslararası sözleşme ve tüzükler, geliştirilmiş ulusal ve uluslararası politikalar ile kanun ve yönetmelikler ele alınmıştır. Bu bağlamda kırsal yerleşimlerin korunmasındaki yaklaşımların teze konu olan köylerin korunmasına nasıl yansıtılabileceği tartışılmıştır.

Dördüncü Bölüm'de mimari belgeleme çalışmalarına dayalı araştırmalardan faydalanarak, seçilen iki tarihi kırsal yerleşimin özellikleri, geleneksel yapı türleri, konutların plan ve cephe özellikleri, yapım tekniği ve malzeme özellikleri gibi konular üzerinden irdelenmiştir. Yerleşim ölçeğinde gerçekleştirilen mimari belgeleme çalışmalarında, Rize İl Özel İdaresi'nden elde edilen kadastral haritalar altlık olarak kullanılmış ve her iki köyde yapılan saha çalışmaları ile güncellenmiştir. Arazideki eş yükselti eğrileri ise drone çekimlerinden ve Google Earth yazılımından elde edilen veriler kullanılarak yaklaşık olarak belirlenmiştir. Vaziyet planları ve tarihi kırsal peyzaj karakter analizleri, tüm bu verilerin çalıştırılması ile üretilmiştir. Yapı ölçeğindeki belgeleme çalışmalarında ise izin alınarak içerisine girilen geleneksel yapıların rölöveleri; en-boy-yükseklik olacak şekilde basit ölçüler alınarak kroki düzeyinde hazırlanmıştır. Ölçüsü alınabilen her yapının, cephe ve iç mekan fotoğrafları çekilerek mimari belgeleme çalışması tamamlanmıştır.

Söz konusu iki yerleşimin korunmasında karşılaşılan sorunlar ile mevcut ve olası tehditlerin belirlenmesine yönelik fiziksel özgünlük, kullanım durumu, işlev, yapısal bozulma başlıklarında ele alınan analizlerden yararlanılmıştır. Tarihi Kırsal Peyzaj Karakter Analizi'ne yönelik "English Heritage" tarafından önerilen metodoloji tez kapsamında çalışılan yerleşimlerde uygulanmış, geçmiş dönemlerden günümüze

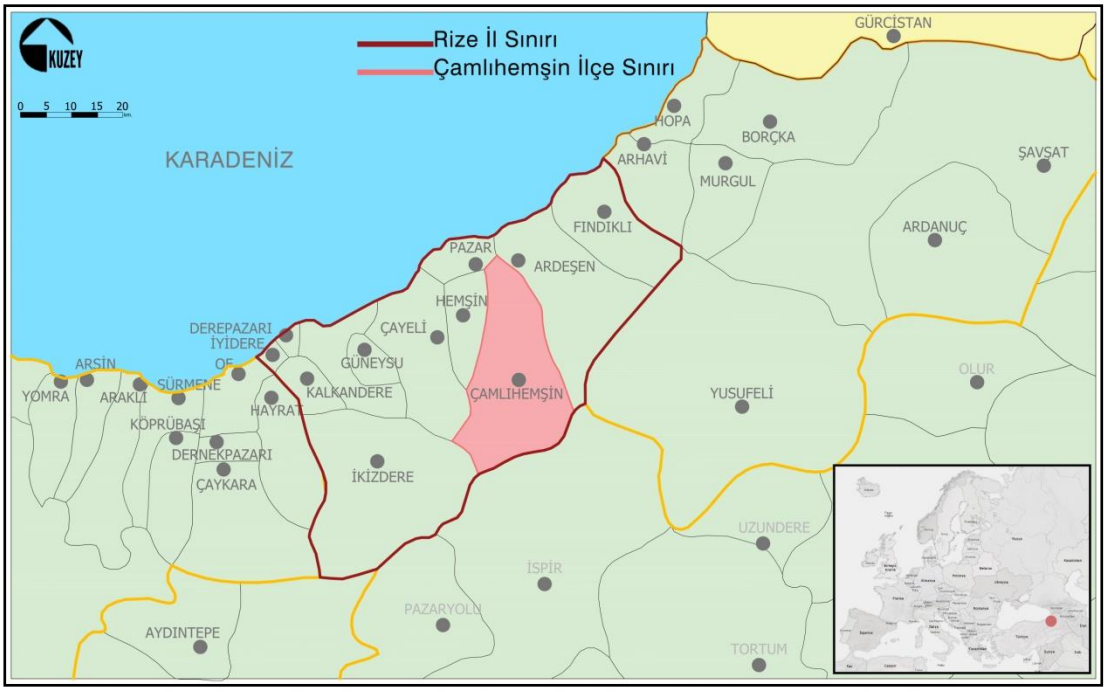
değişimi algılayabilmek için ise Harita Genel Komutanlığı'ndan temin edilen hava fotoğrafları kullanılmıştır.

Tüm bu veriler ışığında Yolkıyı ve Ortan Köyleri'nin korunması için öneriler geliştirilmiştir. Güncel koruma mevzuatımızda henüz kırsal sit kavramının yer almaması nedeniyle yerleşimlerde yapılı çevreyi içeren çekirdek bölge ve bu bölgeyi çevreleyen tarımsal ve doğal peyzaj, etkileşim geçiş bölgesi olacak şekilde sit koruma sınırları ve ilkeleri belirlenmiştir. Bunun yanı sıra belirlenen sit alanı sınırları içerisinde yer alan geleneksel yapıların da tekil olarak korunması gerekli kültür varlığı olarak tescil edilmeleri önerilmiş ve bu kapsamda güncel koruma mevzuatımızda da kullanılmakta olan Avrupa Konseyi anıt fişleri her bir yapı için hazırlanmıştır (Ek. D ve Ek. E). Tez kapsamında ele alınan yerleşimlerin yakınından geçen mevcut "Kaçkarlar Kültür Rotası"na eklemlenebilecek yeni bir güzergah kurgulanmıştır.

Sonuç bölümünde ise, her iki geleneksel yerleşimin korunabilmesi için geliştirilen öneriler değerlendirilerek sürdürülebilirliğinin nasıl sağlanabileceği tartışılmıştır. Koruma bilincinin gelişmesiyle birlikte miras kavramının gelecek nesillere aktarımı değerlendirilmiştir.

2. RİZE-ÇAMLIHEMŞİN

Doğu Karadeniz Bölgesi'nde Rize İli'nin en yüksek kesiminde yer alan Çamlıhemşin, kuzeyde Pazar ve Hemşin, güneyde Erzurum'a bağlı İspir, batıda Çayeli, doğuda ise Ardeşen ilçeleriyle sınırlıdır (Şekil 2.1).

Şekil 2.1: Rize İli'nin Çamlıhemşin İlçesi'ni gösteren harita.

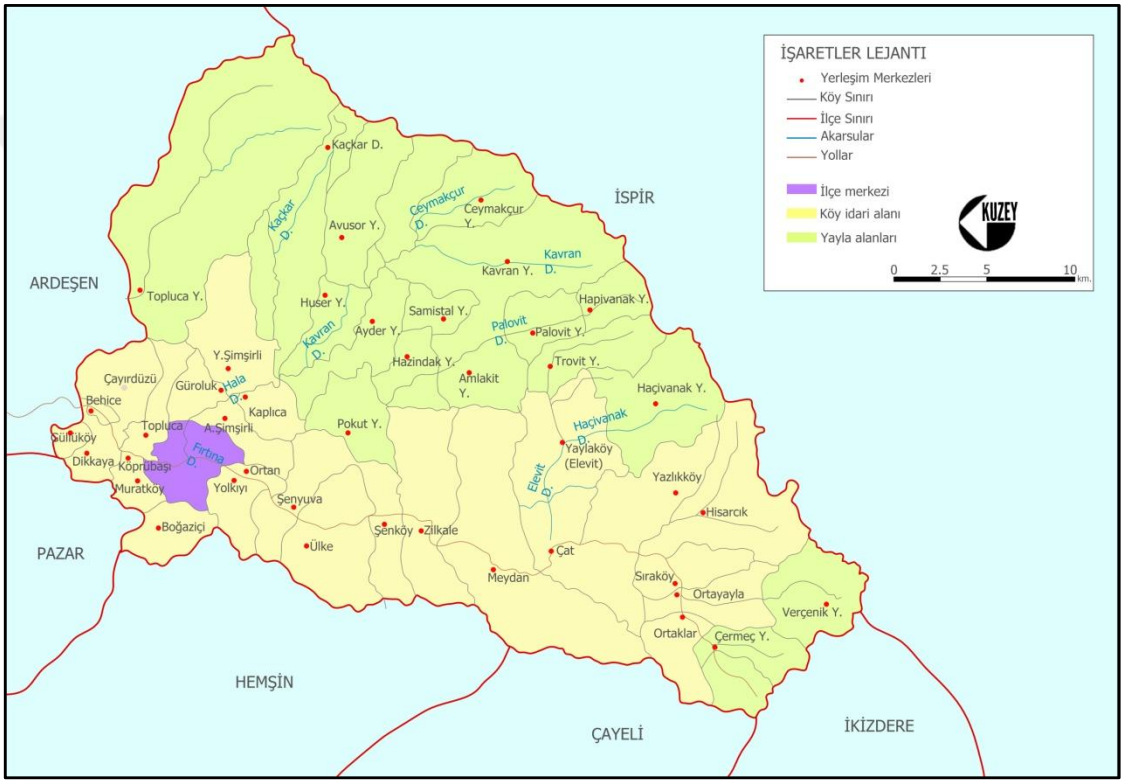
2019 yılı sayımına göre 7.147 nüfusa sahip Çamlıhemşin ilçe sınırlarında; Aşağı Çamlıca, Kavak, Konaklar, Merkez, Sırt ve Yukarı Çamlıca olmak üzere 6 mahalle ile Aşağı Şimşirli(Conottobra)[2], Behice, Boğaziçi, Çat, Çayırdüzü (Guvant), Dikkaya(Mekaliskirit), Güllü, Güroluk (Livik-Cakesli), Kadıköy(Örenkit), Kaplıca(Holco), Köprübaşı(Abicğo), Meydan, Muratköy(Kamillo), Ortaklar (Başköy), Ortan, Ortayayla, Sıraköy, Şenköy, Şenyuva, Topluca(Çano), Ülkü (Mollaveyis), Yayla(Elevit), Yazlık(Karşı Varoş), Yolkıyı (Küşüve), Yukarı

[2] Köylerin eski adları Lazca ve Hemşince dillerindedir.

Şimşirli(Melivar) ve Zilkale (Golona) olmak üzere toplam 27 köy bulunmaktadır. Sözü edilen köylerden Elevit ve Çat, orman köyü statüsündedir.

2.1 Konum ve Topoğrafik Özellikler

Doğu Karadeniz Bölgesi'nin en yüksek kesiminde yer alan Rize ili, 40° 21' ve 41° 25' doğu boylamları ile 40°33' ve 41°20' kuzey enlemleri arasında kalır. Yüzölçümü 3.920 km² olan il, Türkiye topraklarının %0,5'ini kaplar (Yurt Ansiklopedisi, 1982, s. 6341).

Şekil 2.2: Çamlıhemşin İlçesi'nin idari bölünüşünü gösteren harita.

İlçenin idari alanı, kıyıdaki Ardeşen'in güneyinde Fırtına Deresi'nin denize döküldüğü seviyeden başlayıp, yüksekliği 3500 metrenin üstünde olan Kaçkar (3932 m.) ve Verçenik (3709 m.) zirvelerine kadar uzanır (Özçağlar ve diğ, 2006, s. 2; Şekil 2.2).

Doğu Karadeniz'in en yüksek kesiminde yer alan ve yüzölçümünün yaklaşık %78 gibi büyük bir bölümü dağlarla kaplı olan Rize'de, hızlı ve düzensiz akan pek çok

akarsu vardır (Yurt Ansiklopedisi, 1982, s. 6341). Çamlıhemşin ilçesinde ve il genelinde yerleşim; Kaçkar Dağları'ndan doğarak Karadeniz'e ulaşan akarsuların oluşturduğu vadiler ve küçük düzlükler üzerine kurulmuştur. Topoğrafya, büyük ölçüde engebeli arazilerden oluşmaktadır (Şekil 2.3).

Şekil 2.3: Yerleşime ait topoğrafyadan bir görünüm.

Kıyıdan başlayarak güneye doğru birden yükselen il topraklarının yükseltisi 400-500 metreye ulaşmakla birlikte, 30-40 km. kadar güneyde ise 2500-3000 metreyi de aşar (Yurt Ansiklopedisi, 1982, s. 6341). İl sınırında duvar gibi yükselen, kuzey yamaçlarında buzul oluşumları göze çarpan yüksek dağlar arasında, ekonomik anlamda önem taşıyan yaylalar mevcuttur (Yurt Ansiklopedisi, 1982, s. 6341). Buna göre, Çamlıhemşin ilçe sınırlarına dahil olanlar; Ayder, Aşağı ve Yukarı Kavron, Pokut, Sal, Huser, Elevit, Trovit, Kale, Baş Yayla, Haçivanak, Palovit, Çeymakçur, Amlakit ve Samistal yaylalarıdır. Fırtına Vadisi'nin, yamaçlarında yetişmiş sık ormanlarda, kızılağaç, kestane, gürgen, kayın, meşe ve ladin gibi ağaçlar türleri baskındır (Yurt Ansiklopedisi, 1982, s. 6341).

2.2 İklim ve Bitki Örtüsü

Kuzey Anadolu'da kıyıya paralel dağların varlığı, konum olarak aralarında çok yakın mesafe bulunan bölgelerde bile farklı iklim özellikleri görülmesine neden olmuştur. Rize İli'nin kıyı kesiminde, ılık ve bol yağışlı bir iklim egemendir (Yurt Ansiklopedisi, 1982, s. 6345). Rize ilinin Çamlıhemşin ilçesinin sınırları dahilinde olan yaylaların iklimi, ilin güneyindeki dağlık bölgede bulunmaları dolayısıya soğuktur. Kafkas Dağları, Rize'yi soğuklardan koruyan doğal bir engeldir. Rize ikliminin belirgin özellikleri, yıllık sıcaklık ortalamalarının göreli yüksek, yaz-kış ve gece-gündüz arasındaki ısı farklarının düşük olması ve yılın her mevsiminin bol yağışlı geçmesidir (Yurt Ansiklopedisi, 1982, s. 6345).

Bol yağış alması Rize'de çok çeşitli ve gür bir bitki örtüsü yetişmesini sağlamıştır. İlde bitki örtüsü, kıyıdan başlayarak 2200-2400 metre yükselti kuşağına dek sürer (Yurt Ansiklopedisi, 1982, s. 6346). Yükseltinin 300 metre olduğu yamaçlarda fundalıklar ve kısa boylu sık orman dokusu hakim olup; Karadeniz orman gülü çeşitleri, kızılağaç, karaağaç, gürgen, sarmaşık ve yer yer maki türleri göze çarpmaktadır (Yurt Ansiklopedisi, 1982, s. 6346). Yükseltinin 700-800 metreye dek olduğu yamaçlarda; kızılağaç, akçaağaç, aksöğüt, titret kavak, kestane, dişbudak, gürgen, meşe türleri ve yabani meyve ağaçları egemendir (Yurt Ansiklopedisi, 1982, s. 6346). Ayrıca deniz seviyesinden 600 metre yüksekteki kesimlere dek ulaşan etek ormanlarının büyük bölümü, buralara yerleşen insanlarca ortadan kaldırılmış; mısır ve çay tarlalarına dönüştürülmüştür (Yurt Ansiklopedisi, 1982, s. 6346). Yükseltinin arttığı kesimlerde, sık orman dokusunun giderek azaldığı, yerini yeşil çalılıklara, sarmaşıklara, eğrelti otlarına ve yarı otlu bitki topluluklarına bıraktığı görülmektedir (Yurt Ansiklopedisi, 1982, s. 6346). Yükseltinin 1250-1650 olduğu mezralarda iğne yapraklı orman şeridi yer almakta olup; sarıçam, köknar ve ladin gibi ağaç türlerine rastlanmaktadır. Yaylaların bulunduğu 2600 metre yükseklikte, orman dokusu son bulmaktadır. Bu kesimlerde Alpin bitki topluluğu, daha yükseklerde ise buzul bitki dokusuna geçilmektedir (Yurt Ansiklopedisi, 1982, s. 6346).

Ülkemizin en çok yağış alan ilinin bir ilçesi olan Çamlıhemşin'de yağışların her mevsimde dengeli olması nedeniyle kurak bir dönem görülmemektedir. En az yağış

alan ilkbahar mevsiminde dahi toplam yağış miktarı kuraklık sınırının çok üzerindedir.

Çamlıhemşin ilçesinin kuzeyinden itibaren başlayan (200 m.) orman örtüsü, her mevsimi yağışlı, ılıman iklim koşullarına bağlı olarak, orman altı florası bakımından oldukça zengindir (Özçağlar, 2006, s. 8). Yapraklı gür ağaçların çoğunlukta olduğu bu orman örtüsü, yükselti artışına paralel olarak kolşik[3] özelliğini kaybederek yerini öncelikle karışık ormanlara, daha sonra iğne yapraklılara terk eder (Özçağlar ve diğ, 2006, s. 9). Çamlıhemşin ilçesinde ormanın üst sınırı 2200 m. olup bu yüksekliklerde subalpin ve alpin çayırları başlamaktadır (Şekil 2.4, Şekil 2.5; Özçağlar ve diğ., 2006, ss. 10-11).

[3] Kolşik flora: Ülkemizde Doğu Karadeniz bölümünde görülen, bitki formasyonlarınca zengin, çok sayıda endemik tür barındıran floradır. Kolşik Flora içine dahil edilen başlıca türler: Kayın, kızılağaç, karayemiş, şimşir, kestane, gürgen, meşe gibi ağaç türleri ile, orman gülleri (Rhododendron ponticum), Frenk üzümü, üvez ve çoban püskülü gibi ağaççıklardır (Atalay ve diğ, 1985).

Şekil 2.4: Yaprakları gür orman örtüsüne bir örnek.

Şekil 2.5: Rakımın 2000m.'nin üzerindeki yaylalarda görülen Alpin çayırları ve zirveler.

Çamlıhemşin ilçesinde yaban hayatı içinde yer alan karasal faunanın 23 memeli hayvan, 10 kertenkele, 11 yılan ve 109 kuş türünden ibaret olduğu saptanmıştır (Özçağlar ve diğ, 2006, s. 13). İlçede su ortamında yaşayan faunayı, Fırtına Deresi ve

kollarında görülen alabalık, tatlısu kefali, siraz balığı ve karabalık oluşturmaktadır (Şekil 2.6; Özçağlar ve diğ, 2006, s. 13).

Şekil 2.6: Fırtına Deresi'nden bir görünüm.

2.3 Tarihsel Gelişim

Rize, küçük bir liman ve pazar yeri olarak M.Ö. 650-550 yılları arasında kurulmuştur (Karpuz, 1993, s. 8). Kuruluşundan itibaren pek çok uygarlığın egemenliğine giren Rize, M.Ö. 547 yılında Persler'in hakimiyetindeyken, Pontus Devleti'ne temel teşkil eden Pont Satraplığı'na bağlanmıştır (Karpuz, 1993, s. 8). M.Ö. 4. yy'da Zigana Geçidi ile Ordu, Çarşamba arasında Taoh- Haldi- Heptakomet- Makron- Mossinek ve Tibaren kavimlerinin Rize'de Kolhis'lerin, Artvin'e doğru ise Argonot'ların yaşadığı aktarılmaktadır (Ksenophon, 2015, s. 182). Bölge M.Ö. 63'te Roma İmaparatorluğu'nun egemeliğine girmiştir (Karpuz, 1993, s. 8). 4. yy'dan sonra bölgede Hristiyanlık yayılmış ve topluma Grek dünya görüşü ve adabı egemen olmaya başlamış, 5. yy'da "Laz" diye anılan yerel toplumun Bizans'a bağlı hükümdarı Tsatze de bu dini kabul etmiştir (Gür ve Batur, 2005, s 171). Adının Grekçe dağ dibi, eteği anlamına gelen Riza/Rhizo' dan geldiği belirtilmektedir (Emecen, 2020, s. 458).

Roma İmparatorluğu bölündüğü sırada Rize ili, Doğu Roma'nın (Bizans) sınırlarında kalmış ve Justinianus döneminde Rize Kalesi genişletilerek, yeniden inşa edilmiştir (Karpuz, 1993, s. 10). 1204'de İstanbul, Latinler tarafından işgal edildiğinde Kafkasya'ya geçen Alexios Komnenos, Gürcü'lerden yardım alarak Trabzon'da bağımsız bir devlet (Trabzon-Rum İmparatorluğu) (1204-1461) kurmuştur (Karpuz, H., 1993, s. 9). Bu dönemde liman kenti Rize, Trabzon-Rum Devleti'ne bağlanmıştır. Bölge, Fatih Sultan Mehmed Dönemi'nde Osmanlı İmparatorluğu egemenliğine girmiştir (Emecen, 2020, s. 457).

Rize'nin gelişme ve büyüme sürecinde Osmanlı dönemi belirleyici bir rol oynamıştır (Emecen, 2020, s. 457). Rize'nin bir kasaba olarak, fiziki ve sosyal yapısı 1486 tarihli Tahrir Defteri'nde yer almaktadır. Vergi alınan ürünler arasında; tahıllar, keten, meyve, ceviz ve bostan mahsülleri bulunması nedeniyle çiftçiliğin yaygın olduğu anlaşılmaktadır. Diğer yandan bağcılık faaliyetlerinin olması, şarap ve şıra üretiminin gerçekleştiğini göstermektedir (Emecen, 2020, s. 460). VI. yüzyılın sonlarına kadar bölgedeki dağınık ve kopuk yerleşimlerden biri olan Rize'nin, tarihi

kayıtlarda adı geçen küçük yerleşim birimlerinin birleşmesiyle büyüyerek Karadeniz kıyı kentleri arasındaki yerini aldığı söylenebilir (Emecen, 2020, s. 466).

Osmanlı İmparatorluğu, yakın coğrafyada yer alan Artvin'deki Gürcü kalelerinde 1536-1548 tarihleri arasında egemenlik sağlamayı başarırken; Gümüşhane-Torul yöresindeki Ermeni ve Rum derebeyleri, 17.yüzyıla kadar hüküm sürmüş, daha sonra burada yaşayan Ermeniler'in bir bölümünün İslamiyeti benimseyip dillerini koruyarak; Hemşin, Çamlıhemşin, Of, Torul ve Gümüşhane'de yaşamlarına devam ettikleri aktarılmaktadır (Gür ve Batur, 2005, s. 175).

Günümüzde kamusal alanda Türkçe'nin konuşulduğu bölgede; özellikle genç kuşaklarda sayıları gittikçe azalmakla birlikte oldukça az sayıdaki evde hala Lazca, Megrelce, Gürcüce, Pontus Yunancası ve Hemşince olmak üzere beş farklı yöresel dilin konuşulduğu bilinmektedir (Gür ve Batur, 2005, s 175). UNESCO tarafından ilan edilen "Yok Olmakta Olan Diller Listesi''ndeki üç dilin (Lazca, Hemşince ve Pontus Yunancası) Doğu Karadeniz Bölgesi'nde yer aldığı görülmektedir. Günümüzde Çamlıhemşin sınırlarında yer alan yerleşim birimlerinde yaşayan Hemşinli'lerin ve Laz'ların yaşlı kuşakları, hala kendi dillerini kullanmaktadır.

Çamlıhemşin'in geçmişte Aşağı Çamlıca ve Yukarı Çamlıca Köyleri'nin eski adı olan Vice'den ilham alınarak "Vice Altı, Vice Dibi, Vije Dibi" gibi isimlerle anıldığı bilinmektedir (Kurtuluş, 2012, s. 13). Kaçkar Dağları'nın iç kesimlerinde yaşayan yöre halkının sahile inmek için kullandığı Kanlıboğaz, Hala ve Fırtına derelerinin tanımladığı ulaşım güzergahının birleştiği nokta olan Vice Altı, 19. Yüzyılla birlikte Jandarma Karakolu ile Rüştiye Okulu gibi kamu yapılarının ve bakırcı, demirci, kuyumcu ve ayakkabıcı gibi dükkanların bulunduğu bir nahiye merkezi niteliği kazanmıştır (Kurtuluş, 2012, s. 13). 1922 yılında Karakol Merkezi haline getirilen ve 1955'de belediye kurulana dek Ardeşen İlçesi'ne bağlı bir bucak merkezi olan Vice Altı, Cumhuriyet'in kurulduğu yıllarda Çamlıca ismiyle anılmaktadır (Arıcı, 2004, s. 14). Çamlıca nahiyesi, "19.6.1957 tarih ve 7033 sayılı "Yeniden 78 Kaza Kurulması ve İzmir Vilayetine Bağlı Kuşadası Kazası'nın Aydın Vilayeti'ne bağlanması hakkındaki kanun" ile merkezi "Çamlık" kasabası olmak üzere "Çamlıhemşin" adı ile ilçe haline getirilmiştir (Rize İl Yıllığı, 1973, s. 33).

Belediye teşkilatının kurulmasının ardından 1960'lı yıllarda ilçenin elektrik ihtiyacının sağlanması için bugünkü hükümet konağının yakınında, "Paçaçoy" olarak adlandırılan noktada küçük bir hidroelektrik santralinin kurulduğu bilinmektedir (Şekil 2.7).

Şekil 2.7: Çamlıhemşin'in eski Hükümet Konağı (Url-1).

2.4 Sosyo-Ekonomik Özellikler

Doğa ile iç içe bir yaşamın var olduğu Çamlıhemşin'deki kırsal yerleşmelerde günümüzde yöre halkının temel geçim kaynağını; çay tarımı, hayvancılık, arıcılık, ormancılık, su ürünleri yetiştiriciliği gibi faaliyetler oluştururken, diğer yandan turizmin de son yıllarda geliştiği görülmektedir. Başta ekonomik sorunlar olmak üzere çeşitli nedenlere bağlı olarak kırsal alanlardan kentlere yaşanan ülke çapında gözlenen göçün bölge yerleşimlerinde de yoğun şekilde hissedildiği ve köylerde sürekli yaşayan insan sayısının oldukça az olduğu bilinmektedir. Göçün bölgedeki il

ve ilçe merkezlerinin yanı sıra İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük kentlere yöneldiği izlenmektedir.

1920'li yıllarda Batum'dan getirilen ilk tohumlarla denemeleri yapılarak 1940 yılında yaygın şekilde üretimine geçilen ve bölge halkının önemli bir bölümünün hala temel geçim kaynağını sağladığı çay tarımı, yıl içerisinde az bakım gerektirmesi ve yılda üç kez kısa sürelerde hasadının yapılabilmesi ile kentlere göç etmiş olan bölge insanının mevsimlik olarak da olsa memleketleri ile bağının sona ermesini engellemektedir (Rize İl Yıllığı, 1973, ss. 135-138).

Çamlıhemşin'de geçmiş zaman diliminde önemli geçim kaynaklarından biri olan hayvancılık, son yıllarda gerilemiştir. Zaman içerisinde yaşam tarzında yaşanan değişim yaylacılıkla bağlantılı olarak yapılan yoğun hayvancılık faaliyetlerini zayıflatmış, insanlar daha çok kendi hane ihtiyaçlarını karşılamak üzere geçimlik ahır hayvancılığına yönelmiştir. Ancak bu tür bir üretimi devam ettiren hane sayısının da giderek azaldığı bilinmektedir. Yaylalardaki hayvancılığın gerilemesi, bu alanların sayfiye alanına dönüşmesine neden olmuştur. Ahır hayvancılığının yanında arıcılık ve su ürünleri yetiştiriciliğinin de yapıldığı bilinmektedir. Fırtına Deresi'ndeki faunadan olan ve popülasyonu giderek azalan kırmızı benekli alabalığın son yıllarda ticari amaçlarla kurulmuş olan çiftliklerde yetiştirilmeye başlandığı ve gelişen turizm faaliyetleri ile ekonomik bir canlılık getirdiği gözlenmektedir (Şekil 2.8).

Şekil 2.8: Çamlıhemşin'deki alabalık çiftliğinden bir görünüm (Url-2).

Kaçkar Dağları Milli Parkı'nın sahip olduğu zengin flora çeşitliliğinin bir sonucu olarak geçmişten bu yana bölge insanının arıcılık faaliyetlerini sürdürdüğü bilinmektedir. Bu üretim geçmişte daha çok halkın kendi ihtiyaçları için gerçekleştirilirken, son yıllarda ticareti yaygınlaşmıştır. Ekonomik açıdan çay tarımından sonra en fazla gelir sağlayan faaliyetin arıcılık olduğu, ahır hayvancılığını da geri planda bıraktığı tespit edilmiştir (Özçağlar ve diğ., 2006). Bölgede geleneksel bal üretimi, daha çok ıhlamur ağacından üretilen kara kovanlarla gerçekleştirilmektedir (Şekil 2.8).

Şekil 2.9: Çamlıhemşin'deki arıcılık faaliyetini gösteren fotoğraf (Url-3).

Çamlıhemşin, sahip olduğu önemli kültürel ve doğal miras alanları, yöre dışındaki insanlar tarafından büyük ilgi görmektedir. Bölgede, dağ turizmi, termal turizm, yayla turizmi olmak üzere kampçılık, rafting, dağ bisikletçiliği, helikopterle kayak (heliski)[4] gibi doğaya dayalı çeşitli rekreasyonel etkinlikler önem kazanmaktadır (Şekil 2.10), (Özçağlar ve diğ., 2006). Turizmin gelişiyor olması, yöre insanının köylerindeki geleneksel konutlarındaki odaların pansiyon olarak değerlendirilmesine olanak sağlamıştır. Bununla birlikte turizmin kontrolsüz gelişmesinin bölgenin kültürel ve doğal mirası üzerinde baskı yarattığı ve yıpratıcı etkileri olduğu gözlenmektedir.

[4] Helikopterle kayak: Yakın zamana kadar sadece İsviçre Alplerinde, Himalayalar'da ve Kanada dağlarında, 2004 yılından itibaren, Kaçkar Dağları'nda da yapılan bu doğa sporunda, helikopterle dağların sarp tepelerine ulaşılıp, eteklerine doğru serbest stilde kayılmaktadır.

Şekil 2.10: Çamlıhemşin'de Fırtına Deresi'nde yapılan raftingten bir görünüm (Url-4).

Gür orman dokusunun içinde yer alan Çamlıhemşin'de gelir elde edilen bir diğer alan ise ormancılıktır. Son yıllarda ağaç kesimlerinin giderek artmasıyla birlikte, coğrafi şartlar ve ulaşımın yetersiz olması nedeniyle ormancılık faaliyetlerinden yeterli verim elde edilememektedir.

3. RİZE-ÇAMLIHEMŞİN'İN KÜLTÜREL PEYZAJ DEĞERLERİ

Çamlıhemşin, sahip olduğu önemli doğal ve kültürel değerleri ile ülkemizin önde gelen miras alanlarından biridir. Bugün var olan kültürel değerlerinin gelecek nesillere aktarılıp yaşatılabilmesi, koruma bilincinin gelişmiş olması ile doğrudan ilintilidir. Koruma anlayışı, tarihsel gelişim süreci içerisinde tarihi, siyasi veya simgesel önemi olan anıtsal yapıların korunmasından başlayarak zamanla sivil mimarlık örneklerinin, yapı gruplarının, kentsel dokuların ve somut olmayan kültürel mirasın korunması yönünde bir gelişim göstermiştir (Güler, 2018, s. 129). Bu doğrultuda kültürel peyzajın iki temel bileşeni olan "doğal" ve "kültürel" değerlerin ara kesitinden ortaya çıkan kültürel peyzaj kavramı koruma konusunda gündeme gelen çağdaş kavramlardan biridir.

Kültürel peyzaj kavramı, toplumların çevreleri ve çevrelerinde var olan doğal elemanlarla kurdukları fiziksel ve ruhsal çok çeşitli ilişkileri belirtmektedir (Güler, 2018, s. 129). İnsanoğlunun tarihsel süreç içerisinde doğa ile kurduğu etkileşimin biçimlendirdiği kültürel peyzajların korunmasının ilk olarak gündeme geldiği XVIII. yüzyıldan günümüze, bu mirasın; insanlık tarihi açısından taşıdığı önemi belirten, kapsamını ve değerlerini ortaya koyan, korunması konusunda ne tür sorunlarla karşılaşıldığını ve bu sorunların nasıl çözüme kavuşturulabileceğine dair birçok kavramsal ve ilkesel metin ortaya konulmuştur.

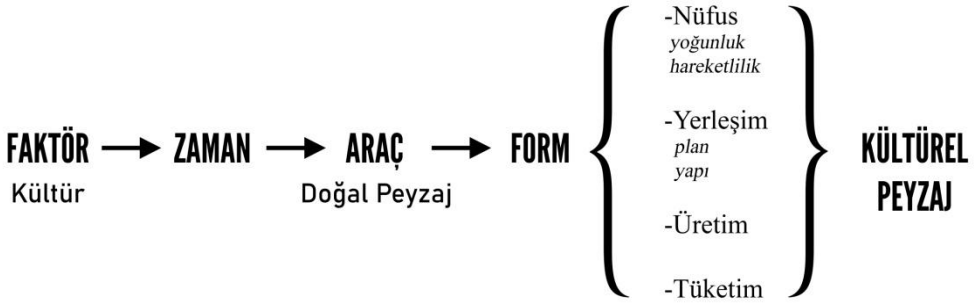
3.1 Kültürel Peyzaj Kavramı

Bir yerleşimi ve yerleşimi oluşturan tüm parçaları ifade eden, İngilizce'de "landscape" olarak kullanılan peyzaj kavramı; Fransızca'da karşılığı "paysage" olan kelimeden türetilerek dilimize geçmiştir. Peyzaj, hem etrafımızda bulunan çevreyi görüş biçimimize hem de o çevrenin kendisine referans vermektedir. "Kültürel" kelimesinin eklenmesiyle birlikte kültürel peyzaj; insan ve doğanın etkileşimini, peyzajın somut ve somut olmayan kültürel değerlerinin varlığını vurgulamaktadır (Güler, 2018, s. 129). Kültürel peyzaj, IUCN (Uluslararası Doğa Koruma Birliği) tarafından "Kültürel ve doğal kaynakları ve bu bağlamda yaban hayatı ve evcil

hayvanları içeren, tarihi bir olay ve bir etkinlikle birlikte olan ya da çeşitli kültürel ve estetik değerler sergileyen coğrafi alanlar" olarak tanımlanmaktadır.

Kültürel peyzaj kavramı Alman coğrafyacıların etkisi ile ortaya çıkmış olup; akademik bir terim olarak ilk defa 1890'lı yıllarda Friedrich Ratzel tarafından *"insan faaliyetleri ile değiştirilmiş peyzaj"* olarak tanımlanmıştır (Jones, 2003, s. 21). 1906 yılında Alman asıllı Otto Schlüter, coğrafyanın bir peyzaj bilimi olduğunu ve çalışma alanının *insanın henüz müdahalede bulunmadığı doğal peyzajların (Urlandschaft) insan faaliyetleri ile birlikte kültürel peyzaja (Kulturlandschaft) nasıl dönüştüğü* olması gerektiğini savunmuştur (James and Martin, 1981, s. 177).

20. yüzyılın ikinci çeyreğinin başında Amerikan coğrafya ekolünün öncülerinden biri olarak gösterilen Carl Otwin Sauer, kültürel peyzaj teorisini geliştirmiştir (Taylor, 2009; Taylor & Lennon, 2011' den aktaran Kap Yücel ve Salt, 2018, s.41). Sauer'e göre kültürel peyzaj, bir toplumun kültürel yaşantısı ile birlikte şekillendirdiği coğrafi bir alandır. Sauer, insanın kültür yolu ile doğayı biçimlendirdiğini, değiştirdiğini ve bazı durumlarda da yok ettiğini işaret etmektedir (Kap Yücel ve Salt, 2018 , s. 41). Yapılan tanım uyarınca "kültür etken, doğa araç, kültürel peyzaj ise sonuçtur" (Şekil 3.1).

Şekil 3.1: Sauer'in kültürel peyzajın bileşenlerini gösteren çizelge (Head, 2000).

1970-1990 arasında, kültürel peyzajın fiziksel ve tarihsel bir ürün olarak değil, insan faaliyetleri ile zaman içinde gerçekleşen bir süreç olduğu fikri kabul görmeye başlamıştır (Taylor vd., 2015'den aktaran Kap Yücel ve Salt, 2018, s.41; Şekil 3.2).

Dönemler	Zaman Aralığı	Tanımlama/Yaklaşım	Öncüler
Kavramın Ortaya Çıkışı	1920-1970	Kültürel peyzaj: coğrafik bir alan ve sonuç üründür.	Otto Schlütter, Franz Boas Carl Sauer, Vidal de la Blache Wagner ve Mikesell
Gelişme Dönemi	1970-1990	İnsan faaliyetlerinin etkisiyle zaman içinde gerçekleşen bir süreçtir.	David Lowenthal, Pierce Lewis, Donald Meining, J.B. Jackson
Uluslararası Dönem	1990-...	Miras kavramından değer kavramına geçiş, kültürel peyzaj değerlerinin korunarak sürdürülebilirliğinin sağlanması ve yönetilmesi	UNESCO, Park Canada, Avrupa Konseyi, Amerikan Milli Park Servisi; Roberts, Fairclough, Taylor, Clair, ve Mitcehel, Plieninger ve Bieling, Lozny.

Şekil 3.2: Kültürel peyzaj kavramının tarihsel gelişimi (Kap Yücel, ve Salt, 2018 , s. 41).

UNESCO Dünya Mirası Komitesi, hazırladığı Uygulama Rehberi' nde (Operational Guidelines) Dünya Mirası Sözleşmesi'ndeki tanıma atıfta bulunularak, kültürel peyzaj alanlarının *"doğa ve insanın ortak eseri"* olduklarını belirtmiştir (UNESCO, 2015, s. 11). Rehberde yer aldığı üzere bu alanlar, doğal çevre koşullarının verdiği fiziksel kısıtlar ve/veya olanakların, içsel ve dışsal sosyal, ekonomik ve kültürel etkilerin altında, insan topluluklarının ve yerleşimlerin zaman içerisindeki evrimini gösterirler (UNESCO, 2015, s. 11).

Rapoport (2004, s. 34), kültürel peyzaj teriminin kültürel coğrafyadan geldiğini ve insan eylemleriyle "ilkel" manzaranın zaman içinde karşılıklı ilişkilerinin sonuçlarına gönderme yaptığını ifade etmektedir. Doğal peyzajların insan tarafından değiştirilmesinin tarım devriminin ardından belirgin hale geldiğini belirten Rapoport'a göre; Asya'daki pirinç terasları, Akdeniz coğrafyasındaki zeytinlikler, Kuzey Afrika ve Ortadoğu'daki hurma ağacı vahaları, içlerindeki barınaklar ve yerleşmeler kadar kültürel peyzajlara örnek oluşturmaktadır.

Avrupa Konseyi' nin 1995 yılında yaptığı tanıma göre, kültürel peyzaj alanları; doğa ve insan etkileşiminin birlikte şekillendirdiği, zaman ve mekan içerisindeki toplumun, toplumsal yerleşmenin ve karakterinin evrimini anlatan, belirli bölgesel alanların belirgin sosyal ve kültürel değerlerini ortaya koyan, fiziksel izler taşımasından dolayı geçmişteki arazi kullanım şekilleri ve faaliyetlerini, farklı gelenekleri, edebi ve sanat eserlerindeki tasvirleri ya da orada yaşanan tarihi gerçekleri yansıtan özel tanımlı alanlardır (COE, 1995, s. 2).

Taylor'un (2008, s. 12) "peyzaj dilindeki farklılıklara ve kültürel nüanslara rağmen artık bunlardan uzaklaşmanın ve kültürel çevreyi ya da yerel olarak nasıl adlandırılıyorsa peyzajı ortak bir zemine oturtmanın vakti gelmiştir, çünkü teorik çerçevenin altında, hangi terminolojinin kullanıldığına bakılmaksızın insanların çevreyle olan bağları ve hissettikleri ilişkide ortak bir nokta olduğu görülmektedir" şeklindeki ifadesi oldukça dikkat çekicidir. (Güler, 2018, s. 134).

3.1.1. Kültürel Peyzaj Alanlarının Sınıflandırılması

Kültürel peyzaj alanları, bu konuda çalışmalar sürdüren ulusal ya da uluslar arası kuruluşlar tarafından farklı başlıklar altında sınıflandırılmıştır. UNESCO kültürel peyzaj alanlarını; "açıkça tanımlanabilen kültürel peyzaj alanları", "organik olarak gelişmiş kültürel peyzaj alanları" ve "yardımcı kültürel peyzaj alanları" olmak üzere üç grupta sınıflandırmıştır (UNESCO, 2015, ss. 71-72). Buna göre; insan tarafından kasıtlı olarak tasarlanmış ve bilinçli yaratılmış coğrafi alanlar "açıkça tanımlanabilen kültürel peyzaj alanları" olarak sınıflandırılmıştır. Bu alanlar, çeşitli estetik nedenlerle inşa edilmiş olan, çoğu zaman bir dini yapı ya da diğer anıtsal yapılarla ve topluluklarla ilişkilendirilen bahçe ve park peyzaj alanlarını kapsamaktadır. Fransa'daki Versailles, Almanya'daki Potsdam ve Berlin sarayları ve bahçeleri bu kategoriye örnek olarak gösterilebilir (Şekil 3.3).

Şekil 3.3: (Solda) Almanya'daki Potsdam Sarayı ve (Sağda) Fransa'daki Versailles Sarayı' ndan görünümler (Url-5, Url-6).

"Organik olarak gelişmiş kültürel peyzaj alanları"; sosyal, ekonomik, idari ve/veya dini zorunluluklardan kaynaklanan ve mevcut halin doğal çevreyle kurduğu ilişki ve

ona verdiği yanıtla oluşan alanlardır. Biçim ve bileşenlerinde evrim sürecini yansıtan bu tür peyzaj alanları kendi içerisinde iki alt gruba ayrılmaktadır.

Geçmiş bir zaman diliminde, ya aniden ya da bir dönem içinde evrim sürecinin sona erdiği alanlar "gelişimini tamamlamış/kalıntı/fosil alanlar" olarak ilk grubu oluşturmaktadır. Antik dönemlerde kullanılan bir tekniğin kalıntılarını barındırmalarından dolayı kalıntı peyzaj alanı olarak tanımlanabilir (Güler, 2018, s.135). Rize'deki Ciha Kalesi bu kategoriye örnek gösterilebilir (Şekil 3.4).

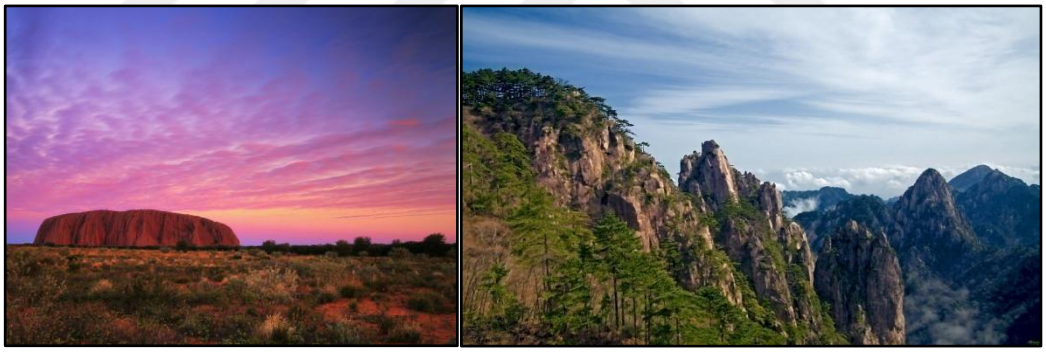
Şekil 3.4: Rize''nin Hemşin İlçesi'nde yer alan Ciha Kalesi'nin kalıntılarından bir görünüm (Url- 7).

Evrim sürecini hala sürdüren, çağdaş toplumda geleneksel yaşam tarzıyla yakından ilişkili aktif sosyal rolü ilerlemekte olan peyzaj alanları ise "gelişimi devam eden peyzaj alanları" olarak tanımlanmıştır. Örnek olarak; Filipinler Cordilleras'daki pirinç terasları ve Fransa-Saint-Emilion'da tarihi üzüm bağları verilebilir (Şekil 3.5).

Şekil 3.5: (Solda) Filipinler'deki Cordilleras pirinç terasları ve (Sağda) Fransa'daki Saint Emilion üzüm bağlarından bir görünüm (Url-8, Url-9).

"Yardımcı kültürel peyzaj alanları"; güçlü dinsel, kültürel ya da sanatsal bağları olan doğal elemanlar barındırmaları gerekçesiyle Dünya Miras Listesi'ne alınan alanlardır. Bu alanlardaki maddi kültürel izler önemsiz olabilir veya maddi kültürel iz hiç olmayabilir. Örnek olarak; Avustralya Uluru-Kata Tjuta Ulusal Parkı ya da Çin'de yer alan Huangshan Dağı verilebilir (Şekil 3.6).

Şekil 3.6: (Solda) Avustralya' daki Uluru-Kata Tjuta Ulusal Parkı ve (Sağda) Çin' deki Huangshan Dağı'ndan bir görünüm (Url-10, Url-11)

UNESCO'nun yaptığı sınıflandırma ile IUCN'nin kültürel peyzaj alanları sınıflandırması büyük ölçüde örtüşmektedir. IUCN, korunan alanları; özellikle biyolojik çeşitliliğin, doğal ve ilişkili kültürel değerlerin korunması ve sürdürülmesi, yasal veya diğer etkin araçlarla yönetimi için ayrılan kara ve/veya deniz alanları olarak tanımlamaktadır (IUCN, 1994, s. 7).

IUCN'nin korunan alanlar için yaptığı sınıflandırmada doğal alanlar özelinde, doğal çevre, biyolojik çeşitlilik gibi değerler ön plana çıkarılırken, insan ve doğa etkileşimine yapılan vurgu son derece dikkat çekicidir. Bu yönü ile UNESCO'nun dünya mirası kültürel peyzaj alanları ile benzerlik göstermektedir (Güler, 2018, s. 137). Ancak, UNESCO'nun tanımında kültürel değerler daha ağırlıklıdır.

Kültürel peyzaj konusunda çalışmalarını sürdüren uluslararası kurumların sınıflandırmaları dışında, çoğunlukla peyzaj mimarları tarafından kullanılan, işleve yönelik bir sınıflandırma da mevcuttur (Güler, 2018, s. 139). Sözü edilen bu sınıflandırmaya göre doğal ve kültürel olarak ikiye ayrılan peyzajlar arasından kültürel peyzajlar "kırsal" veya "kentsel" olabilmekte ve bunların alt kategorilerinde de tarımsal, endüstriyel ve rekreatif peyzajlar yer almaktadır (TMMOB Mimarlar Odası, 2009, s. 101). 2011 yılında UNESCO tarafından kabul edilen "Tarihi Kentsel Peyzajlar Hakkında Tavsiye Kararı" ile birlikte peyzaj kavramının son yıllarda kapsamının genişlediği gözlenmektedir. Metinde "tarihi kentsel peyzaj (historic urban landscape/HUL)"; daha geniş kentsel bağlamı ve coğrafi ortamı içerecek şekilde "tarihi merkez" ya da "topluluk" kavramlarının ötesine uzanan, kültürel ve doğal değerlerin ve niteliklerin, tarihsel bir katmanlaşması sonucu oluşan kentsel alanlar olarak tanımlanmaktadır (UNESCO, 2011). Bu geniş bağlam özellikle, alanın topoğrafya, jeomorfoloji, hidroloji ve doğal özellikleri, tarihi ve çağdaş yapılı çevresi, yerüstü ve yeraltı yapıları, açık alanları ve bahçeleri, arazi kullanım kalıpları ve mekansal organizasyonu, algıları ve görsel ilişkileri ve kentsel yapının diğer tüm unsurlarını içermekle birlikte, çeşitlilik ve kimliğe ilişkin olarak, sosyal ve kültürel uygulamalar ve değerler ile ekonomik süreçler ve mirasın maddi olmayan boyutlarını da içermektedir (UNESCO, 2011).

Kentsel alanlardan da önce kırsal alanlar için "tarihi kırsal peyzaj" kavramının kullanıldığı bilinmektedir (Güler, 2018, s.139). ABD Milli Park Servisi'nin ulusal tescil çalışmalarında dikkat çektiği peyzaj alanlarından biri de tarihi kırsal peyzajlardır (Melnick, 1984' den aktaran Güler, 2018, s. 139). Son yıllarda tüm dünyada kırsal alanların korunması konusunda artan çalışmalarla bu kavramın kullanımı da yaygın hale gelmiştir. ICOMOS'un kültürel peyzaj alanları konusunda çalışmalarını sürdüren uluslararası bilimsel komitesi "International Scientific

Committee on Cultural Landscapes (ISCCL)" ve IFLA'nın ortak çalışması ile hazırlanan, "Kırsal Peyzaj Mirasına Yönelik İlkeler (Principles Concerning Rural Landscapes as Heritage)" başlıklı metinde de "kırsal peyzaj" kavramı ön plana çıkmaktadır. Kırsal peyzajlar; gıda ve/veya hammadde gibi yenilenebilir doğal kaynakların üretildiği, insan-doğa etkileşimi ile oluşan karasal ya da sulak alanlar olarak tanımlanmaktadır (ICOMOS ve IFLA, 2017, s. 3). Aynı zamanda kırsal alanlar, insanlar veya topluluklar tarafından atfedilen kültürel anlamları da içermektedir (ICOMOS ve IFLA, 2017, s. 3).

Söz konusu belgede "kırsal peyzaj" kavramının kültürel peyzaj alanları için farklı bir sınıflandırmayı içermediği, UNESCO'nun sınıflandırmasına uygun olarak "gelişimi devam eden kültürel peyzajlar" grubunda yer aldığı belirtilmektedir (ICOMOS ve IFLA, 2017, s. 1).

3.1.2. Kültürel Peyzaj Alanlarının Değerlendirme Ölçütleri

UNESCO, kültürel peyzaj alanlarının sınıflandırılması için belirlenen kategorilerin Dünya Miras Listesi'ne Seçilme Ölçütleri ile ilişkili olduğunu belirtmekte ve kategorilerle ölçütleri eşleştirmektedir (UNESCO, 2009, s. 121). Kültürel peyzaj alanları kategorilerini karşıladığı düşünülen dünya mirası ölçütlerinin 2004 yılına kadar kültürel miras ölçütleri olarak bilinen ilk altı madde olduğu görülmektedir (UNESCO, 2009, s. 121; Şekil 3.7). Ancak bu eşleştirmenin bir genelleme olduğu listeye giren kültürel peyzaj alanlarına atfedilen ölçütlerden de anlaşılmaktadır. Örneğin Almanya-Polonya sınırındaki Muskauer Park açıkça tanımlanabilen bir kültürel peyzaj olarak aynı zamanda insanlık tarihinin önemli bir aşamasını gösteren peyzaj alanı olduğu gerekçesiyle (i) ve (iv) numaralı ölçütlerle 2004 yılında Liste'ye girmiştir (UNESCO, 2009, s. 122).

Kültürel peyzaj konseptinin Dünya Mirası Sözleşmesi'ne entegrasyonunun 10. yıl dönümü olan 2002 yılında, İtalya-Ferrara'da, kültürel peyzaj alanlarının korunması konusunda durum değerlendirmesi yapmak üzere uluslararası ölçekte bir uzman toplantısı gerçekleştirilmiştir. Bu toplantı, hem Dünya Mirası Listesi hem de taraf devletlerin geçici listelerinde yer alan kültürel peyzajların değerlendirilmesi için önemli bir fırsat olmuştur. Yapılan değerlendirmelerde, kültürel peyzaj alanları için

belirlenen kategorilerde değişikliğe yönelik talep ya da ihtiyacın olmadığı, bunların işlevsel olmaktan çok fonksiyonel kategoriler olduğu ve kültürel peyzaj alanlarının kullanımlarından çok doğaları ile ilgili oldukları belirtilmektedir (Fowler, 2003, s. 28; Şekil 3.7).

Dünya Miras Listesi Ölçütleri	**Kültürel Peyzaj Kategorileri**
(i)İnsanın yaratıcı dehasının üst düzeyde bir temsilcisi olması	Açıkça tanımlanabilen kültürel peyzaj alanları
(ii)Dünyanın bir kültür bölgesinde veya bir dönemde mimarlık veya teknoloji, anıtsal sanatlar, kent planlama veya peyzaj tasarımı alanlarında önemli gelişmelere ilişkin insani değer alışverişlerine tanıklık etmesi,	
(iii)Yaşayan veya yok olan bir kültür geleneğinin veya uygarlığın istisnai, ender rastlanan bir temsilcisi olması,	Organik olarak gelişmiş kültürel peyzaj alanları
(iv)İnsanlık tarihinin önemli bir aşamasını veya aşamalarını gösteren bir yapı tipinin, mimari veya teknolojik bütünün veya peyzajın istisnai bir örneği olması	Gelişimini tamamlamış/ Kalıntı/Fosil alanlar
(v)Özellikle geri dönülmez bir değişimin etkisi altında hassaslaşmış olan çevre ile insan etkileşiminin veya bir kültürün/kültürlerin temsilcisi olan, geleneksel insan yerleşimi, arazi kullanımı veya deniz kullanımının istisnai bir örneği olması	Gelişimi devam eden peyzajlar
İstisnai evrensel önem taşıyan sanatsal veya edebi eserler, inançlar, fikirler, yaşayan gelenekler ve olaylarla doğrudan veya dolaylı olarak ilgili olması	Yardımcı kültürel peyzaj alanları

Şekil 3.7: Kültürel peyzaj kategorilerinin Dünya Miras ölçütleriyle ilişkisi.

Bu nedenle kültürel peyzaj alanlarının tarımsal, endüstriyel ya da kentsel olup olmadıklarına dair tartışmalar geri planda kalmakta, çünkü bu ifadeler, “tasarlanmış”,

“organik olarak gelişmiş” ve “yardımcı” kategorilerinin bir ya da daha fazlasını karşılayabilmektedir (Fowler, 2003, s. 28). Pratikte de kültürel peyzaj alanları dünya mirası kategorilerinin birinden daha fazla özelliğe sahip olsa da, bu özelliklerin her birini birincil olarak kategorilere atfetmek zordur (Fowler, 2003, s. 28).

UNESCO tarafından kültürel peyzaj alanlarının seçiminde ön plana çıkan değerlendirme ölçütleri ;

** alanın estetik niteliği*

** alandaki yapı ve yapı toplulukları*

** yaşam şekli ve arazi kullanımlarının sürekliliği*

** tarım ve çiftçilik faaliyetleri*

** peyzajın kendisinin tasarlanmış park/bahçe olması veya önemli bir unsur olarak bünyesinde barındırması*

** öncesinde endüstri alanı olması*

** peyzajın ulus, kabile ya da yerel bir topluluk gibi bir veya daha fazla grubun kimliğinde önemli olması ya da önemli olan elemanları barındırıyor olması*

** bir dağ ya da dağlar kültürel peyzajların ayrılmaz bir parçasıdır*

** peyzajın milli park veya diğer korunan alanları içeriyor olması*

** yerel nüfusun ikamet etmesi peyzajın ve peyzajın yönetiminin önemli bir parçasıdır*

** peyzajın dinin, kutsallığın, ruhaniliğin, ruhsallığın önemli bir boyutuna sahip olması*

** antik tarım alanları ve arkeolojik anıtlar gibi, fiziksel olarak ya da sosyal anlamda düşmanca bir çevrede bir grup insanın hayatta kalması, peyzaj için önemli bir temadır*

** tanımlanan peyzaj alanları içindeki kent ve/veya köyler*

** su peyzaj alanının ayrılmaz veya en azından önemli bir parçasıdır*

** peyzaj içerisinde bulunan orman, ormanlık çevreler, önemli kayalıklar, sulama mekanizmaları, göl ve göl manzaraları, nehir ve nehir manzaraları, deniz ve deniz manzaraları*

olarak sıralanmıştır (Fowler, 2003, s. 30). Bu ölçütler, Dünya Mirası ölçütlerinin yanı sıra kültürel peyzaj alanlarının sahip olduğu özelliklere de işaret etmektedir (Fowler, 2003, s. 30).

Farklı kurum ve kuruluşların bu konudaki çalışmalarını bir arada değerlendiren Madran ve Uysal (2009, ss. 103-105) ise, kültürel peyzaj alanlarının seçimi için ön plana çıkan ölçütleri aşağıdaki şekilde sıralamaktadır:

** alanın taşınmaz kültür varlığı içermesi*

** alanın kültürel varlık içermesi*

** alanın fosil yatağı olması*

** alanın üretim kültürünün özel örneklerini içermesi ve özel bir yaşam biçiminin ürünü olan özel tarım ürünlerinin yer alması*

** alanın özel jeolojik oluşumlar içermesi*

** alanda özel bitki türlerinin yer alması*

** alanın biyocoğrafik koşullar, ekosistemler, doğal vejetasyon potansiyeli, fauna vb. özel biyolojik değerlere sahip olması*

** alanın ender olma özelliği içeriyor olması*

** alanın estetik değer taşıyor olması*

** alanın kaybolmaya yüz tutmuş değerler içeriyor olması*

** alanın doğa tarihinde simge olması*

** alanın dini referans, mitolojik referans, adet ve geleneklerle ilgili referans, tarihi bir olay ve etkinlikle beraber olmak gibi çevredeki yaşamdan referanslar alması.*

Çamlıhemşin İlçesi'nin bünyesinde barındırdığı değerleriyle, kültürel peyzaj alanlarının belirlenmesinde önemli bir role sahip uluslararası ölçütleri karşıladığı sonucuna varılmıştır. Yerleşimin kültürel peyzaj sınıflandırılması için UNESCO (Fowler, 2003, s. 30) ile Madran ve Uysal'ın kültürel peyzaj değerlendirme ölçütlerinden yararlanılarak, Çamlıhemşin'in kültürel peyzaj değerleri tanımlanmıştır. Çalışma alanının koşulları göz önünde bulundurularak, Çamlıhemşin'in kültürel peyzaj değerleri; "Yaşam şekli ve arazi kullanımının sürekliliği, geleneksel yerleşimler", "Ender olma özelliği", "Tarım ve çiftçilik", "Gelenek ve göreneklerle ilgili referanslar", "Orman alanlarının kullanımı", "Arkeolojik değerler", "Korunan alanlar" şeklinde yedi grupta incelenmiştir (Ek 6).

3.2 Rize-Çamlıhemşin'in Kültürel Peyzaj Değerleri

Çamlıhemşin'de yaşam, geçmişten günümüze dek, bulundukları çevreden edindikleri beceriyle hayatını sürdüren insanların mücadelesiyle, tarım ve hayvancılık yaparak, doğadan elde ettikleri malzeme ve yönlendirme ile barınma ihtiyacını gidererek, doğa ile bir uyum içerisinde sürmektedir. Bölgenin tarihe tanıklık ederek organik olarak gelişen geleneksel kırsal yerleşimleri, insan etkisi ile şekillendirilmiş ve değişmekte olan doğal çevresi ve somut olmayan mirası, bir bütün olarak kültürel peyzaj değerlerini oluşturmaktadır.

3.2.1. Yaşam Şekli ve Arazi Kullanımının Sürekliliği, Geleneksel Yerleşim

Çamlıhemşin ilçesi, geçmişten günümüze dek varlığını sürdürebilmiş sivil mimari örnekleri olan konaklara, serenderlere, endemik bitki ve hayvan türlerine, kaleler gibi Orta Çağ savunma yapılarına, tarihi yollara ve köprülere sahiptir. İlçe merkezi, Fırtına Deresi'nin kenarına konumlandırılmış küçük bir çarşı ile birkaç idari yapıdan oluşmaktadır. Kırsal yerleşimler ise, tarihi dokusuyla, kültürel peyzaj değerlerini oluşturan en önemli unsurlardan biridir. Yerleşimin oluşumu; yöre insanının doğanın sunduğu olanaklar ve kısıtlar çerçevesinde yüzyılların deneyimleri sonucu geleneksel yapım teknikleri ve teknolojisi, malzemeler ve ustalık bilgileri ile ürettiği yanıtlarla şekillenmiştir.

Çamlıhemşin'deki yerleşim şekillerinin, geçmişten bu yana yaşanan gelişmelerden etkilenerek dönüşüm gösterdiği söylenebilir. Kaçkar Dağları Milli Parkı sınırları içerisinde konumlanan bölgedeki kırsal yerleşimlerden büyük bir bölümünün özgünlük ve bütünlük değerlerini kaybetmiş ya da kaybetme sürecinde olduğu görülmektedir. Buna karşın, organik olarak gelişmiş, taş ve ahşap gibi doğal malzemeler kullanılarak yöre halkının ihtiyaçlarına uygun olarak inşa edilen, konutlar, serenderler, değirmenler, köprüler, okullar ve ibadet mekanları gibi geleneksel yapılardan oluşan çok az sayıdaki kırsal yapılı çevrenin özgünlüğünü ve bütünlüğünü koruyarak günümüze ulaştıkları görülmektedir. Vadi halkının yaşam şekli ve arazi kullanımı, doğanın onları yönlendirmesiyle gerçekleşmiştir. Eğimli ve engebeli olan arazilerin varlığı, yapıların doğada konumlanma biçimini şekillendirmiştir (Şekil 3.8).

Şekil 3.8: Çamlıhemşin Yolkıyı Köyü'nden bir görünüm.

Geleneksel yerleşimin sahip olduğu değerlerden biri de kuşkusuz, engebeli ve dik arazilerde konuşlandırılan yapıların aralarında doğal olarak oluşan patikalardır. Patika; oldukça engebeli olan, insanların ve hayvanların ayak izleri sonucunda ortaya çıkmış, tekerlekli araçların hareketinin oldukça sınırlı olduğu dar yol olarak ifade edilmektedir (TDK, 2011). Le Breton (2003, s. 63)'e göre; yere kazınmış bellek ve yürüyüşçülerin toprağa bıraktıkları izler olarak tanımlanan patikalar, zamanla peyzajla birlikte güçlü kuşaklar dayanışması oluşturmuştur. Sözü edilen bu yollar sığır, keçi yolu ve yolak olarak da adlandırılmaktadır. Bu doğrultuda, patikalar doğa ile birlikte bu bölgedeki yaşantının şekillenmesine katkı sağlamaktadır. Kırsal peyzajın bütünlüğü içerisinde çok önemli bir yere sahip olan patikaların genişlikleri, arazilerin eğimli olması nedeniyle ancak bir ya da iki insanın yan yana geçebileceği ölçülerde olabilmektedir (Şekil 3.9). Patikaların yöredeki geleneksel yerleşim içerisindeki yeri; yapılar inşa edildikten sonra kalan uygun alanların bağlanarak gelişmesiyle oluşmuştur. Yöre insanı, patikaların belirli bölgelerini beton ile kapladığı için sözü edilen yürüyüş yollarının bozulmasına neden olmuştur.

Şekil 3.9: Patikanın yerleşimdeki yerine bir örnek.

Engebeli arazilerdeki toprak ve taşa hayvan ve insanların bıraktığı izle doğal olarak oluşmuş bu yolların, taş kaplanmamış bölümleri yağışlı iklimin bir sonucu olarak çamurlanmakta ve bu durumdan rahatsızlık duyan sakinler, kendi evlerine giden ya da önünden geçen bölümlerini beton ile kaplayarak şekillendirmiştir. Yapılan bu müdahalelerle her ne kadar özgün kimliği zarar görmüş olsa da bu çevreleriyle kurduğu ilişkilerle pitoresk görünümler sunmayı hala sürdürmektedir.

Dik yamaçlara konumlandırılan "yaşam"lar, evlerin dokuyla uyum sağlamasının bir örneğidir (Şekil 3.10). Konutlar, en az iki katlı yapılmakta olup, ahır katı eğimi

düzenlemek için kullanılmıştır. Yaşama alanı ahır katının üstüne, eğimden en uzak ve en ferah yere yerleşirken, ocak bölümü ise eğime yaslandığı için daha karanlık ve serin olmaktadır (Reyhan, 2011, s.12). Evlerin ocak bölümü, evdeki yaşamın geçtiği ana mekandır.

Şekil 3.10: Dik yamaçlara konumlandırılan yapılardan bir görünüm.

3.2.2. Ender Olma Özelliği

Madran'a göre (2006), "eskilik", "teklik", "enderlik" gibi değerler, mimari koruma perspektifinde, kültür varlığı değerlendirme ölçütleri arasında önemli bir yere sahiptir. Yapılar ve sitler için enderlik değeri, az bulunan ya da örneği az olan varlıkları betimlemek için kullanılmaktadır (Madran, 2006). Hemen tüm örnekleri Doğu Karadeniz coğrafyasında bulunan, yöre halkının geçimleri için ürettikleri mahsülleri depolamak amacıyla inşa ettikleri serenderler de bu bölgeye özgü ender bulunan yapı örnekleridir (Şekil 3.11). Çamlıhemşin İlçesi'nde oldukça yaygın olarak görülen serenderlerin çok yağışlı ve nemli bir iklim koşulunda yaşayan bölge insanının ürünlerini saklayabilmesi için; kemirgenlerin tırmanamadığı, serin ve

havadar, yerden yükseltilmiş bir mekan gereksinimine yanıt olarak geliştiği söylenebilir.

Şekil 3.11: Çamlıhemşin'de serender örneği.

Yöre insanının, tarih boyunca günlük hayatında serenderi kullanış şekilleri ile köydeki yaşantıları doğrudan ilişkilidir. Enderlik değerine sahip serenderler, ahşap dikmelerle yerden yükseltilmiştir. Yarı açık olarak kurgulanmış zemin katların farklı işlevlerle kullanıldığı bilinmektedir. Dikmelerin sabitlendiği ahşap taban kirişlerinin büyük oranda taşlar ya da alçak kagir duvarlar üzerine yerleştirildiği gözlenmekle birlikte nadiren kimi örneklerle yüksek duvarlarla oluşturulan kullanılabilir hacimlerin inşa edildiği gözlenmektedir. Kışlık yakacak olarak kesilen ağaçların belirli bir süre kuruması için odunluk işlevi ile değerlendirilen yarı açık zemin katın aksine bodrum seviyesinde yaratılan mekanın misafirhane olarak kullanılduğu örneklere de rastlanmaktadır (Şekil 3.12).

Şekil 3.12: Çamlıhemşin Yolkıyı Köyü'nde zemin katı misafirhane olarak kullanılan serenderlerden bir görünüm.

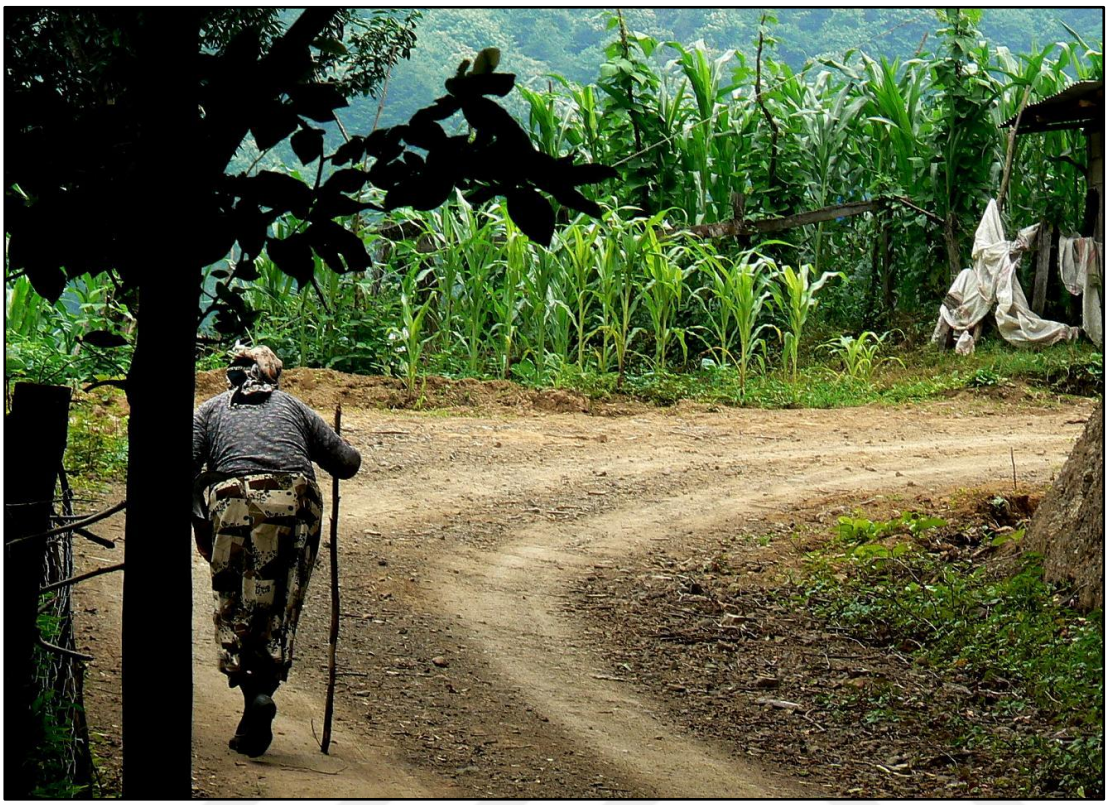
Yöre yaşamının böylesine içinde olan serenderler, aynı zamanda büyükşehirlere göç eden halkın da belleğinde önemli bir yer tutmaya devam etmiştir. Göç eden insanların, memleketlerine ait olan bu yapıları bulundukları şehirlerdeki işyerlerinde sıklıkla kullandıkları hatta kimi örneklerde "serender" biçiminde mekanlar ürettikleri göze çarpmaktadır. Bölgede varlığını hala sürdüren serenderlerin, sosyo-ekonomik hayatın şekil değiştirmesinden dolayı günümüzde büyük ölçüde kullanılmadığı, ancak kimi nadir örneklerde son yıllarda gelişen turizme hizmet vermek üzere konaklama mekanı olarak işlevlendirildiği gözlenmektedir.

3.2.3. Tarım ve Çiftçlik

Endüstri öncesi toplumların geleneksel geçim kaynaklarını oluşturan tarım ve çiftçilik faaliyetleri, bölgedeki insanların yaşamında hala önemli bir yere sahip olmakla birlikte, çeşitli nedenlere bağlı olarak son yıllarda zayıflamaktadır. Gelişen turizm ve yaşamın daha çok belli mevsimlerde sürmesi, bu nedenlerin öne çıkanlarından birkaçıdır.

Bölgede çay tarımından önce yoğun bir şekilde mısır üretiminin yapıldığı bilinmektedir (Şekil 3.13). Bu bağlamda, serenderlerin de büyük oranda mısır hasadını koruyabilmek için geliştirilmiş olduğu söylenebilir. Kurutulan mısırlar, su

değirmenlerinde öğütülüp, elde edilen un yine serenderde depolanmaktadır (Şekil 3.14).

Şekil 3.13 : Mısır tarlasına bir örnek (Url- 13).

Şekil 3.14 : (Solda) Mısır kurutulan serendere (Url-14) ve (Sağda) Kurutulan mısırın öğütüldüğü değirmene bir örnek (Url-15).

Orman alanları, yerleşimlerin kurulması ile birlikte kış boyu tüketilecek gıda maddelerinin üretilmesi için tarlalara dönüştürülmüştür. 1940'lı yıllarla birlikte bu kez yeni orman alanları ve daha önce açılmış mısır tarlaları dönüştürülerek taraçalandırma yolu ile çay bahçeleri oluşturulmuştur. Bu dönüşümün bir sonucu olarak doğaya insanın yaptığı müdahale ile bölgede geniş bir coğrafyayı etkileyen önemli bir dönüşüm yaşanmıştır. Bu dönüşümün bölgede ulaşımın zor olduğu alanlarda kimi orman köylerine aynı şekilde yansımadığı söylenebilir. Ortan Köyü'nde de ulaşımın zorluğu nedeniyle çay tarımının ön planda olmadığı görülmektedir.

Çamlıhemşin'de yaygın olarak yapılan çay tarımında hasat, yılda üç kez, ilki Nisan-Mayıs, ikincisi Temmuz- Ağustos ve üçüncüsü Eylül- Ekim aylarında gerçekleştirilmektedir (Şekil 3.15). Ticari çay tarımının yanında, yöre halkının kendi ihtiyaçlarına yönelik mısır, fasülye, salatalık, elma, armut, hurma, kivi ve karayemiş gibi ürünleri de yetiştirdikleri bilinmektedir.

Şekil 3.15 : Vadide yapılan çay tarımı.

3.2.4. Gelenek ve Göreneklerle İlgili Referanslar

Vadinin sahip olduğu konakların oluşum hikayesi, konak sahiplerinin Rusya'ya gidip "pastacılık" geleneğini başlatmasıyla şekillenmiştir (Şekil 3.16). Çamlıhemşin'e ait ilk konak; eski adıyla Aşağı Vice, yeni adıyla Aşağı Çamlıca Köyü'nde inşa edilmiş olan Ali Efendi Konağı'dır. Bu konağın sahibi Rusya'ya gittikten ve belli bir gelir elde ettikten sonra memleketi Çamlıhemşin'de konak yaptırmaya karar vermiştir (Gürler Yazıcı, 2014). Ali Efendi Konağı'nın yaptırılmasıyla vadide gösterişli konaklar ard arda inşa edilmeye başlamıştır.

Şekil 3.16 : Ortan Köyü'nden Çamlıhemşin'li pastacı Şerif Gülaboğlu'nun Rusya'daki pastanesinin önünden bir fotoğraf, Gülab Pastanesi (Biryol, 2013).

Bölgede günümüzde hala varlığını sürdüren görkemli konakların ortaya çıkışının ardındaki insan hikayeleri oldukça dikkat çekicidir. Konaklar, yalnızca sahip oldukları somut kültürel değerleriyle değil, bu mirasın oluşumunu sağlayan arka planındaki insan hikayeleri ile ilişkili somut olmayan değerler açısından da dikkat çekmektedir.

Birinci Dünya Savaşı (1914-1918) öncesine uzanan Hemşinliler'in göç hikayesi, ekonomik ve sosyal nedenlerle başlamıştır. Doğu Karadeniz'in dağlık ve arazisi dar bir bölgesini mesken tutmuş olan Hemşinliler'in geçimlerini sağlamak üzere, Osmanlı İmparatorluğu'nun son yıllarında başlamak üzere yurtdışına büyük bir göç hareketi gerçekleştirdiği bilinmektedir (Biryol, 2007, s. 63). Bölge insanının girişimci ruhunun bir yansıması olarak gittikleri ülkelerde pastacılık, fırıncılık ve lokantacılık gibi iş kollarına yöneldikleri görülmektedir (Ersoy, 1994, s. 75).

Coğrafi olarak bölgeye yakın olan ve Türkleri de kabul eden Rusya, yöre halkının göç tercihinde ilk sıradaki ülkedir. Çiftçilik dışında herhangi bir iş tecrübesi ve mesleği olmayan ilk göçmenlerin aktarımlarından çok zor şartlar altında çalışarak, sadece insani ihtiyaçlarını karşılamaya yetecek kadar kazanabildikleri anlaşılmaktadır. Ancak sonraki yıllarda pastacılığı ve fırıncılığı öğrenmeye başlayan gruplar, gelirlerinin artması ertesinde akrabalarını da yanlarına almaya başlamışlardır. Giden ilk kafile, ustalaşıp kendini geliştirdikten sonra iş sahibi olarak yanına aldığı hemşehrilerini yetiştirmeyi de ihmal etmemiştir. Göç sürecinde en yoğun tercih edilen kentin yakın coğrafyada bulunan liman şehri Batum olduğu anlaşılmakla birlikte pastacılığı birbirlerinden öğrenen Hemşinliler'in aralarında Petrograd, Talin, Moskova, Mugilov, Berdiçev, Odessa, Sivastopol, Yalta, Kefe, Ryzan, Kazan, Tiflis, Gence, Rostov, Soçi ve Poti gibi kentlerin bulunduğu çok uzak coğrafyalara kadar ulaştıkları bilinmektedir (Biryol, 2007, s. 69). Gurbete göç edip, Rusya'ya ve yakın coğrafyadaki bölgelere giden Hemşinliler'in büyük bir kısmı, 1917 Ekim Devrimi'nden sonra geri dönmüşlerdir.

Tarih boyunca Anadolu kültürüyle örtüşen büyük ve geniş aile olarak bir arada yaşama fikri, Çamlıhemşin'den gurbete göç eden Hemşinliler için de geçerli bir durum olmuştur. Bu fikir beraberinde "büyük evler yaptırma" düşünü de getirmiştir. Böylelikle, Ruslar'dan "büyük ev"i örnek alan Hemşinliler, kendi memleketlerinde, günümüzde kırsal mimarinin en önemli öğesi haline gelen "konak"ları inşa ettirmişlerdir. Bölgedeki geleneksel konutlardaki aile hayatı ele alındığında, günümüzdeki çekirdek aile yapısından farklı olarak evin büyükleriyle birlikte iki, üç

kuşağın bir arada yaşadığı bir yaşam biçiminin varlığı, 11, 15 ya da 18 odalı büyük konakların inşasına zemin oluşturmuştur.

Kafkas halklarının birçoğunda gözlenen tulum ve horon kültürü Hemşin halkının kimliğini oluşturan önemli bir folklorik öğe olarak dikkat çekmektedir (Kuyumcu, 2006, s. 88). Düğünlerde, tarlada ya da bostanda çalışırken, yaylalarda çobanlık yaparken, meci(imece) günlerinde, Vartevor[5] Şenlikleri'nde tulum çalınarak türküler söylenmektedir.

3.2.5. Orman Alanları, Özel Fauna ve Flora Türleri

Bol yağışlı iklimin bir getirisi olarak gür bir orman örtüsüne sahip Çamlıhemşin, çok sayıda hayvan ve bitki türüne ev sahipliği yapmaktadır. Bölge halkı, yüzyıllar boyunca bu yoğun yeşil doku ile uyum içerisinde bir yerleşim biçimini sürdürmüştür (Şekil 3.17).

[5] Vartevor Şenliği: Doğu Karadeniz' de yaz aylarında; göç, ot biçme, hasat toplama günlerinde aynı yaylaya giden yöre insanlarının belirledikleri günlerde yaylalarda bir araya gelip yaptıkları eğlencedir (Kuyumcu, 2006, s. 95). Bu şenliklerde tulum eşliğinde türküler söylenip, horonlar oynanmaktadır.

Şekil 3.17 :Çamlıhemşin'in orman alanlarından bir görünüm.

Kaçkar Dağları Milli Parkı'nın sahip olduğu zengin bitki örtüsü çoğunlukla mera niteliğindeki subalpin ve alpin alanlar ile orman vejetasyonu içinde temsil edilmektedir (Şekil 3.18). Orman vejetasyonunda, çoğunlukla iğne yapraklı türler yer almaktadır. 300-1500 metre yükseltiler arasında yaygın olarak kızılağaç, Anadolu kestanesi, adi gürgen, ıhlamur ve kayın türleri ile karışık olarak doğu ladini görülür. 900-1300 metre arasında ağaççık formunda şimşir genel olarak diğer türlerle karışık olarak görülse de dere yatakları ve Fırtına Vadisi'nde büyük parçalar halinde yer alır. 1300 metre yüksekliğe kadar orman içinde münferit olarak porsuk ağacı görülmektedir. Bu yükseklikten daha yukarı kesimlere doğru çıkıldıkça, doğu ladini ormanları saf olarak, 1600-1700 metre yüksekliklerde ise doğu kayını, doğu karadeniz göknarı karışık olarak, vadi tabanlarında ise 1700 metreye kadar kızılağaç, 1800-2100 metre arasında ise titrek kavak, huş, karaağaç, akçaağaç ve yabani fındık gibi türlerden oluşan karışık ormanlar yer almaktadır. Yabani fındık, orman vejetasyonunun bulunduğu tüm bölgelerde hemen hemen her yerde yetişebilmesinin

yanında, 1800-2000 metre yüksekliklerde geniş alanlar halinde toplu olarak görülmektedir.

Şekil 3.18: Kaçkar Dağları'na ait endemik bitki türlerini gösteren bir fotoğraf.

Dünya Doğayı Koruma Vakfı (WWF) tarafınca koruma altına alınması gereken 200 ekolojik bölge arasında gösterilen Fırtına Vadisi'nde yer alan şimşir ormanları, son zamanlarda kuruma tehlikesi ile karşı karşıya kalmıştır (Zaman, 2008, s. 1). Sibirya'dan ithal edilen kömürün nakliyesi ile çevreye yayılan mantar hastalığı, ağaçlara zarar vermiştir. 2010 yılında bölgedeki Şimşir Ormanları'nda tespit edilen hastalık, "ağaçların gövde ve dallarında çürümelerin başlaması ile, odunsu dokusunun niteliğinin bozulması" şeklinde yayılım göstermektedir (Şekil 3.19).

Şekil 3.19 : Vadinin sahip olduğu Şimşir ormanlarından bir görünüm.

Milli Park sınırlarında 54 endemik bitki türü tespit edilmiştir (Url-16). Bu türlerden bazıları; hazeran, gelincik, kış teresi, kaşık otu, akça çiçeği, boynuz otu, karanfil, bahar yıldızı, turna gagası, geven, mürdümük, aslan pençesi, hanımeli, yoğurt otu, papatya, yanardöner, deve dikeni'dir (Url-16).

18.013 hektar orman alanını kapsayan Milli Park'ta buzullarla birlikte buzul gölleri, buzul vadileri, sirkler ve morenler bulunmaktadır. Bu alanda 6'sı endemik olmak üzere 7 takıma ait 23 familyadan 127 böcek türü, 24 takson sucul faunası, 10 tür iki yaşamlı, 28 tür sürüngen ve 9 böcekçil, 8 tür yarasa, 1 tür tavşan, 19 tür kemirici memeli, 11 tür etçil memeli, 5 tür toynaklı memeli ile 69 kuş türü ve ülkemiz için endemik olan Karadeniz Alası bulunur (Url-16).

3.2.6. Arkeolojik Değerler

Çamlıhemşin'in sahip olduğu kültürel peyzaj değerlerinden biri de Ortaçağ'da bölgenin savunması için yapılmış arkeolojik kalıntılardır. Günümüzde arkeolojik sit alanı olarak koruma altına alınan bu yapılardan Zil Kale, Çamlıhemşin ilçe

merkezinden 12 km., Kale-i Bala (Yukarı Kale) ise 40 km. uzaklıkta konumlanmaktadır. Dağlık bir arazide kayalık zemin üzerinde yükselen Zil Kale'nin 14.yy sonu ya da 15. yy başında inşa edildiği öne sürülmektedir (Karpuz, 1993, s. 42). Benzer dönemlerde inşa edildiği öne sürülen Kale-i Bala da Zil Kale ile birlikte bölgenin dışarıdan gelecek tehditlere karşı savunulması amacıyla bir bütünlük içerisinde inşa edilmiş olmalıdır (Karpuz, 1993, s. 43).

Yüksek bir tepenin kayalık olan üst düzlüğünde inşa edilen Zilkale, 400 m. çevreli 8 burç ve 1 gözetleme kulesi ile tahkim edilmiştir (Şekil 3.20), (Rize İl Yıllığı, 1967 s. 102).

Şekil 3.20 : Zilkale (Url-17).

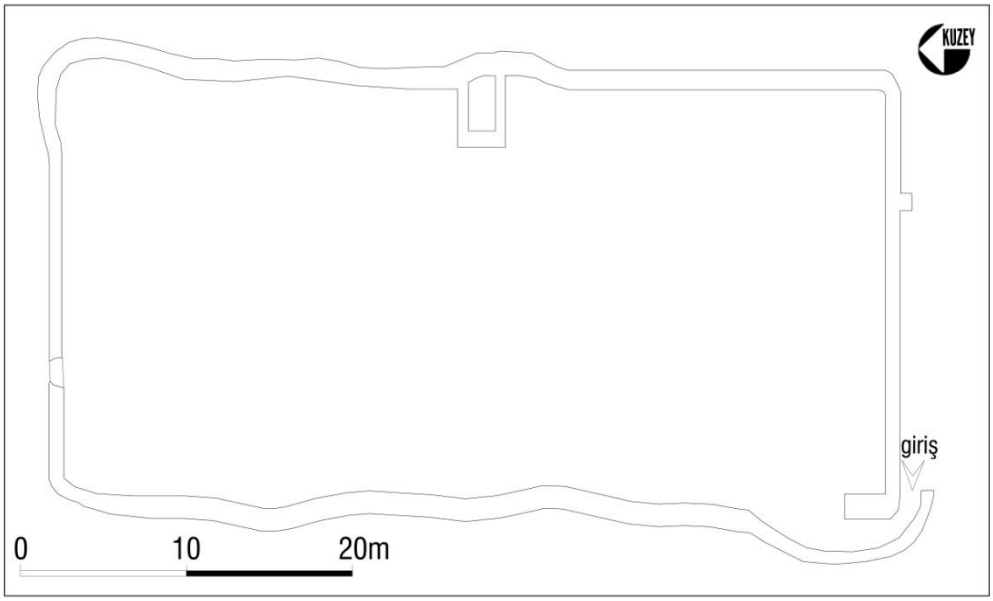
Sur duvarı ve burçlarının yüksekliği 10-15 m. olan kale için Zil Deresi adeta bir savunma hendeği işlevindedir. Kaleden dere yatağına içeriden bir merdivenle erişim sağlanmaktadır. Sur içinde sarnıçlar, erzak ambarları ve kale beyine ait konak kalıntıları bulunmaktadır (Karpuz, 1993, s. 44). Orta surların içine inşa edilen kulenin dört katlı olduğu, taş duvarlarındaki hatıl izlerinden anlaşılmaktadır. Kulenin en üst kotunda dendanlar görülmektedir (Şekil 3.21).

Şekil 3.21 : Zilkale plan krokisi (Pamukçu, 2020)[6].

Kale-i Bala, Rize-Erzurum sınırına yakın Hisarcık Köyü'nde etrafı ormanlarla çevrili bir tepede deniz seviyesinden 150 m. yüksekte konumlanmaktadır. Etrafı surlarla çevrili ve girişi batı yönünden olan Kale-i Bala'da 16 burç ve 1 gözetleme kulesi bulunmaktadır. Sur duvarlarının içinde bir cami kalıntısı bulunmaktadır (Karpuz, 1993, s. 44). Surların yüksekliği 15 m., burçlarınki ise 20m.'dir. Siyah bazalt taşından yapılmış olan Kale-i Bala'nın, etrafında ikincil bir sur ya da hendek bulunmamaktadır (Rize İl Yıllığı, 1967, s. 103). Kale-i Bala'nın kaynaklarda geçen (Karpuz, 1993, s. 44) diğer adı Varoş Kale'dir (Şekil 3.22, Şekil 3.23). Her iki kale de günümüzde ören yeri olarak ziyaret edilmektedir.

[6] Plan krokisi, google hava fotoğrafı üzerinden geliştirilerek elde edilmiştir.

Şekil 3.22 : Kale-i Bala plan krokisi (Karpuz,H.,1993, s. 90).

Şekil 3.23 : Kale-i Bala (Url-18).

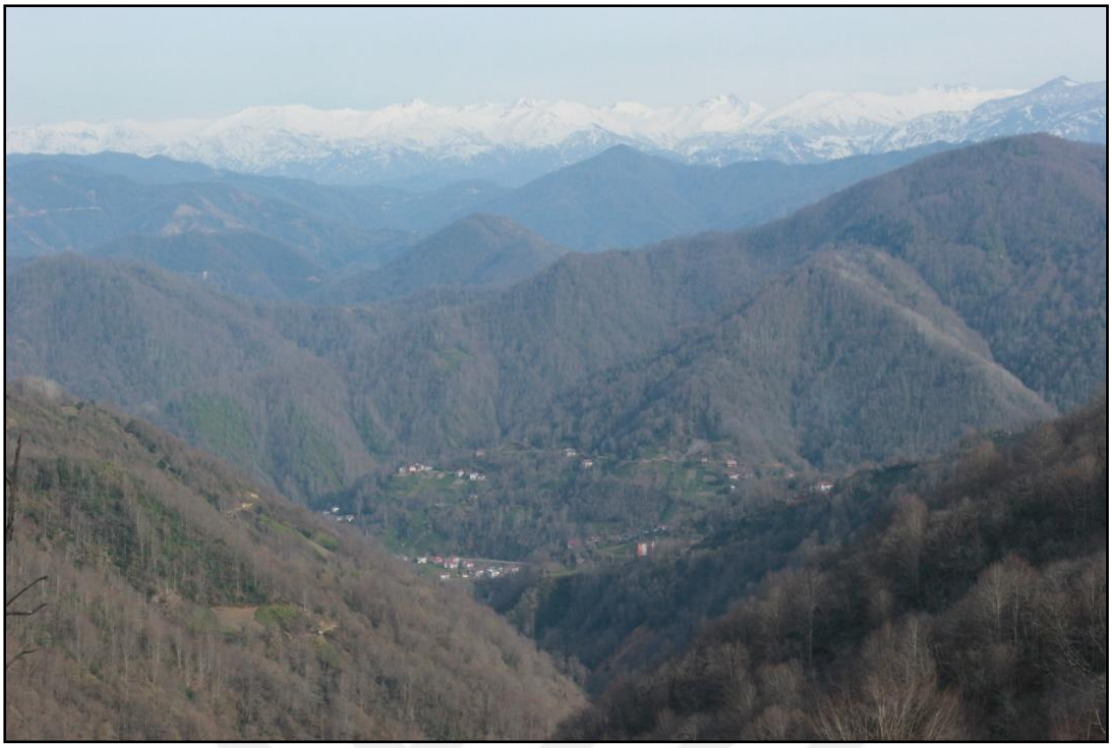
Çamlıhemşin sınırları içerisinde, Trabzon Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu tarafından arkeolojik sit alanı olarak belirlenmiş olan bir diğer bölge; Dikkaya Köyü'nün (eski adı Mekaliskirit) Nahra (Çay) Mahallesi'nde yer almaktadır (Ek.3,

Ek.4). Söz konusu bölgenin deniz kıyısından Kaçkarlar'ın ardına uzanan antik yol üzerinde konumlandığı düşünülmektedir (Özkan ve Çakır, 2000, ss. 87-88). Bu bölgedeki doğal kaya parçasının kuzey yamacında yer alan eğimli toprak dolgunun düzeltilmesi sırasında açığa çıkan dört adet balta, az sayıda seramik parçaları ve çanak çömlek buluntuları sonrası, alanda yapılan tespitlerle arkeolojik sit ilanı kararı alınmıştır (Özkan ve Çakır, 2000, s. 88). Yüzeyden toplanan parçalar içinde yer alan, bir küpün gövdesine ait çizi bezekli parçanın, Doğu Anadolu' dan tanınan Genç Tunç-Erken Demir Çağı seramiklerine benzediği öne sürülmektedir (Özkan ve Çakır, 2000, s. 88).

Doğu Karadeniz'de bulunan baltaların hangi kavime ait oldukları bilinmemekle birlikte, İskitler'e ait olduğu ileri sürülmektedir. Bu bağlamda, Dikkaya yerleşiminin "atlı göçebe kavimler'in"de yaşadığı, Gürcistan'daki kültür bölgesi içinde kaldığının bir kanıtı olarak kabul edilmektedir (Özkan ve Çakır, 2000, s. 91). Dikkaya buluntuları, Demir Çağı'nın erken safhasında, Gürcistan kültür bölgesinin, Ordu ve Artvin arasında da hakim kültür olduğunu göstermektedir (Özkan ve Çakır, 2000, s. 91).

3.2.7. Korunan Alanlar

Korunması gerekli pek çok kültürel ve doğal varlığa sahip Çamlıhemşin'in yasal olarak koruma altına alınan bölgeleri arasında birçok kırsal yerleşimi de kapsayan Kaçkar Dağları Milli Parkı, en başta gelmektedir. 1994 yılında Bakanlar Kurulu kararıyla Milli Park ilan edilen alanın yüzölçümü 52.970 hektardır. Milli Park kararının öncesinde alanın jeolojik ve jeomorfolojik özellikleri, bitki ve yaban hayatı zenginliği, doğal peyzajı ve alandaki geleneksel yaylacılık faaliyetlerinin varlığı gibi nedenlere dikkat çekilerek, 1991 yılında turizm merkezi olarak ilan edilmiştir (Doğanay, 2001, s. 225-227 ve Demirel, 2010, s.20). Fırtına ve Hemşin derelerinin sınırlandırdığı Milli Park içerisinde Karadeniz Bölgesi'nin en yüksek zirvelerinin (4000m.' ye ulaşan) yer aldığı dağ silsileleri bulunmaktadır (Url-11; Şekil 3.24).

Şekil 3.24: Kaçkar Dağları'ndan bir görünüm.

Çamlıhemşin'de Kaçkar Dağları Milli Parkı'nın yanı sıra Dikkaya Köyü Çay Mahallesi'nde Demir Çağı'na tarihlendiği düşünülen kalıntılar, Zilkale ve çevresi ile Kale-i Bala ve çevresi I. derece arkeolojik sit olarak, Fırtına Vadisi boyunca sıralanan Ortan, Makrevis, Yolkıyı, Şenyuva, Kavak, Yukarı Çamlıca, Aşağı Çamlıca, Kaplıca ve Çat Köyleri sınırları içerisindeki bölgeler ise farklı derecelerde doğal sit alanları olarak koruma altına alınmıştır (Şekil 3.25).

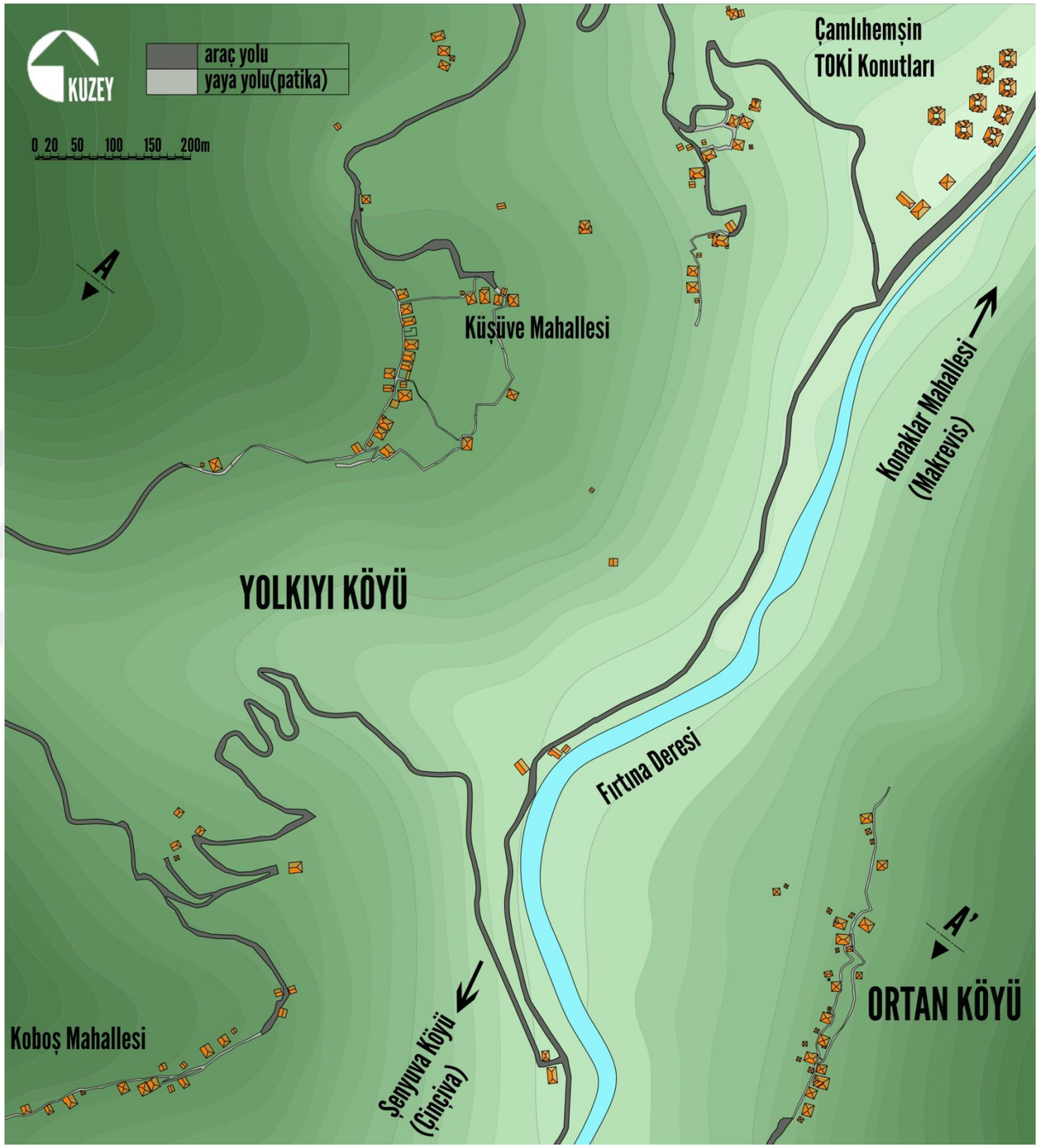

Şekil 3.25: Çamlıhemşin ilçesinin korunan alanlarını gösteren harita.

4. ORTAN VE YOLKIYI KÖYLERİ KIRSAL MİMARLIK MİRASI

Kırsal mimarlık; topoğrafya, iklim, yakın çevredeki malzemeler, sosyo-ekonomik özellikler ve yaşam kültürü bileşenlerinin ilişkisinden meydana gelmiş "halk mimarlığı", "yöresel/yerel mimarlık", "vernaküler mimari" gibi nitelemelerle tanımlanan bir türdür. Çoğunlukla yerel yapı ustaları tarafından gereksinimler doğrultusunda çevrenin olanakları ve elde var olan malzemelerle geleneksel yapı teknolojisi ile inşa edilmiş olan kırsal mimarlık, geçmiş yaşam kültürünün ve ekonomik, sosyal etkinliklerin fiziksel izlerini taşımaktadır (Sözen, 2012, s. 7).

Ortan ve Yolkıyı Köyleri, Çamlıhemşin İlçesi'ne bağlı, kuzeyinde Konaklar Mahallesi (Makrevis), güneyinde Şenyuva Köyü (Çinçiva) bulunan; bünyesinde geleneksel konutları, serenderleri, köprüleri gibi geleneksel yapı türleri ile beraber Doğu Karadeniz mimari kültürünün karakteristik özelliklerini barındıran, Fırtına Deresi'nin karşılıklı dik yamaçlarında konumlandırılmış tarihi yerleşimlerdir (Şekil 4.1).

Şekil 4.1: Ortan ve Yolkıyı Köyleri vaziyet planları.

Bölgenin engebeli ve eğimli arazi yapısının yanında bol yağışlı iklimi, geleneksel ahşap yapı kültürünü ve yerleşim biçimini belirleyici özelliktedir (Şekil 4.2). Geleneksel yapılar, uzun deneyimler sonucunda yağış, rüzgar, güneş ve nem gibi doğa etkilerine yönelik çeşitli mimari çözümlerin geliştirildiği mimari ürünlerdir (Sümerkan, 1990, s. 20).

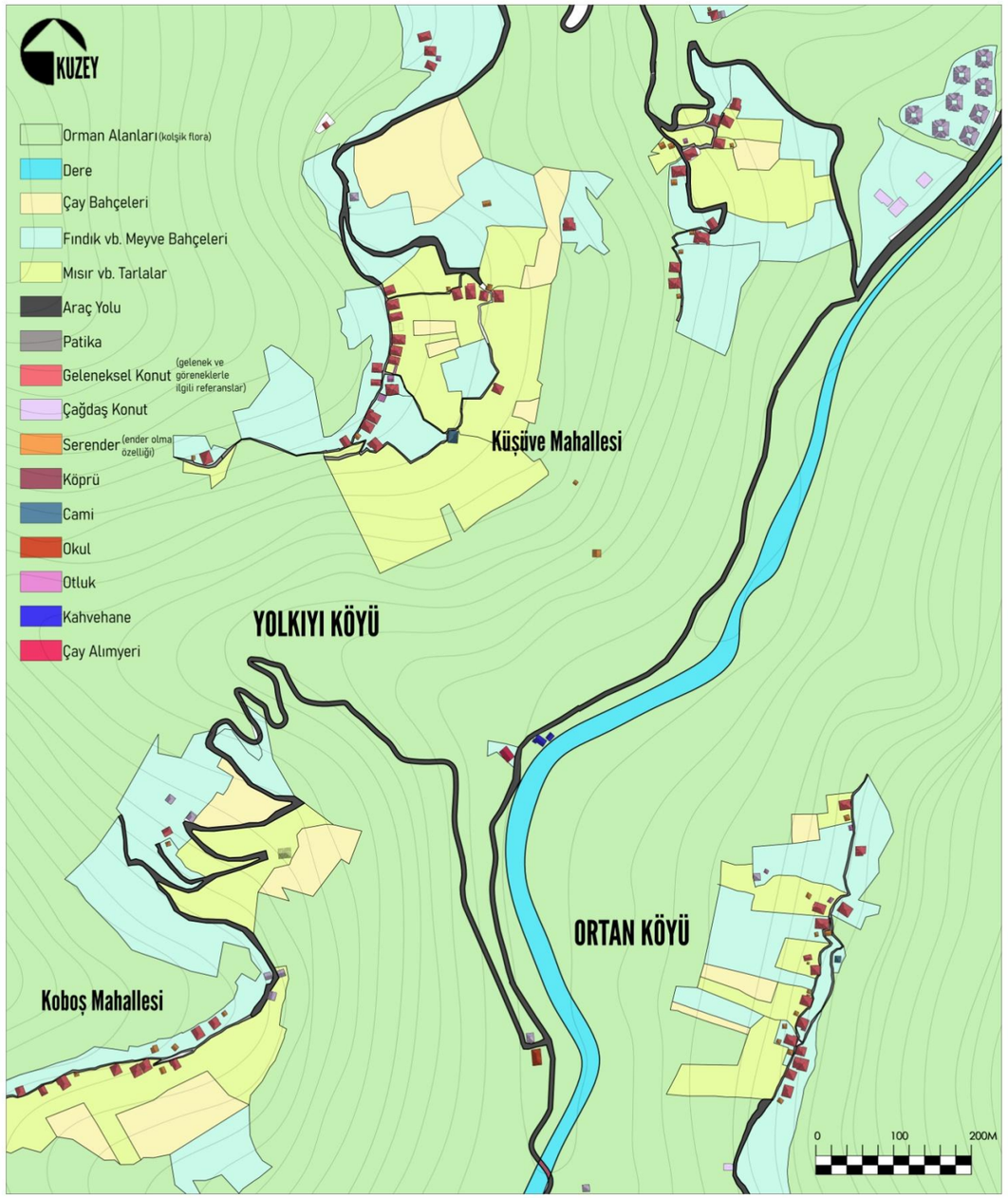
Şekil 4.2: Eğimli arazide konumlanmış geleneksel yapılardan bir görünüm.

4.1 Yerleşim Özellikleri

Doğu Karadeniz Bölgesi'nde sosyo-kültürel etkilere bağlı olarak şekillenen ve yöreye has doğa koşulları, korunmaya değer dağınık yerleşme biçimini oluşturmaktadır (Özgüner, 2017, s. 20 ve Aydemir, 2010 s. 8). Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde evler tek tek veya birkaç evlik gruplar halinde topoğrafya içinde dağılmış durumdadır. Evler arasında bazen 1000m. ye varan uzaklıklar bulunabilmektedir. Tüm aylara dağılan ve sürekli uğraş gerektiren bahçe tarımı da topoğrafyanın belli bölgesine dağılmış tarım arazilerinin hemen yanında olmayı gerektirmiştir.

Arazilerin engebeli ve dik olma durumu, insanların sınırlı bir alanda hareket etmelerini gerektirmektedir. Bölgedeki inşa ustaları, yapıların konuşlandırılacağı

alanları; çığın inmeyeceği, toprak kayması ya da nemli toprağın zarar vermeyeceği şekilde belirlemektedir (Arın, 1986). Dolayısıyla yöre halkı tarlalarına yakın yerlerde bulunmak istemektedirler. Bölgede yağışın fazla yağması, su kaynaklarının buna bağlı olarak bol olmasını sağlamaktadır. İnsanlar doğal içme suyuna herhangi bir noktadan ulaşabilme imkanına sahiptirler. Doğu Karadeniz'e has dağınık yerleşme biçimi, Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde de görülmektedir (Şekil 4.3).

Şekil 4.3: Ortan ve Yolkıyı Köyleri peyzaj karakterizasyon analizi.

Yolkıyı Köyü; karşılıklı iki dik yamaçta konumlanan Küşüve ve Koboş mahallelerinden meydana gelmektedir (Şekil 4.4). Bu mahalleler arasındaki mesafe yaklaşık 1 km. civarındadır. Yolkıyı Köyü'nün tam karşısında yer alan Ortan Köyü ise tek bir patikadan ulaşılan geleneksel bir yerleşimdir (Şekil 4.5). Topoğrafyanın engebeli ve eğimli yapısı, yerleşmenin dağınık olmasında etkilidir (Bozkurt, 2014, s.31).

Şekil 4.4: Yolkıyı Köyü'nün genel görünümü.

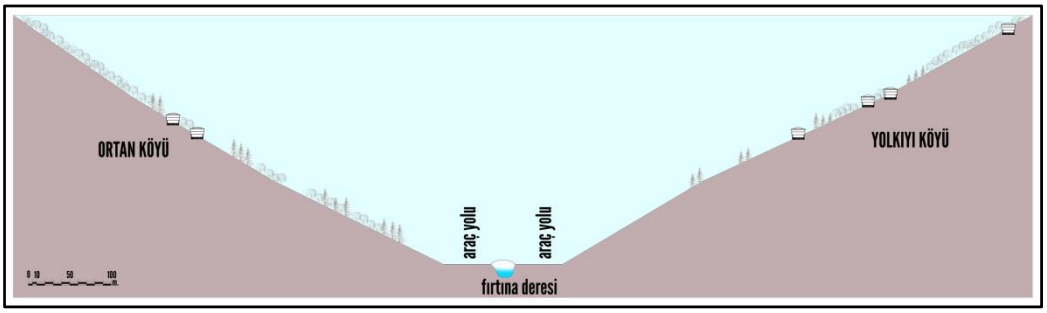
Şekil 4.5: Ortan Köyü'nün genel görünümü.

Ortan Köyü'nde arazi daha dik eğimliyken dört farklı sette oluşmuş Yolkıyı Köyü'nde eğim görece daha azdır (Şekil 4.6, Şekil 4.7).

Şekil 4.6: Ortan Köyü'nde dik yamaca konumlandırılmış olan geleneksel konutlardan bir örnek.

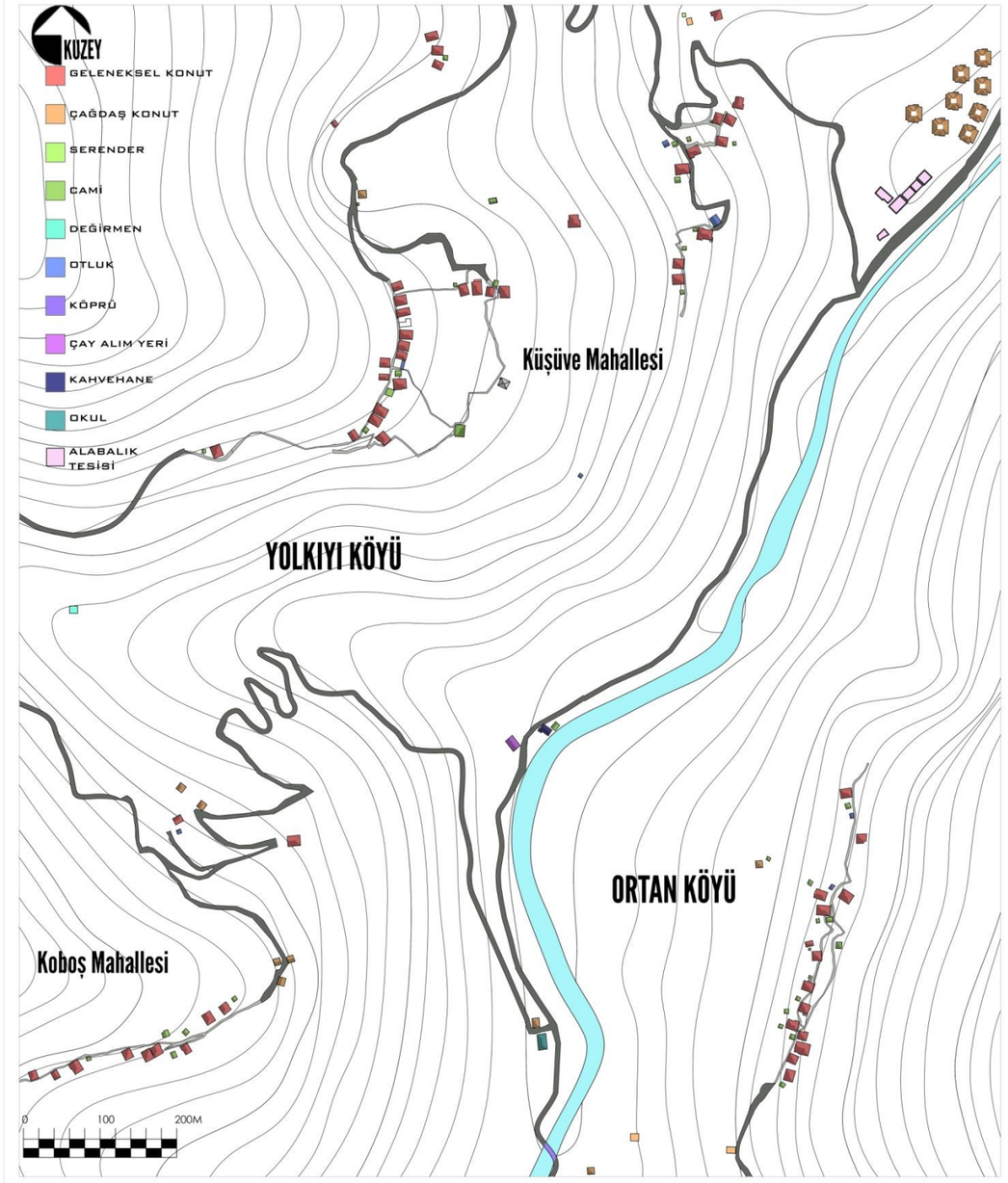
Yolkıyı Köyü'nün Küşüve Mahallesi, arazi koşulları ve akrabalık ilişkileri gibi nedenlere bağlı olarak dağınık şekilde gruplaştığı, 3 bölgeden oluşmaktadır. Mahallede bir evden diğerine ulaşmak ortalama 15-20 dakika sürüyorken, kimi evler arasındaki mesafeler için çok daha fazla vakit harcamak gerekmektedir. Bölge arazisinin engebeli olması nedeniyle evler arasındaki bağlantı güçleşmektedir.

Şekil 4.7 : Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin arazi kesiti.

4.2 Geleneksel Yapı Türleri

Ortan ve Yolkıyı Köyleri'ndeki geleneksel yapı türlerini; konutlar, yardımcı yapılar, dini yapılar, üretim yapıları, eğitim yapıları, köprüler ve savunma yapıları olarak sıralamak mümkündür. Her iki köyde toplam 75 konut, 30 yardımcı yapı, 1 okul, 2 cami, 1 köprü, 1 çay alım yeri, 1 kahvenhane işlevli yapı bulunduğu tespit edilmiştir (Şekil 4.8).

Şekil 4.8: Ortan ve Yolkıyı Köyleri işlev durumu analizi.

4.2.1. Konutlar

Konutlar geleneksel yapı türleri arasından sayıca en fazla olan günlük yaşamın geçtiği yapılardır. Bu yapılar, Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin kırsal mimari miras geleneğini yansıtan, önemli kültürel değere sahip Doğu Karadeniz konut kültürünü yansıtmaktadır (Şekil 4.9, Şekil 4.10).

Gür (2000, s. 127), Doğu Karadeniz konut kültüründe, kıyı bandında doğudan batıya doğru gidildikçe mahremiyet anlayışının değişmekte olduğunu ifade etmektedir. Rize ile Gürcistan sınırı arasındaki bölgede dış (aşanalı) ve iç sofalarıyla (hayatlı) daha karmaşık ve mahremiyet engelleri yüksek bir özellik görülmektedir (Gür, 2000, s. 128).

Şekil 4.9: Yolkıyı Köyü'nde yer alan konutlardan bir görünüm.

Şekil 4.10: Ortan Köyü'nde yer alan konutlardan bir görünüm.

Eğimli arazilerde konumlandırılmış, manzaraya bakan kısımlarından çay bahçeleri görünen Fırtına Vadisi'ndeki geleneksel konutların oluşturulmasında, Rusya'da pastacılıktan elde edilen gelirin katkısı oldukça fazladır. Bu bağlamda konutların mülk sahiplerinin hayat hikayelerinden izler taşıdığını söylemek mümkündür.

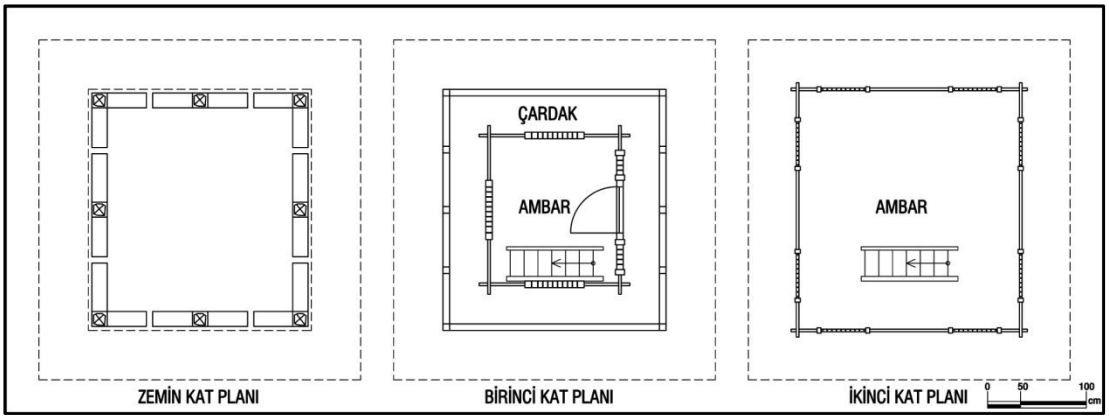
Bölgedeki geleneksel konutlar, ahşap ve taş malzeme kullanılarak iki ya da üç katlı olarak yapılmıştır. Konutların büyük bir çoğunluğunda aşhane mekanı ve merkezi bir baca sistemi ile özellikle misafir ve baş odalarda gusülhaneler yer almaktadır. Konutların pencereleri ve kapılarında kullanılmış olan demirlerin ise büyük çoğunluğunun ham olarak gemilerle Rusya'dan getirildiği öne sürülmektedir (Demirel ve Biryol, 2014, s. 25).

4.2.2. Yardımcı Yapılar

Bir ailenin barındığı yerleşim ünitesi, konutların yanı sıra hayvanların kışlık yiyeceklerinin korunduğu otluk, insanların kışlık gıda depolamasında kullandıkları serender ve ambarlar, bazı evlerde fırın ve ayrı tuvalet gibi küçük yardımcı yapılardan oluşmaktadır (Eruzun, 1997, s. 176). Konutların yanında genellikle yapılan üretime göre farklılık gösteren yardımcı yapılar arasında "serender" kendine özgü yapısıyla bölge mimarisinin en dikkat çekici yapı türlerinden biridir. "Serin, havadar yer" anlamına gelen serender, üretilen besinlerin bozulmadan saklanması amacıyla konutların yanında yapılan, depo niteliğinde, içinde yaşanmayan bir mekandır (Şekil 4.11). Taş temel üzerine, ahşap konstrüksiyonla kurgulanmış olan bu yapılar; genellikle iki veya üç kattan oluşmaktadır (Şekil 4.12). Nadir örneklerde bodrum kat mekanının misafirhane olarak işlevlendirildiği görülmektedir.

Şekil 4.11: Ortan Köyü'nde bulunan bir serender.

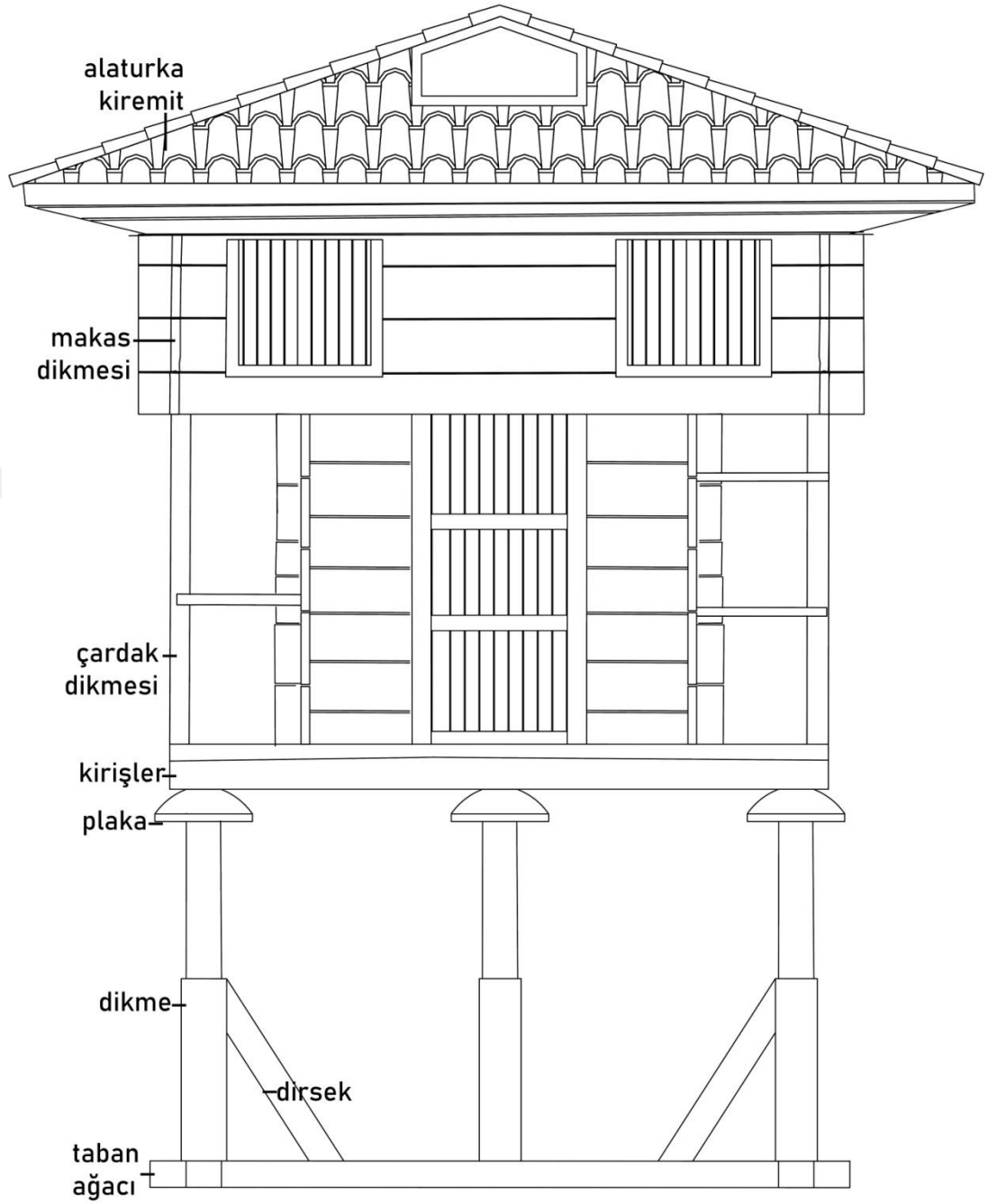

Şekil 4.12: Serender plan elemanları.

Yapı kurgusu olarak oldukça sade ve basit bir tipe sahip olan serender yapılarında amaç, tarımla ya da hayvancılıkla elde edilen mahsüllerin depolanması olduğu için herhangi bir tesisatı bulunmamaktadır. Konstrüksiyonun basit olması dolayısıyla ustalar bazı kısıtlamalar olmasına rağmen, değişik nakış[7] örnekleri ortaya koyularak mimari yönden zenginlik sağlanmıştır (Özgüner, 2017, s. 54).

Konstrüksiyon incelendiğinde, temelden çatıya doğru olacak şekilde; taş temel, taban ağacı, dikme ve dirsekler, plaka, kirişler, çardak dikmesi ve çardak direk başı, makas dikmesi, makas ağaçları, omuz başı, mertek ve hartama ya da alaturka kiremit şeklinde sıralanmaktadır (Şekil 4.13).

[7] Nakış: İngilizce' deki "design" kelimesinin karşılığı olarak kullanılmış olup; nakkaş "designer ve ana nakış "basic design" anlamındadır (Özgüner, 2017, s. 54).

Şekil 4.13: Serender yapım sistemi.

Yapıma taş temel duvarlar üzerine, köşelerde yarım bindirilen taban ağaçlarının yerleştirilmesi ile başlanır. Ardından plan tipine göre dört, altı, sekiz veya on dikme tabana oturtularak payandalanır (Özgüner, 2017, s. 56). Dikmelerin üzerine

kemirgenlerin tırmanamayacağı bir formda çember biçimli ahşap ya da taş bir plaka yerleştirilmektedir. Böylece yapının dikmeler üzerinde yükseltilmesiyle hayvanlara ve nem etkilerine karşı önlem alınmaktadır (Özgüner, 2017, s. 56). Dikme başları, sözü edilen plakaların üzerine yerleştirilip sabitlenen kirişlerle bağlanmaktadır. Bu işlemden sonra çardak dikmeleri oturtulur ve çatı konstrüksiyonu olan makas sistemle kurgu tamamlanmaktadır. Genellikle semer ya da dört omuz olan çatı, hartama veya alaturka kiremitle kaplanmaktadır. Bu yapıların duvarları genellikle ahşap yığma ya da ahşap dolma olarak inşa edilmektedir. Çardak, dirseklerden itibaren konsol olarak çalışmakta ve plan tipine göre serenderin etrafında şekillenmektedir (Özgüner, 2017, s. 56).

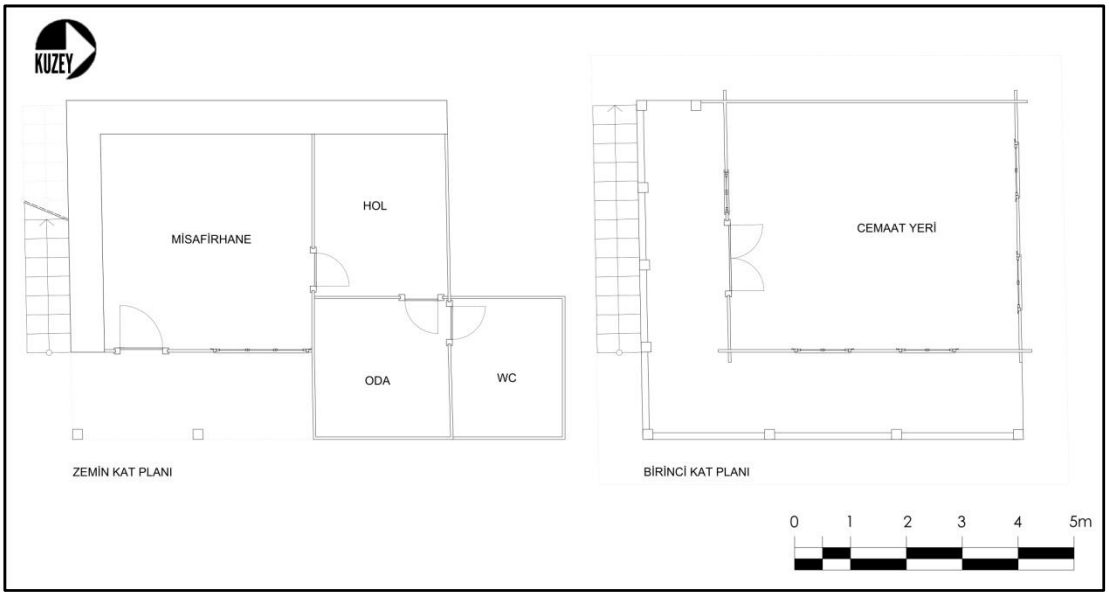
Serenderlerde, zemin kattan sonraki kat yükseltilmektedir (Şekil 4.14). Yükseltilen bu birinci kata, cepheye zincirle asılan ahşap bir merdivenle ulaşılmaktadır. Serenderlerin üst kat plan şemaları, yarı açık çardak ve ambar mekanlarından oluşmaktadır. Çardak; meyve sepeti, arı kovanı gibi geçici ürünler konularak kullanılırken; ambar mekanında ise, bozulabilecek, hayvanların zarar verebileceği fındık, mısır, hurma gibi ürünler depolanmaktadır. İkinci kata, birinci katta yer alan ambar bölümündeki ahşap merdivenle ulaşılmaktadır. Bu mekanda da depolama işlemi yapılmaktadır.

Şekil 4.14: Ahşap dikmelerle yerden yükseltilmiş bir serender.

4.2.3. Dini Yapılar

Mülkiyeti Köy Tüzel kişiliklerinde olan Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin camileri, dini bayramlar gibi yılın yalnızca sınırlı günlerinde kullanılmaktadır. Zaman içerisinde yıpranma nedeniyle bozulmaların gözlendiği dini yapıların da konut ve diğer geleneksel yapılarda kullanılan yapım teknikleri ve malzemelerle inşa edildikleri görülmektedir. Ortan Köyü Camisi'nin kargir duvarlarla oluşturulmuş zemin katı, köye gelen konukların kullanabilecekleri bir misafirhane ve servis mekanlarından oluşmaktadır. Bu kattan dışarıdan bir merdivenle ana ibadet mekanını iki yönden saran yarı açık son cemaat yerine ulaşılır (Şekil 4.15). Az sayıdaki pencere ile aydınlatılmış ibadet mekanının duvarları ahşap yığma tekniğiyle inşa edilmiştir. Beşik çatılı yapı, alaturka kiremitle örtülmüştür (Şekil 4.16).

Şekil 4.15: Ortan Köyü Camisi plan şeması, 2020.

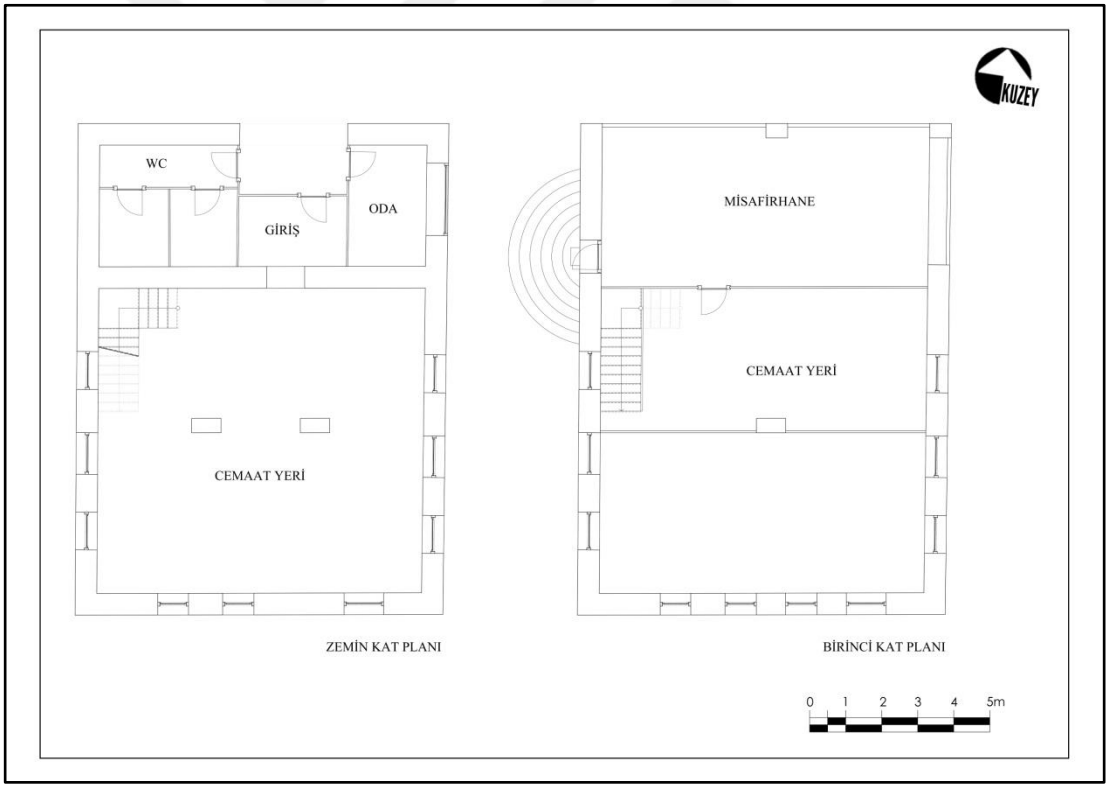

Şekil 4.16: Ortan Köyü Camisi, 2020.

1911 yılında köy halkı tarafında inşa edilen Yolkıyı Köyü Camisi, 2000'li yıllarda çıkan bir yangın nedeniyle büyük bir kısmı yıkılarak yenilenmiştir. Karpuz'un (1993, s. 46), harim kısmının kareye yakın dikdörtgen planlı olduğunu belirttiği caminin beden duvarları, yığma taş tekniğindedir. Yan cephelerden iki sıralı pencerelerle aydınlatılan caminin giriş bölümünde sağlı sollu iki medrese (ikamet) odası

bulunmaktadır. Tavanın ortasında bağdadi tekniğiyle oluşturulmuş bir kubbesi bulunan cami, alaturka kiremit kaplı kırma çatı ile örtülüdür. Kuzey cephesi konutlarda kullanılan göz dolma tekniğindedir (Şekil 4.17). Caminin içerisindeki bezeme, dönemin kalemişi bezemelerinin stilize ve yalın örneklerindendir. Minberi ahşap olup, bezeme bakımından yalındır (Karpuz, 1993, s. 47; Şekil 4.18).

2000'li yıllarda çıkan yangından sonra cami yeniden inşa edilmiştir. Aynı bodrum kat duvarları üzerinde yükselen betonarme döşemeli yeni caminin mahfil katına bir misafirhane eklenmiş, çatı ise iki eğimli olarak düzenlenmiştir (Şekil 4.19).

Şekil 4.17: Yolkıyı Köyü Camisi plan şeması, 2020.

Şekil 4.18: Yolkıyı Köyü Camisi özgün durumunu gösteren fotoğraf (Karpuz, 1994, s.140).

Şekil 4.19: Yolkıyı Köyü Camisi.

4.2.4. Üretim Yapıları

Yöre halkının tarımsal faaliyetlerle elde ettiği hasatın işlenmesi için inşa ettiği üretim yapılarının en bilinen örneği su değirmenleridir. Genellikle büyük derelerin küçük kollarından su alarak çalışan değirmenler dere yataklarına paralel bir şekilde konumlandırılmıştır. Birden fazla hanenin ortaklaşa kullandığı değirmenlerin büyük çoğunluğu 20.yy'ın başlarına tarihlenmektedir. Köy halkının kullanımına açık olan değirmenlerin anahtarlarının, köyün söz sahibi büyüklerinden birinin evinde saklandığı bilinmektedir.

Köy sakinlerinden edinilen bilgiye göre Ortan Köyü'nde bulunan bir ve Yolkıyı Köyü'nde iki yığma taş değirmen yaşanan sel baskını nedeniyle kullanılamaz duruma gelmiştir. Yolkıyı Köyü'ndeki değirmenlerden birine ulaşan patika, Koboş ve Yukarı Mahalle'yi birbirine bağlayan araç yolunun yapımı sırasında tahrip edilmiş ve buna bağlı olarak zaman içerisinde kullanım dışı kalmıştır.

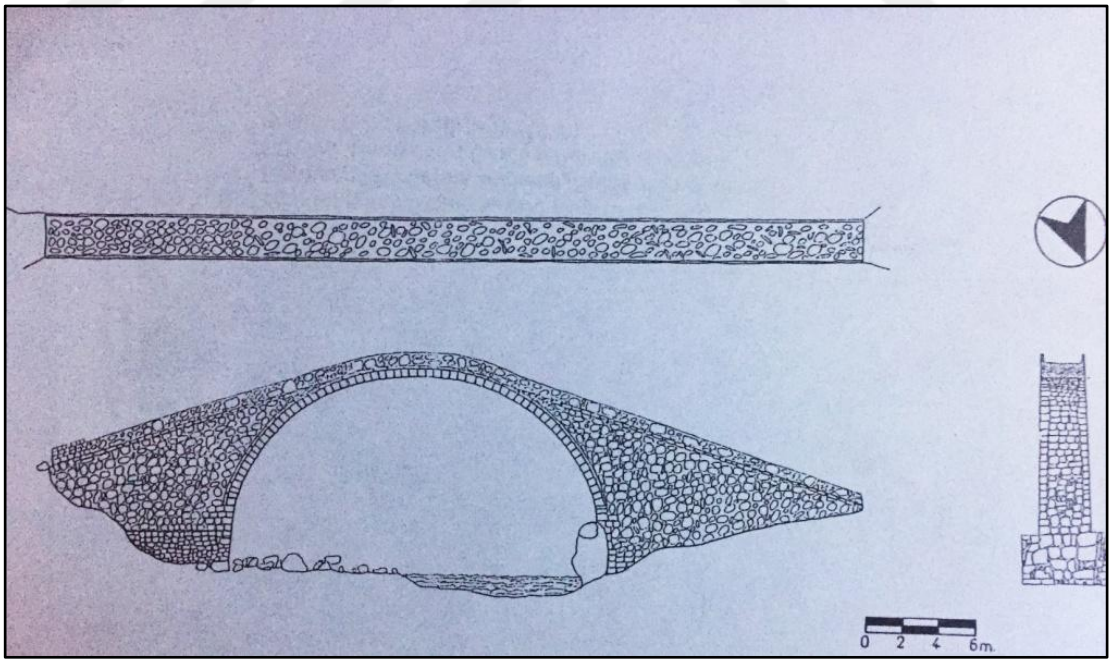
4.2.5. Köprüler

Fırtına Deresi'nin ikiye böldüğü vadi boyunca ulaşımı sağlamak için inşa edilen köprüler, bölgedeki bir diğer geleneksel yapı türüdür. Dere yataklarından elde edilen taşların biçimlendirilerek kullanıldığı bu köprülerin çoğunluğu yuvarlak kemerli olup, birkaçı sivri kemerli inşa edilmişlerdir. Bölgenin iklim yapısının bir özelliği olarak ani yağışların dere yataklarında sel baskınları oluşturması, köprülerin formunu şekillendirmiştir.

Ortan ve Yolkıyı Köyleri'ni birbirine bağlayan tek gözlü taş kemer köprü, 19. yy.'ın ikinci yarısında inşa edilmiştir (Altınsapan, 2001, s. 60). Ortan Köprüsü'nün doğu ayağı Şenyuva- Çamlıhemşin yoluna, batı ayağı ise dağ yamacına oturmakta olup Yolkıyı Köyü'nün Koboş Mahallesi'ne bağlanmaktadır (Şekil 4.20). Bu köprü yapılırken, kesme taş ve moloz taş kullanılmış olup; kemerler kesme taş, duvarlar ve köprü yolu düzenli moloz taş örgülüdür (Altınsapan, 2001, s. 60). Bir silmenin çevrelediği taş kemerli köprü, doğu-batı doğrultusunda dikdörtgen planlıdır (Şekil 4.21). Memba ve mansap cepheleri birbirleri ile aynı biçimde düzenlenmiş olup; mansap cephesinin doğu kanadı daha uzundur (Altınsapan, 2001, s. 60). Doğu ayak toprak zemine, batı ayak doğal kayaya oturmaktadır (Altınsapan, 2001, s. 60). 1998 yılında korkulukları ve yan duvarları onarım görmüştür (Altınsapan, 2001, s. 60).

Şekil 4.20: Ortan Köprüsü genel görünümü.

Şekil 4.21: Ortan Köprüsü rölöve çizimleri (Altınsapan, 2001, s. 160)

Çinçiva Köprüsü olarak da bilinen Şenyuva Köprüsü, kitabesinin bulunmamasına rağmen halk tarafından bilindiği kadarıyla bölgedeki en eski köprüdür. Günümüzde tabelasında 1696'nda (H.1111) inşa edildiği yazılmaktadır. Altınsapan'a göre (2001, s. 63) 1997 yılında yüzey temizliği ve derzleme gibi onarımlar gören Şenyuva Köprüsü, 2019 yılında Karayolları Genel Müdürlüğü tarafından restore edilmiştir. Şenyuva Köprüsü'nün yuvarlak kemerinin örgüsünde kesme taş, geri kalan bölümlerde ise kaba yonu taş kullanılmıştır (Şekil 4.22).

Şekil 4.22: Şenyuva(Çinçiva) Köprüsü genel görünümü.

4.2.6. Eğitim Yapıları

Bakımsızlık nedeniyle günümüzde kullanılmaz durumda olan Yolkıyı İlkokulu'nun yapım tarihi 1954'tür (Şekil 4.23). 1998 yılında taşımalı eğitim kararı alınmasına kadar eğitim hayatının sürdüğü, Ortan, Koboş ve Küşüve halkının ortak kullandığı yapı; derslikler, öğretmen odası ve ıslak hacimden oluşmaktadır. Ahşap döşemeli, tek katlı ve kırma çatılı yapının duvarları kargirdir. Yakın zamanda yeniden işlevlendirme ile otel yapılacağı bilgisi, köy halkı tarafından aktarılmıştır.

Şekil 4.23: Yolkıyı Köyü İlkokulu, 2019.

Ortan ve Yolkıyı Köyleri'ne çok yakın mesafedeki bir diğer eğitim yapısı 1937 yılında bölge halkının bağışları ile imece usulüyle inşa edilen Çamlıhemşin Taş Mektep'tir (Şekil 4.24). İnşa süreci dönemin ulusal gazetelerinde örnek bir davranış olarak haberleştirilmiş olan Taş Mektep'teki eğitim, yaklaşık 60 yıl sürdükten sonra 1998 yılında eğitim sisteminin taşımalı sisteme çevrilerek merkezlerde toplanması nedeniyle Anadolu'nun pek çok yerindeki benzerleri gibi sahipsiz bırakılmıştır (url-14). Makrevis Köy Derneği'nin, girişimleriyle 2006 yılında restore edilen Taş Mektep, otel olarak işlevlendirilmiştir (url-19).

Şekil 4.24: Çamlıhemşin'deki Taş Mektep'ten bir görünüm (url-20).

4.2.7. Çeşmeler

Ortan ve Yolkıyı Köyleri'ndeki çeşmeler kagir yapım tekniğiyle inşa edilmiştir. Ortan Köyü'ndeki çeşmenin hayvanların su ihtiyacını karşılaması için oluşturulmuş bir de yalağı bulunmaktadır (Şekil 4.25, Şekil 4.26).

Şekil 4.25: Ortan Köyü çeşmesi.

Yolkıyı Köyü'nde bulunan çeşmelerden biri üst mahallenin girişinde, diğeri ise geleneksel bir konutun hemen yanında bulunmakta olup ev sahibine aittir (Şekil 4.25). Her ikisinin de Ortan Köyü'ndeki çeşme gibi, yalağı bulunmaktadır.

Şekil 4.26: Yolkıyı Köyü'ndeki taş kemerli çeşme.

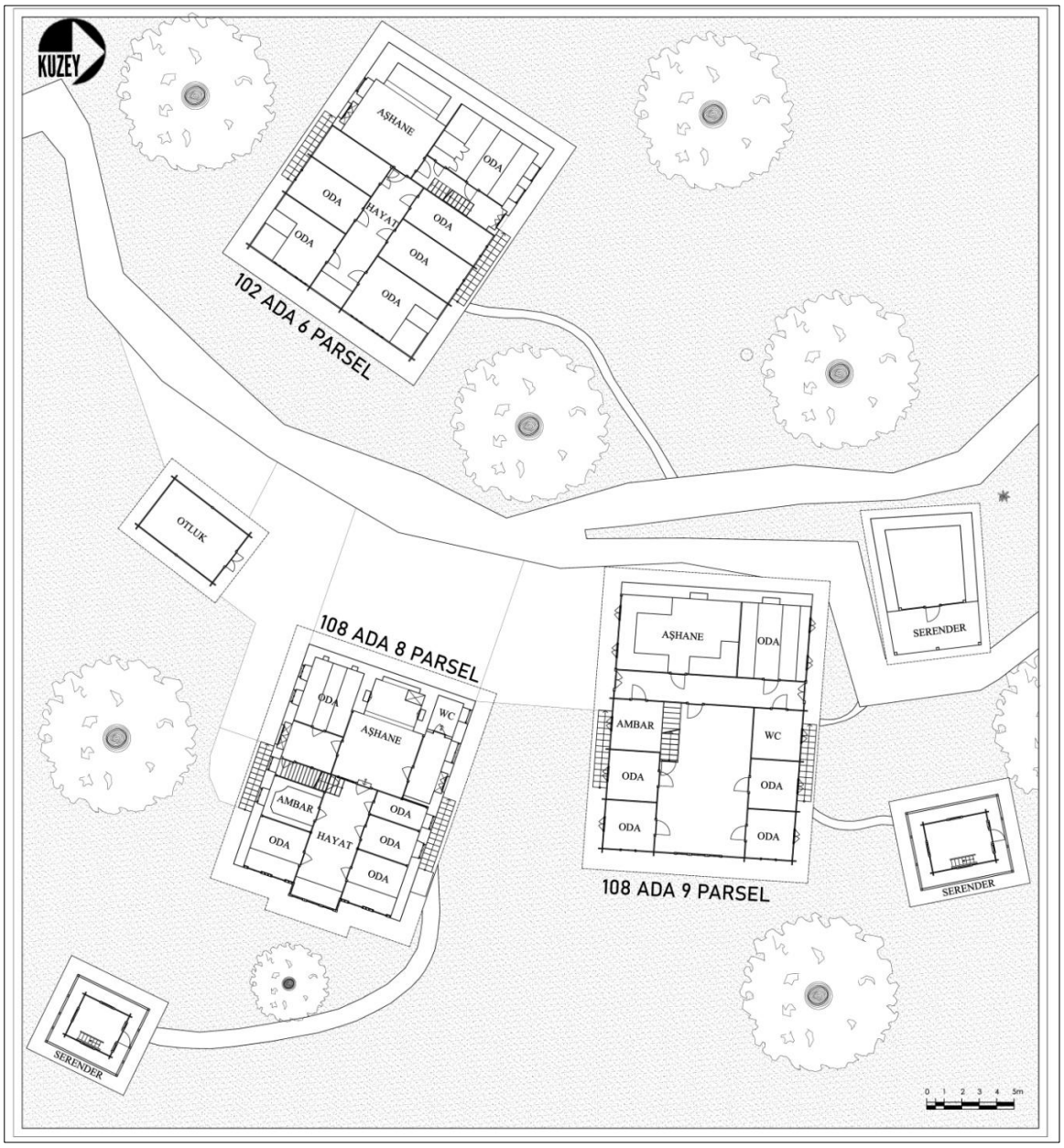
4.3 Konutların Plan ve Cephe Özellikleri

Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde sivil mimari örneklerinde; plan ve cephe düzenleri benzer sosyo-kültürel hayatı paylaşan insanların gereksinimlerine, yaşam biçimlerine, gelenek- göreneklerine ve inanışlarına göre kurgulandığı için, genellikle ortaktır.

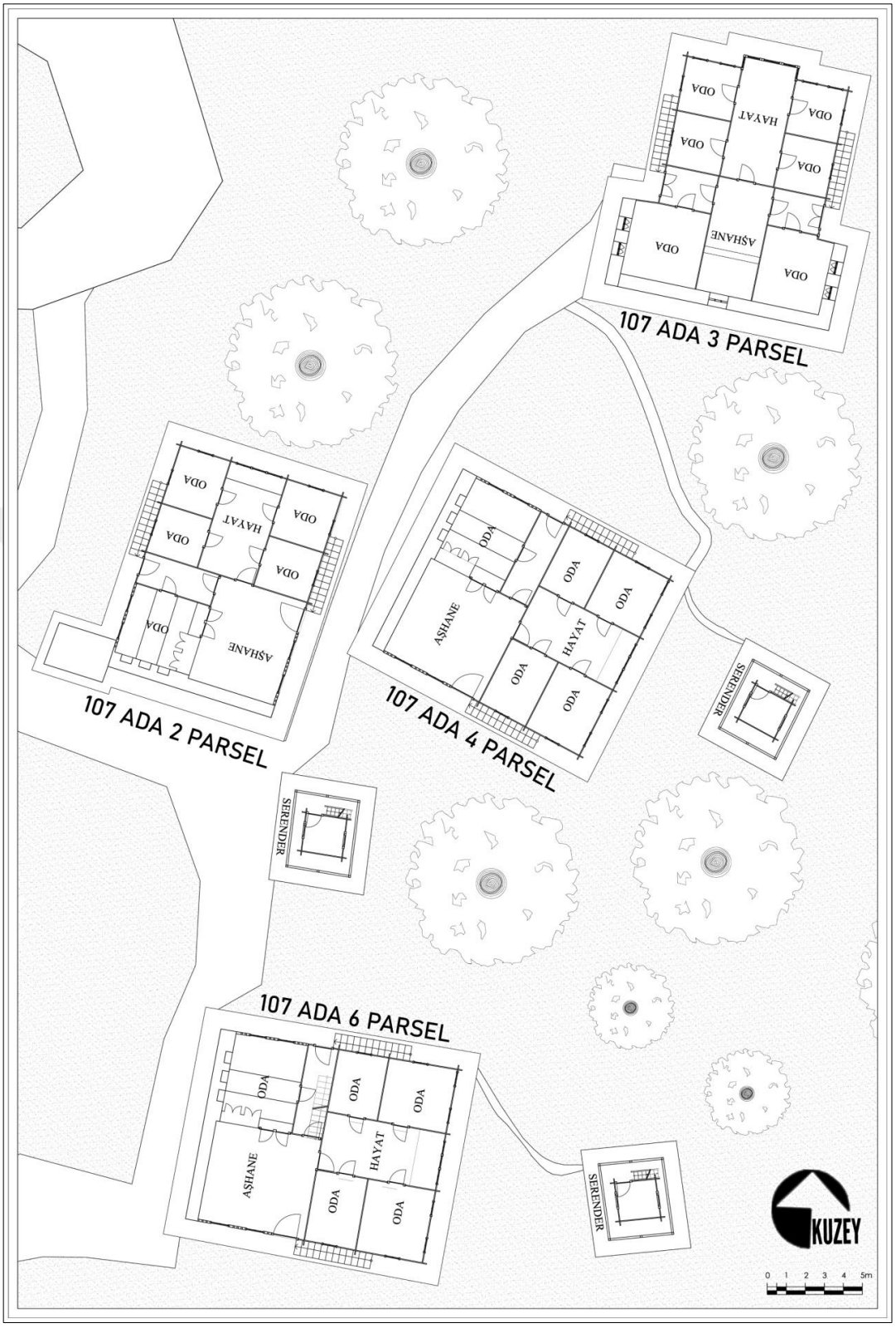
4.3.1. Plan Özellikleri

Yerleşimde yer alan yapıların büyük çoğunluğu ahır, otluk ve depo işlevlerini içeren bir bodrum kat ve asıl yaşamın geçtiği bir ya da iki kattan oluşmaktadır. Kargir taş duvarlar ile topoğrafyadaki eğime uygun olarak düzenlenen bodrum kat, üst katların şekillendirilmesi için bir düzlem oluşturmaktadır. Zemin katta eğimin az olduğu bölümde ocakla ilişkili aşhane ve konut odaları, eğimin arttığı manzaraya açılan

bölümde ise hayat ve etrafında konumlandırılmış odalar yer almaktadır (Şekil 4.27, Şekil 4.28). Bahçeden ulaşılan girişin içine açıldığı aşhane ve ona tek yanlı veya çift yanlı eklenen diğer odalar, konutların zemin kat plan şemasını oluşturmaktadır. Giriş kapısının karşısına ya da hayat mekanının içinde inşa edilen bir merdivenle birinci kata ulaşılmaktadır. Zemin kattan farklı olarak aşhane ve servis mekanlarının yer almadığı birinci katta hayat ve etrafında kurgulanmış odalar bulunmaktadır.

Şekil 4.27: Ortan Köyü'nde bir grup geleneksel yapının birbirlerine göre konumları ve iç mekan düzenlemeleri.

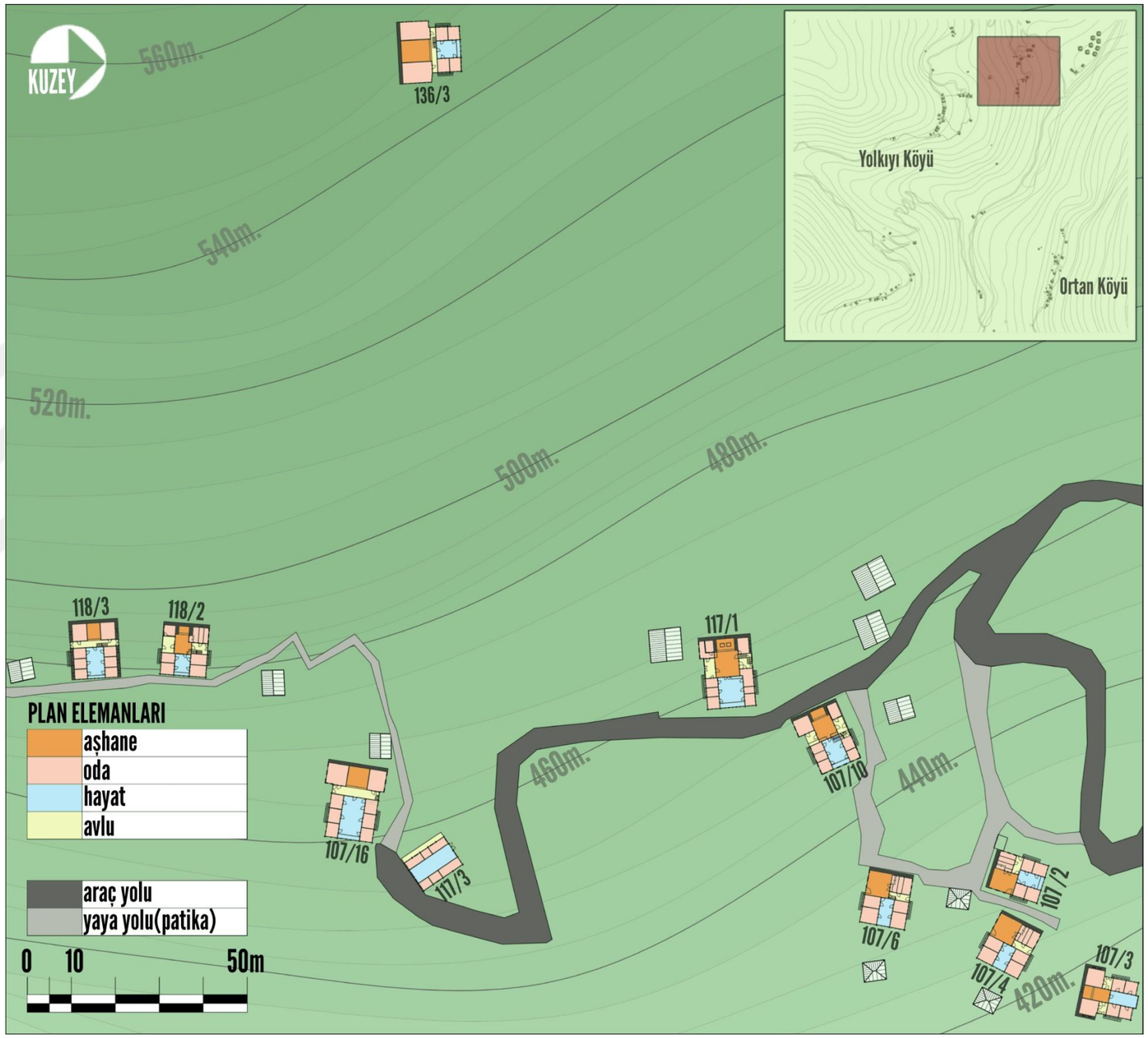

Şekil 4.28: Yolkıyı Köyü'nde bir grup geleneksel yapının birbirlerine göre konumları ve iç mekan düzenlemeleri.

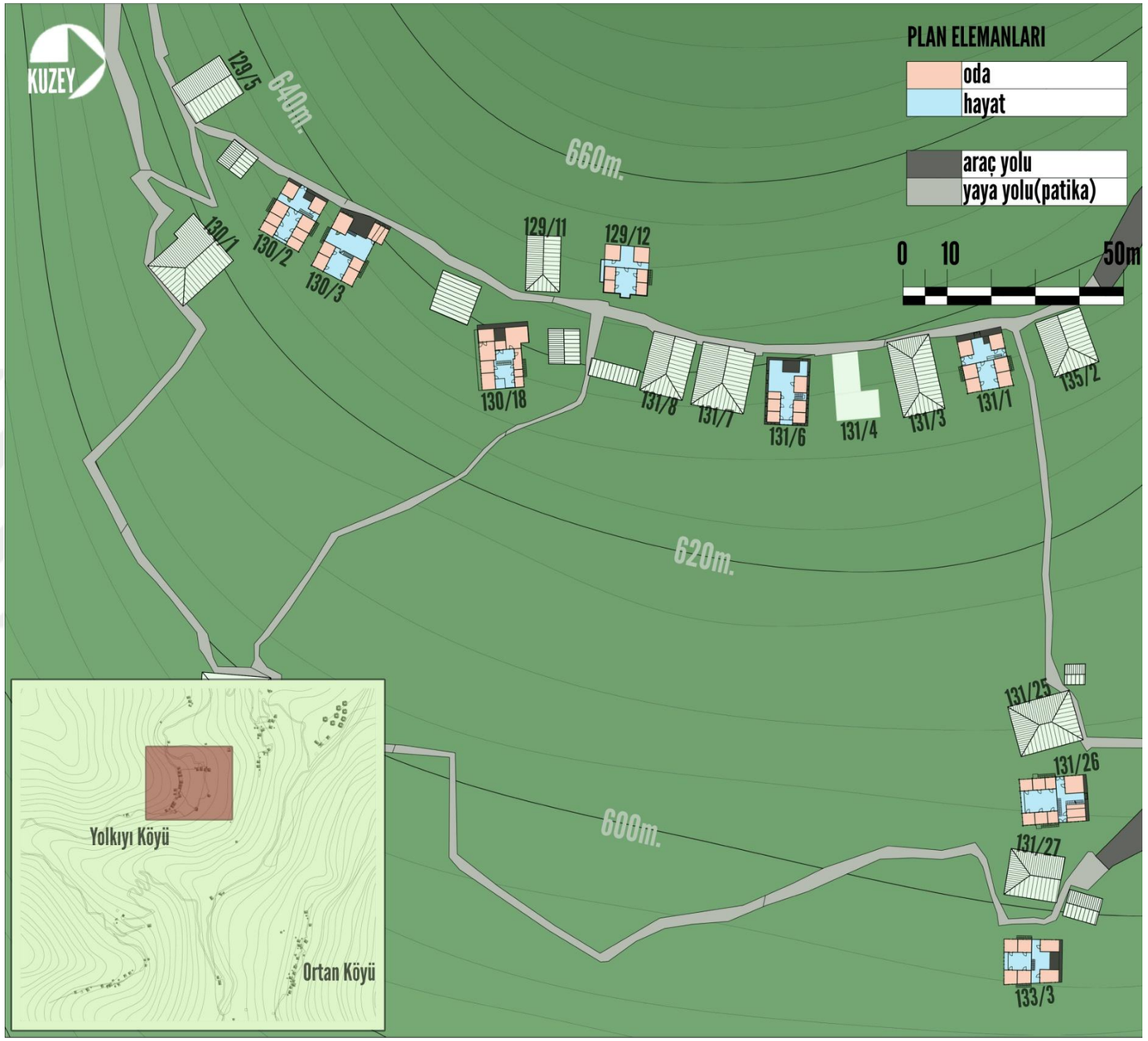
İncelenen yapıların plan özelliklerine bakıldığında, hayat mekanının, odalar ile aşhane arasında bir geçiş olarak konumlandırıldığı görülmektedir. Köylerde incelenen konutların çekirdek yapılarını, aşhane+ hayat+ odalar oluşturmaktadır. Konutun ölçeği büyüdükçe yapının oda sayısının da arttığı görülmektedir.

4.3.1.1 Zemin Kat Planı Özellikleri

Zemin kat mekanları; aşhane, hayat ve odalardan oluşmaktadır (Şekil 4.29, Şekil 4.30 ve Şekil 4.31). Geleneksel konutlarda bu kat, eve girişin sağlandığı ve günlük yaşamda zamanın en çok geçirildiği kısımdır.

Şekil 4.29: Yolkıyı Köyü'nün Aşağı Mahallesi'nde yer alan konutların zemin kat yerleşim planı.

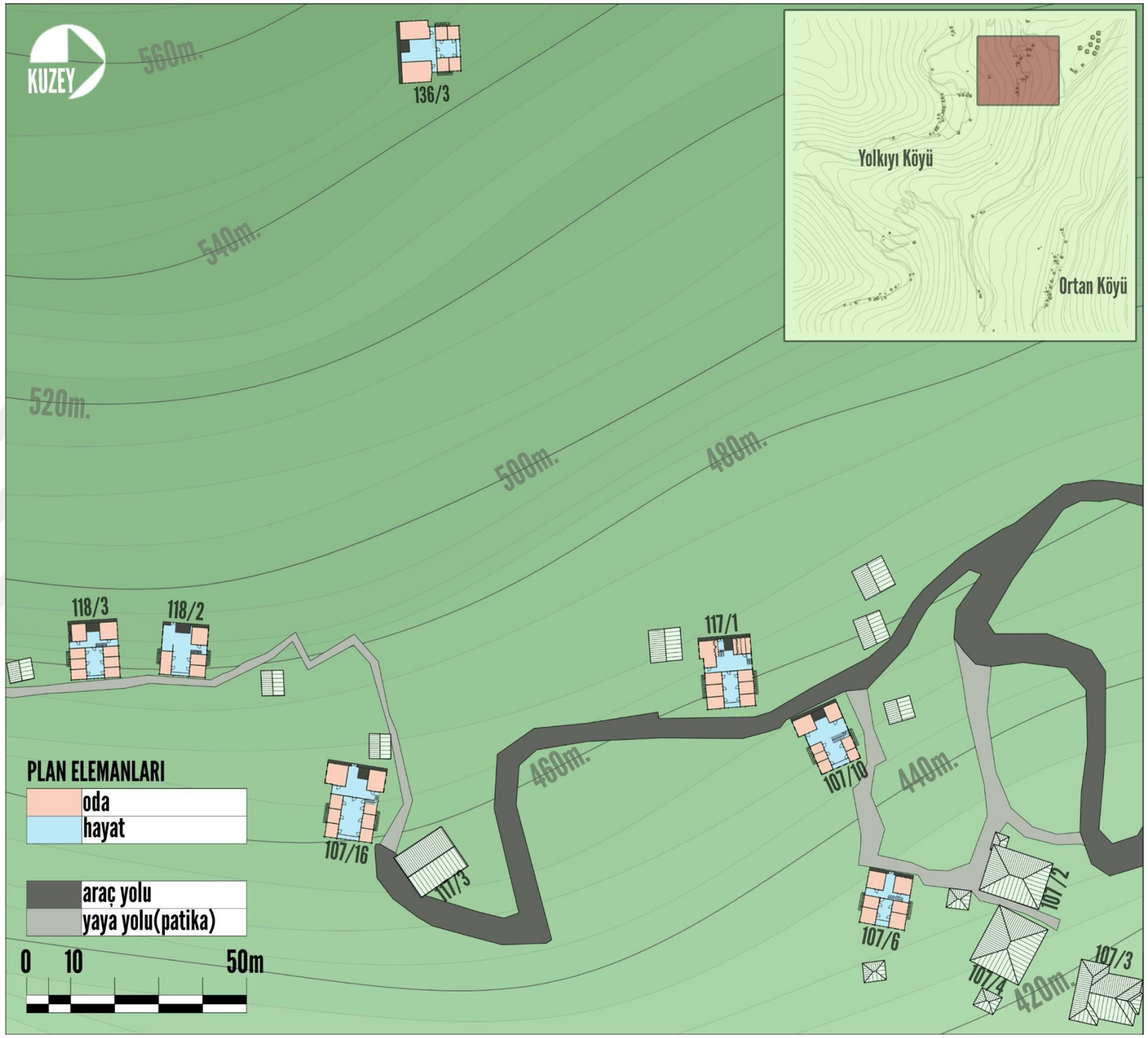
Şekil 4.30: Yolkıyı Köyü'nün Yukarı Mahallesi'nde yer alan konutların zemin kat yerleşim planı.

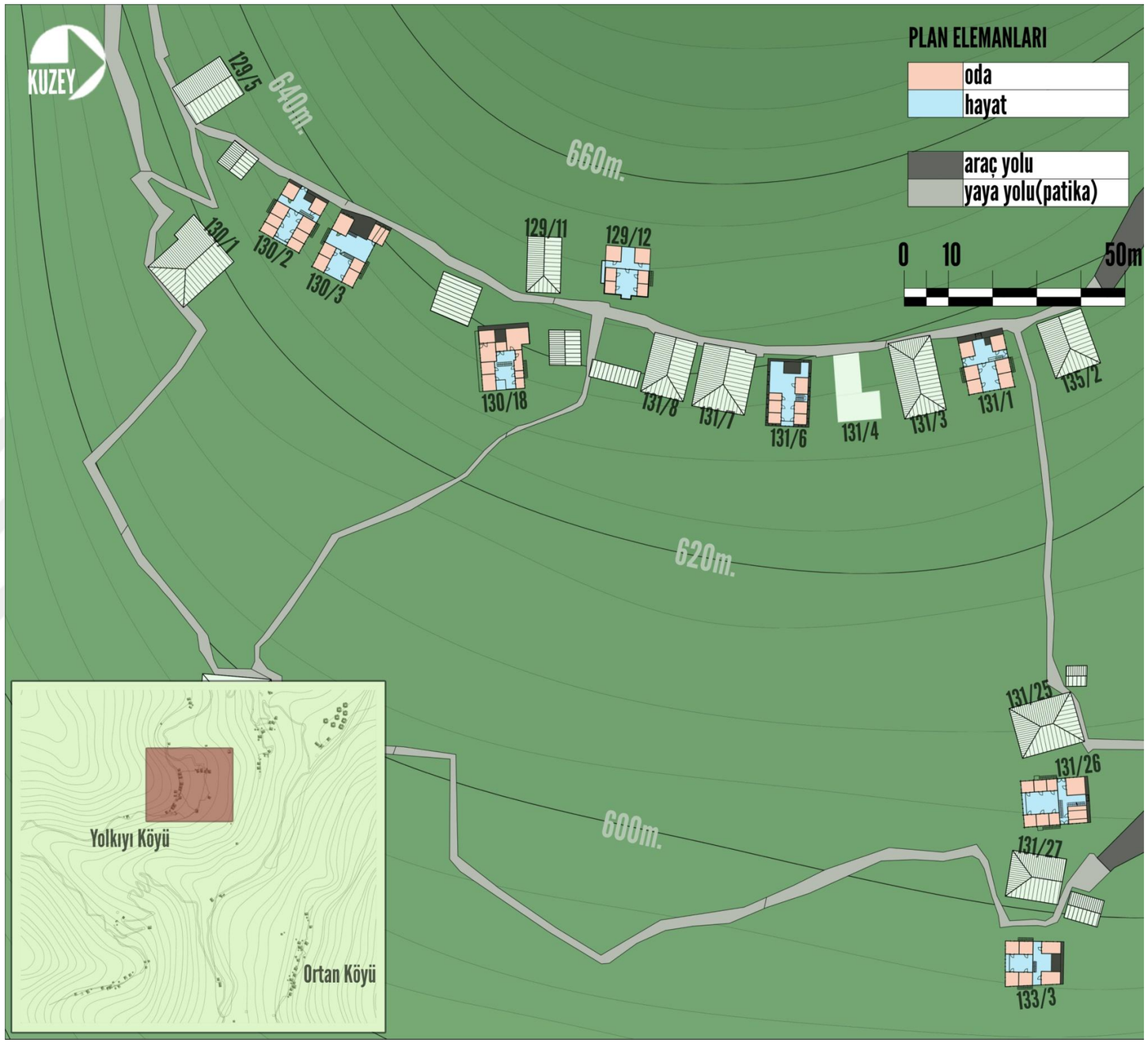
Şekil 4.31: Ortan Köyü konutlarının zemin kat yerleşim planı.

4.3.1.2 Birinci Kat Plan Özellikleri

Köylerde bulunan geleneksel yapıların birinci kat mekanları, hayat ve odalardan oluşmaktadır (Şekil 4.32, Şekil 4.33 ve Şekil 4.34). Zemin kat plan tipolojisinden farklı olarak konutların arka cephelerinde genellikle misafir odalarının konumlandırıldığı, ön cephede ise alt kattaki mekan kullanımında olduğu gibi, hayat ve hayatın etrafında odalar şeklinde kurgulandığı görülmektedir. Hayat ve misafir odalarının arasında kalan geçiş alanından çatı arasında yer alan otluk mekanına ahşap bir merdivenle ulaşılmaktadır. Misafir odalarında ahşap gömme dolaplar, gusülhane ve ocaklık bulunmaktadır. Bazı geleneksel konutlarda hayatın etrafındaki odalarda da ocaklık ve gusülhane olduğu tespit edilmiştir. Kimi örneklerde birinci kat mekanlarının arka cephe seviyesinde dışarıdan çatı arasında yer alan otluk mekanına ulaşımı sağlayan bir geçiş açıldığı görülmektedir.

Şekil 4.32: Yolkıyı Köyü'nün Aşağı Mahallesi'nde yer alan konutların birinci kat yerleşim planı.

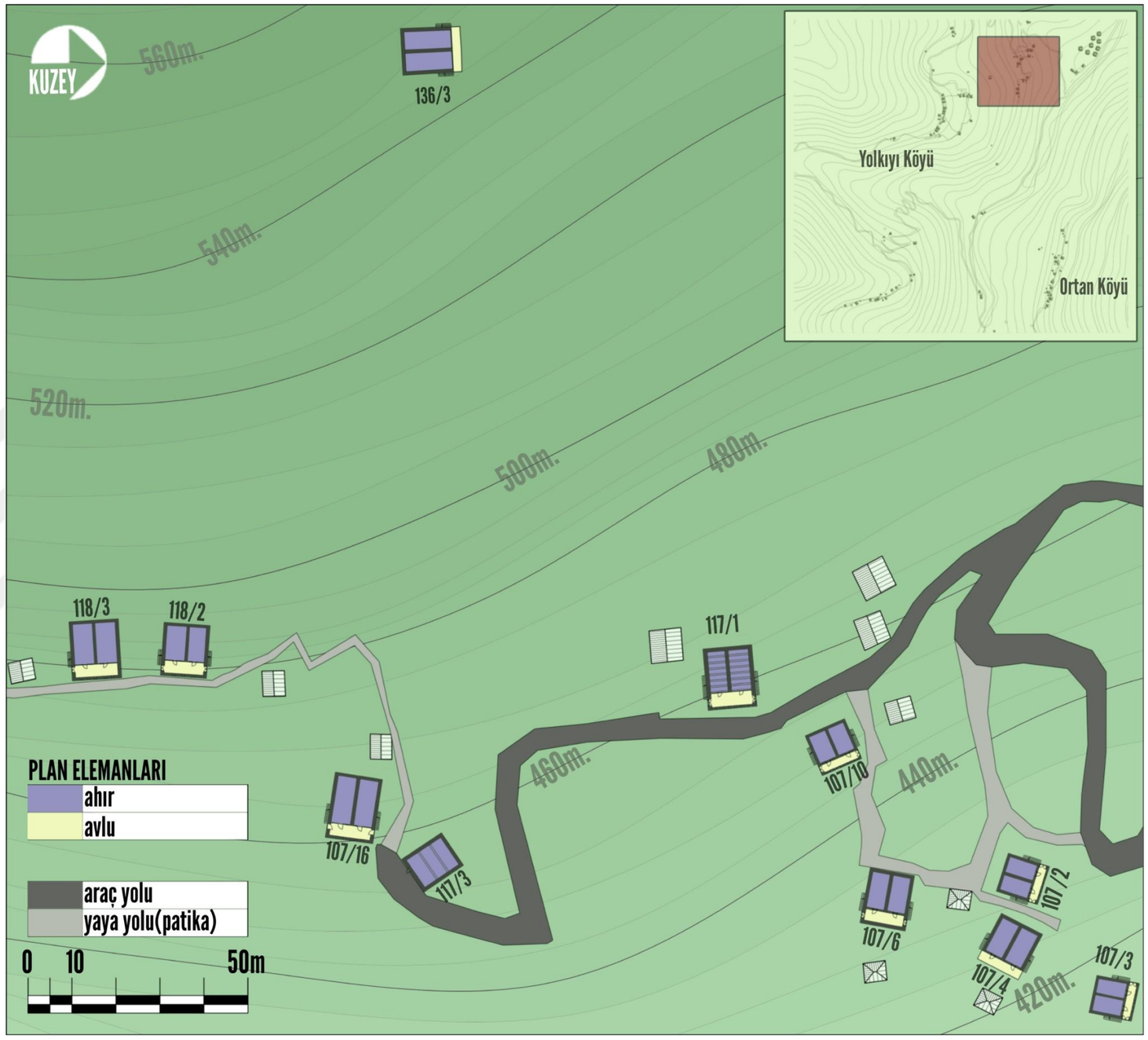
Şekil 4.33: Yolkıyı Köyü'nün Yukarı Mahallesi'nde yer alan konutların birinci kat yerleşim planı.

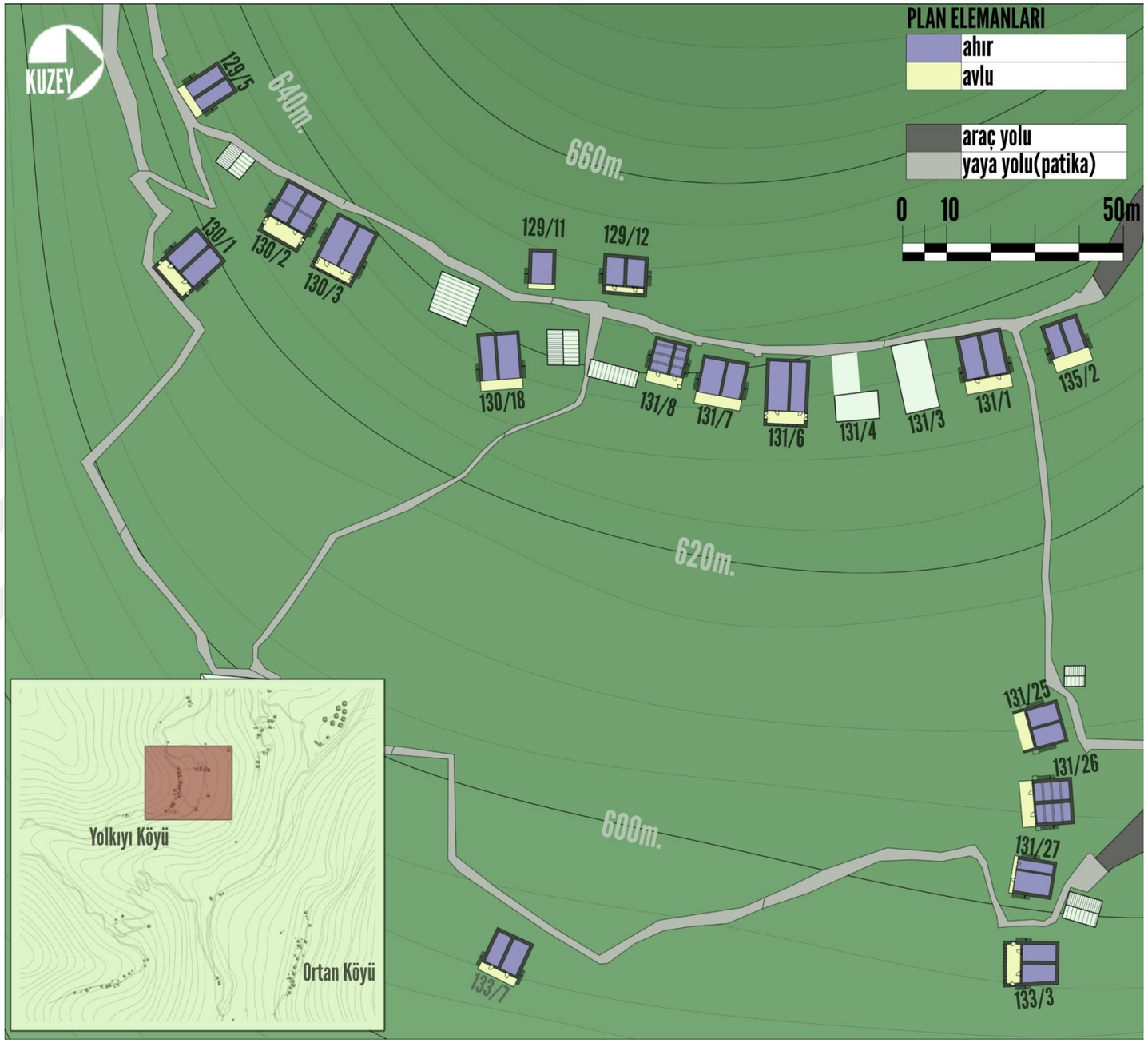
Şekil 4.34: Ortan Köyü konutlarının birinci kat yerleşim planı.

4.3.1.3 Bodrum Kat Planı Özellikleri

Bodrum kat mekanları; ahır ve avlu mekanlarından oluşmaktadır (Şekil 4.35, Şekil 4.36 ve Şekil 4.37). Geleneksel konutların bodrum katları, kagir duvarlarla çevrilidir ve bazılarının ön cephelerinde pencere boşlukları, ahşap doğramalı pencereler ve demir parmaklıklar mevcuttur.

Şekil 4.35: Yolkıyı Köyü'nün Aşağı Mahallesi'nde yer alan konutların bodrum kat yerleşim planı.

Şekil 4.36: Yolkıyı Köyü'nün Yukarı Mahallesi'nde yer alan konutların bodrum kat yerleşim planı.

Şekil 4.37: Ortan Köyü konutlarının bodrum kat yerleşim planı.

4.3.2 Plan Elemanları ve Mekanlar

Ortan ve Yolkıyı kırsalında geleneksel konutların plan elemanları ahır, avlu, aşhane, hayat, oda, misafir odası ve baş odadan oluşmaktadır (Şekil 4.38, Şekil 4.39, Şekil 4.40).

Şekil 4.38: Geleneksel yapılarda mekan kurgusu.

Şekil 4.39: Geleneksel yapılarda mekan kurgusu.

Şekil 4.40: Geleneksel yapılarda mekan kurgusu.

4.3.2.1. Aşhane

Aşhane, yeme-içme, pişirme, oturma ve dinlenme gibi yaşamsal faaliyetlerinin geçtiği mekandır. Hemşin yöresinde aşhane, “ev” ya da “ocaklık salonu” şeklinde de anılmaktadır. Konutların işlevi ile bağlantılı olarak aşhane mekanında genellikle basık kemerli taş ocaklıklar bulunmaktadır. Kimi örneklerde ocaklığın genişliği artırılarak mekanın daha iyi aydınlatılabilmesi için cephe duvarında demir parmaklıklı pencere inşa edildiği gözlenmektedir (Şekil 4.41 ve Ek. B.1,Ek. B.2, Ek. C.1, Ek. C.2).

Şekil 4.41: Taş kemerli ocaklığın yer aldığı aşhane mekanlarından görünümler.

Klemuri olarak bilinen bir zincirin, pişecek yemeğin cinsine göre kazan ya da tencerelerin ateşe istenen uzaklık kadar yaklaştırması için kullanıldığı bilinmektedir. Ateş yakıldığında oluşan duman, yapının diğer mekanlarına yayılmadan kargir baca yoluyla atılsa da, zaman içerisinde ocaklığın kargir duvarlarında is lekelerine, kestane ağacından üretilen iç mekan yüzeylerinde de kararmaya yol açmaktadır. Yolkıyı Köyü’ndeki bazı konutların aşhane mekanlarında ocaklıkla bağlantılı olarak tasarlanmış fırınlar, özgün bir mimari eleman olarak dikkat çekicidir. İç kısmı ateş tuğlası ile örülmüş kubbeli fırın bölümü, taş kemere paralel olarak konumlandırılan arka cephe duvarına bitiştirilmiştir (Şekil 4.42).

Şekil 4.42: Aşhane mekanında yer alan fırından bir görünüm.

4.3.2.2. Hayat

Aşhaneden sonra ev halkının en çok vaktini geçirdiği "hayat" mekanı, konutun manzaraya bakan kısmında yer almaktadır (Şekil 4.43). Ahşap bir sedirin bulunduğu bu mekandan ambar ve evin odalarına geçiş sağlanmaktadır. Birden fazla katın olduğu yapılarda hayat mekanlarının bir köşesine eklenen ahşap merdivenle üst kata ulaşım sağlanmaktadır (Şekil 4.44, Ek. B.20, Ek. C.13). Hayat mekanının daha büyük konaklarda geniş bir alana sahip olduğu gözlenmektedir (Ek. B.3, Ek. B.4, Ek. B.5, Ek. C.3, Ek. C.4). Köy sakinlerinden edinilen bilgilere göre, geçmişte bu yörede düğünler evlerde yapıldığı için konutların hayat mekanlarının geniş tutulduğu ve böylece misafirlerin kolayca ağırlanabildiği öğrenilmiştir.

Şekil 4.43: Hayat mekanına bir örnek.

Şekil 4.44: Hayat mekanından üst kata ulaşımını sağlayan merdivenler.

4.3.2.3. Odalar

Konutların odaları, hayat mekanının iki yanında ve genellikle misafirlerin kullanımına ayrılan odalar ise aşhanenin yan kısımlarında ya da üst katlarda evin arka cephesine yaslanacak şekilde konumlandırılmıştır. Hayata açılan odaların kendilerine has özellikleri vardır. Özellikle baş odalarda yer almakta olan ocaklığın

konumlandırıldığı duvarda dolap ve gusülhane (banyo) bulunmakta olup; ahşap giyotin pencerelerin önünde ahşap sedirler uzatılmış durumdadır (Şekil 4.45). Ürün depolama ya da kurutma işlemleri serenderlerde yapılmasına karşın, evlerin hayat mekanlarındaki odalardan genellikle küçük olanı ambar olarak kullanılmaktadır (Göçmen, 2010, s.12).

Mekansal düzenlemenin ana birimi olan odalarda, kare ya da kareye yakın dikdörtgen işlevsellik, kullanışlılık ve uyum gözetilmiştir (Sözen, 2012, s. 14). Köylerde yerleşmiş olan yaşam şeklinin bir getirisi olarak sedir, dolap, yüklük, ocak, gusülhane, raf gibi öğelerin varlığından söz etmek mümkündür (Ek. B.6, Ek. B.7, Ek. B.8, Ek. B.11, Ek. B.12, Ek. C.5, Ek. C.6, Ek. C.7, Ek. C.8). Geleneksel konutların odalarındaki dolaplarda kişisel eşyalar saklanarak, mekana değişik işlevler verilmektedir. Sözü edilen mekanlarda döşemeler ve tavanlar her zaman ahşap konstrüksiyonludur. Baş odalar; ahşap kapısının genellikle işlemeli oluşu, ocaklığın, sedirin, dolabın ve gusülhanenin varlığıyla diğer odalardan ayrışmakta, evin arka cephesinde yer alan misafir odalarıyla benzerlik göstermektedir . Kimi görkemli konutların odalarındaki pencerelerde vitray işçiliği, duvarlarında ise Art Nouveau üslubunda yağlı boya kalemişleri bulunmaktadır.

Şekil 4.45:(Solda)Geleneksel konut misafir odası ve (Sağda) misafir odasında bulunan ahşap dolap.

4.3.2.4. Ahır ve Otluk

Geleneksel konutların bodrum katında yer alan ahırların duvarları, kesme ya da moloz taş tekniği ile inşa edilmiştir. Bu mekanlar, hayvanların tutulduğu ana mekan

ve avlu bölümünden oluşmaktadır (Şekil 4.46). Bu mekanların kısa kenarına dik olacak şekilde, suyun kolayca akıp gidebilmesi için yapılmış olan ahşap ya da taş oluk bulunmaktadır. Ahır zemini, temizlik yapılmasını kolaylaştırabilmek adına mekanın ortasına verilmiş eğim doğrultusunda sıralanmış ahşaplarla kaplanmış veya toprak bırakılmıştır. Tavanlar genellikle ahşap kirişli olmakla birlikte üst katta aşhanenin bulunduğu bölümün döşemelerinin kimi örneklerde tonozla örtüldüğü gözlenmiştir (Ek. B.9, Ek. B.10).

Şekil 4.46: (Solda) Ahır giriş holü ve (Sağda) ahır mekanı.

Geleneksel konutların hepsinde çatı arası mekanı otluk olarak kullanılmaktadır (Şekil 4.47). Bu mekana iç mekandan ahşap merdivenle, dışarıdan ise arka cephede yer alan sabit taş veya taşınabilir ahşap merdivenlerle ya da ahşap köprüler yardımıyla ulaşılmaktadır (Şekil 4.48).

Şekil 4.47: (Solda)Çatı arasında yer alan otluk mekanı ve (Sağda) bu mekana ulaşımı sağlayan merdiven.

Şekil 4.48: (Solda)Otluk mekanına ulaşılan ahşap merdiven ve (Sağda) taş merdiven.

4.3.3.Cephe Özellikleri

Cepheler, yapının bulunduğu coğrafyanın iklim koşullarına bağlı olarak, mimari elemanların yapım sistemiyle birlikte oluşturduğu ortak dil sonucu şekillenmiştir (Şekil 4.49). Ortan ve Yolkıyı Köyleri'ndeki geleneksel yapıların büyük oranda bodrum, zemin ve birinci kat olmak üzere üç kat ve çatı arası mekanından oluştuğu görülmektedir. Ekonomik imkanları daha kısıtlı olan mülk sahiplerinin yapılarında genel karakterden farklı olarak zemin katın üzerindeki katın bulunmadığı görülmektedir.

Yapıların cephelerini oluşturan dış duvarların düşey düzlemde üst katlarda da değişmediği, yalnızca çok az sayıdaki yapıda ahşap kirişlerin uzatılması yolu ile çıkmalar yapıldığı tespit edilmiştir.

Şekil 4.49: Ortan Köyü'ndeki bir grup yapının görünümü.

Eğimli arazide konumlanan yapıların Fırtına Vadisi'ne yönelmiş cepheleri üç katlı olarak algılanırken, yola bakan arka cepheleri iki katlıdır. Bölgedeki yoğun yeşil doku içerisinde konumlanan konutların cephelerinde ahşap ve taş malzemenin farklı yapım teknikleri ile kullanımı çok sayıda vista noktası ve pitoresk görünümler oluşturmaktadır. Kimi yapılarda hayat mekanı cephede bir çıkma ile ayrışmaktadır (Şekil 4.50). Bir metreyi aşan boyutlarıyla geniş saçaklara sahip yapılarda iki, üç ya da dört eğimli üst örtü kiremit ile örtülüdür.

Geleneksel yapıların temel ve bodrum katlarında kullanılan masif duvarların taşları, üst katlarda ahşap ile birlikte kullanılmıştır. Cephelerdeki dolu boş oranları oluşturulurken iklim şartları belirleyici olmuştur. Ahır olarak kullanılan kargir bodrum kat duvarlarında daha az açıklık bulunurken üst katlarda mekan boyutlarına göre sayısı değişen pencereler kullanılmıştır. Vadi cephelerinde hayat mekanı çıkmalarla ve daha fazla açıklık kullanılarak özelleşirken, yan cephelerde bahçe ile ilişki kurulan kapılar yer almaktadır. Daha çok ocaklık duvarının ve bacasının yer aldığı arka cepheler ise masif karakterlidir. Kimi örneklerde üst kotlardan çatı arasındaki depolama mekanlarına ahşap ya da taş köprü ya da merdivenlerle geçiş sağlanmaktadır.

Geleneksel konutların hemen hemen hepsinin üst kat seviyelerindeki pencereler ahşap giyotin olup, kapak ve demir parmaklıklara sahiptir (Ek. B.14, Ek. B.15, Ek. B.16, Ek. B.17, Ek. C.9, Ek. C.10). Cephe karakterinin oluşumunda yapı-parsel ilişkisi ele alındığında; yapının konumuna göre arka ya da ön cephenin patikaya yaslandığı görülmektedir (Şekil 4.51). Geleneksel konutların ön cepheleri her zaman doğa koşullarının yönlendirmesi nedeniyle manzara olarak kabul edilen batı ya da doğu yönündedir.

Şekil 4.50: Geleneksel yapılardaki çıkmalara örnek.

Şekil 4.51: Ortan Köyü'nde geleneksel konutların yerleşimini gösteren silüet.

Bodrum kat duvarları; kesme taş ile 40-50 cm. kalınlıkta olacak şekilde yığma sistemde örülerek kagir olarak inşa edilmiştir. Bazı yapıların sadece bodrum katları değil, üst kat duvarlarında da kesme taş kullanılmıştır (Şekil 4.52). Genellikle zemin ve birinci katlar, yapım sistemine gore değişiklik göstererek ahşap yığma ya da ahşap karkas olarak şekillendirilmiştir.

Şekil 4.52: (Solda) Bodrum katın kagir dış duvarları ve (Sağda) üst kat duvarları kagir olarak inşa edilmiş yapıya örnek.

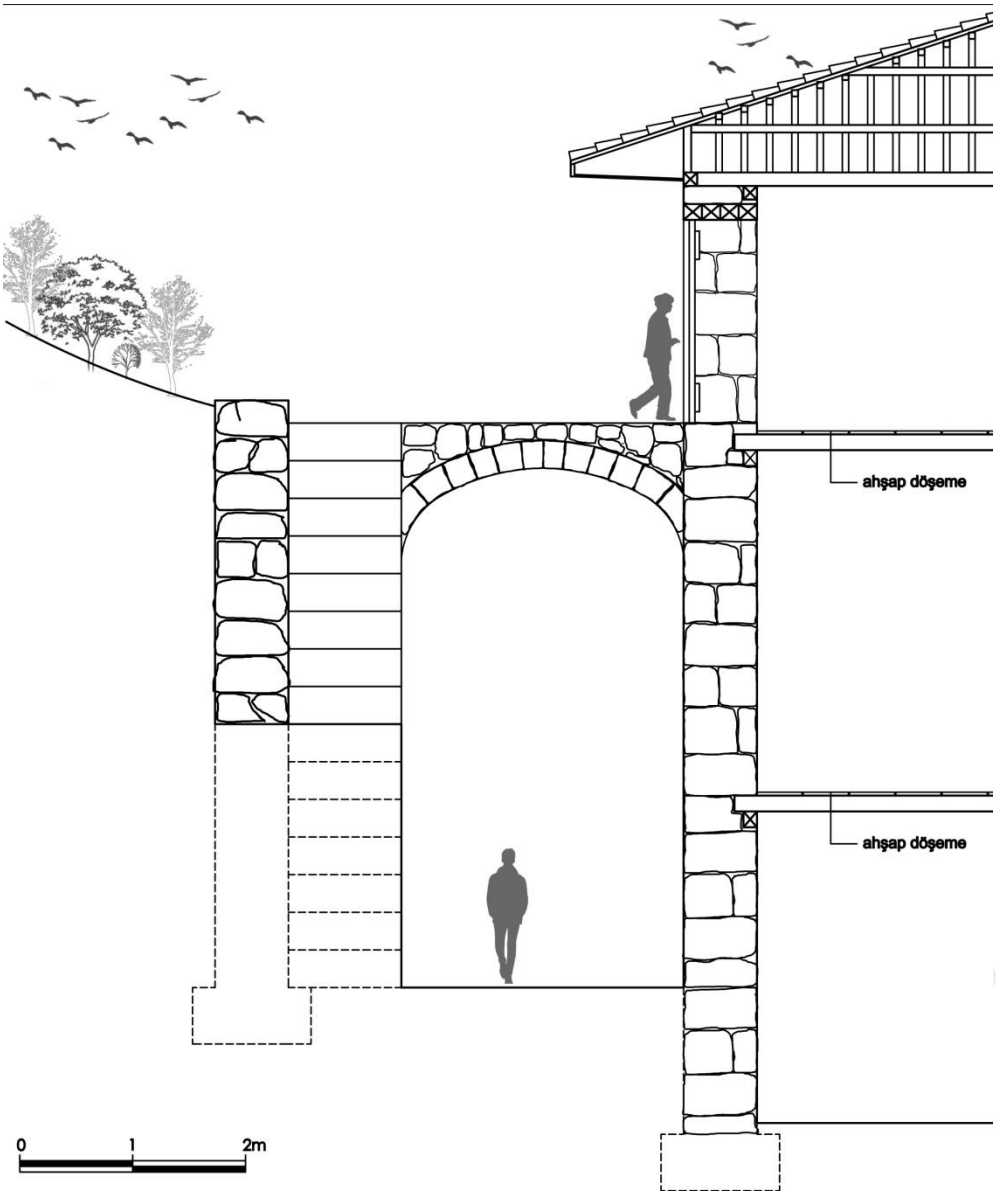
Geleneksel yapılarda yer alan çıkmalar; konutların hayat mekanlarında yer almakla birlikte, sözü edilen bu mekanların genişletilerek daha rahat bir kullanım alanına sahip olunmasına aynı zamanda gün ışığı kullanımına olan olumlu etkisi ve manzaraya karşı duruşuyla, evdeki yaşantı ile ilişki kuran cephe elemanlarıdır. Döşeme kirişlerinin 80-90 cm. mesafede uzatılarak oluşturulan çıkmalar, yapının orta aksına gelecek şekilde oturtulan dikmelerle desteklenmektedir. Çıkmaların alt kısımları, eli böğründe adı verilen ahşap ya da metal elemanlarla desteklenirken, Ortan Köyü'ndeki tek bir yapıda döşeme kirişi ve ahşap yığma duvarın üzerine oturtularak yapılmıştır.

Ahır mekanına, giriş kapılarına ve otluk mekanına ulaşımı sağlayan dış merdivenler, duvarlarda kullanılan kesme taştan kat yüksekliğine bağlı olarak 13- 14 basamaklı ve rıhtları tek ya da iki parçalı olarak inşa edilmişlerdir (Şekil 4.53, Şekil 4.54, Ek. B.21, Ek. C.14).

Şekil 4.53: (Solda) Merdivenin alt kısmı ve (Sağda) kesme taştan yapılmış dış merdivene bir örnek.

Geleneksel konutların otluk mekanlarına her zaman dış merdivenlerle ulaşımın sağlanmadığı, buna bağlı olarak bu alanlara ahşap ya da taş köprülerle varıldığı görülmektedir (Şekil 4.54). Sözü edilen bu köprüler, konutların ölçek büyüklüğüne gore değişmekle birlikte arka cephelerinin birinci kat ya da çatı arası seviyelerine denk gelecek şekilde inşa edilmişlerdir. Köprünün kısa olan kenarlarından biri otluk mekanına açılan ahşap kapının olduğu noktaya, diğer kenarı ise konutun arkasında yer alan toprak zemine oturmaktadır.

Şekil 4.54: Otluk mekanına ulaşımı sağlayan taş köprü.

Bazı geleneksel konutların birinci kat seviyelerinde yan cephelerde açık çıkmaların yer aldığı tespit edilmiştir (Şekil 4.55). Döşeme kirişleri taşırılarak oluşturulan bu çıkmaların yalın ahşap korkulukları bulunmaktadır.Üst kattan bu yarı açık mekana geçişi sağlayan ahşap bir kapı bulunmaktadır. Bu mekan, zemin kattaki girişe bir saçak görevi görmekle birlikte aynı zamanda balkon olarak da kullanılmaktadır.

Şekil 4.55: Ahşap açık çıkmalardan görünümler.

4.3.4. Bezemeler

Yaygın bir gelenek olan mimari elemanların bezenmesi, yapıldığı dönemin mimari yaklaşımını ve karakterini, kullanılan malzeme türünü, yöre halkının yaşam şeklini ve geleneklerini bünyesinde barındırmaktadır. Ölçeğin büyük olduğu konutlarda, bezemelerin birbirleriyle olan ilişkisi incelendiğinde bazı bezemelerde benzerlikler olduğu ve tıpkı yapıların tek bir usta elinden çıktığı düşüncesi gibi, var olan bezemeler için de aynı düşünce mevcuttur.

Ortan ve Yolkıyı Köyleri'ndeki incelenen yapıların bezemeleri, yapıldıkları malzeme türüne göre; ahşap, taş ve metal işleri olarak sınıflandırılmıştır.

4.3.4.1. Ahşap İşleri

Ahşap bezemeler; oyma işi, yontma işi ve birleştirme yoluyla yapılan bezemeler şeklinde sınıflandırılmıştır.

Ahşap elamanların oyulması ile elde edilen bezemeler

Ahşapların el aletleriyle farklı formlarda oyulması ile elde edilen bezemeler, oyma işi olarak gruplandırılabilir (Günay, 1989, s.176). Geleneksel yapıların merdiven korkuluklarında, kapı kuşaklarında, otluk havalandırma pencerelerinde, serender çatılarının destek kirişlerinde, raflarda ve tavan çerçevelerinde bu tür oymaların kullanıldığı görülmektedir (Şekil 4.56, Şekil 4.57, Ek. B.18, Ek. B.19, Ek. C.11, Ek. C.12).

Şekil 4.56: (Solda) Serender çatılarının destek kirişlerindeki ve (Sağda) otluk havalandırma pencerelerindeki oyma bezemelere örnek.

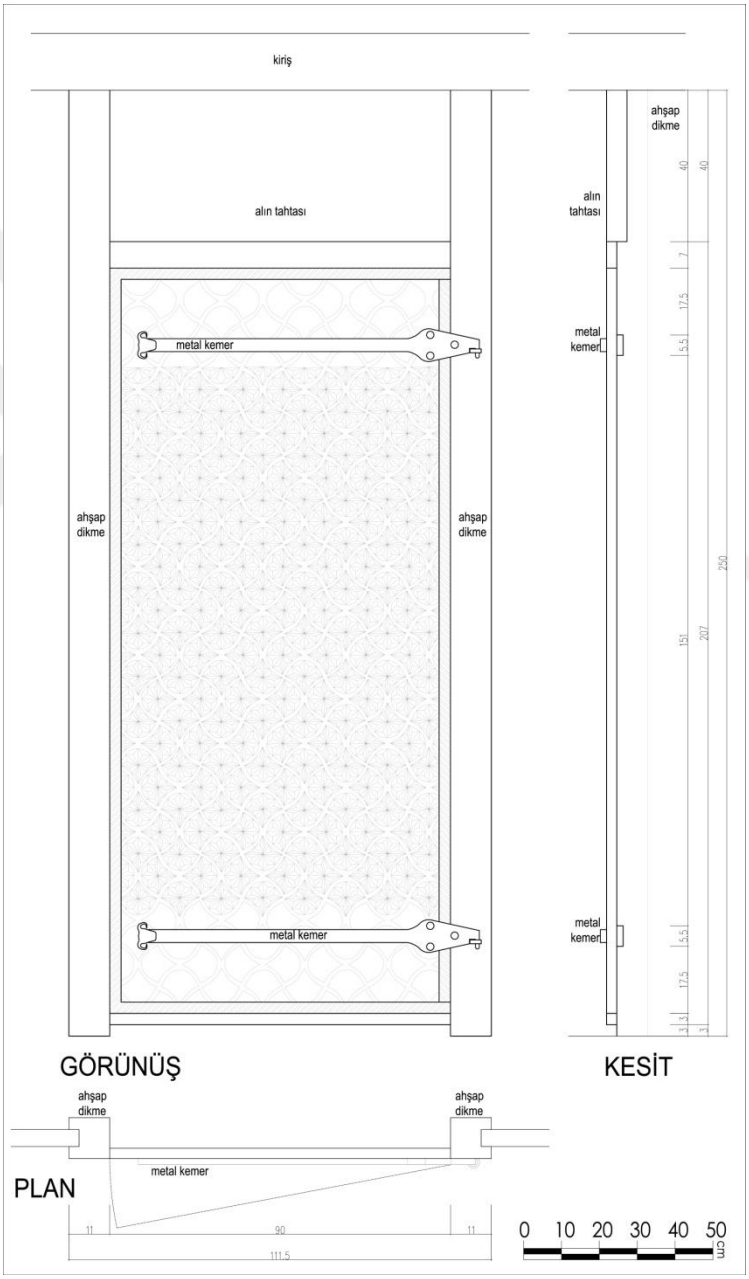
Şekil 4.57: (Solda) Merdiven korkuluğundaki ve (Sağda) kapı kuşağındaki oyma bezemelere bir örnek.

Ahşap elemanların yontulması ile elde edilen bezemeler

Ahşap elemanların çeşitli aletlerle yontularak elde edilen bezemeler, geleneksel yapılarda süsleme amacıyla baş odaların kapılarında, tavanlarda, hayat mekanlarındaki sedirin ortasında yer alan dikmelerde ve cephe silmelerinde kullanılmıştır (Şekil 4.58).

Şekil 4.58: Kapı başlarındaki bezemelere örnek(solda ve sağda).

Şekil 4.59: Kapı detayı.

<u>Ahşap elemanların birleştirilmesi ile elde edilen bezemeler</u>

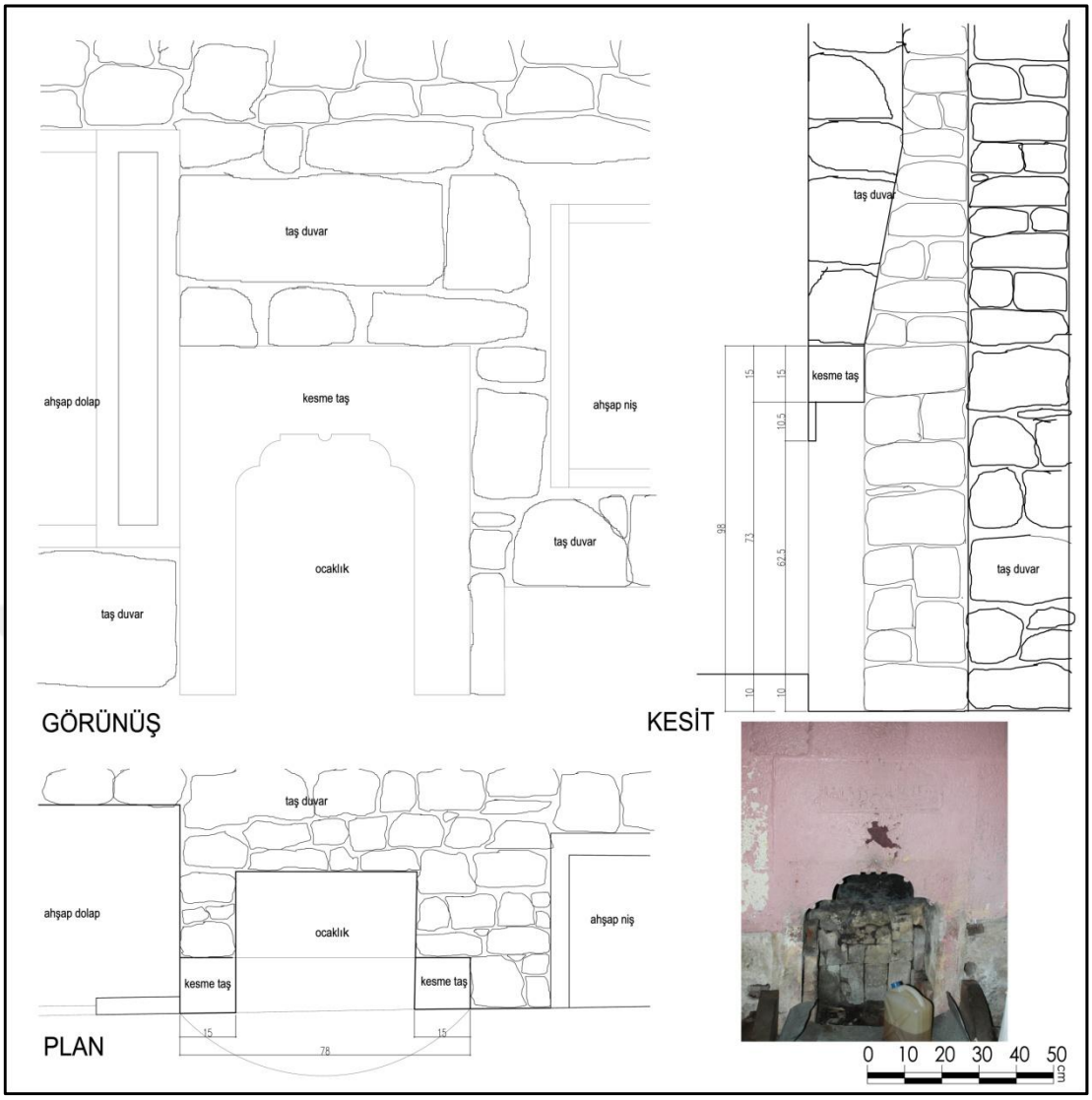
Ahşapların birleştirilmesi ile elde edilen bezemeler, daha çok kapılarda ve yapıların tavan kaplamalarında görülmektedir (Şekil 4.60) .

Şekil 4.60: Ahşap elemanların birleştirilmesi ile elde edilen bezemelerden iki örnek.

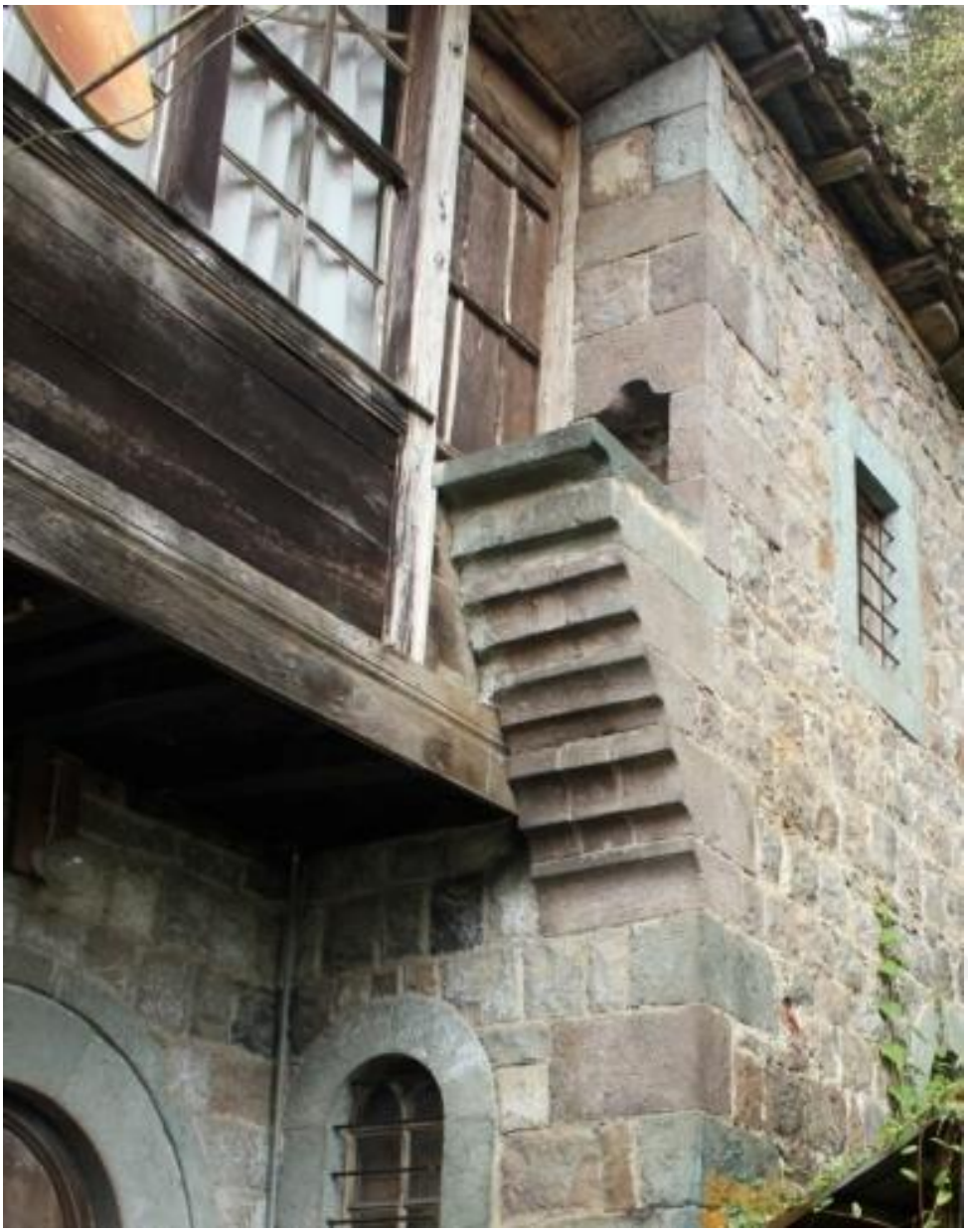
4.3.3.2. Taş İşleri

Ortan ve Yolkıyı Köyleri'ndeki taş işi bezemeler, çoğunlukla oyma-kabartma yoluyla yapılmış bezemelerdir. Kimi örneklerde aşhanede yer alan ocaklığın taş kemerindeki kilit taşı, kabartmalarla özelleştirilmiştir (Şekil 4.61).

Şekil 4.61: Ocak detayı.

İncelenen geleneksel yapılar içerisinde, Ortan Köyü'nde 107 Ada 2 Parsel'de yer alan, dış duvarları kagir olan bir konutun, yan cephelerinden birinde çeşme olması nedeniyle taş kısmın alt tarafının oyularak ters merdiven formu verilerek bezendiği tespit edilmiştir (Şekil 4.62). Köy sakinleri tarafından Osmanlı Kadı'sına ait olduğu aktarılan yapının birinci katında yer alan bir odada ahşap bir kapakla ulaşılan çeşmeye suyun kagir duvar içerisindeki pişmiş toprak künkler aracılığıyla taşındığı tespit edilmiştir.

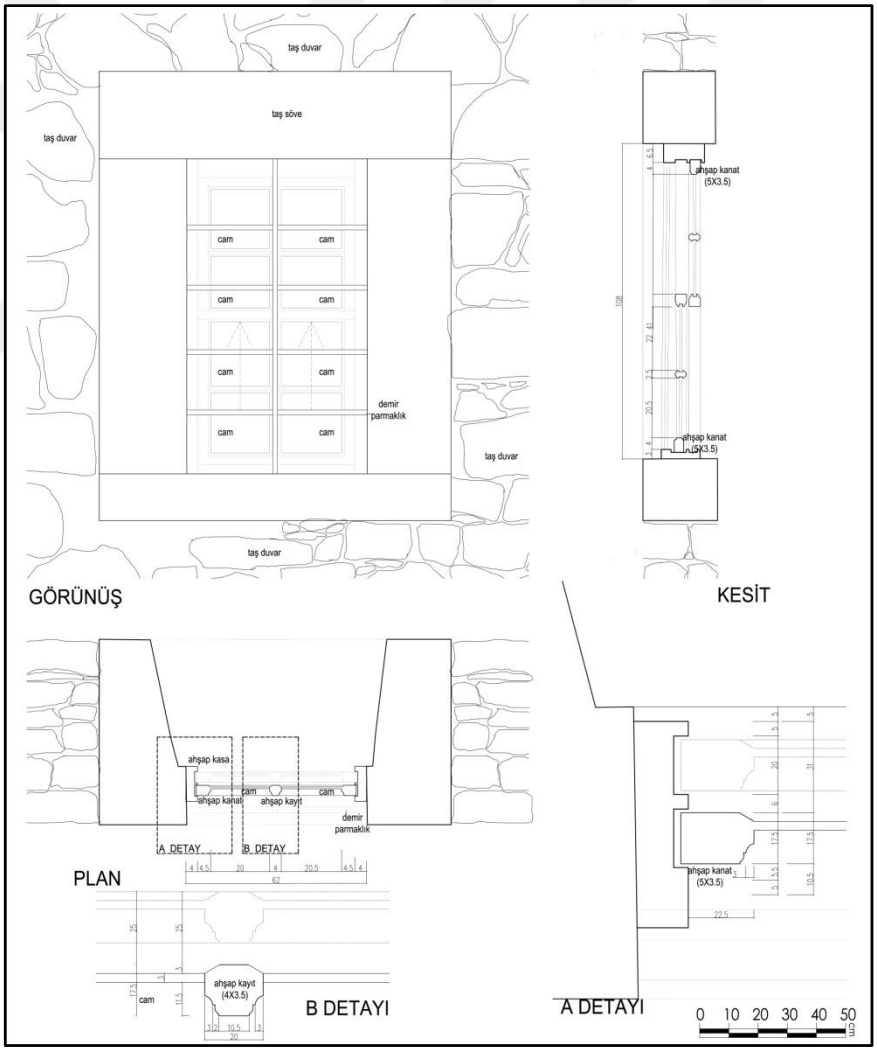
Şekil 4.62: Cephede görülen ters merdiven formundaki taş bezeme.

4.3.3.3. Demir İşleri

Demir işleri; kapı ve dolap menteşeleri, pencere parmaklıkları, kapı kolları, kapı kilitleri ve kapı kancalarında görülen bezemelerdir (Şekil 4.63, Şekil 4.64, Ek. B.22, Ek. B.23, Ek. B.24, Ek. B.25, Ek. C.15).

Şekil 4.63: Demir parmaklıklara örnekler (Solda ve sağda).

Şekil 4.64: Pencere detayı.

4.3.3.4. Kalem İşleri

Kalemişi bezeme örneğine yalnızca, Yolkıyı Köyü'ndeki Çolakoğlu Konağı'nın misafir odalarında rastlanmıştır. Konut sahibinden edinilen bilgilere göre 1910 yılında inşa edilen yapının, misafir odalarının duvarlarında natüralist tarzda yapılmış çiçekli vazolar ve çeşitli motifler görülmektedir (Şekil 4.65, Şekil 4.66).

Şekil 4.65: Çolakoğlu Konağı misafir odasındaki ocak başında görülen Osmanlıca yazılar ve tavan diplerinde görülen motifler.

Şekil 4.66: Çolakoğlu Konağı'nın misafir odası duvarındaki çiçekli vazo motifleri.

4.4 Yapım Tekniği ve Malzeme Özellikleri

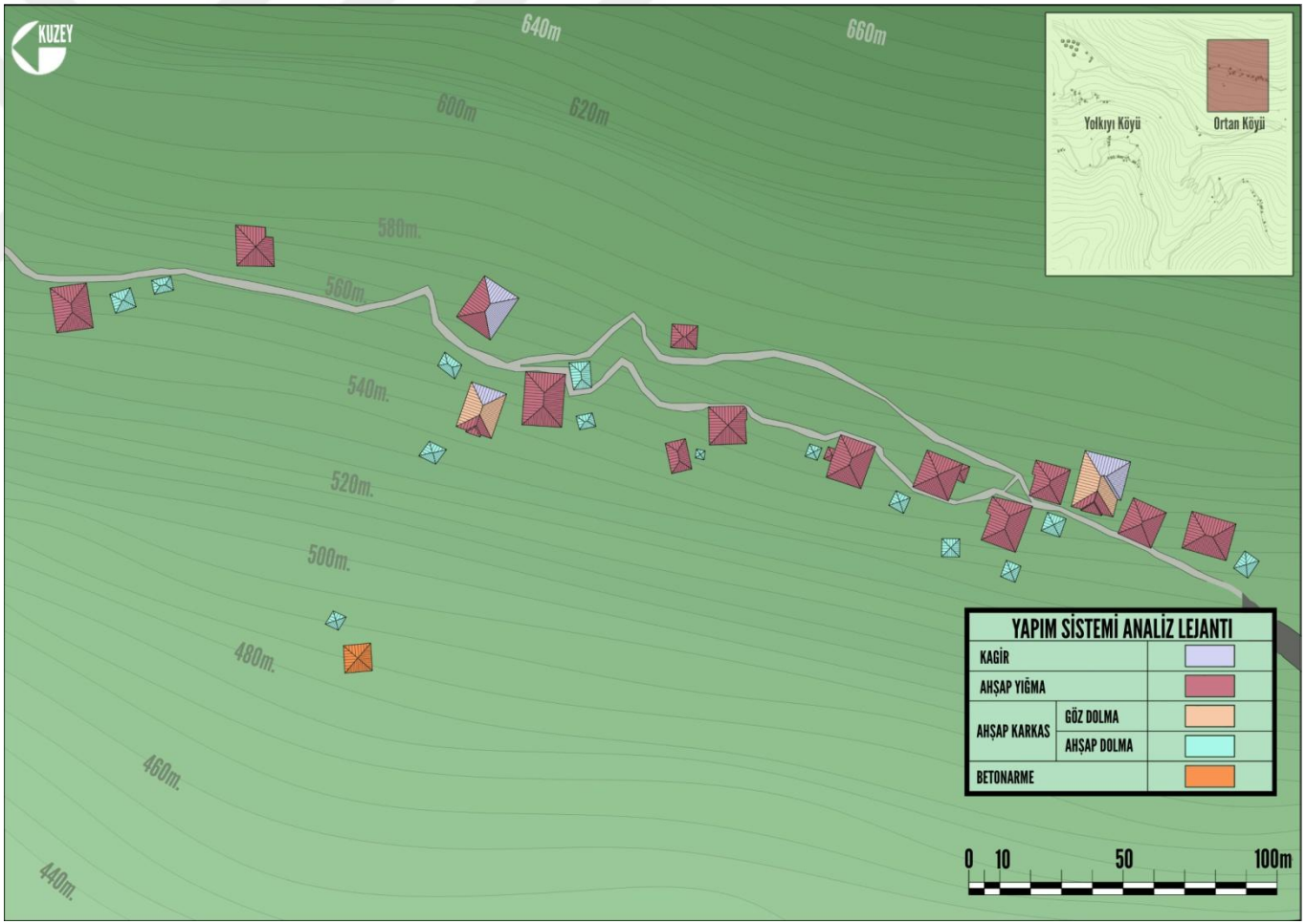
Doğu Karadeniz Bölgesi'nde en çok kullanılan geleneksel yapı malzemeleri taş ve ahşaptır. Ülkenin en zengin orman alanına sahip bölgesi olan Doğu Karadeniz, ahşap malzemenin yaşamın her alanında yoğun olarak kullanıldığı bir coğrafyadır. Geniş orman alanları, yerel halkın ahşap malzemeye kolay ulaşmasına dolayısıyla yörede ahşap yapım tekniklerinin gelişmesini sağlamıştır. Ahşap; yalnızca konstrüksiyonda değil, yüklük, tavan, döşeme gibi iç yapı elemanlarında da kullanılmıştır.

Yapının taşıyıcı sisteminde tercih edilen ağaç türü kestane iken mobilya ve dolapların yapımında ceviz ya da çam ağacının kullanıldığı görülmektedir (Güler ve Bilge, 2013, s.183). Mimaride ahşap, yalnızca strüktür ve iç donatılarda değil, 3-5 mm. kalınlığında levhalar haline getirilerek çatı örtü malzemesi olarak da kullanılmıştır. Temel ve bodrum duvarlarında sıkça kullanılan taşın, ahşap çatma sistemde de kullanıldığı görülür. Taş malzemenin kaynağı, vadileri aşındıran dereler ve sahillerdeki kayaçlardır. Bölgede konutların arasındaki bağlantıyı sağlayan

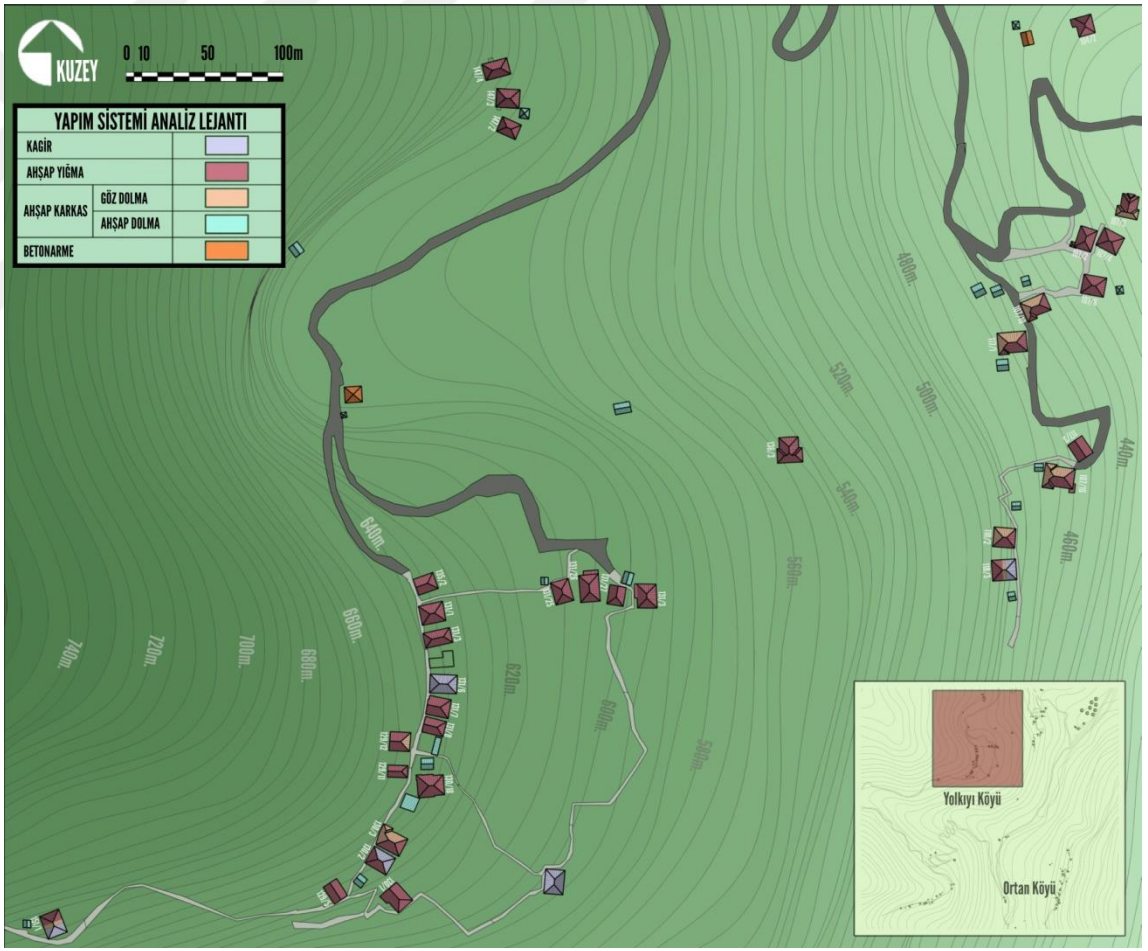
patikaların ve vadileri birbirine bağlayan köprülerin ana malzemesi de taştır. Konut inşaatının yapıldığı arazinin akarsudan uzak olması durumunda ise, taş malzemelere mümkün olan en yakın mesafeden ulaşılır (Güler ve Bilge, 2013, s.183).

Doğu Karadeniz'deki geleneksel mimaride kullanılan yapım sistemlerini, basitten gelişmişe doğru, ahşap yığma ve ahşap karkas olmak üzere iki ana grupta ele almak mümkündür. Yığma sistemleri; kütük yığma ve blok ahşap yığma olmak üzere iki, karkas sistemleri ise ahşap dolma, göz dolma, muskalı dolma ve çakatura olmak üzere dört alt grupta sınıflandırmak mümkündür. Bu yapım sistemlerinin karma olarak birlikte uygulandığı örnekler de görülmektedir.

Ortan ve Yolkıyı Köyleri'ndeki yapıların yapım sistemi dağılımı incelendiğinde; 44 yapının ahşap yığma tekniğinde, 32 yapının ahşap karkas, 12 yapının ise kargir, ahşap yığma ve ahşap karkas tekniğiyle karma olarak inşa edildiği tespit edilmiştir (Şekil 4.67, Şekil 4.8 ve Şekil 4.69).

Şekil 4.67: Ortan Köyü'ndeki yapıların yapım tekniği analizi.

Şekil 4.68: Yolkıyı Köyü, Küşüve Mahallesi'ndeki yapıların yapım tekniği analizi.

Şekil 4.69: Yolkıyı Köyü, Koboş Mahallesi'ndeki yapıların yapım tekniği analizi.

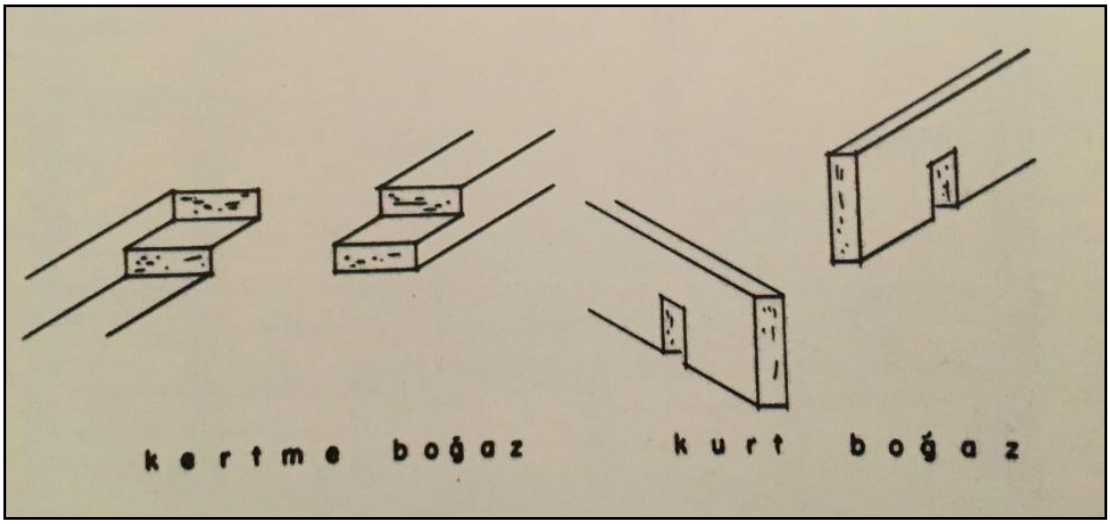
4.4.1.Ahşap Yığma Sistem

Ahşap yığma sistem, Doğu Karadeniz'de genellikle ormanların daha gür olduğu iç kesimlerde görülen yapım sistemidir (Şekil 4.70). Bu yapım sisteminde, bütün iç ve dış duvarlar birlikte yatay bir düzende örülerek inşa edilmektedir (Özgüner, 2017, s. 36 ve Çobancaoğlu, 1998, s.19). Bodrum kat seviyesine kadar örülen taş temelin üzerine, hızarla biçilerek şekillendirilmiş ya da kütük halinde bırakılmış yatay ahşap elemanların, köşelerde birbirlerine kertme boğaz, kurt boğazı, çalma boğaz, kara boğaz gibi tekniklerle bindirilmesiyle duvar örgüsü tamamlanmaktadır (Özgüner, 2017, s. 36; Şekil 4.71, Ek. B.26, Ek. B.27, Ek. B. 28, Ek. C16). Bu duvar örgüsünde ahşap elemanlar, geçme noktalarından 20-30 cm uzun bırakılarak birbiri üzerine oturtulmakta; sistemde başka bir taşıyıcı eleman bulunmamaktadır (Güler ve Bilge, 2013, s.184).

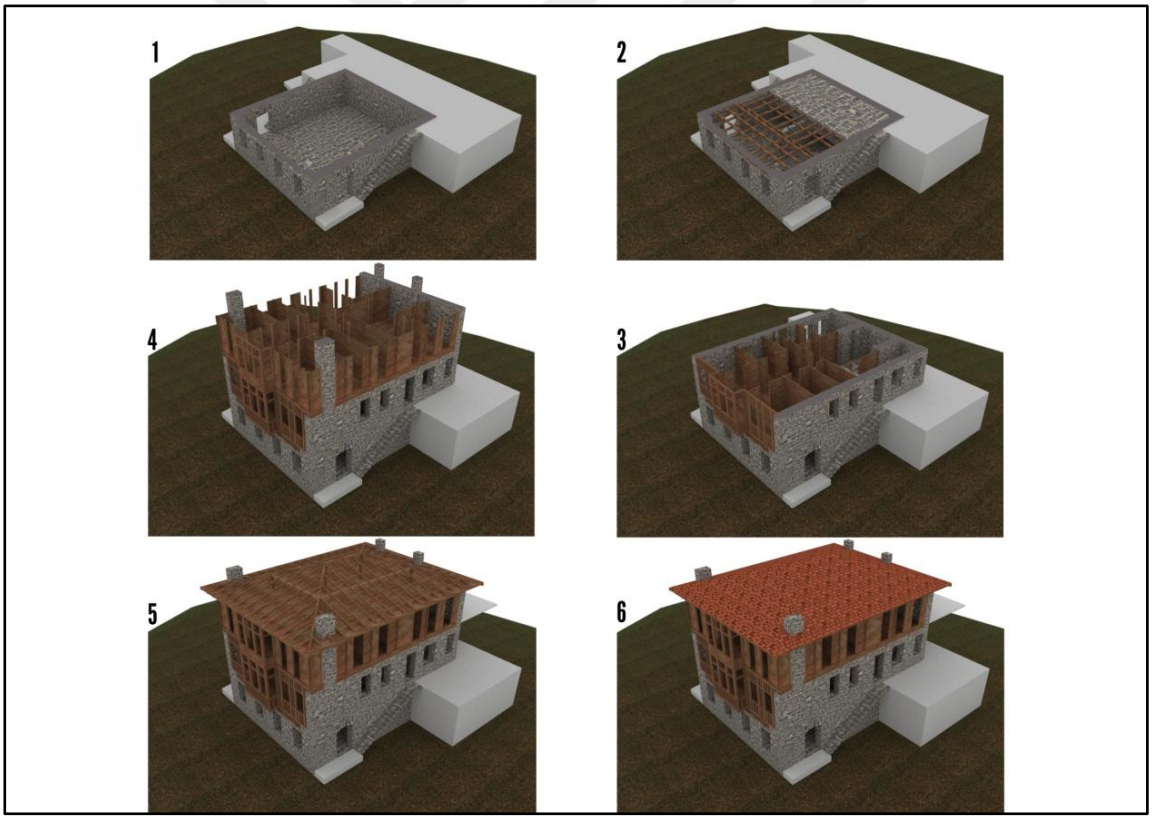

Şekil 4.70: Ahşap yığma sistemi örnekleyen geleneksel konutlardan görünüm.

Duvarların aynı zamanda taşıyıcı sistemi oluşturduğu bu yapı sisteminde, yapı ustaları yalnızca kapı ve pencere boşluklarının etrafına dikey taşıyıcılar yerleştirerek yapı strüktürünü oluşturmuşlardır. Ahşap yığma sistemde duvarlar, tamamen çivisiz ve geçme teknikleriyle inşa edilmektedir. İç ve dış duvarların birlikte örülmesiyle tamamlanan bu sistemde, plan şemasında değişiklik yapılması oldukça güç olsa da yapıların sökülerek başka bir yere taşınabilmesi mümkündür. Yerel yapı ustaları, basit yayla evleri, samanlık, ahır gibi yapılarda ahşabı ormandan aldıktan sonra çok az değişikliğe tabi tutarak, neredeyse organik haliyle kullanmış; ancak konut ya da mescit gibi yapılarda, sistemi hızarla şekillendirerek 3-6 cm genişliğindeki tahtalarla oluşturmuşlardır (Güler ve Bilge, 2013, s. 184; Şekil 4.72).

Şekil 4.71: Kertme boğaz ve kurt boğaz tekniğine örnek (Özgüner, 2017, s. 36).

Şekil 4.72: Ahşap yığma sistemin kullanıldığı bir yapıda konstrüksiyon aşamaları.

4.4.2. Ahşap Karkas Sistem

Geleneksel yapım sistemlerinden ahşap karkas sistem bölgedeki geleneksel yapılar incelendiğinde kendi içinde "ahşap dolma sistem", "göz dolma sistem", "muskalı sistem" ve "çakatura" olmak üzere dört grupta sınıflandırılabilir. Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde bu sistemlerden tarihsel olarak daha geç dönemlerde ortaya çıktığı düşünülen muskalı ve çakatura yapım sisteminde inşa edilmiş yapı örneklerine rastlanmamıştır.

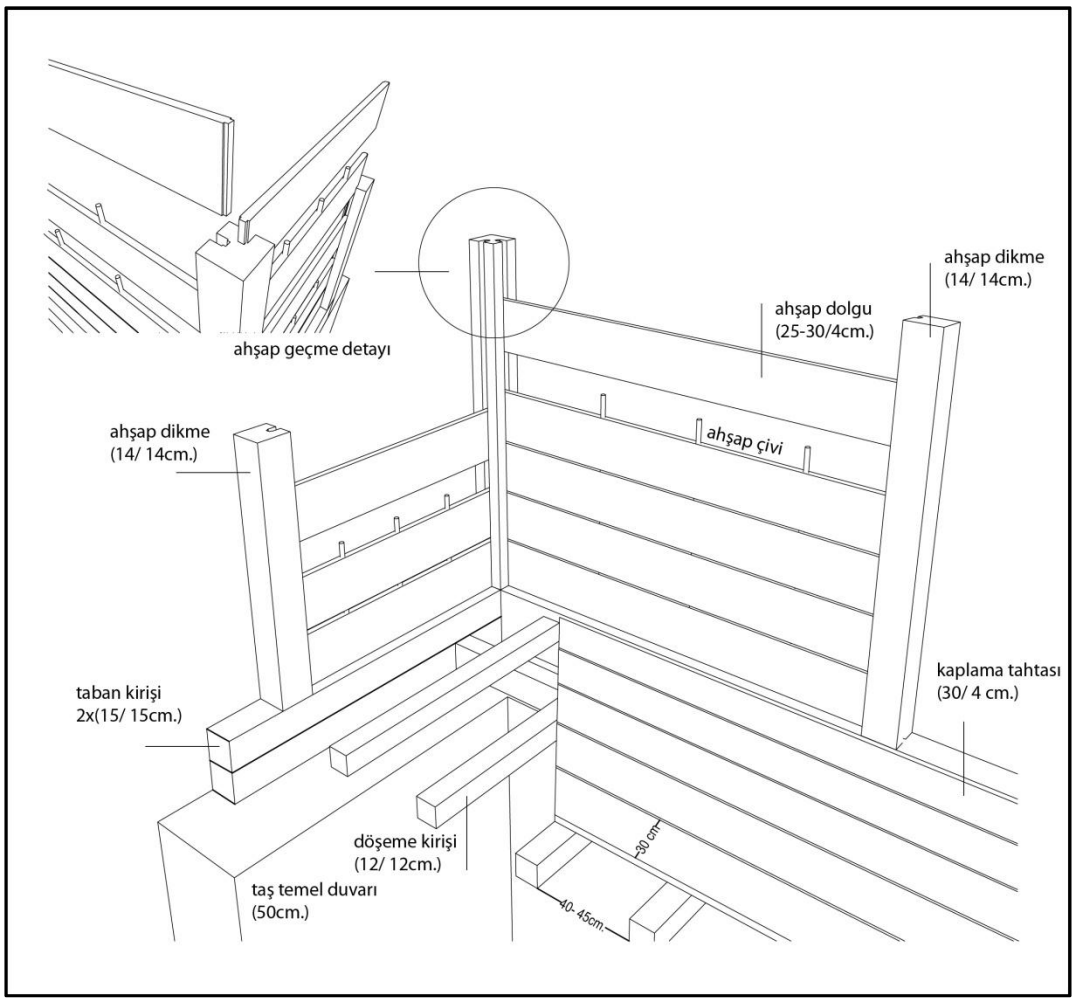
Doğrudan doğruya konstrüksiyonun ortada olduğu ahşap karkas sistem, geleneksel yapıların temellerinin taştan yapılıp, üzerine düşey ahşap dikmelerin getirildiği sistemlerdir (Özgüner, 2017, s. 36). Bölgedeki geleneksel yapılarda; taş duvarlı temel, eğimin düşük olduğu noktada kısmi bodrum mekanı oluşturacak şekilde yükseltilip; bu duvarların üzerine kalın ve geniş taban ağaçları, köşeleri birbirini bırakmayacak şekilde kenetleyebilen yörede "kurt boğazı" olarak bilinen boğaz geçmelerle birleştirilerek yatay konumda yerleştirilmektedir (Eruzun, 1997, s. 179). Taş temel üzerine yerleştirilen taban kirişlerinin önceden belirlenmiş olan noktalarına köşe ve ara dikmeler yerleştirilerek, dikmelerin üst noktalarına yatay kirişleme yapıldıktan sonra eğimli çatı strüktürü kurulmaktadır (Eruzun, 1997, s. 179).

Bölgede "çatma sistem" olarak da bilinen ahşap karkas geleneğinde; dış duvarlar, yüzey boşlukları ahşap ya da taş malzeme doldurularak oluşturulmaktadır (Eruzun, 1997, s.179). Bu doğrultuda, dolgu işlemi yatay ahşap plakalarla yapıldığında "ahşap dolma", kare ya da dikdörtgen boşluklara aynı biçimde taşlar yerleştirildiğinde "göz dolma", üçgen boşluklara taş parçaları yerleştirildiğinde "muskalı dolma", muskalı dolmanın üzeri sıva ile kaplandığında ise "çakatura" yapım sistemi uygulanmış demektir.

4.4.2.1. Ahşap dolma sistem

Taşıyıcı elemanları dolgu elemanlarıyla birlikte kullanarak yatayda oluşan yüklere karşı mukavemeti artırılan bu sistem; düşey ahşap taşıyıcıların aralarındaki boşlukların yüksekliği yaklaşık 25-30 cm., kalınlığı ise yaklaşık 4 cm. olan yatay ahşap kereste ile doldurularak oluşturulmaktadır (Şekil 4.73). Ahşap dolgular

birbirine ahşap çivilerle sabitlenmektedir. Pencere ve kapı boşluklarındaki dikey taşıyıcılar aynı zamanda kapak ve kanatların kasası görevini görmektedir (Eruzun, 1997, s. 179). Bu dikey taşıyıcılar köşede kullanıldığında "armoz direği", ortada kullanıldığında ise "orta direk" diye adlandırılmaktadır (Özgüner, 2017, s. 38).

Şekil 4.73: Ahşap dolma yapım sisteminin kuruluşu (Güler ve Bilge, 2013, s. 72).

Geleneksel konutlardaki odaların kapıları, her yapıda taşıyıcı sistemin bir parçası halinde bulunurak kapı kasaları zemin döşemesinden tavan döşemesine kadar olacak biçimde ahşap bir dikme görevi görmektedir. Taşıyıcı sistem açıklıklar gözetilerek kurgulandığı için dikmeler aynı zamanda kasa görevi de üstlenmektedir (Şekil 4.72). Daraba olarak anılan iç duvarlar, sözü edilen ahşap dikmelere geçme tekniğinde yerleştirilmektedir. Geleneksel konutların bazı kapılarında yatay ahşap parçalar bulunmaktadır. Bu elemanlar kuşak olarak tanımlanmaktadır (Talat, 1927, s. 8).

Şekil 4.74: İç mekanda ahşap dolma duvar örneği.

4.4.2.2. Göz dolma sistem

Yöre insanının ormanları tarım alanlarına çevirmesiyle birlikte, ana yapı malzemesi kaynağı olan ahşaba erişimin zorlaşmaya başladığı ve bu doğrultuda farklı yapı malzemesi arayışlarına yöneldikleri düşünülmektedir. Akarsuların vadileri aşındırmasıyla dere yataklarından elde edilebilen taşlar böylece yapıların strüktüründe daha yoğun kullanılmaya başlanmış olmalıdır. Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde göz dolma sistemin uygulandığı 8 (sekiz) adet yapı tespit edilmiştir (Şekil 4.75). Maddi gücü yerinde olan kullanıcılar, gözleri kesme taşla doldurarak görkemli yapılar elde edilmesine olanak sağlamışlardır (Arın, 1986).

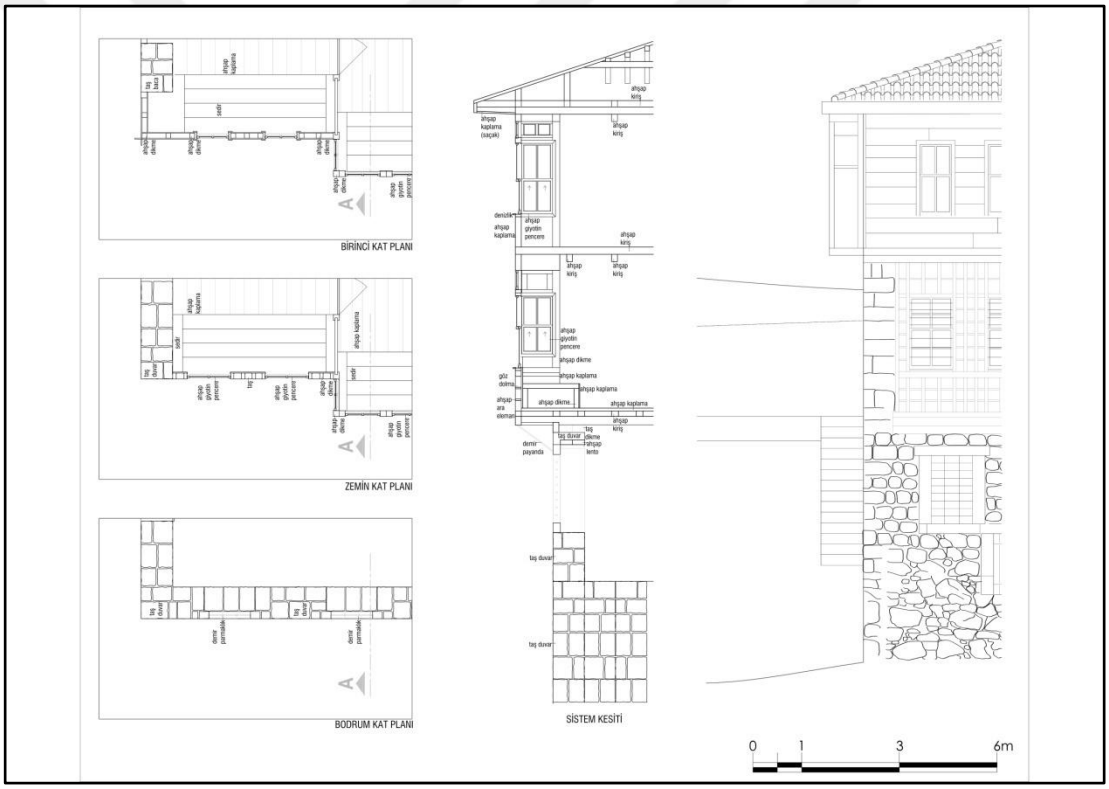
Şekil 4.75: Zemin kat duvarı göz dolma tekniğinde inşa edilmiş geleneksel konuttan bir görünüm.

Göz dolma sistem kurgusunda, ilk olarak moloz taş duvar üzerine köşelerde birbirine boğaz geçme detayıyla birleştirilmiş yaklaşık 15x20 cm. kalınlığındaki kirişler duvara sabitlenmektedir. Ardından ahşap taban kirişinin üzerine açılan boşluklar üzerine 15-25 cm. aralıklarla kesiti 8-14 cm. arasında değişen ahşap dikmeler geçme detayı ile oturtulmaktadır (Güler ve Bilge, 2013, s. 186). Bu ahşap dikmeler 3-5 cm. kalınlığındaki yatay ahşap elemanlarla birbirine 20-30 cm. aralıklarla geçmeli biçimde sabitlenerek kare ya da dikdörtgen formunda gözler oluşturulmaktadır (Özgüner, 2017, s. 38). Oluşturulan bu gözlerin dış tarafı, tek ya da birden çok taş yerleştirilip, kalan boşlukların kil ya da kireç harç ile sıvanması ile,

iç tarafı ise ahşap ile kaplanarak ya da bağdadi çıta üzeri kil ya da kireç harçla sıvanarak kapatılmaktadır (Şekil 4.76, Şekil 4.77, Ek. B. 29, Ek. C. 17).

Şekil 4.76: Göz dolma tekniğinde duvar örnekleri.

Şekil 4.77:Göz dolma yapım sistemi ile inşa edilmiş bir geleneksel konutun sistem detayı.

4.4.2.3. Muskalı dolma sistem

Ahşap geçme yerine metal bağlayıcılarla oluşturulan muskalı dolma sistemde, göz dolmada olduğu gibi yatay, düşey ana ve ara taşıyıcılar benzer biçimde uygulanmaktadır (Eruzun, 1997, s. 180). 22-25 cm aralık bırakılarak düşey taşıyıcıların oturtulduğu bu sistemde çapraz parçalar ile üçgen geometrik formlar oluşturulmaktadır. Oluşan boşluklara dış yüzeyde küçük taşlar yerleştirilirken, iç yüzeyde kil ya da kireç harcı ile doldurulmaktadır (Güler ve Bilge, 2013, s. 188). Düşey boyutların dikdörtgen biçimli olduğu bu sistemde, pencere boşlukları ara dikmelerin formuna göre ayarlanmaktadır (Eruzun, 1997, s. 180). Muskalı dolma sistemin kullanıldığı yapıların cephe konstrüksiyonu dışarıdan bakıldığında rahatça algılanmaktadır (Şekil 4.78).

Şekil 4.78: Muskalı dolma yapım sistemine bir örnek.

Göz dolmadan farklı olarak çivi kullanılması dolayısıyla sökülme özelliği mevcut değildir. Bu bağlamda muskalı dolma tekniğini gelişme olarak değil, aksine yalnızca

yapım sürecini kısaltan basitleşmiş bir sistem olarak değerlendirmek doğrudur (Eruzun, 1997, s. 180). Muskalı dolma sistemin uygulandığı yapılar, kendi başına yeter derecede yandan gelecek kuvvetlere karşı dayanıklıdır (Özgüner, 2017, s. 32).

Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde bulunmadığı gibi, Çamlıhemşin İlçesi'nde de nadir olarak görülen muskalı dolma yapılara, Aşağı Şimşirli (Habak) Köyü ve Konaklar (Makrevis) Mahallesi'nde rastlanmaktadır.

4.4.2.4. Çakatura yapım sistemi

Muskalı dolma sistemin daha basitleştirilmiş tipi olan, yatay taban ağaçlarının köşesine dikilen ana dikmelere yatay yüklere karşı iki yönde payandalar yerleştirilerek güçlendirilen çakatura yapım tekniğinde; ana ve ara taşıyıcılar oturtulduktan sonra cephe yüzeyini oluşturmak üzere 22-25cm. aralıklarla daha küçük kesitli dikmeler kullanılmaktadır (Eruzun, 1997, s. 180). Kurgusal düzen ve strüktür açısından muskalı dolma sistemin bütün özelliklerini gösteren çakatura yapım sisteminin farkı; dış duvar yüzeyinin bağdadi çıtalarıyla ya da çıtalar olmadan sıvanması işlemidir (Güler ve Bilge, 2013, s. 189). Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde rastlanmayan bu geleneksel yapım sistemi yakın coğrafyadaki Aşağı Şimşirli Köyü'nde uygulanmıştır (Şekil 4.79).

Şekil 4.79: Çakatura yapım sisteminin uygulandığı bir örnek (Demirci, H. arşivi, 2020).

4.4.3. Kagir Yapım Sistemi

Köylerdeki geleneksel yapıların bodrum kat mekanları kagir yapım sistemiyle inşa edilmiş olup, bazı yapıların zemin ve birinci kat dış duvarlarının da bu kurguda yapıldığı tespit edilmiştir (Şekil 4.80). Kagir yapım tekniğinde inşa edilen geleneksel konutlarda; duvarlar kesme taşlarla yığma olarak uygulanmıştır. İç mekan konstrüksiyonu ahşap olan bu yapılarda, kagir dış duvar kalınlıkları 40-50 cm. aralığında olup, horasan harç ile derzlenmiştir.

Şekil 4.80: Ortan Köyü' nde dört cephesi de kagir duvarla kurgulanmış yapıya bir örnek.

4.4.4. Çatı Biçimlenişi

Kurgusu geleneksel konutların büyüklüğüyle doğru orantılı olarak değişen çatı konstrüksiyonunu etkileyen en önemli unsur iklim ve doğa koşullarıdır. Ortan ve Yolkıyı kırsalında, yapıların çatılarının iki, üç ve dört eğimli olmak üzere kurgulandığı tespit edilmiştir (Şekil 4.81).

Şekil 4.81: Yolkıyı Köyü'ndeki geleneksel yapıların çatılarından bir görünüm.

Çatılar, Özgüner' in (1970, s. 40), iki farklı çatı yüzeyinin kesişiminden hareketle "omuz" olarak adlandırdığı iki, üç ya da dört eğimli (omuzlu) formlardadır. Ortan ve Yolkıyı Köyleri'ndeki geleneksel yapıların çoğunlukla dört omuzlu çatılara sahip olduğu tespit edilmiştir (Şekil 4.82). Çatı kurgusu, duvarlar üst bağlama ile çepeçevre sarıldıktan sonra makas direkleri oturtulup, makas ağaçları ile enlemesine bağlanarak yapılmaktadır (Özgüner, 1970, s. 42). Makas sistemi çatının yüksekliğine göre ayarlanan çatı konstrüksiyonunda, duvar inşasından sonra 80-100 cm. uzunluğunda konsol olarak çalışan saçak kirişleri yerleştirilmektedir (Güler ve Bilge, 2017, s. 189).

Evin planı çatı konstrüksiyonunu şekillendirmektedir. Bu kurguyu yönlendiren etkenlerden topoğrafyaya göre eğimli alanlarda inşa edilmiş yapılarda; çatıdan gelecek olan yağmur ve kar sularının temele gitmemesi için çatı iki eğimli yapılarak, yağmur suları yan cephelerden akıtılmaktadır (Özgüner, 1970, s. 41). Yörede "oçkan" olarak anılan çatı arası; depo işleviyle kullanılmasından dolayı, genellikle en az 1.5 m. yükseklikte tutulmakta olup, havalandırma amacıyla ahşap ızgaralı

pencereler yapılmaktadır (Şekil 4.83). Yörede örtü malzemesi olarak alaturka kiremit kullanılmaktadır (Şen, 1967, s.18).

Şekil 4.82: (Solda) Makas sistemine ve (Sağda) havalandırma penceresine örnek.

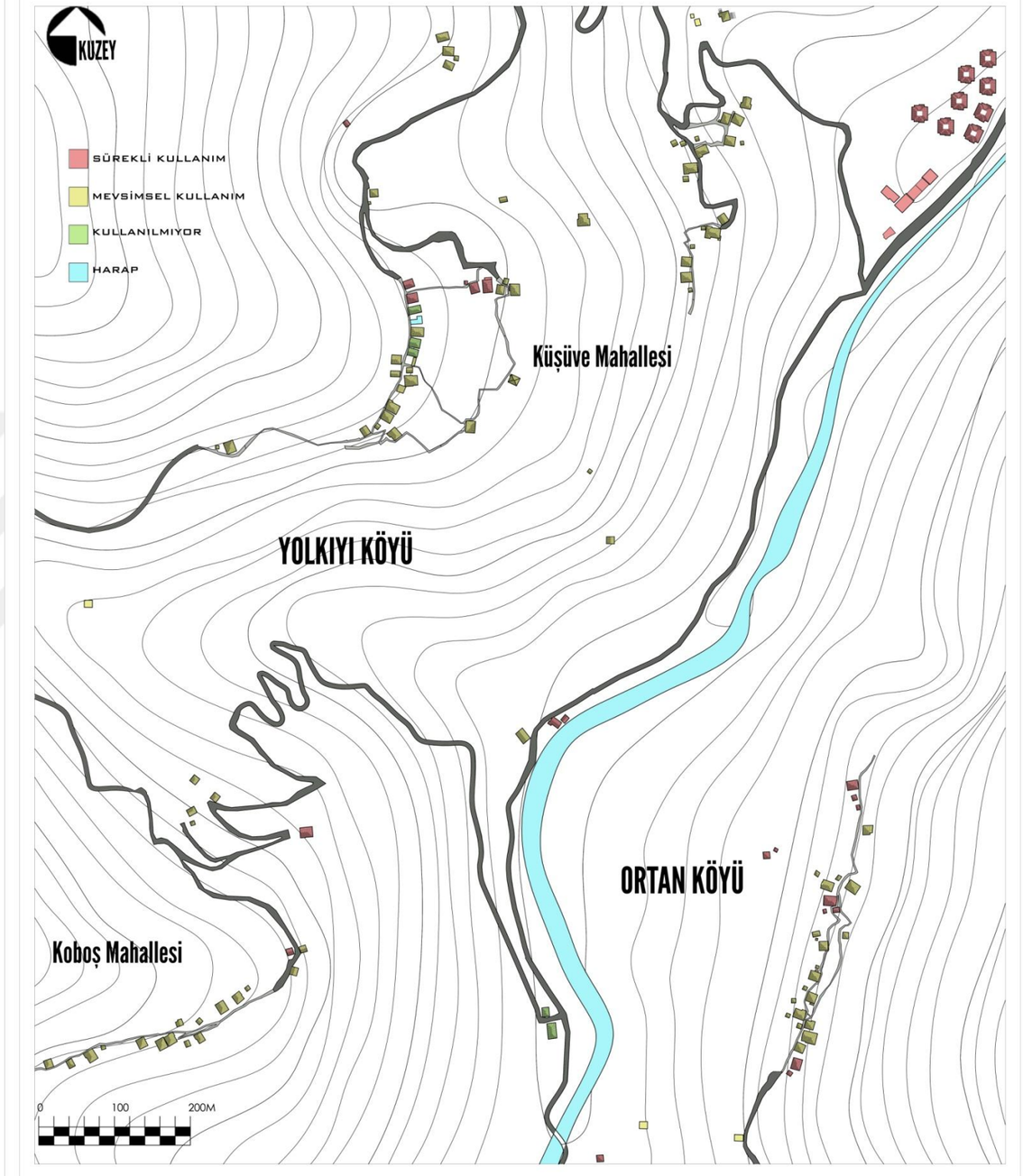

Şekil 4.83: (Solda) Bacalara ve (Sağda) güvercinliğe bir örnek..

5. ORTAN VE YOLKIYI KÖYLERİ KIRSAL MİMARLIK MİRASI KORUMA SORUNLARI

Geleneksel kırsal yerleşimleri "tarihi köy" olarak tanımlayan Eres (2016, s.8), bu tür bölgelerin; geçmişteki kırsal yaşam kültürünün günümüze dek ulaşmış, korunması gerekli somut kanıtları olduğunu vurgulamaktadır. Korumanın sağlanabilirliği, yerleştirilecek olan bilinçle doğru orantılı olması nedeniyle, zengin kültürel ve mimari birikim yok olma tehlikesi ile karşı karşıya kalmaktadır (Eres, 2016, s. 9). Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin, sahip olduğu kırsal mimarlık mirasının korunmasında "sosyo-kültürel ve ekonomik" sorunların yanı sıra "yasal" ve "yapılı çevreye ilişkin" sorunlar da öne çıkmaktadır. Ülkemizde kültürel ve doğal mirasın korunması konusundaki toplum bilincinin henüz yeterince gelişmemiş olması ve bütüncül politikaların uygulanamayaşının etkileri, tez kapsamında çalışılan tarihsel coğrafyada da görülmektedir.

Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin kırsal mimarlık mirasının özgünlük ve bütünlük değerlerinin kendiliğinden bir ölçüde de olsa korunmuş olması, eğimli bir topoğrafyada konumlanan yerleşimdeki yapılara ulaşımı sağlayacak bir araç yolunun yapılmamış olması ile ilişkilidir. Günümüzde ulaşımın hala kısmen taş döşeli ve ancak iki insanın yan yana geçebileceği genişlikte inşa edilmiş olan patika üzerinden sağlanıyor olması, endüstriyel yapı malzemelerinin ve tekniklerinin kullanımını bir ölçüde engellemiştir.

Şekil 5.1: Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde bulunan yapıların kullanım durumu analizi.

5.1. Sosyo-kültürel ve Ekonomik Sorunlar

Endüstri Devrimi ertesinde tüm dünyada yaşam biçimlerinde gerçekleşen dönüşümün bir yansıması olarak geleneksel kültüre ve sosyo-ekonomik koşullara bağlı, binlerce yılda oluşturulan mimari dokular insansızlaşmakta ve yok olma tehlikesi ile karşı karşıya kalmaktadır.

Kaçkar Dağları'nın eteklerinde kıyıyla ve şehir merkeziyle ulaşımın zor olduğu bir topoğrafyada konumlanan Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde ekilebilir arazinin kısıtlılığı ve hayvancılıktan yeterli gelirin elde edilememesi nedeniyle genç nüfusunun IX.yüzyıl gibi erken sayılabilecek tarihlerde bölgeden göç etmeye başladığı görülmektedir. Artan bu göçle birlikte tarımsal üretimin azalması ve buna bağlı olarak da kooperatifçiliğin zayıflamasıyla yöredeki üretici aile kimliği yok olmuştur (Suiçmez, 2019, s.50). Önceleri geçici süre ile gerçekleşeceği düşünülen ve odağı Rusya olan söz konusu göç hareketi ile bölge insanının öğrendiği pastacılık ve fırıncılık geleneği, Cumhuriyet'in kurulması ertesinde büyük şehirlere taşınarak devam etmiş ve ülke sathında yayılmıştır. Bu durum tarım ve hayvancılıktan geçimini sağlayamayan bölge halkının ekonomik olarak ayakta kalabilmeleri için geleceklerini yeni yerleştikleri kentlerde görmesi ile sonuçlanmıştır.

Ülke sathında izlenen kırsal politikalar, artan işsizlik, tarımsal verimsizlik, karar alma noktalarına uzaklık, eğitim, sağlık ve kültür hizmetlerine erişimin zorluğu, altyapı ulaşım vb. kamu yatırımlarının ve olanaklarının yetersiz oluşu IX.yüzyılda başlayan göç hareketini hızlandıran etkenlerden bir kaçıdır (Güler ve Kahya, 2019, s. 79). Bu bağlamda, yörede özellikle genç nüfusun yaşam kalitesinin arttırılması ihtiyacı görülmektedir (Suiçmez, 2019, s.56). Ahunbay'ın (2017, s.50) da belirttiği üzere bir tarihi yerleşmenin terk edilmesi ve orada bulunan kentsel dokunun, önemli anıtların bakımsız kalması çoğu kez sosyal, ekonomik sorunlarla ilişkilidir. Bölge halkının bir bölümü doğduğu ve belki de büyüdüğü coğrafyayı tamamen terk etmiş olsa da, azımsanmayacak orandaki bir bölümü ise özellikle yaz aylarını köylerinde geçirerek geleneksel yapılarını günümüzde de mevsimlik olarak kullanmaya devam etmektedirler.

Sürekli bir yaşamın olmadığı, ekonomik imkansızlıklar dolayısıyla köylerindeki evlerini bırakıp göç etmek durumunda kalan yöre insanı, konutlarını uzun süreli kullanamamaktadır. Bu durumun bir sonucu olarak, geleneksel konutlar bakımsız kalmış ve zaman içerisinde doğa koşullarına bağlı olarak yıpranarak harap hale gelmiştir.

Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde günümüzde kullanılamaz duruma gelmiş harap yapılar dışında 56 geleneksel konut bulunmaktadır. Bu yapılardan, 10'unun sürekli kullanıcısı olduğu, diğerlerinin ise özellikle yaz aylarında ve/veya çay hasadı dönemlerinde gelen köy sakinleri tarafından mevsimlik olarak kullanıldığı tespit edilmiştir . Buna bağlı olarak, kış aylarında boş kalan evler gerekli bakımdan yoksun kalarak doğa ve iklim koşullarının yıpratıcı etkisinden daha fazla etkilenmektedir. Sürekli bir kullanıcısı olmayan evlerde su ve nem sorunlarının yanı sıra yapılara yerleşen kemirgenlerin özellikle ahşap elemanlara zarar verdikleri tespit edilmiştir.

5.2. Yapılı Çevreye İlişkin Sorunlar

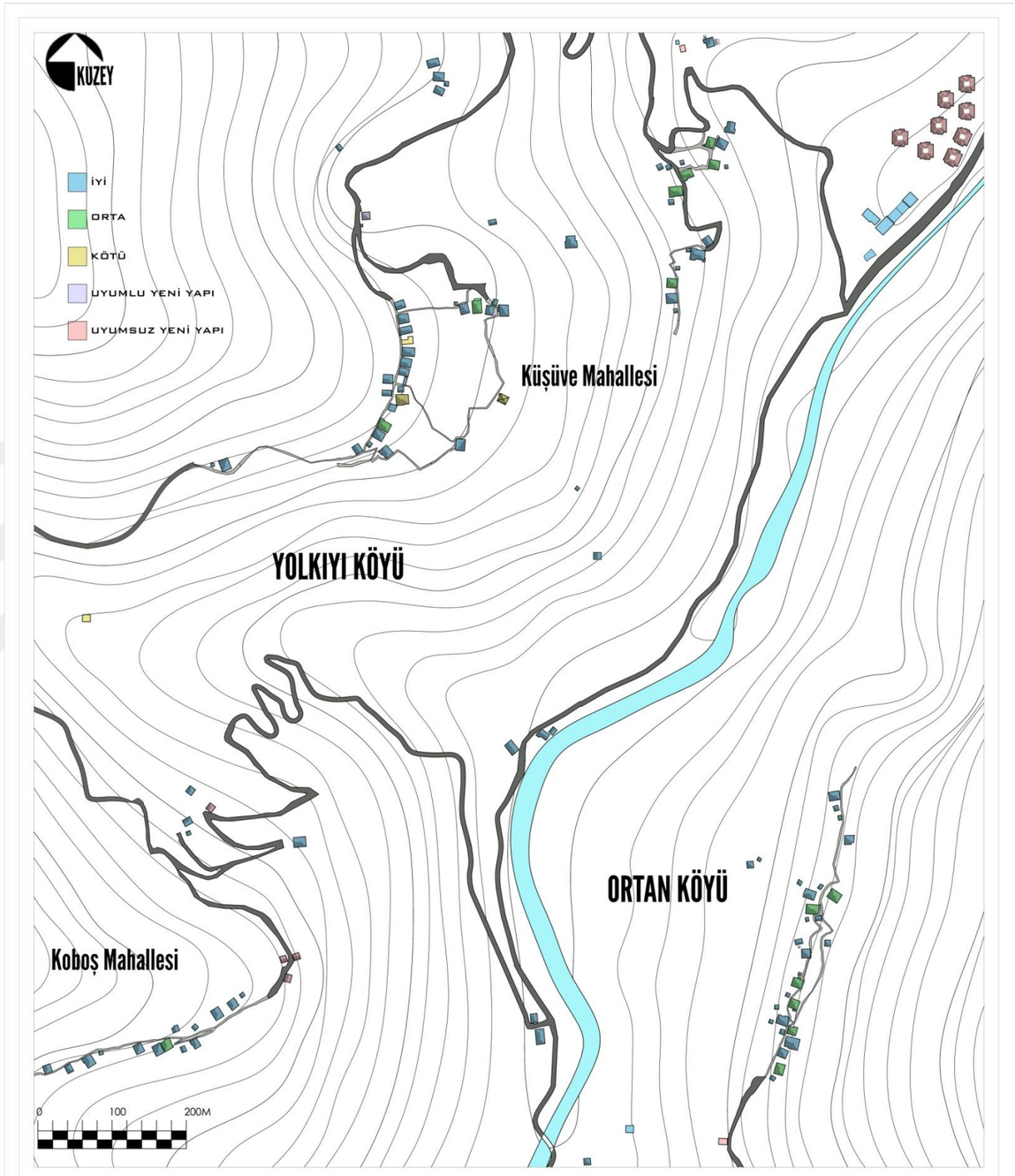
Sosyo-kültürel ve ekonomik nedenlere bağlı olarak nüfusunu büyük ölçüde yitiren Ortan ve Yolkıyı Köyleri' ndeki geleneksel yapılı çevre, bakımsız kalarak doğa koşullarının yarattığı yıpratıcı etkiler gibi sorunlarla karşı karşıya kalmaktadır (Ahunbay, 2017, s. 46). Terk edilen yapılarda doğa koşullarının yarattığı etkilerin yanı sıra içerisinde yaşamın sürdüğü yapılarda ise değişen yaşam ve konfor koşullarına bağlı olarak çeşitli müdahalelerin gerçekleştirildiği gözlenmektedir. Bu bağlamda geleneksel yapılı çevrenin korunmasında görülen sorunlar; yerleşim ve yapı ölçeğinde olmak üzere iki grupta değerlendirilmiştir.

5.2.1. Yerleşim ölçeğinde sorunlar

Ortan ve Yolkıyı tarihi yerleşimlerinin kültürel ve doğal miras değerlerini oluşturan geleneksel yapılar, yollar, tarım ve orman alanları ve doğal çevre bir bütün olarak ele alınıp sorunlar bu bütüncül perspektifle değerlendirilmiştir.

Geleneksel yapıların özgünlük (korunmuşluk) durumları; aldıkları müdahalelerin boyutlarına göre değişecek şekilde iyi, orta ve kötü olacak şekilde gruplandırılmıştır.

Tasarım bütünlüğü, yapım tekniği, cephe ve plan düzeni ve çatı biçimlenişi açısından özgün mimari niteliklerini koruyan yapılar "iyi", bu niteliklerini bir ölçüde kaybetmiş, plan ve cephe düzenlerine kısmen müdahalelerde bulunulmuş, kapı, pencere gibi yapı elemanları kısmen değiştirilmiş veya zarar görmüş yapılar "orta" derecede korunmuş olarak değerlendirilirken; plan, cephe ve yapı detayları bakımından değişikliğe ya da kayba uğramış, kapsamlı restitüsyon çalışmaları gerektiren yapılar, özgünlük durumu açısından "kötü" olarak tanımlanmıştır. Geleneksel yapıların dışında kalan yeni yapılar ise özgünlük açısıdan değerlendirmeye alınmamıştır. Buna göre iki yerleşimde bulunan toplam 130 yapı, 105 geleneksel yapıdan oluşmaktadır. Geleneksel yapıların özgünlüklerinin büyük oranda (77 yapı) korunmuş oldukları, 22 yapının orta, 5 yapının ise kötü durumda oldukları tespit edilmiştir (Şekil 5.2).

Şekil 5.2: Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde bulunan yapıların özgünlük (korunmuşluk) durumu analizi.

Doğu Karadeniz Bölgesi' ndeki diğer geleneksel yapılı çevrelerde olduğu gibi Ortan ve Yolkıyı Köyleri de yoğun yağışlara bağlı olarak oluşan heyelan riskiyle karşı karşıyadır. Bu nedenle, toprak kayması sonucu köylerin mimari dokusu tehlike altına girmektedir. Bir bölgede heyelan gerçekleştiğinde, bulunulan zemindeki toprağın kaymasıyla birlikte ağaçların devrilmesi, evlerin yıkılması ve yolların alt kısımlarının kopması şeklinde sonuçlar ortaya çıkmaktadır. Geçmişte, Çamlıhemşin sınırlarında çok kez yaşanan heyelanlar sonrasında bazı yolların kapandığı, tarım arazilerinin zarar gördüğü ve evlerin yıkılma tehlikesiyle karşı karşıya kaldığı bilinmektedir (Şekil 5.3). Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde ise, değirmenler heyelan sonucu yıkılmıştır.

Şekil 5.3: Arazilerin tahrip olmasına bir örnek (Url-22).

Yerleşimdeki geleneksel yapıları birbirine bağlayan kısmen taş döşeli toprak yaya yollarının yağışlı havalarda çamurlanması yöre insanının hayatını zorlaştırmaktadır. Köy halkı, bu durumu çözebilmek adına özgün zemin kaplamasını beton ile değiştirmiştir. Buna rağmen, patika yolun kimliğinin bir ölçüde korunmuş olduğu söylenebilir (Şekil 5.4).

Şekil 5.4: Patikalara dökülen betona bir örnek.

Geleneksel yapılı çevrenin yeni araç yolu için tahrip edilmemiş olması sevindiricidir. Bu durum, endüstriyel yapı malzemelerin naklini de zorlaştırmış ve dolayısıyla bu yerleşimlerde yapılan yeni yapıların çoğunlukla köylerin yanına kadar 1980'li yılların başında inşa edilmiş yeni araç yolu boyunca inşa edilmesi sonucunu doğurmuştur. Bu yapıların büyük çoğunluğunun gerekli mimarlık ve mühendislik hizmetlerini almamış tuğla dolgulu betonarme yapılardan oluştuğu ve kat sayısı, topoğrafyayla uyum, renk, kütle kompozisyonu ve boyutlar açısından geleneksel dokuyla uyumsuz özellikler gösterdiği görülmüştür (Şekil 5.5).

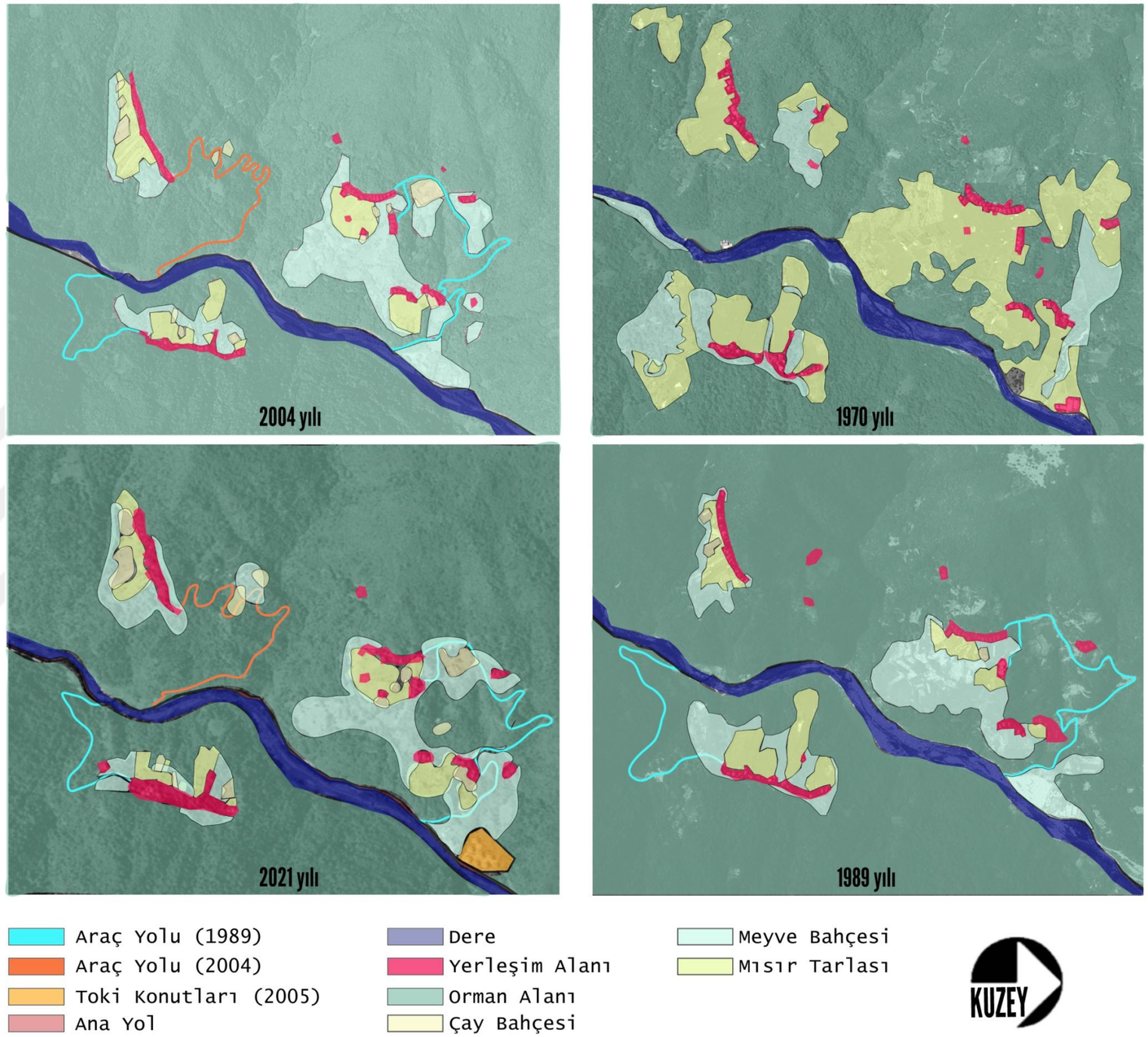

Şekil 5.5: Dokuyla uyumsuz betonarme yapıya bir örnek.

Öte yandan yörede geleneksel yapılara özlemin bir sonucu olarak sayısı giderek artan taklit yapılar, yöre sakinlerinin eski yapılarını kolaylıkla gözden çıkarıp günümüz yapım sistemleriyle inşa ettikleri yapılarında şekilci taklitlerle yetinmeleri ve kimliksiz binaların üretilmesi sonucunu doğurmaktadır (Güler ve Bilge, 2017, s. 191). Yolkıyı Köyü'nün idari sınırları dahilinde inşa edilen Çamlıhemşin Toki Konutları'nın tasarımları, kırsal bir yaşam çevresinden çok kentler için öngörülen bir tip proje niteliğindedir (Şekil 5.6). Benzer şekilde gerçekleştirilen yeni imar hareketleri ile köylerin doğal çevre ile uzlaşarak binlerce yılda oluşturdukları yerleşim karakteri tahrip edilmektedir (Şekil 5.7).

Şekil 5.6: Yolkıyı Köyü'nün idari sınırında yer alan Çamlıhemşin Toki konutlarından bir görünüm (Url-23).

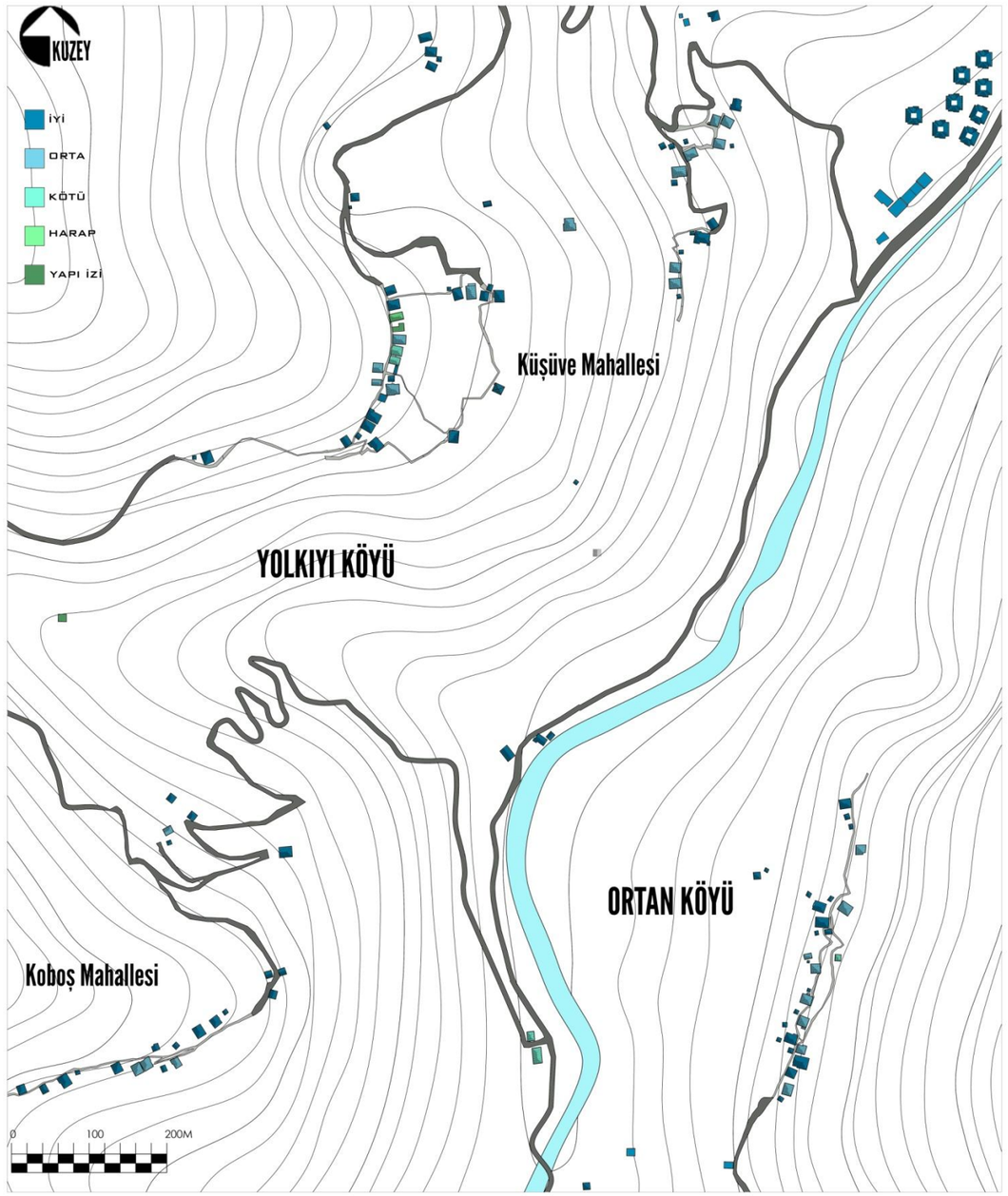
Şekil 5.7: Yolkıyı Köyü' nün yıllar içindeki geçirdiği değişimi gösteren haritalar.

5.2.2. Yapı Ölçeğinde Sorunlar

Ortan ve Yolkıyı Köyleri'ndeki yapıların büyük çoğunluğu yalnızca yaz dönemlerinde kullanılması nedeniyle bakımsız kalmaktadır. Ahşabın uzun yıllar boyunca bozulmadan kalabilmesi, konutların içinde süren hayatla doğrudan ilişkilidir. Hava alabilmesi ve nemden korunabilmesi yapıların kullanılmasıyla mümkün olabilecek bir durumdur. Terk edilen ya da çeşitli nedenlerle bakımsız kalan yapıların sayısı azımsanmayacak durumdadır (Şekil 5.8). Her iki köyde bulunan yapıların sağlamlık durumları; herhangi bir strüktürel sorunu olmayan yapılar "iyi", çeşitli strüktürel sorunları olan ama kullanılabilir durumda olanlar "orta", ciddi yapısal sorunları olan ve kullanılması büyük riskler taşıyan yapılar "kötü" ve yıkıntı durumunda olanlar ise "harap" olacak şekilde sınıflandırılarak gruplandırılmıştır. Buna göre 94 yapının iyi, 28 yapının orta, 5 yapının kötü ve 1 yapının "harap" durumda olduğu tespit edilmiştir (Şekil 5.9).

Şekil 5.8: Yolkıyı Köyü' nden harap durumdaki yapıdan bir örnek.

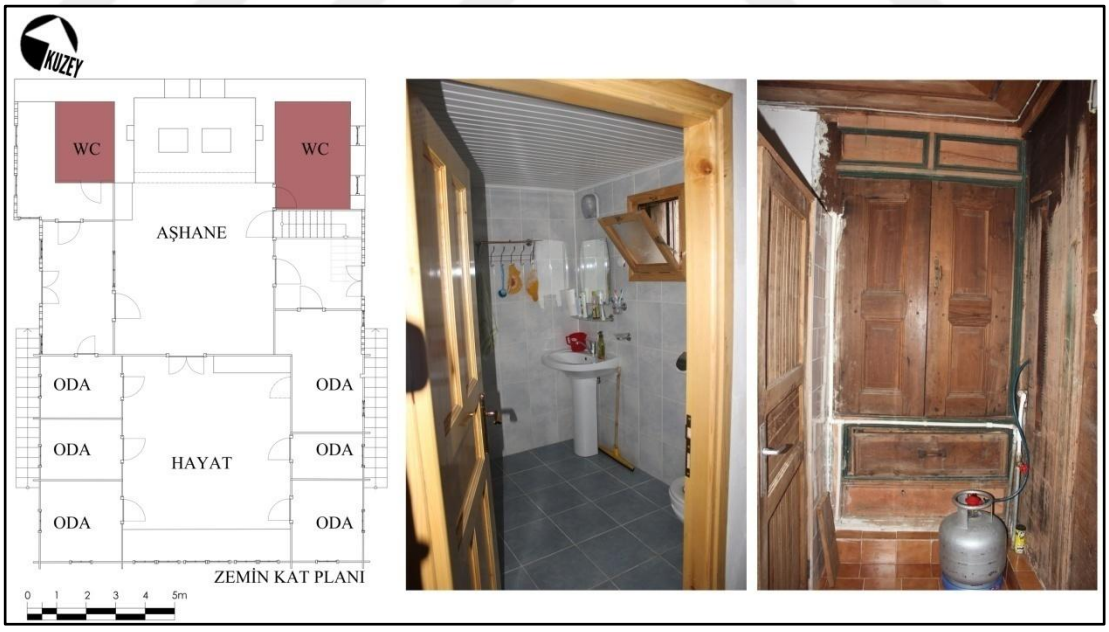
Şekil 5.9: Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde bulunan yapıların yapısal bozulma durumu analizi.

Toplumsal dönüşümlerin aile yapıları üzerinde de değişimler yarattığı bilinmektedir. Bu durum, geçmişte geniş ailelerin bir arada yaşadığı bir yaşam biçimi için tasarlanmış geleneksel yapıların plan ve cephe kurgularında değişiklikler getirmiştir.

Mimari plan kurgusunda bozulmalar

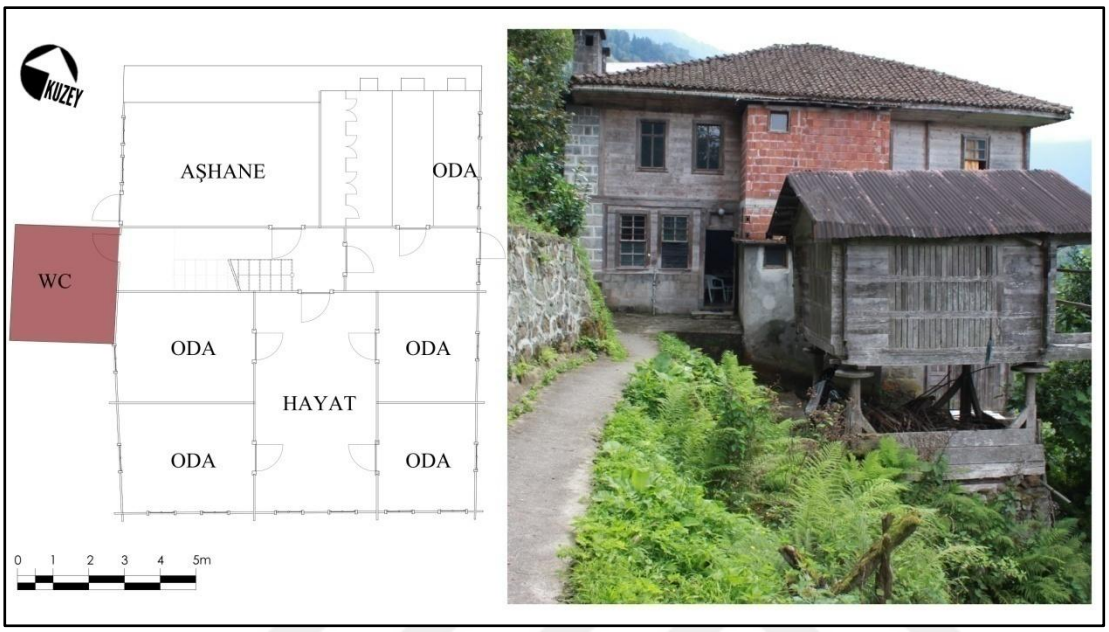
Geleneksel konutlarda mimari plan kurgusundaki bozulmalar; mimari elemanların ve mahallerin kullanılmaması, işlev değiştirmesi, bölünmesi ve yeni mahaller eklenmesi şeklinde sıralanabilir. Plan düzeninde yapılan bu değişikliklerin nedeni, yaşam biçimlerindeki ve konfor algısındaki değişimler ve ortaya çıkan yeni ihtiyaçlardır.

Köylerdeki geleneksel konutların tasarımında yapı bünyesinde bulunmayan hela ve banyo gibi ıslak hacimlerin evin dışında bir ek olarak ya da herhangi bir oda dönüştürülerek oluşturulduğu gözlenmektedir. Bu ıslak hacimlerin yapı bünyesindeki mekanlardan birinin dönüştürülmesi yoluyla yapılması, yeni bir ekin inşa edilmesine göre daha kabul edilebilir olarak değerlendirilebilirse de kimi örneklerde özgün mimari donatıları da içeren ocaklı ve dolaplı odaların bu dönüşüme tabi tutulması yapıların özgün karakterine zarar vermektedir (Şekil 5.10).

Şekil 5.10: Yolkıyı Köyü'nde 117 Ada 1 Parsel'deki geleneksel konutun özgün plan kurgusundaki mekanların ıslak hacim olarak dönüştürülmesi.

Bu müdahale bazı yapılarda ek bir birim eklenerek de gerçekleştirilmektedir. Plan kurgusunda yapılan bu değişiklikler, konutların cephe düzenine de yansımaktadır (Şekil 5.11). Geleneksel konutların odalarında, duş ya da abdest alabilmek için yapılan gusülhaneler günümüzde depo ya da dolap olarak kullanılmaktadır.

Şekil 5.11: Ortan Köyü'nde 108 Ada 18 Parsel'deki geleneksel konuta ıslak hacimlerin eklenmesi.

Konutlarda plan kurgusundaki bozulmalardan bir diğeri de yapıların bölünmesidir. Kalabalık ailelerin yerini çekirdek aile yapısına bırakması sonucunda, ölçek olarak büyük planlı yapıların bölücü bir duvarla ikiye ayrılarak kullanıldığı gözlenmektedir.

Geleneksel konutların en önemli plan elemanlarından biri olan aşhane mekanı, günümüzde işlevsel olarak değişikliğe uğramaktadır. Geçmiş dönemlerde, bu mekanda yakılan ateş ve onun üzerine zincirle asılan kazanlar artık yerini çağdaş mutfak mekanına bırakmıştır. Tezgah dolapları ve diğer çağdaş mutfak donatılarının aşhane duvarlarından birine eklendiği gözlenmektedir (Şekil 5.12).

Şekil 5.12: Yolkıyı Köyü'nde 118 Ada 2 Parsel (Solda) ve 107 Ada 2 Parsel'deki (Sağda) geleneksel konutların aşhane mekanlarına eklenen çağdaş mutfak donatıları.

Mimari cephe kurgusunda bozulmalar

Ortan ve Yolkıyı Köyleri'ndeki konutlarda, plan kurgusuna yapılan müdahaleler, uygulanan tadilatın şekline göre yapıların cephe düzeninde de bozulmalar meydana getirmektedir (Şekil 5.13).

Şekil 5.13: Yolkıyı Köyü 107 Ada 2 Parsel (Solda) ve 6 Parsel'deki (Sağda) yapıların cephelerine eklenen ıslak hacimler.

Geleneksel yerleşimlerdeki konutlarda ahşap giyotin ve ahşap kanatlı pencerelerin değiştirilerek, pvc pencereler kullanılması, cephelerdeki mimari karakterin bozulmasına yol açmaktadır (Şekil 5.14).

Şekil 5.14: Yolkıyı Köyü 107 Ada 4 Parsel ‘deki(Solda) ve 133 Ada 7 Parsel’deki (Sağda) yapının ahşap giyotin pencerelerin pvc doğramalarla değiştirilmesi.

Yapıların iç mekanlarına eklenen ıslak hacimler, kimi örneklerde cephe düzenindeki özgün dolu-boş oranlarını da değiştirmektedir. Benzer şekilde gerçekleştirilen müdahalelerde özgün yapım teknikleri de göz önüne alınmamaktadır (Şekil 5.15).

Şekil 5.15: Yolkıyı Köyü 107 Ada 10 Parsel’deki geleneksel konutun özgün göz dolma duvarına yapılan niteliksiz müdahale.

Diğer yandan kimi yapıların kargir duvarlarının üzerinin uygun olmayan malzemelerle kaplandığı görülmektedir (Şekil 5.16).

Şekil 5.16: Yolkıyı Köyü 107 Ada 6 Parsel'deki geleneksel konutun arka duvarına yapılan yanlış müdahale.

Mevsimsel kullanımdan ve maddi imkansızlıklardan kaynaklı bazı konutların özellikle üst katları tamamlanamadığı için bu durum, cephe düzeninde de bozulmalara yol açmaktadır. Pencere boşluklarının naylon ya da sac malzeme ile kapatılması, cephede kötü bir görüntü oluşturmaktadır (Şekil 5.17).

Şekil 5.17: Üst kat cephesindeki pencere boşluklarının naylon ve sac ile kapatılmasına bir örnek.

Özgün cephe kurgusunu oluşturan en önemli bileşenlerden biri olan çatı örtülerinin uzun süre bakımsız kalması nedeniyle bozulmalar meydana gelmektedir. Çatıların gerekli düzenli bakımlardan yoksun kalması ve yıpranmaya bağlı olarak yağışlara açık hale gelmesi su ve nem kaynaklı sorunlara yol açmaktadır. Bu durum da, yapılardaki özellikle ahşap elemalarda hızlı bozulmalara neden olmaktadır. Çatı örtülerinin onarımında çoğunlukla mülk sahiplerinin özgün kaplama malzemesi olan alaturka kiremit yerine, daha ucuz ve kolay işçilik gerektirdiği düşünülen trapez sac levhaları kullanmayı tercih ettikleri görülmektedir. Bu tercih özgün cephe karakterini bozmaktadır (Şekil 5.18).

Şekil 5.18: Ortan Köyü'ndeki geleneksel yapıların çatı örtülerinin değiştirilmesine bir örnek.

5.3. Yasal Sorunlar

Ortan ve Yolkıyı Köyleri, Doğu Karadeniz Bölgesi'nde özgünlüğünü ve bütünlüğünü büyük ölçüde koruyarak günümüze ulaşan çok az sayıdaki özel yerleşimlerden ikisi olmalarına rağmen herhangi bir yasal koruma statüsüne sahip değildir. Yerleşimlerin bir sit bütünlüğü içinde koruma altına alınmamış olmasının yanı sıra tekil olarak geleneksel yapılara yönelik de tespit ya da tescil çalışmaları gerçekleştirilmemiştir. Türkiye'de yürürlükte olan 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu'nda "kırsal sit" ve "kültürel peyzaj" tanımlarının yer almaması da bir diğer sorundur (Güler, 2019. s.39). Kültür mirasını belgelemek, taşıdığı değerleri kayıt altına almak, koruma durumlarını saptamak ve risklere hazırlık açısından zorunlu bir ilk adımdır (Ahunbay, 2019, s. 96). ICOMOS Türkiye Mimari Mirası Koruma Bildirgesi'nde (2013), kırsal sit: "Yerleşim düzeni, yapım tekniği ve tasarımıyla yerelin ürünü olan yapıların, yol, meydan, tarım alanı vb. öğelerle birleşerek oluşturduğu, korunacak değerler taşıyan kırsal alanlar" olarak tanımlanmıştır. Bölge halkının yaşadıkları doğayla etkileşim içinde oluşturduğu kırsal yerleşimler, sahip olduğu doğal kaynakları, tarım alanları, bitki örtüsü, yaban hayatı ve evcil hayvanları ile birlikte ülkemizdeki önemli kültürel peyzaj alanlarından biri olan bu bölge ne yazık ki Kaçkar Dağları Milli Parkı sınırları dahilinde de değildir. Yasal koruma

statüsünün tek başına korumayı sağlamayacağı açık olmakla birlikte bölge insanının geleneksel mimarlık mirasını bilinçli yıkımının önünde bir engel olmaması kayıpları hızlandırmaktadır.

Geleneksel yapılarda tespit ve tescil işleminin gerçekleştirilmemiş olması Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından verilen hibe ve kredi destekleri ile evlerini onarmak isteyen mülk sahiplerinin bu kaynaklara erişimini de engellemektedir. Kullanıcılar, kendi imkanları doğrultusunda, yapıların tadilatını ucuz, özensiz ve niteliksiz işçiliklerle yaptırmak zorunda kalmakta olup, bu nedenle yapılar zarar görmektedir. Geleneksel yapıların birden çok mirasçısı olması yapıların onarımını engelleyen ya da geciktiren bir diğer etkendir.

Korumaya yönelik uluslararası ölçekte kabul edilen 1999 tarihli Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü'nde kültürün bir örnekleşmesi ve tüm dünyadaki sosyo-ekonomik değişim nedeniyle terk, iç denge ve bütünleşme gibi ciddi sorunlarla karşı karşıya kalan geleneksel yapıların giderek zor durumda kaldığına dikkat çekilmiştir (ICOMOS, 1999).

1999 tarihli "Uluslararası Kültürel Turizm Tüzüğü"nde; doğal ve kültürel mirasın korunmasında olumlu bir güç olarak değerlendirilen turizmin yaratacağı yeni ekonomik olanaklarla halkın yaşam koşulllarının iyileştirilmesine katkı sağlayabileceği vurgulanmaktadır. Metinde ziyaretçiler için, alanın doğal ve kültürel özelliklerini bütüncül olarak aktaracak özel dolaşım rotalarının belirlenebileceği belirtilmektedir (ICOMOS, 1999).

Her bir öğenin değerini bir bütünün temel parçaları olarak tanımlayarak vurgulayan 2008 tarihli "Kültürel Rotalar Tüzüğü" ise; kültürel rotaların miras varlıklarını birbirine bağlayarak ilişki kurabileceğine, rotalar üzerindeki farklı alanların sahip olduğu peyzaj özelliklerinin güzergahın bütüncül bir sistem içinde karakterize edilmesine katkı sağlayacağına dikkat çekmektedir (ICOMOS, 2008).

2014 tarihli "İnsani Değer Olarak Miras ve Peyzaj Floransa Bildirgesi"nde; birçok peyzajda ¨doğal¨ ve ¨kültürel¨ gibi kavramların anlamlarını büyük oranda yitirdiği, bu kavramlar yerine, sadece yerleşimlerin ya da tarımın değil, aynı zamanda canlı

türlerinin ve canlıların yaşam alanlarının da insanlar tarafından belirlendiği ve korunduğu bir ¨biyo-kültürel¨ anlayışın gelişmekte olduğu vurgulanmaktadır (ICOMOS, 2014).

2017 tarihli "Kırsal Peyzaj Miras Tüzüğü"; derinlemesine düşünmeyi teşvik etmekte ve uluslararası düzeyden yerel yönetim düzeylerine kadar, kırsal peyzajların etik, kültür, çevre ve sürdürülebilir dönüşümü hakkında rehberlik sunmaktadır (ICOMOS ve IFLA, 2017).

ICOMOS'un 2017 tarihinde ortaya koyduğu "Tarihi Ahşap Yapıların Korunması için İlkeler"de, bu tür yapıların korunması ve sürdürülebilirliğinin sağlanması için; inceleme, rölöve ve araştırma çalışmalarının yapılması, çözümleme ve değerlendirmenin ardından nasıl müdahale edilmesi gerektiğine dair yöntemler ele alınmıştır. İlgili ilkesel metin; ahşap kültür mirasının somut olmayan kültür mirasıyla bağlantılı olduğuna, zanaatkar ve yapı ustalarının yetenekleri ile onların geleneksel, kültürel ve kuşaktan kuşağa aktarılan birikimleri hakkında veri sağlandığına, yapım tekniği konusunda yerel geleneklerin önemine ve hem günümüzde hem de gelecek kuşaklarda uygulanabilirliğinin önemine dikkat çekmektedir (ICOMOS, 2017).

Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin yasal koruma altında olmaması, idari sınırlarında gerçekleştirilen Çamlıhemşin Toki Konutları gibi büyük müdahalelerin kolaylıkla gerçekleştirilebilmesine olanak sağlamaktadır. Bu durum yüzlerce yılda oluşan tarihi peyzajda geri dönüşü mümkün olmayan sorunlara yol açmaktadır. Öte yandan, yöre halkı tarafından beğenilip, desteklenen bu yapı toplulukları, köyün dokusunu önemli ölçüde zedelemektedir. Hiçbir yasal koruma statüsü bulunmayan Ortan ve Yolkıyı tarihi kırsal peyzajının korunması konusunda yukarıda sözü edilen ilkesel metinlerde vurgulanan çok yönlü, disiplinlerarası ve bütüncül bakış açısından çok uzak bir noktada olunduğu görülmektedir.

6. ORTAN VE YOLKIYI KÖYLERİ KIRSAL MİMARLIK MİRASININ KORUNMASINA YÖNELİK ÖNERİLER

Ülkemizde sayıları her geçen gün azalan geleneksel yaşam kültürünün doğrudan izlerini barındıran tarihi kırsal yerleşimlerin korunarak; gelecek kuşaklara aktarılması büyük önem taşımaktadır. Bu bağlamda; değişen sosyo-ekonomik ve kültürel koşulları gözeterek bu alanlardaki yaşamın ve kırsal peyzajın korunması ve yaşatılması için uzun vadeli ve sürdürülebilir çözümler geliştirilebilmesi için çok yönlü akademik çalışmaların ve uygulamaların yapılması gerekmektedir (Muşkara, 2017, s. 441).

Ortan ve Yolkıyı tarihi kırsal peyzajının korunması, yöre insanının bölgede yaşamını sürdürmesine ve yaşam koşullarının iyileştirilmesine bağlıdır. Büyük ölçüde insansızlaşan bu yerleşimlerde son yıllarda gelişmeye başlayan turizm etkinliğinin planlanmamış olması hem ziyaretçiler hem de bölge sakinleri açısından sorunlara yol açmaktadır (Ahunbay, 2019, s. 96). Koruma önerileri, sorunların ele alındığı bir önceki bölümde izlenen başlıkları karşılayacak şekilde: sosyo-kültürel ve ekonomik, yapılı çevreye yönelik ve yasal olmak üzere üç bölümde ele alınmıştır.

6.1. Sosyo-kültürel ve Ekonomik Sorunların Çözümüne Yönelik Öneriler

Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin tarihi dokusunda bugün yaşam tarzı geçmişe göre farklılıklar göstermektedir. Eski zamanlarda olduğu gibi hayvancılık ve tarımla (özellikle çay üretimi) uğraşılan geleneksel hayatın devam ettiği "canlı" geleneksel konutlara rastlanmamaktadır. Sahiplerinin sadece yaz aylarında geldiği bir kısım yapı ise, yörede yarıcılık (konağa bakan ve tarım üretimini sürdüren işçiler) denilen sistemle ayakta tutulmaya çalışılmaktadır. Bu bağlamda bu sorunlara çözüm olarak; konu edilen köylerdeki terk edilmiş ya da mevsimsel kullanılan geleneksel yapıların gelecekte de var olabilmesi adına tarımın ve hayvancılığın yeniden canlandırılmasına yönelik önlemlere ek olarak bölgede yaşamını sürdüren halkın aile pansiyonculuğu yolu ile ekonomik refahının iyileştirilebileceği düşünülmektedir. Bu yaklaşım, uzun vadede geri dönüşleri de teşvik edebilir.

Bölgenin en önemli geçim kaynağı ve ekonomik faaliyeti çay tarımıdır. Ancak ülkemizde tarımda yaşanan olumsuz gelişmelerin çay için de geçerli olduğu ve üreticinin elde ettiği gelirin her geçen yıl azaldığı bilinmektedir. Daha önceki yüzyıllarda gerçekleştirilen mısır tarımının yerini alan çay tarımının sürdürülebilmesi ve doğal ve güvenli uygulamalarla mısır üretiminin canlandırılması son yıllarda kullanılmayan hatta yok olan su değirmenlerinin ve serenderlerin de onarılması ve yeniden hayata katılmaları için bir fırsat yaratabilir. Diğer yandan çay tarımının sürdürülebilir gelişimi için, Çamlıhemşin'de kurulmayan Çay Fabrikası'nın yapılması ile yöre insanının sosyo-ekonomik anlamda kalkınmasına katkı sağlanabilir. Günümüzde, vadi halkının topladığı çaylar, Pazar İlçesi'ndeki çay fabrikasında işlenmektedir. Çamlıhemşin'de bir çay fabrikasının inşa edilmesiyle birlikte, burada bir iş gücüne ihtiyaç duyulması ve buna bağlı olarak da büyükşehirlere göç eden genç nüfusun köylerine geri dönme isteğine kısmen bir yanıt verilebileceği düşünülmektedir. Bu anlamda, kendi köylerinde kendi konutlarında yaşayabilmeleri dolayısıyla da, konu edilen geleneksel yerleşimlerdeki terk edilmiş yer algısı ortadan kalkıp, hayat yeniden canlanacaktır.

Çamlıhemşin'deki tarımsal üretimin canlandırılmasında gelişen turizm sektöründen de daha fazla fayda sağlanabilmesi için bir üretici birliği ve kooperatifi kurulması çok yerinde olacaktır. Böylece bölge halkının üretimi, korunan alan imajının ve bölgesel sertifikalı ürünlerin katkısıyla kırsal ekonomiye olumlu etki sağlayacaktır. Mevcut durumda arıcılıkla bağlantılı olarak bir kooperatifin yer aldığı, tıpkı bunun gibi süt ve süt ürünleri için de ayrıca bir oluşumun gerçekleştirilebileceği önerilmektedir. Buna yönelik satış mekanlarından birinin Ortan ve Yolkıyı Köyleri arasında yer alan bir noktada yapılabileceği düşünülmektedir.

Ortan Köyü'nde halihazırda iki geleneksel konutun odalarından bir bölümünün pansiyon olarak işletildiği örnekler bulunmaktadır. Buradaki durum incelendiğinde hane halkının gelirlerinin artmasıyla geleneksel konutlarına daha çok özen göstermeye başladıkları ve bakımlarıyla ilgilendikleri anlaşılmıştır. Konutlarının bir bölümünü pansiyon olarak işlevlendiren aile bireylerinin, aynı zamanda hayvancılık ve tarımdan elde ettikleri mahsülleri de müşterilerine sunabildikleri gözlenmiştir. Besledikleri hayvanlardan süt elde ederek; organik yoğurt, peynir gibi ürünleri

doğrudan ziyaretçilere sunabilmektedirler. Aile pansiyonculuğu yoluyla; hem tarım ve hayvancılık, hem de işletmecilik yaparak gelirlerini arttırmışlardır.

Sosyo-ekonomik sorunların çözümü sonrasında burada yaşamayan fakat köylerinde yaşamak isteyen genç nüfusun geri dönüş olasılığı çok da uzak bir durum olmayacaktır. Ekonomik anlamda canlılığın sağlanması ve diğer iyileştirmeler ertesinde genç nüfusun geri dönüşüyle birlikte uzun vadede kapatılmış olan köy okulunun da yeniden hayata geçirilebileceği düşünülmektedir.

Her iki geleneksel yerleşim ele alındığında; yol, internet, doğalgaz ve kanalizasyon gibi altyapı sorunları mevcut olması nedeniyle, bu ihtiyaçlar doğrultusunda iyileştirmelerin gerçekleştirilmesi önerilmektedir. Ortan ve Yolkıyı Köyleri'ne günümüzde ilçe merkezinden ulaşım, şahsi araçlarla ya da ticari taksilerle sağlanmaktadır. Bu bağlamda, köylere ulaşımın daha kolay olabilmesi için ilçe merkezinden haftanın belirli günlerinde ya da günün belirli saatlerinde servis hizmetinin Şoförler Cemiyeti ve İlçe Trafik Komisyonu vasıtasıyla sağlanması önerilmektedir.

6.2. Yapılı Çevreye İlişkin Öneriler

Geleneksel yerleşimlerin sürdürülebilirliğinin sağlanabilmesinin bir diğer adımı da; sahip oldukları yapılı çevrenin kültürel ve sosyal değerlerinin korunması ve öne çıkarılmasıyla mümkündür. Geleneksel yerleşimlerin korunması ancak varolan değerlerin koruma bilinciyle farkına varılıp, nasıl korunabilirliği konusunda öneriler geliştirilerek sağlanabilmektedir.

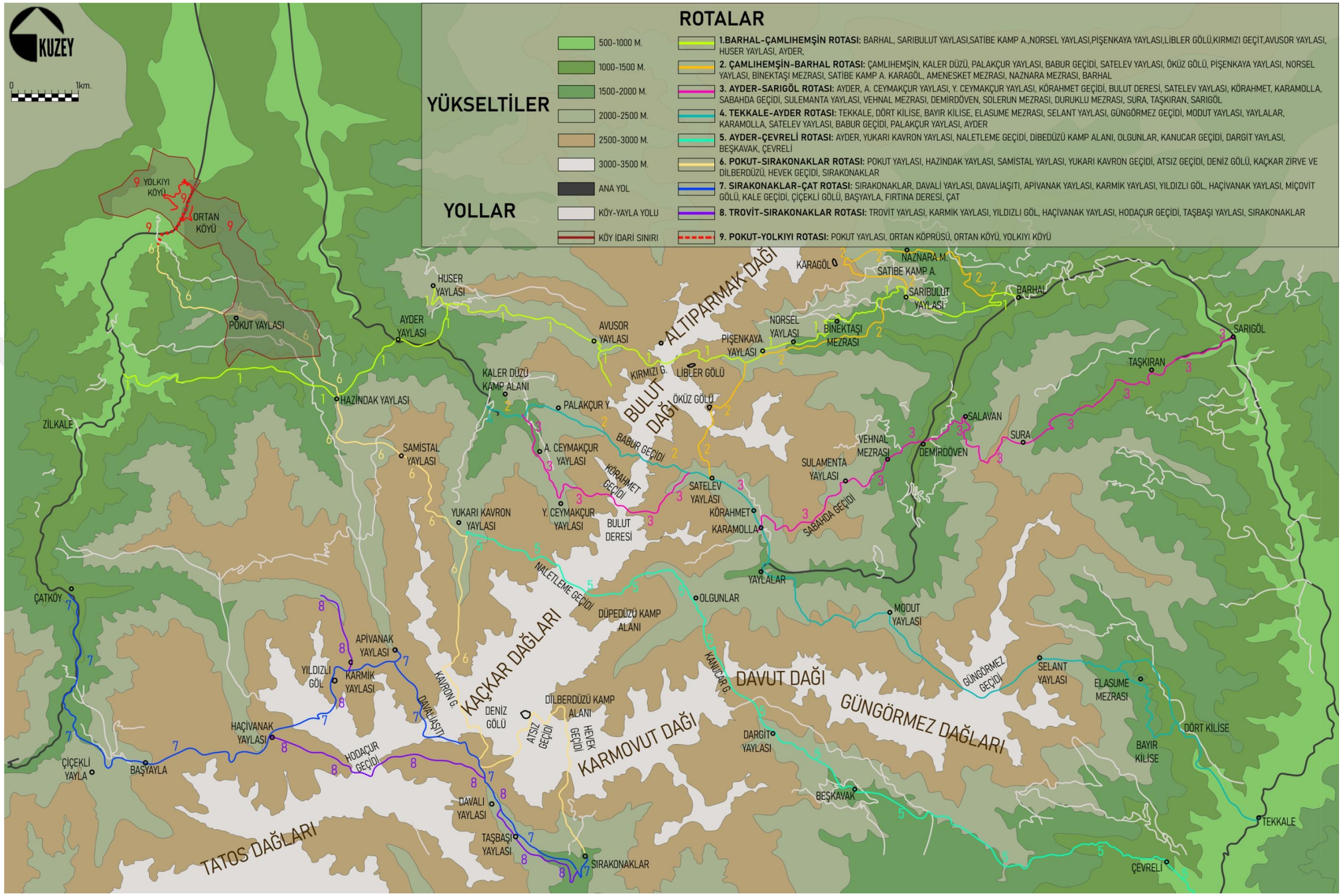
Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin bulunduğu doğal çevrenin bozulmuş alanlarının nitelikli müdahalelerle iyileştirilmesi ve korunmuş dokunun ise zarar görmemesi için öneriler geliştirilmiştir. Yüzyılların birikimi ve çabasıyla oluşturulmuş mimari değerlerin, yerel malzeme ve tekniklerin kullanılıp geleceğe aktarılabilmesinin sağlanması gerekmektedir. Yapılı çevrenin gelecekte de var olabilmesi için öneriler; yerleşim ve yapı ölçeklerinde olacak şekilde ayrıntılandırılmıştır. Her iki geleneksel yerleşim de Kaçkar Dağları'na komşu olması ve Ortan Köyü'nün idari sınırları içerisinde yer alan Pokut Yaylası'nın mevcut "Kaçkarlar Kültür Rotası"nda

bulunması nedeniyle bu güzergaha eklemlenerek yeni bir rota oluşturulabileceği öngörülmüştür.

6.2.1. Yerleşim Ölçeğinde Öneriler

Geleneksel yerleşimler, ancak kendisini oluşturan mimari ve peyzaj değerlerinin bütüncül bir şekilde korunabilmesi ile sürdürülebilecektir. Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin sahip oldukları önemli kültürel peyzaj değerlerinden biri olan patikaların yer yer beton dökülerek zarar gördüğü tespit edilmiştir. Özellikle yağmurlu günlerde çamurla kaplanan tarihi patikaların iyileştirilebilmeleri için bölgede sıklıkla kullanılan dere taşları ile kaplanması önerilmektedir.

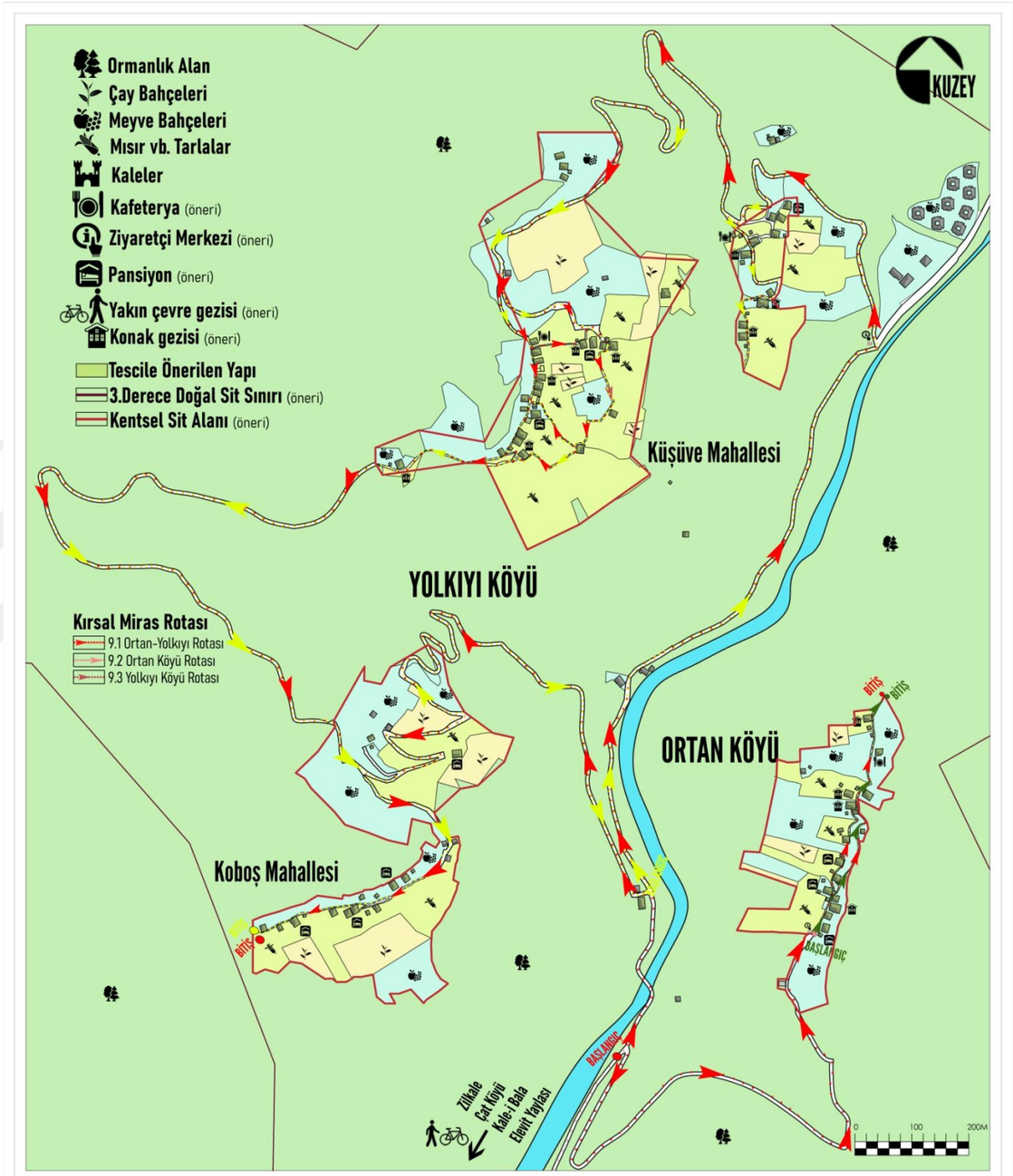
Ortan Köyü'nün idari sınırlarında yer alan Pokut Yaylası, aynı zamanda Kaçkarlar'a ait kültürel rotanın da bir parçasıdır. Kaçkarlar'a ait kültürel rotanın Trabzon ya da Batum'dan ulaşılabilen Çamlıhemşin ve Ayder, Erzurum' dan ulaşılabilen Yusufeli, Erzurum ya da Trabzon'dan ulaşılabilen İspir, başlangıç ya da giriş sayılabilecek yerleşim yerleridir (Clow ve Gardner, 2014, s. 14). Kaçkar Dağları için hazırlanmış olan bu kültürel rota; Barhal- Çamlıhemşin, Çamlıhemşin- Barhal, Ayder- Sarıgöl, Tekkale- Ayder, Ayder- Çevreli, Pokut- Sırakonaklar, Sırakonaklar- Çat ve Tirovit- Sırakonaklar şeklinde 8 farklı güzergahı barındırmaktadır. Bu kültürel rotalar arasında yer alan Pokut- Sırakonaklar'a, Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin de eklemlenmesi; hem kültürel rotaya, hem de tarihi kırsal yerleşimlerin korunup sürdürülebilirliğine katkı sağlayacaktır (Şekil 6.1). Kırsal miras rotası adıyla eklemlenecek 9.rota ile Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin turizm açısından gelişip, kültürel değerlerinin yaşatılabilmesi için önemli bir adım atılmış olacaktır.

Şekil 6.1: Ortan ve Yolkıyı Köyleri nin Kaçkarlar a ait mevcut kültürel rotaya eklemlendiğini gösteren harita.

Mevcut rotaya eklemlendikten sonra; ilk olarak Pokut Yaylası' ndan Ortan Köyü'ne gelinip oluşturulacak ziyaretçi merkezinden bilgi edinildikten sonra köy içindeki patika yolun yönlendirmesiyle gezi gerçekleşebilecek ve pansiyonlardan birinde konaklama yapılabilecektir. Köylerdeki geleneksel konutların pansiyon olarak işlevlendirilmesi için; birinci katının olması ve bu katların arka cephelerindeki odalarında banyo olabilmesi gerekmektedir. Bu dönüşümde zemin kat mekanlarının aşhane bölümlerinde mutfak ihtiyacının giderilebileceği düzenlemelere olanak sağlayacak yapılar öncelikli olarak değerlendirilmelidir. Bu açıdan her iki geleneksel yerleşim ele alındığında; 10 adet yapının pansiyon olarak yeniden işlevlendirilmesi uygun olacaktır (Şekil 6.2).

Ortan ve Yolkıyı Köyleri' nin geleceği için aile pansiyonculuğu ve buna bağlı olarak da turizmin geliştirilmesi hedeflenmektedir. Mevcut durumda bu geleneksel yerleşimler, turlar vasıtasıyla belirlenen bir rota ile gezdirilmektedir. Fakat her iki köyde de "Ziyaretçi Merkezi" gibi bir mekan bulunmamaktadır. Özellikle saha çalışması yapılırken eksikliğinin hissedildiği bu mekanın, köylerin girişlerinde bulundurulması halinde, gelen ziyaretçiler köy hakkında sağlıklı bilgi edinip, gerektiği takdirde kendileri yanlarında bir rehber bulunmadan nereye nasıl ulaşabileceklerini öğrenebilecektir (Şekil 6.2). Bu sayede köyler için güvenlik de sağlanmış olacaktır.

Şekil 6.2: Kırsal miras rotası.

Ortan ve Yolkıyı Köyleri'ne Çamlıhemşin ilçe merkezine vardıktan sonra Fırtına Deresi paralelinde ilerleyen yol ile ulaşılabilmektedir. Kırsal miras rotası ile Pokut Yaylası'ndan da gelinebilmektedir. Kırsal mirası rotası Ortan-Yolkıyı, Ortan Köyü ve Yolkıyı Köyü olmak üzere 3 farklı rotadan oluşmaktadır. Bu rotalarla birlikte aynı zamanda doğa yürüyüşleriyle ya da bisiklet veya özel araçlarla, yakın çevredeki Zilkale ve Kale-i Bala, Çat Köyü, Şenyuva Köyü, Ülkü Köyü ve Elevit Yaylası gezilebilecektir. Ortan-Yolkıyı rotası; her iki tarihi yerleşimin sahip olduğu konaklarının gezilip, patikalar sayesinde doğa yürüyüşü yapılarak belirlenen yerlerdeki kafeteryalarda dinlenebilinecek şekilde kurgulanmıştır. İsteyen ziyaretçilerin bu rotayı tamamladıktan sonra pansiyonlarda konaklayabileceği bir rotadır. Ortan rotasında ise, ziyaretçilerin Ortan'a ait konaklarının ve camisinin gezilerek, isteyenlerin pansiyonlarda konaklayabileceği yine dinlenebileceği kafeterya görülmektedir. Diğer bir rota olan Yolkıyı rotasında ise, köyün iki mahallesinin de aynı gün içerisinde, yeniden inşa edilmiş camisinin, günümüzde harap durumda olmasına karşın önemli bir değere sahip okulunun ve geçmiş yüzyıldan kalma ihtişamlı konaklarının gezilebileceği noktalarda oluşmaktadır. Her bir rota bir günlük olabileceği gibi, aynı gün içerisinde 3 farklı rota da gezilebilecektir.

Kırsal miras rotası kapsamında, belirlenen noktalarda bilgilendirme panoları yer alacaktır. Bu panolar sayesinde ziyaretçiler hem rotayı algılayabilecekler, hem de köylerde bulunan belli yapılara ilişkin temel bilgilere ulaşabileceklerdir. Trabzon'dan ya da Artvin'den Ortan ve Yolkıyı Köyleri'ne varmak özel araçla 2 saat sürmektedir. Dolayısıyla bu illerden gelen ziyaretçiler aynı gün içerisinde bütün rotayı gezebileceklerdir.

Aynı zamanda bütüncül sistem içinde Ayder Yaylası'na gidecek olanların Zilkale ve Kale-i Bala arkeolojik sit alanlarını ziyaret edebilecekleri gibi, Ortan ve Yolkıyı Köyleri'ne de gelebileceklerdir.

Ortan ve Yolkıyı Köyleri için geliştirilen öneriler arasında yer alan aile pansiyonculuğunun ve turizmin geliştirilmesi, 1999 tarihli ¨Kültürel Turizm Tüzüğü¨nde vurgulanan ilkeler gözetilerek bir yönetim planlaması ile

şekillendirilmelidir. Bu bağlamda önerilen gezi rotasında tüzük kapsamında belirtilen: ¨Ziyaretçiler istedikleri takdirde, alanı kendi tercih ettikleri hızda dolaşabilmelidir. Alanın bütünlüğü ve fiziksel yapısı, doğal ve kültürel özellikleri üzerindeki olumsuz etkileri en aza indirmek için özel dolaşım rotaları belirlenmesi gerekebilir¨ şeklindeki ilkelerden faydalanılmıştır.

6.2.2. Yapı Ölçeğinde Öneriler

ICOMOS'un 1999 tarihli "Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü" nde; "Geleneksel mimarinin takdir edilmesi ve başarıyla korunması, toplumun buna katılımı, desteği, sürekli bakımı ve kullanımına bağlıdır" denilerek, sürekli bakıma vurgu yapılmıştır (Ahunbay, 2019, s. 102).

Geçmiş yüzyıllardaki konfor anlayışları doğrultusunda şekillendirilmiş geleneksel konutların günümüzde değişen beklentileri, kimi durumlarda karşılayamadığı görülmektedr. Bu durumun en önde gelen örneklerinden biri tuvalet mekanlarının yapıların bünyesinde yer almamasıdır. Yapılarını korumak ve bakımını sağlamak isteyen mal sahiplerinin büyük bir çoğunluğunun ilk yaptırmayı düşündüğü, tuvalet mekanlarını evin iç kısmında bir odada çözmektir. Bu bağlamda, Ortan Köyü'nde aile pansiyonculuğu yapılan geleneksel konutlardan birinde uygulanmış olan tuvalet örneği, bu konudaki önerinin geliştirilmesine ışık tutmuştur. 108 Ada 2 Parsel'de konumlandırılan konutun tuvalet mekanları, birinci katta arka cephede yer alan misafir odalarında çözülmüştür. Buna göre, diğer yapıların da arka cephelerindeki odalarına eklemlenecek hela mekanlarıyla çözüm yapılabileceği gibi, aynı zamanda evlerin hayat bölümlerindeki ambar olarak kullanılan mahallerin tuvalet olarak işlevlendirilebileceği önerilmiştir. Bu işlevlendirilme gerçekleştirilirken, zemin döşemelerinde suya dayanıklı bir malzeme ile yalıtım sağlanması gerekmektedir.

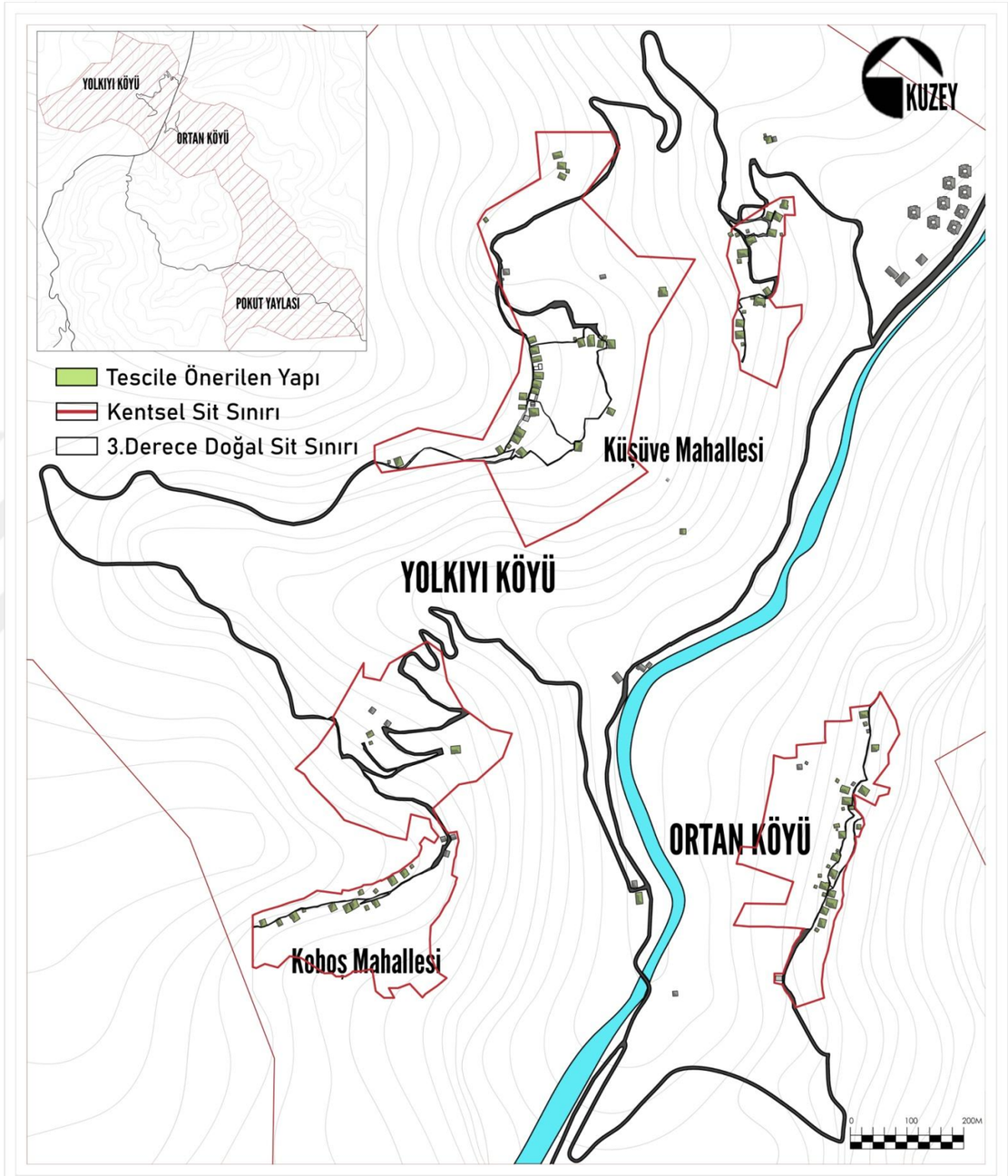
Geleneksel konutlarını pansiyon olarak işlevlendirmek isteyen yapı sahipleri, evlerinin zemin katını kendileri için üst katlarını ise müşterilerin konaklayabileceği şekilde kurgulamaları, geliştirilen bir diğer öneridir. Zemin kat mekanının aşhane bölümünde mutfak ihtiyaçları giderilebileceği gibi, hayat ve odalarda da ev sahipleri yaşayabilecektir.

6.3. Yasal Öneriler

Ülkemizin mevcut Koruma Mevzuatı'nda kültürel ya da kırsal sit statüsü bulunmadığı için Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin tarihi yerleşim nüvesini içeren bölgesinin ¨kentsel sit¨ ve etrafındaki doğal peyzajın ise bir tampon bölge gibi değerlendirilip 3. derece doğal sit alanı olarak koruma altına alınması önerilmektedir.

Gelecekte koruma mevzuatımızın dünyadaki çağdaş gelişmeler eşliğinde iyileştirilmesi sonrasında alanın bütünleşik bir şekilde tarihi kırsal peyzaj olarak koruma altına alınması umulmaktadır. Bu işlemin yapılabilmesi, ulusal ölçekte yeni kararlar alınmasına bağlıdır.

Geleneksel yapıların kırsal sit bütünlüğü içerisinde koruma altına alınmasının yanı sıra tek yapı ölçeğinde de kültür varlığı olarak tescillerinin yapılması önerilmektedir. Bu bağlamda kültür varlığı değeri taşıdığı düşünülen her bir yapı için mevcut koruma mevzuatımızda kullanılan Avrupa Konseyi envanter fişleri doldurulmuştur (Ek. D ve Ek. E). Tescil işlemlerinin gerçekleştirilmesi ile ev sahiplerinin izinsiz onarım yapmalarının önünde yasal bir engel oluşturulacak ve ayrıca Kültür Bakanlığı tarafından sağlanan hibe yardımlarndan faydalanabilmelerinin önü açılacaktır. Bu bağlamda tez çalışması kapsamında her iki yerleşimdeki toplam 130 yapı arasında 102 geleneksel yapı tescile önerilmiştir (Şekil 6.3).

Şekil 6.3: Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin sit sınırları ve tescile önerilen yapıları.

1999 tarihli “Geleneksel Mimari Miras Tüzüğü” kapsamında, Ortan ve Yolkıyı Köyleri’nde bulunan geleneksel yapılar arasında özellikle fiziksel olarak büyük oranda zarar görmüş, özgünlüğünü yitirmiş ya da yitirmek üzere olanlara öncelik tanınmalıdır.

2008 tarihli “Kültürel Rotalar Tüzüğü” doğrultusunda, Ortan ve Yolkıyı Köyleri için Kırsal Miras Rotası, mevcutta var olan Kaçkarlar Kültürel Rotası’na eklemlenerek geliştirilmiştir. Tüzük bağlamında değinilen kültürel rotaların bulundukları alanların değerinin arttırılabileceğine çekilen dikkat göz önünde bulundurularak, sözü edilen Kırsal Miras Rotası’nın da Ortan ve Yolkıyı Köyleri kapsamında önemi vurgulanmıştır.

2017 tarihli “Tarihi Ahşap Yapıların Korunması İçin İlkeler” göz önünde bulundurularak; köylerde mevcut durumda bulunan, fiziksel olarak iyi olan, fakat geleceği tehdit altında olan geleneksel yapıların da koruma altına alınması gerekmektedir. Diğer yandan nitelikli olan ahşap yapıların plan ve cephe kurgusunda bozulmalar mevcut olan yapılara nitelikli mühalelerde bulunularak iyileştirilmeleri sağlanmalıdır.

2017 tarihli “Kırsal Peyzaj Miras Tüzüğü” kapsamında, konu edilen geleneksel yerleşimlerin sahip oldukları peyzaj dokusu, kültürel peyzaj alanı olarak doğal çevre tampon bölge içinde etkileşim geçiş sahası olarak belirlenmelidir. Diğer yandan somut ve somut olmayan değerlerin ele alınabilip korunabilmesi için; 2014 tarihli “İnsani Değer Olarak Miras ve Peyzaj Floransa Bildirgesi” kapsamında yerin ruhunun yaşatılabilmesi, insani değerlerin korunması ve sürdürülebilirliğinin sağlanması gerekmektedir.

7. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Çamlıhemşin'in kendine has doğası, kırsal dokusu ve mimari karakteriyle özellikle son yıllarda ilgi duyulup çokça ziyaret edilen bir turizm merkezi yerleşim haline gelmiştir. Bu durumun bir sonucu olarak da sorunlar ve tehditlerle karşı karşıya kalmaktadır. Yörede ekonomik anlamda refah seviyesinin düşük olması ile bağlantılı göç hareketlerinin yanı sıra kırsal alanların korunmasıyla ilgili yasal düzenleme eksikleri, bölgenin kültürel peyzaj değerlerinin korunmasında sorunlara yol açmaktadır.

Çamlıhemşin'in Ortan ve Yolkıyı Köyleri özelinde gerçekleştirilen tez çalışması kapsamında, ülkemizin özel coğrafyalarından biri olan Doğu Karadeniz'deki bu iki tarihi kırsal yerleşimin var olan kültürel peyzaj değerlerinin irdelenerek en iyi şekilde nasıl iyileştirilebileceği, sürdürülebilirliklerinin nasıl sağlanabileceği üzerinde durulmuştur. Bölgede yaşayan halk ön planda tutularak köylerinin sahip olduğu önemli miras değerlerinin gelecek kuşaklara aktarabilmesi için gerçekleştirilen belgeleme çalışmaları güncel gerçeklik gözetilerek somut önerilerle desteklenmiştir. Kuşkusuz mimari koruma perspektifinden bir bakışı içeren bu öneriler tüm diğer ilgili disiplinlerin ve bölge halkının demoktratik katılımıyla zenginleştirilmelidir. Nesilden nesile aktarım ancak sahip olunan değerlerin öneminin bilincine varılmasıyla gerçekleşebilmektedir. Bu bağlamda, hazırlanmış olan tez, hem bu köylerde yaşayan halkın, hem de ziyaret edecek olan insanlar için bir rehber niteliği taşımaktadır.

Geliştirilen öneriler, Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nde yerleşim ölçeğindeki iyileştirmelerle birlikte; sosyo-ekonomik anlamda gelişim ön görülerek, büyük oranda mevsimsel olarak kullanılan konutların, sürekli kullanımını hedeflemektedir. Bu bağlamda ekonomik refahın sağlanmasıyla, özellikle genç nüfusun bu geleneksel yerleşimlerde kendi köylerinde yaşama fikrini gerçekleştirebileceği gibi, aynı zamanda hayvancılık ve tarım gibi aktiviteleri de yapabileceği düşünülmektedir. Geleneksel konutlardaki korumanın sürdürülebilirliği, içinde yaşam olmasıyla doğru orantılı bir olgudur. Yaşamın olmadığı bir alanda, sürdürülebilirlik kavramının varolmasını beklemek imkansızdır. Yerleşimlerdeki geleneksel yapıların ana

malzemelerinin taş ve ahşaptan oluşması, doğanın içinde yer alan kırsal mimari dokunun iklim şartlarına bağlı olarak binaların hava alması gerekliliğini ortaya koymaktadır. Doğanın kendi içindeki malzemelerin, bölgenin kendine has coğrafi şartları dolayısıyla fazla yağış altında kalması bozulmalarına neden olabileceği gibi, bu durumun yaşanmaması için bu binaların içinde yaşam olması gerekliliğini ortaya çıkarmıştır. Aksi takdirde, içinde yaşam olmayan geleneksel yapıların bozulması çok büyük ihtimaller arasında yer alabilecektir.

Yörenin hafızasını simgeleyen geleneksel yapılar, kültürel mirasımızın nadide parçalarıdır. Ekonomik ve toplumsal koşulların giderek köyleri ıssızlaştırdığı günümüz şartlarında, kırsal mirasın korunması için ilk olarak koruma bilincinin yerleştirilmesi gerekmektedir.

Ortan ve Yolkıyı geleneksel yerleşimleri hakkında tez kapsamında yapılan tespit ve değerlendirmelerin, gelecekte yapılması umulan alan ve tek yapı ölçeğinde koruma çalışmaları için önemli bir veri oluşturacağı düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

Ahunbay, Z. (2017). *"Tarihi Çevre Koruma ve Restorasyon",* YEM Yayınları, İstanbul.

Ahunbay, Z. (2019). *"Kültür Mirasını Koruma İlke ve Teknikleri"*, YEM Yayınları, İstanbul.

Arıcı, N. (2004). *"Çamlıhemşin İlçesi"*, Altay'lardan Kaçkarlar'a Hemşin, Elif Yayınları, s. 48.

Arıcı, S. (2008). *"Dambur Tarihi, Hemşin-Purim Etimolojik Sözlüğü"*,Milsan, İstanbul, s. 12.

Arın, S. (1986). *"Sisler Kovulunca: Eski Evler Eski Ustalar/ Doğu Karadeniz",* MTV Televizyon Video, İstanbul, (DVD).

Atalay, İ., Tetik, M. ve Yılmaz, Ö. (1985), *"Kuzeydoğu Anadolu Ekosistemleri"*, Ormancılık Araştırma Enstitüsü Yayınları, s. 66

Aydemir, E. (2010). *"Yöresel Mimarinin ve Kırsal Dokunun Korunması: Artvin Şavşat Balıklı Mahallesi Örneği"*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Biryol, U. (2007). *"Gurbet Pastası/Hemşinliler,Göç ve Pastacılık"*, İletişim Yayınları, İstanbul.

Bozkurt, B. (2014). "Çamlıhemşin Konaklar Mahallesi'nin Konak Yapılarının Koruma Sorunları ve Yeniden Kullanım Önerileri", Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Clow, K. ve Gardner, C. (2014). *"Kaçkarlar, Yayla ve Mezralarda 30 Günlük Doğa Yürüyüşleri"*, Kültür Rotaları Hill Yayın, İstanbul

COE. (1995). *"Recommendation of the Committee of Ministers to Member States on the Integrated Conservation of Cultural Landscape Areas as part of Landscape Policies (Recommendation No. R (95) 9)".* Council of Europe Committee of Ministers.

Çobancaoğlu, T. (1998). *"Türkiye'de Ahşap Evin Bölgelere Göre Yapısal Olarak İncelenmesi ve Restorasyonlarında Yöntem Önerileri",* Doktora Tezi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Demirel, D. G. (2010). *"Development and Conservation of Cultural Properties in Rural Areas of Eastern Black Sea Region: A Case Study in Karacakaya Village"*, Yüksek Lisans Tezi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Demirel, E. ve Biryol, U. (2014). *"Konaklar Kenti Rize"*, Kaçkar Turizm Birliği, ss. 14-26.

Doğanay, S. (2001). *"Doğu Karadeniz'de Yayla Turizmi Merkezlerine Yeni Bir Örnek: Taşköprü Yaylası"*, Doğu Coğrafya Dergisi, Sayı 26, ss.223-240.

Emecen, F. M. (2020). *"Karadeniz Kıyı Kentleri Tarihi",* Turkuvaz Haberleşme ve Yayıncılık A.Ş., İstanbul, ss. 457-466.

Eres, Z. (2016). *"Türkiye'de Geleneksel Köy Mimarisini Koruma Olasıkları"*, Ege Mimarlık, ss. 8-13.

Eres, Z. (2020). *"Kırsal Mimarlığın 'Miraslaşma' Süreci: Avrupa Açık Hava Köy Müzeleri Üzerinden Bir Değerlendirme"*, Mimarist, Dört Aylık Mimarlık Kültürü Dergisi, Sayı: 67.

Ersoy, E. G. (1994). *"Sosyo-kültürel Değişme Sürecinde Hemşin' de Yaylacılık"*, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, Ankara.

Eruzun, C. (1997). *"Ahşabın Kimlik Bulduğu Doğu Karadeniz Mimarisi"*, V. Milletlerarası Türk Halk Kültürü Kongresi Maddi Kültür Seksiyon Bildirileri, Kültür Bakanlığı, ss. 175-182.

Eruzun, C. ve Sözen, M. (1996). *"Anadolu'da Ev ve İnsan"*, Creative Yayıncılık Ve Tanıtım Ltd., 1996

Fowler, P. J.(2003). *"UNESCO World Heritage Cultural Landscapes: 1992-2002"*.

World Heritage series papers, Vol.:6.

Göçmen, D. (2010). *"Doğu Karadeniz Kırsal Mimarisi İçin Koruma Önerileri: Artvin İli-Balıklı Mahallesi-Zurabet Evi Örneği"*, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Güler, A. C., (2018), *"Gökçeada'nın Kültürel Peyzaj Değerlerinin Belirlenmesi ve Korunmasına Yönelik İlkeler",* İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi, İstanbul

Güler, A. C., (2019). *"Tarihi Kırsal Peyzaj Kavramının Getirdiği Yeni Açılımlar"*, Mimarİst, Dört Aylık Mimarlık Kültürü Dergisi, Sayı: 66.

Güler, K. ve **Bilge, A. C.**(2013)."*Doğu Karadeniz ahşap karkas yapı geleneği ve koruma sorunları*", Ahşap Yapılarda Koruma ve Onarım Sempozyumu, 2, (ss.178-193). İstanbul: İstanbul Büyükşehir Belediyesi İmar ve Şehircilik Daire Başkanlığı Koruma Uygulama ve Denetim Müdürlüğü(KUDEB), Aralık 24-25

Güler, K. ve **Kâhya, Y.,** (2019). *"Developing an approach for conservation of abandoned rural settlements in Turkey"*. A/Z ITU Journal of the Faculty of Architecture, 16(1), 97-115.

Günay, R. (1989). *Geleneksel Safranbolu Evleri ve Oluşumu.* Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

Gürler Yazıcı, H. (2014). *"Pastacı Uşaklar"*, TRT Belgesel, İstanbul

Head, L. (2000). "*Cultural Landscape and Environmental Change".*

London: Oxford University Press, A Hodder Arnold Publication.

IUCN. (1994). *"Guidelines for Protected Area Management Categories".* Gland, Switzerland: IUCN.

Karpuz, H. (1993).*"Rize Monografisi"*, Kültür Bakanlığı Yayınları/1406, Tanıtma Eserleri Dizisi/48, Ankara, ss. 46-140.

Ksenophon, (2015). *"On Binler'in Dönüşü",* İş Bankası Kültür Yayınları-Hasan Ali Yücel Klasikleri Dizisi, Çevirmen: Ali Çokona, ss.

Kurtuluş, A. (2012). *"Çamlıhemşin'in İlçe Oluşunun Hikayesi"*, Çamlıhemşin Dergisi, Sayı. 1, s. 13

Le Breton, D. ve Yerguz, İ. (2003). *"Yürümeye Övgü",* s.66, Sel Yayıncılık, İstanbul

Madran, E. (2006). *"Modern Mimarlık Ürünlerinin Belgelenmesi ve Korunması Süreci İçin Bazı Notlar"*, Mimarlık/Kasım-Aralık, Sayı: 332, İstanbul.

Madran, E. ve Uysal, Z. Ç.(Editörler) (2009). *"Korumada Yeni Tanımlar Yeni Kavramlar-Kültürel Peyzaj"*, TMMOB Mimarlar Odası Kültürel Mirasın Korunması Komitesi, Özdil Basımevi, Ankara

Muşkara, Ü. (2017). *"Kırsal Ölçekte Geleneksel Konut Mimarisinin Korunması: Özgünlük"*, Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi, Sayı 37, ss. 437-448.

Özgüner, O. (2017). *"Köyde Mimari Doğu Karadeniz"*, Dergah Yayınları.

Özçağlar, A., Özgür, E. M., Somuncu M., Bayar, R., Yılmaz, M., Yüceşahin, M. M., Yavan, N., Akpınar, N. ve Karadeniz, N. (2006). "*Çamlıhemşin*

İlçesinde Doğa ve Beşeri Kaynak Tespitine Bağlı Olarak Geliştirilen Arazi Kullanım Kararları", Coğrafi Bilimler Dergisi 4(1), (ss. 1-27)

Özkan, S. ve Çakır, M. (2000). *"Rize' de Bulunmuş Olan Tunç Baltalar",* Tarih İncelemeleri Dergisi, Cilt 15, Sayı 1, ss. 87-94

Reyhan, S. (2011). *"Rize-Çamlıhemşin İlçesi Şerif Reyhan Konağı Restorasyon Projesi"*, İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi.

Sönmez, M. (2019). *"Tarımda Gerileme ve Köy Mekanına Yansıması"*, Mimarist, Dört Aylık Mimarlık Kültürü Dergisi, Sayı: 66., ss. 63-72.

Sözen, M. (2012). *"Anadolu' da Kırsal Mimarlık"*, Bursa Büyükşehir Belediyesi-Tarihi Kentler Birliği-Çekül Vakfı, Uluslararası Kırsal Yaşa Kırsal Mimari Sempozyumu.

Sözen, M., ve Tanyeli, U.(2010). *"Sanat Kavram ve Terimleri Sözlüğü"*. İstanbul: Remzi Kitabevi.

Suiçmez, B. R. (2019). *"Kalmayan Köylü ve Yok Olan Küçük Çiftçi ile Ülkemizde Tarımsal Üretim Artırılarak Kırsal Kalkınma Başarılabilir mi?"*, Mimarİst, Dört Aylık Mimarlık Kültürü Dergisi, Sayı: 66., ss. 50-62.

Sümerkan, M. R. (1990). *"Biçimlendiren Etkenler Açısından Doğu Karadeniz Geleneksel Mimarisi"*, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Doktora Tezi

Şen, N. (1967). *"Rize'den Beş Ev"*, İTÜ Yayınları, İstanbul

Talat, A. (1927). *"Sanayi-i İnşaiye ve Mimariyeden Doğramacılık, Marangoz ve Silicilik İmalatına Ait Mebahis"*. Nafia Vekaleti, s. 8

Türk Dil Kurumu, Güncel Türkçe Sözlük, *"Patika"*, Son Erişim tarihi: 24.10.2020 https://sozluk.gov.tr/?kelime=patika

UNESCO (2009).*"World Heritage Cultural Landscapes, A Handbook For Conservation and Management". World Heritage* Papers, 26. Paris: UNESCO World Heritage Centre.

UNESCO (2011). Tarihi Kentsel Peyzaja İlişkin Tavsiye Kararı.

UNESCO (2015). *"Operational Guidelines for the Implementation of the World Heritage Convention".* Paris: UNESCO World Heritage Centre.

Yurt Ansiklopedisi (1982). *"Rize İli"*, ss. 6341-6346.

Zaman, M. (2008). *"Fırtına Deresi Havzası ve Kaçkar Dağları Milli Parkının Alternatif Turizm Açısından Önemi"*, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt 12, Sayı 2, ss. 1-33.

Url-1 http://camlihemsin.org/sayfa/CAMLIHEMSININ-ILCE-OLUSUNUN-HIKAYESI/48 (erişim tarihi 08.12.2020)

Url-2 <https://www.facebook.com/pages/category/Company/Ayder-Do%C4%9Fa-Organik-Alabal%C4%B1k-%C3%87iftli%C4%9Fi-ve-Dinlenme-Tesisleri-144639489009351/> (erişim tarihi 12.12.2020)

Url-3 <https://www.yucebabauyandi.com/bal/hemsin-bali/> (erişim tarihi 02.12.2020)

Url-4 <https://rizeblog.com/firtina-deresi-rafting/> (erişim tarihi 02.12.2020)

Url-5 <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/c1/P1190390_Potsdam_sans_souci_rwk.jpg> (erişim tarihi 10.09.2020)

Url- 6 <http://nomadicmasons.com/the-palace-at-versailles/> (erişim tarihi 10.09.2020)

Url-7
<https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/6/6b/Ghulivati_%28Ciha%29_Castle%2C_Atina-Pazar%2C_Lazeti-Rize.jpg> (erişim tarihi 10.09.2020)

Url-8
<https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/7/7c/Batad_Rice_Terraces_after_the_rain.JPG> (erişim tarihi 10.09.2020)

Url-9 <https://parisgezgini.com.tr/saint-emilion/ > (erişim tarihi 10.09.2020)

Url-10 <https://www.planeta.com/uluru/> (erişim tarihi 10.09.2020)

Url-11 < https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/1d/Huangshan_pic_4.jpg > (erişim tarihi 10.09.2020)

Url-13 < https://team-aow.discuforum.info/t12442-Bir-Avuc-Hemsin-Ibrahim-Karaca.htm > (erişim tarihi 25.01..2021)

Url-14 < https://rize.tarimorman.gov.tr/Menu/14/Kultur > (erişim tarihi 28.01.2020)

Url-15 < https://ozhanozturk.com/2017/08/29/degirmen-terminolojisi/ > (erişim tarihi 28.01.2020)

Url-16 <http://kackardaglari.tabiat.gov.tr/> (erişim tarihi 12.12.2020)

Url-17 <https://www.garenta.com.tr/blog/karadenizin-heybetli-bekcisi-zilkale/> (erişim tarihi 10.04.2020)

Url-18 <https://www.milliyet.com.tr/galeri/gorenler-hayran-kaliyor-bolgenin-en-yuksegi-408043/3>

Url-19 <http://www.camlihemsintasmektep.com/hikayemiz.php> (erişim tarihi 28.01.2020)

Url-20 <https://www.tripadvisor.com.tr/LocationPhotoDirectLink-g2194945-d4508714-i74952921-Tasmektep_Otel-

Camlihemsin_Rize_Province_Turkish_Black_Sea_Coast.html> (erişim tarihi 28.01.2020)

Url-21 <https://www.yenisafak.com/gundem/rizede-heyelan-nedeniyle-3-ev-tedbir-amacli-bosatildi-3574135 > (erişim tarihi 15.12.2020)

Url-22 <http://www.olay53.com/haber/rizede-heyelan-az-daha-3-can-aliyordu-652869.htm > (erişim tarihi 11.12.2020)

Url-23 < https://www.toki.gov.tr/AppResources/Uploads/PhotoSubCategoryImage/Gallery/136_PhotoSubCategory/7da16841-81e3-461a-91f5-e57620653cf1.jpg> (erişim tarihi 11.12.2021)

Url- 24 <https://rize.ktb.gov.tr/TR-112804/heliski-helikopterle-kayak.html (erişim tarihi 10.01.2021)

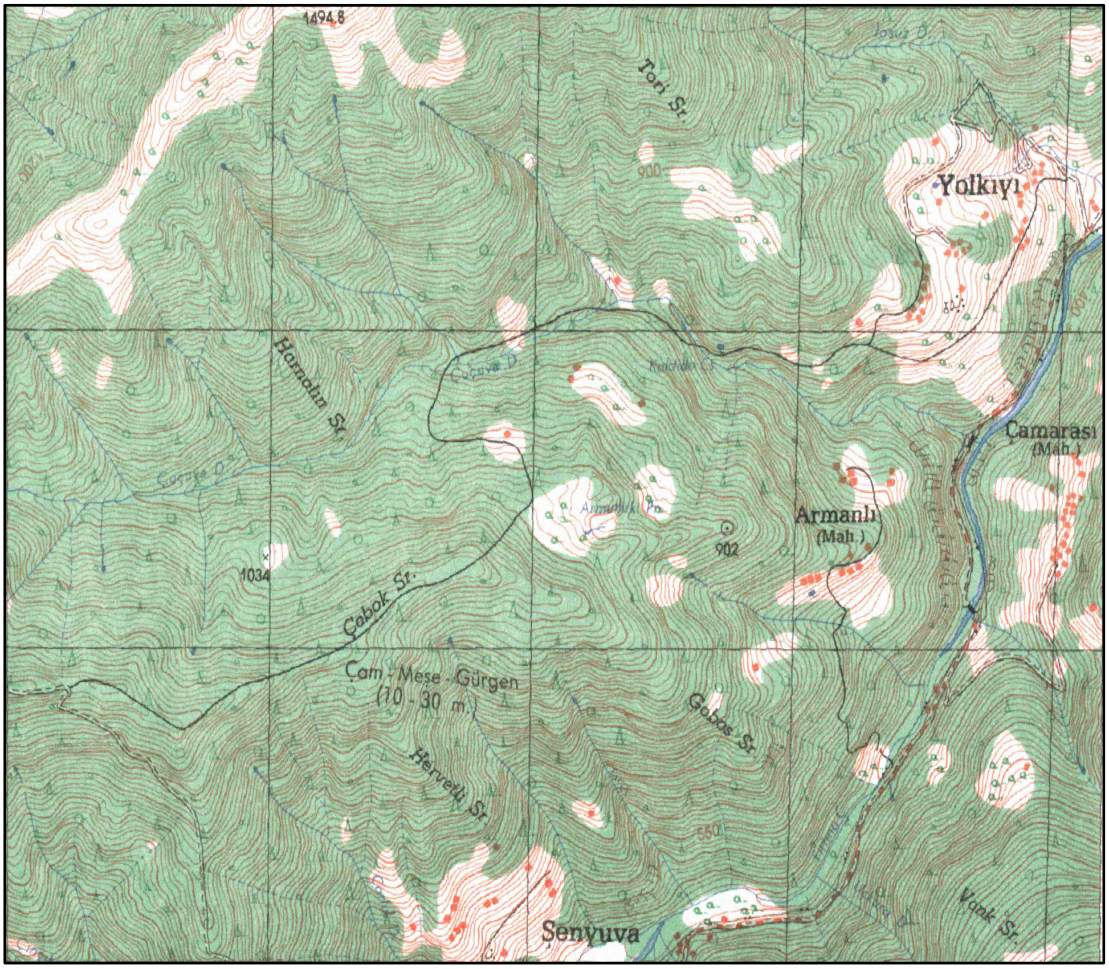
Url- 25 <https://en.wikipedia.org/wiki/Picturesque> (erişim tarihi 02.12.2020)

Url- 26 https://www.resmigazete.gov.tr/ilanlar/eskiilanlar/2015/03/20150321-4-1.pdf (erişim tarihi 01.02.2021)

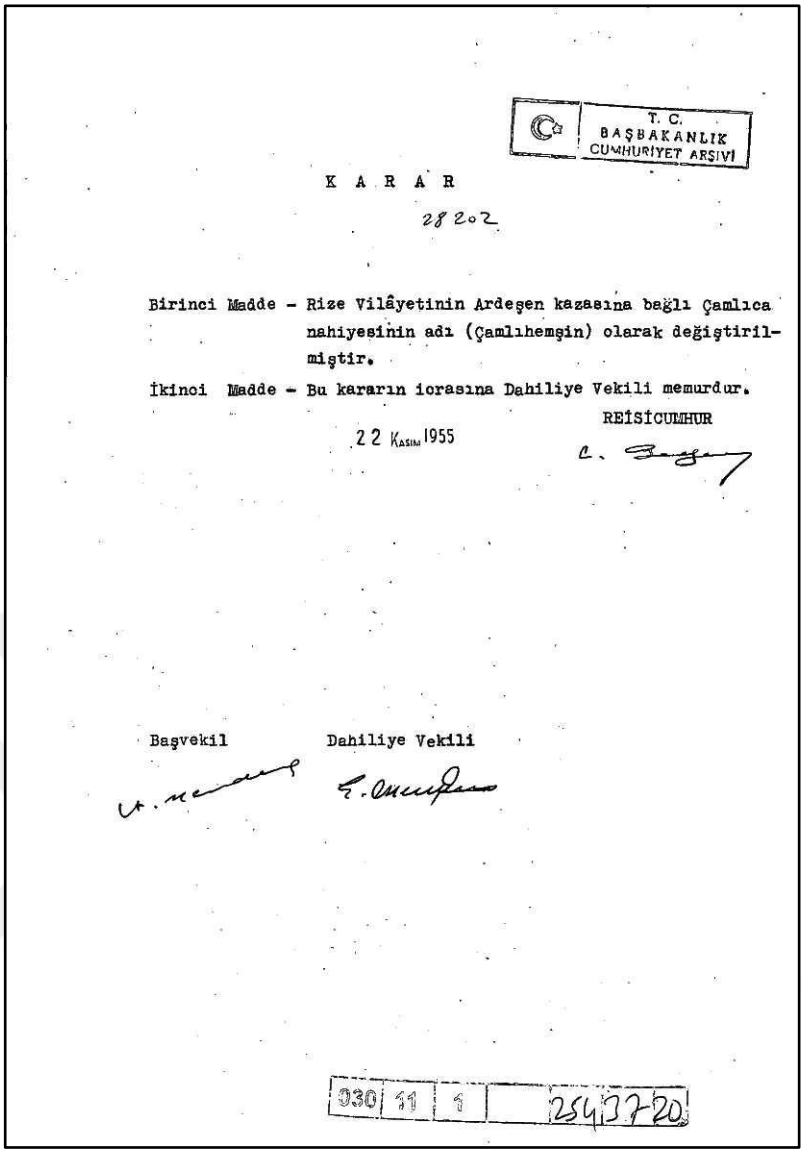
Url-27 <http://www.icomos.org.tr/Dosyalar/ICOMOSTR_en0931825001587380615.pdf (erişim tarihi 02.02.2021) >

EKLER

Ek. A: Eski tarihli belgeler.

Ek. A.1: Ortan ve Yolkıyı Köyleri'nin konumunu gösteren 1/25000 ölçekli harita (THGK Arşivi)

T. C.
BAŞBAKANLIK
CUMHURİYET ARŞİVİ

K A R A R

28202

Birinci Madde – Rize Vilâyetinin Ardeşen kazasına bağlı Çamlıca nahiyesinin adı (Çamlıhemşin) olarak değiştirilmiştir.

İkinci Madde – Bu kararın icrasına Dahiliye Vekili memurdur.

22 Kasım 1955

REİSİCUMHUR

Başvekil

Dahiliye Vekili

030 | 11 | 1 | 2543720

Ek. A.2: Çamlıhemşin'in adının değiştirilmesine dair karar (Cumhurbaşkanlığı Devlet Arşivleri Başkanlığı, erişim tarihi: 19.01.2021)

Kültür ve Turizm Bakanlığından:

TRABZON KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA BÖLGE KURULU

KARAR

53.02/184

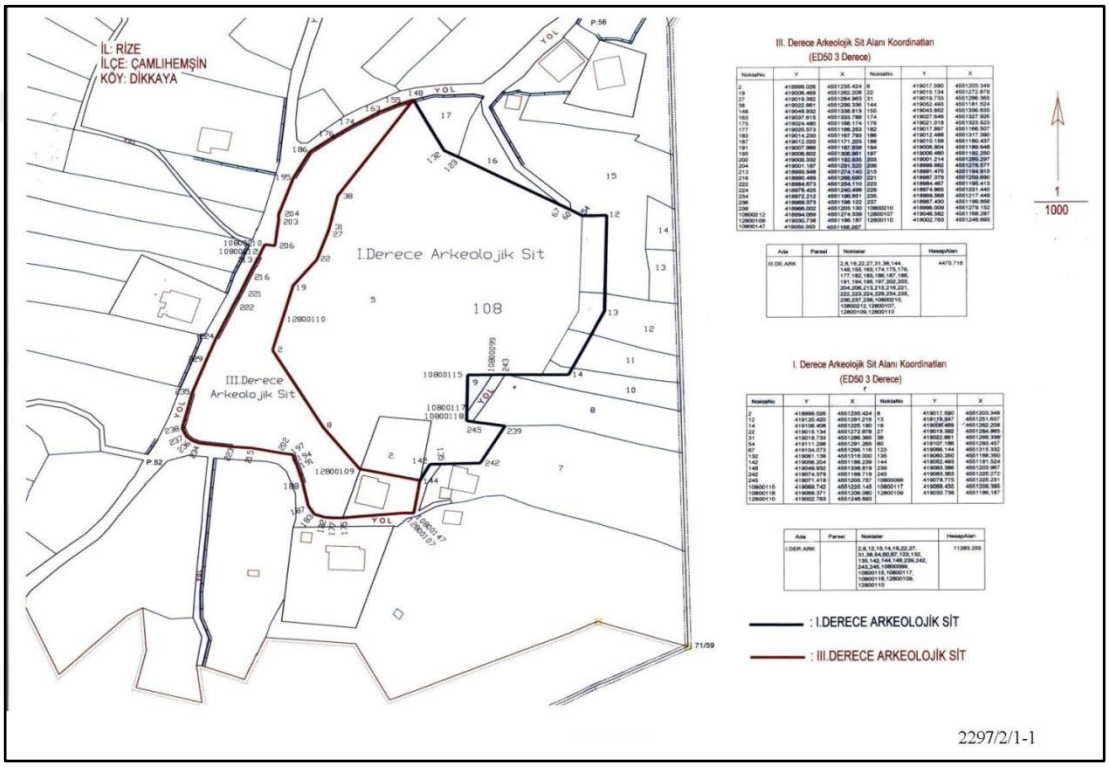
TOPLANTI TARİHİ VE NO : 27/02/2015-114 Toplantı Yeri

KARAR TARİHİ VE NO : 27/02/2015-2269 TRABZON

Rize İli, Çamlıhemşin İlçesi, Dikkaya Köyü, Köyiçi Mevkii sınırları içindeki I. ve III. Derece arkeolojik sit sınırlarının belirlenmesine ilişkin Trabzon Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun almış olduğu 17/04/2013 tarih ve 1157 sayılı karar ekindeki sit haritasında sehven yazılmayan on(10) adet koordinatın sit haritasına işlenmesi talebini içeren Trabzon Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü'nün 24/02/2015 tarih ve 2015/ 168 sayılı uzman raporu okundu ekleri ve dosyası incelendi, yapılan görüşmeler sonucunda;

Rize İli, Çamlıhemşin İlçesi, Dikkaya Köyü, Köyiçi Mevkii sınırları içindeki I. ve III. Derece arkeolojik sit sınırlarının belirlenmesine ilişkin Trabzon Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu'nun almış olduğu 17/04/2013 tarih ve 1157 sayılı karar ekindeki sit haritasında koordinatlarla ilgili yapılan sehven hatanın düzeltilmesine; ekte dağıtımı yapılan 1/1000 ölçekli yeni sit haritasının onaylanmasına karar verildi.

Ek. A.3: Dikkaya Köyü'nün arkeolojik sit alanı olarak ilan edildiğine dair karar (url-32).

Ek. A.4: Dikkaya Köyü arkeolojik sit alanı sınırlarını gösteren harita (url- 32).

Ek. B: Ortan Köyü'ndeki geleneksel yapı fotoğrafları.

Ek. B.1: 107 Ada 2 Parsel'deki yapının aşhane mekanlarından görünümler.

Ek. B.2: (Üstte) 102 Ada 6 Parsel ve (Altta) 108 Ada 9 Parsel'deki yapının aşhane mekanlarından görünümler.

Ek. B.3: (Üstte) 107 Ada 1 Parsel ve (Altta) 102 Ada 6 Parsel'deki yapıların hayat mekanlarından görünümler.

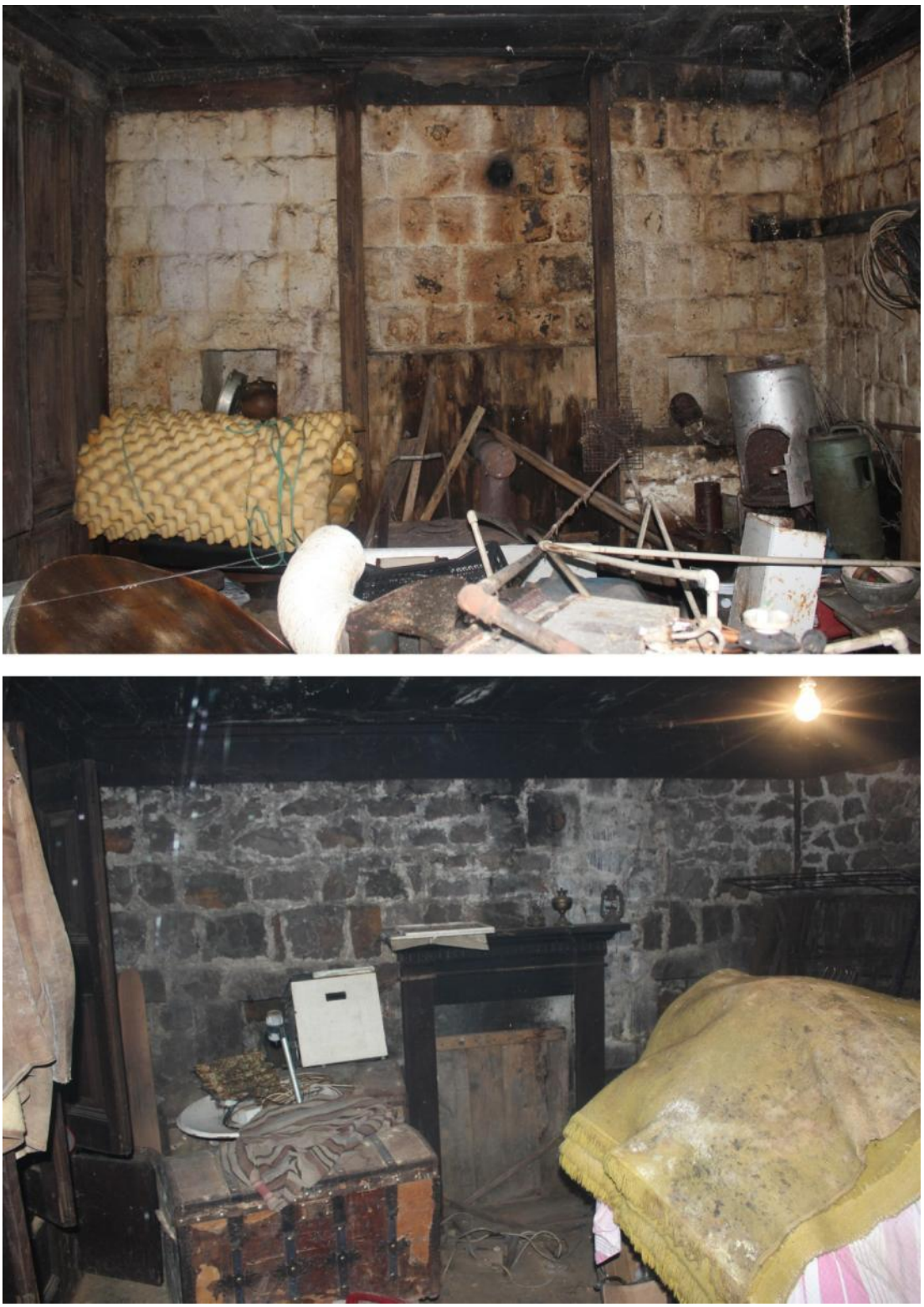
Ek. B.4: (Üstte) 108 Ada 9 Parsel ve (Altta) 107 Ada 2 Parsel'deki yapıların hayat mekanlarından görünümler.

Ek. B.5: 108 Ada 8 Parsel'deki yapının hayat mekanlarından görünümler.

Ek. B.6: (Üstte) 108 Ada 9 Parsel ve (Altta) 108 Ada 2 Parsel'deki yapıların oda mekanlarından görünümler.

Ek. B.7: 107 Ada 2 Parsel'deki yapının oda mekanlarından görünümler.

Ek. B.8: 102 Ada 6 Parsel'deki yapının oda mekanlarından görünümler.

Ek. B.9: (Üstte) 107 Ada 4 Parsel ve (Altta) 108 Ada 8 Parsel'deki yapının ahır mekanlarından görünümler.

Ek. B.10: (Üstte) 102 Ada 6 Parsel ve (Altta) 108 Ada 8 Parsel'deki yapının ahır mekanlarından görünümler.

Ek. B.11: (Üstte) 108 Ada 2 Parsel, 107 Ada 2 Parsel ve (Altta) 108 Ada 2 Parsel'deki yapıların ahşap işlerine örnekler.

Ek. B.12: 107 Ada 2 Parsel ve 108 Ada 2 Parsel'deki yapının ahşap işlerine örnekler.

Ek. B.13: (Altta) 107 Ada 2 Parsel ve (Üstte) 108 Ada 2 Parsel'deki yapının ahşap işlerine örnekler.

Ek. B.14: 108 Ada 8 Parsel'deki yapının ahşap giyotin pencerelere örnekler.

Ek. B.15: (Üstte) 102 Ada 6 Parsel, 107 Ada 2 Parsel ve (Altta) 108 Ada 8 Parsel'deki yapıların ahşap giyotin pencerelere örnekler.

Ek. B.16: (Üstte) 107 Ada 2 Parsel ve (Altta) 108 Ada 2 Parsel'deki yapıların ahşap giyotin pencerelere örnekler.

Ek. B.17: (Üstte) 108 Ada 9 Parsel ve (Altta) 107 Ada 2 Parsel'deki yapıların ahşap giyotin pencerelere örnekler.

Ek. B.18: (Üstte) 102 Ada 6 Parsel ve (Altta) 107 Ada 2 Parsel'deki yapıların ahşap kapılara örnekler.

Ek.B.19: (Üstte) 107 Ada 2 Parsel ve (Altta) 108 Ada 8 Parsel'deki yapıların ahşap kapılara örnekler.

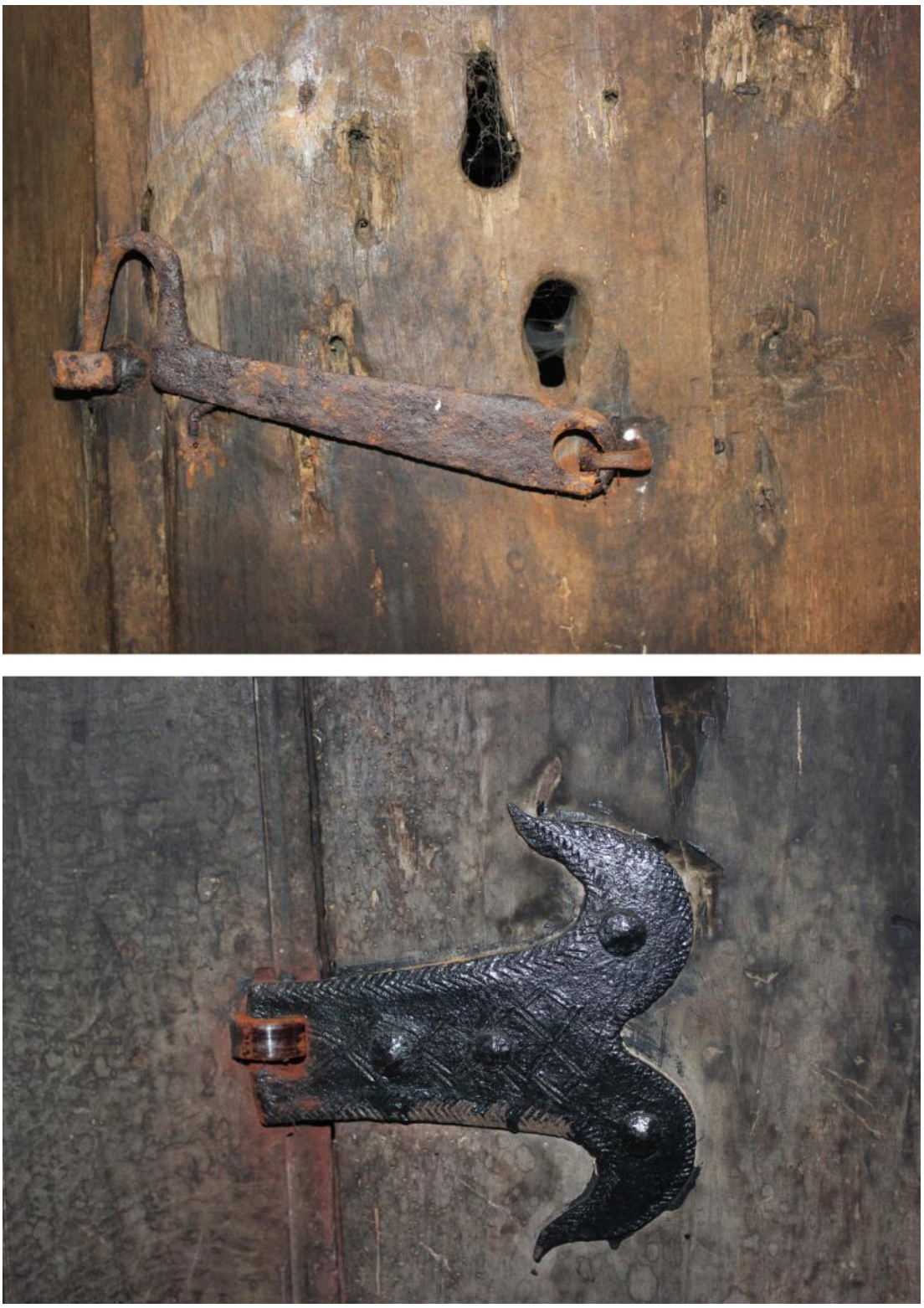
Ek.B.20: (Üstte) 108 Ada 2 Parsel ve (Altta) 108 Ada 2 Parsel, 108 Ada 8 Parsel'deki yapıların ahşap merdivenlere örnekler.

Ek.B.21: 107 Ada 1 ve 2 Parsel'deki yapıların taş merdivenlerine örnekler.

Ek.B.22: 107 Ada 2 Parsel'deki yapının metal işlerine örnekler.

Ek.B.23: 107 Ada 2 Parsel'deki yapının metal işlerine örnekler.

Ek.B.24: 107 Ada 2 Parsel'deki yapının metal işlerine örnekler.

Ek.B.25: 108 Ada 8 Parsel'deki yapının metal işlerine örnekler.

Ek.B.26: (Üstte) 108 Ada 9 Parsel ve (Altta) 107 Ada 4 Parsel'deki yapıların ahşap yığma yapım sistemine örnekler.

Ek.B.27: (Üstte) 108 Ada 8 Parsel ve (Altta) 107 Ada 3 Parsel'deki yapıların ahşap yığma yapım sistemine örnekler.

Ek.B.28: (Üstte) 108 Ada 2 Parsel ve (Altta) 109 Ada 2 Parsel'deki yapıların ahşap yığma yapım sistemine örnekler.

Ek. B.29: (Üstte) 108 Ada 8 Parsel ve (Altta) 107 Ada 2 Parsel'deki yapıların göz dolma ve kagir yapım sistemine örnekler.

Ek. C: Yolkıyı Köyü geleneksel yapı fotoğrafları.

Ek. C.1: (Üstte) 131 Ada 26 Parsel ve (Altta) 130 Ada 18 Parsel'deki yapıların aşhane mekanlarından görünümler.

Ek. C.2: (Üstte) 130 Ada 3 Parsel ve 117 Ada 1 Parsel'deki yapıların aşhane mekanlarından görünümler.

Ek. C.3: (Üstte) 117 Ada 1 Parsel ve (Altta) 107 Ada 10 Parsel'deki yapıların hayat mekanlarından görünümler.

Ek. C.4: (Üstte) 130 Ada 3 Parsel ve (Altta) 131 Ada 25 Parsel'deki yapıların hayat mekanlarından görünümler.

Ek. C.5: 131 Ada 25 Parsel'deki yapının oda mekanlarından görünümler.

Ek. C.6: (Üstte) 131 Ada 8 Parsel ve (Altta) 117 Ada 1 Parsel'deki yapıların oda mekanlarından görünümler.

Ek. C.7: 117 Ada 1 Parsel ve 107 Ada 10 Parsel'deki yapıların ahşap işlerine örnekler.

Ek. C.8: (Üstte) 130 Ada 3 Parsel ve (Altta) 117 Ada 1 Parsel'deki yapıların ahşap işlerine örnekler.

Ek. C.9: (Üstte) 130 Ada 3 Parsel, 107 Ada 10 Parsel ve (Altta) 131 Ada 6 Parsel'deki yapıların ahşap giyotin ve kanatlı pencerelere örnekler.

Ek. C.10: (Üstte) 131 Ada 25 Parsel ve (Altta) 131 Ada 26 Parsel'deki yapıların ahşap giyotin pencerelere örnekler.

Ek. C.11: (Üstte) 118 Ada 2 Parsel ve (Altta) 117 Ada 1 Parsel, 130 Ada 3 Parsel'deki yapıların ahşap kapılara örnekler.

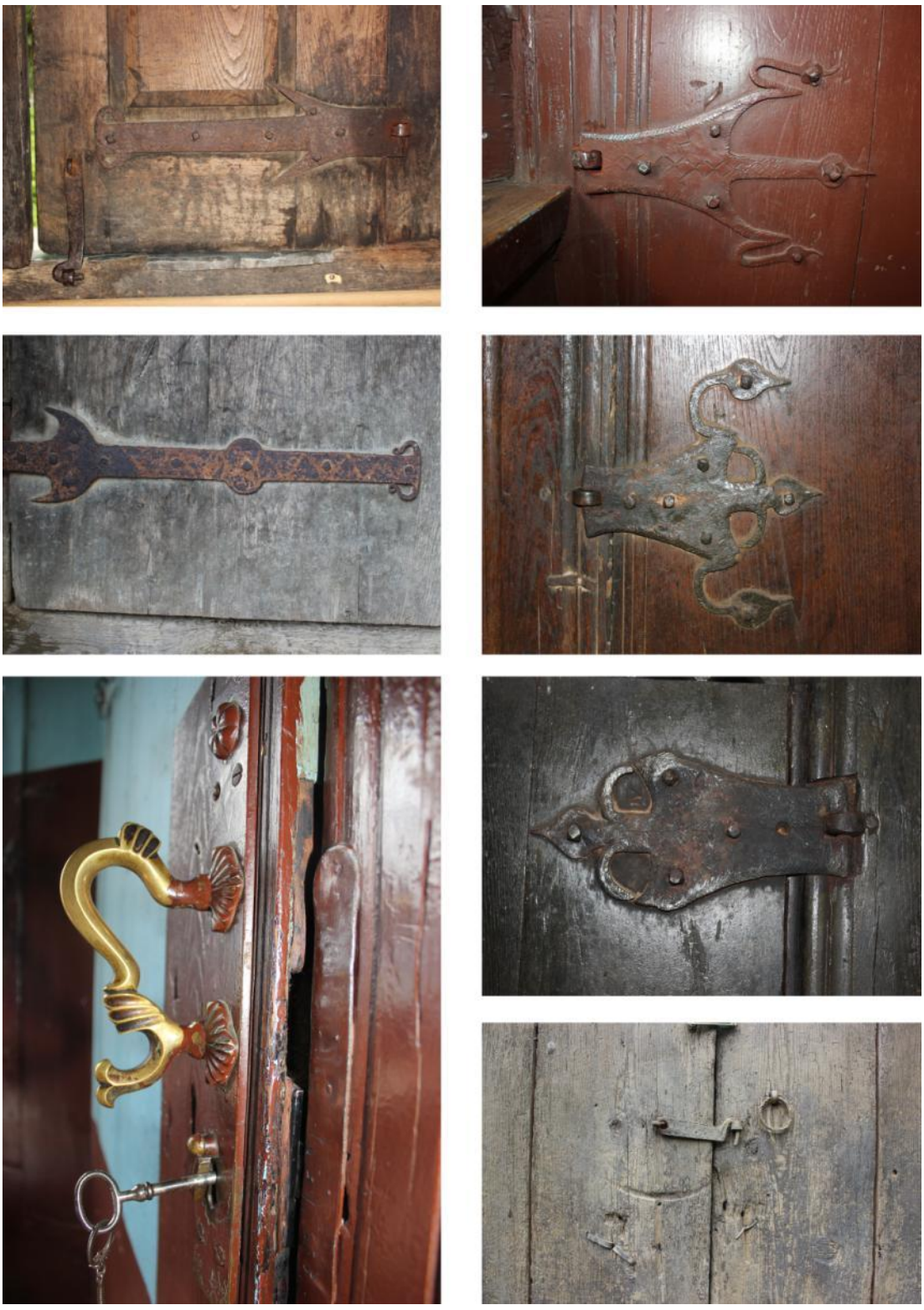
Ek. C.12: 117 Ada 1 Parsel ve 130 Ada 3 Parsel'deki yapıların ahşap kapılara örnekler.

Ek. C.13: (Üstte) 118 Ada 2 Parsel, 117 Ada 1 Parsel ve 130 Ada 18 Parsel'deki yapıların ahşap merdivenlere örnekler.

Ek. C.14: (Üstte) 118 Ada 2 Parsel, 131 Ada 25 Parsel ve (Altta) 117 Ada 1 Parsel'deki yapıların taş merdivenlerine örnekler.

Ek. C.15: 117 Ada 1 Parsel ve 130 Ada 3 Parsel'deki yapıların metal işlerine örnekler.

Ek C.16: (Üstte) 130 Ada 3 Parsel ve (Altta) 117 Ada 1 Parsel, 130 Ada 18 Parsel ve 131 Ada 1 Parsel'deki yapıların ahşap yığma yapım sistemine örnekler.

Ek. C.17: 107 Ada 10 Parsel, 117 Ada 1 Parsel, 118 Ada 2 Parsel ve 130 Ada 18 Parsel'deki yapıların göz dolma ve kagir yapım sistemine örnekler.

Ek. D: Ortan Köyü'nde tescile önerilen yapılar.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 1
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: **RİZE**	İLÇESİ: **ÇAMLIHEMŞİN**	MAHALLE / MEVKİ: **ORTAN KÖYÜ**		HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: **102**	PARSEL: **2**

ADI: **-**	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: **19.YY SONU- 20.YY BAŞI**	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: **YOK**	VAKFİYE:**YOK**

GENEL TANIM: **YAPI, İKİ KATLI KAGİR VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: **ORTA**	TAŞIYICI YAPI DURUMU: **İYİ**	CEPHE DURUMU: **ORTA**	ÖRTÜ DURUMU: **ORTA**	İÇ YAPI DURUMU: **İYİ**	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

ZEMİN KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: **ÖZEL MÜLKİYET**	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **YAPININ ZEMİN KATINDAKİ PENCERELERİ DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	**19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI**	ISITMA SİSTEMİ : **YOK**	SU : **VAR**
PLAN :	**HAYATLI PLAN ŞEMASI**	KANALİZASYON : **YOK**	ELEKTRİK : **VAR**
CEPHE:	**KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.**	ÖZGÜN KULLANIM : **KONUT**	
BEZEME:	**YOK**	BUGÜNKÜ KULLANIM: **KONUT**	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: **KONUT**	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	**DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA.** **İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.**	HAZIRLAYANLAR: **P.NUR PAMUKÇU CEBECİ**	TARİH: **21.03.2021**
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: **2 (İKİ)**	MALZEME: **TAŞ-AHŞAP**	YAPIM TEKNİĞİ: **KAGİR+AHŞAP KARKAS+AHŞAP YIĞMA**	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER: | UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri

EKLER:	KURUL KARARLARI:				
RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
FOTOĞRAF :					
RÖLÖVE :					
RESTORASYON PROJESİ:					
HARİTA:					
KİTABE:					
VAKFİYE:					

Ek. D.1: 102 Ada 2 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 2
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ		HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 102	PARSEL: 6

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

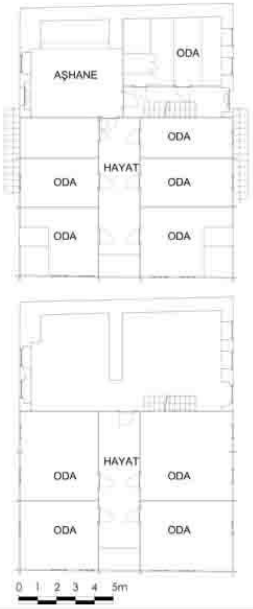
FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. YAPININ BİRİNCİ KATINA YAPILAN NİTELİKSİZ MÜDAHALELER, ÖZGÜNLÜĞÜNE ZARAR VERMİŞTİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: **YAPININ BİRİNCİ KATINDAKİ PENCERELERİ DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. BU KATIN BÜYÜK BİR KISMI TAMAMLANAMAMIŞTIR.**	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP KARKAS+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:					
YAYIN DİZİNİ: Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	EKLER:	KURUL KARARLARI:					
	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT	
	FOTOĞRAF :						
	RÖLÖVE :						
	RESTORASYON PROJESİ:						
	HARİTA:						
	KİTABE:						
	VAKFİYE:						

Ek. D.2: 102 Ada 6 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 3
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: **RİZE**	İLÇESİ: **ÇAMLIHEMŞİN**	MAHALLE / MEVKİ: **ORTAN KÖYÜ**			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: **103**	PARSEL: **1**	

ADI: **-**	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: **19.YY SONU- 20.YY BAŞI**	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: **YOK**	VAKFİYE:**YOK**

GENEL TANIM: **YAPI, İKİ KATLI AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: **ORTA**	TAŞIYICI YAPI DURUMU: **İYİ**	CEPHE DURUMU: **ORTA**	ÖRTÜ DURUMU: **ORTA**	İÇ YAPI DURUMU: **İYİ**	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: **AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: **ÖZEL MÜLKİYET**	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: **ONARIM YAPILMAMIŞTIR.**	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	**19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI**	ISITMA SİSTEMİ : **YOK**	SU : **VAR**
PLAN :	**ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI**	KANALİZASYON : **YOK**	ELEKTRİK : **VAR**
CEPHE:	**AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.**	ÖZGÜN KULLANIM : **SERENDER**	
BEZEME:	**YOK**	BUGÜNKÜ KULLANIM: **SERENDER**	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: **SERENDER**	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	**DIŞ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA** **İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.**	HAZIRLAYANLAR: **P.NUR PAMUKÇU CEBECİ**	TARİH: **21.03.2021**
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: **2 (İKİ)**	MALZEME: **AHŞAP**	YAPIM TEKNİĞİ: **AHŞAP YIĞMA**	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.3: 103 Ada 1 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 4
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: **RİZE**	İLÇESİ: **ÇAMLIHEMŞİN**	MAHALLE / MEVKİ: **ORTAN KÖYÜ**			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: **103**	PARSEL: **8**	

ADI: **-**	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: **19.YY SONU- 20.YY BAŞI**	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: **YOK**	VAKFİYE:**YOK**

GENEL TANIM: **YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: **ORTA**	TAŞIYICI YAPI DURUMU: **İYİ**	CEPHE DURUMU: **ORTA**	ÖRTÜ DURUMU: **ORTA**	İÇ YAPI DURUMU: **İYİ**	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. YAPININ SOL YAN CEPHESİNE EKLENEN WC MEKANI VE DEĞİŞTİRİLEN DOĞRAMALARLA CEPHE KARAKTERİ BOZULMUŞTUR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: **ÖZEL MÜLKİYET**	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **AHŞAP GİYOTİN PENCERELER, PVC DOĞRAMALARLA DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. CEPHEYE WC MEKANI EKLENMİŞTİR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	**19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI**	ISITMA SİSTEMİ : **YOK**	SU : **VAR**
PLAN :	**HAYATLI PLAN ŞEMASI**	KANALİZASYON : **YOK**	ELEKTRİK : **VAR**
CEPHE:	**KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.**	ÖZGÜN KULLANIM : **KONUT**	
BEZEME:	**YOK**	BUGÜNKÜ KULLANIM: **KONUT**	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: **KONUT**	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	**DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA.** **İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.**	HAZIRLAYANLAR: **P.NUR PAMUKÇU CEBECİ**	TARİH: **21.03.2021**
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: **3 (ÜÇ)**	MALZEME: **TAŞ-AHŞAP**	YAPIM TEKNİĞİ: **KAGİR+AHŞAP YIĞMA**	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.4: 103 Ada 8 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 5
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 105	PARSEL: 2	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, İKİ KATLI KAGİR VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: KÖTÜ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN ve BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **ZEMİN KATI KAGİR YIĞMA, BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: KÖY TÜZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: MÜFTÜLÜK
YAPILAN ONARIMLAR: **YAPININ ZEMİN KATINA SERVİS MEKANLARI EKLENMİŞTİR.**	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :		KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : CAMİ	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: CAMİ	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİ	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.5: 105 Ada 2 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 6
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

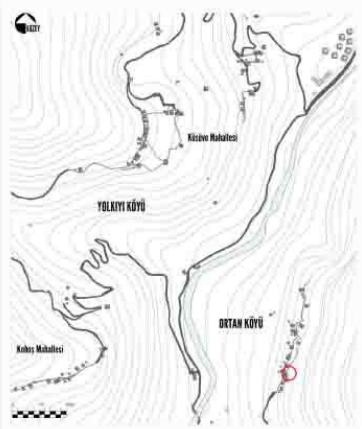
İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 107	PARSEL: 1	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, İKİ KATLI KAGİR VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIGMA, ZEMİN KATI AHŞAP YIGMA OLAN YAPININ DOŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. YAPININ SOL YAN CEPHESİNE EKLENEN WC MEKANI, AŞHANE MEKANINA EKLENEN MUTFAKLA BİRLİKTE ÖZGÜN DOKUYA NİTELİKSİZ MÜDAHALE EDİLMİŞTİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **AŞHANE MEKANINA MUTFAK VE CEPHEYE WC MEKANI EKLENMİŞTİR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIGMA VE AHŞAP YIGMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:
KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP / YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP YIGMA	TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:	

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.6: 107 Ada 1 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 7
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

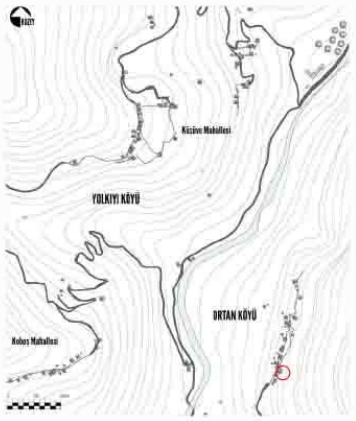
İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 107	PARSEL: 2	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 1881	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI ÜÇ KATLI KAGİR VE AHŞAP KARKAS SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: VAR	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. YAPININ SOL YAN CEPHESİNE EKLENEN WC MEKANI, AŞHANE MEKANINA EKLENEN MUTFAKLA BİRLİKTE ÖZGÜN DOKUYA NİTELİKSİZ MÜDAHALE EDİLMİŞTİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: AŞHANE MEKANINA MUTFAK VE CEPHEYE WC MEKANI EKLENMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGIR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP KARKAS. İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP KARKAS	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.7: 107 Ada 2 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 8
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

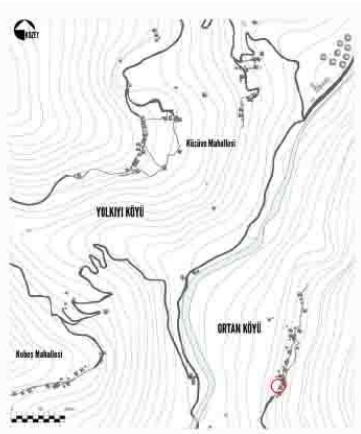
İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 107	PARSEL: 3	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY. BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

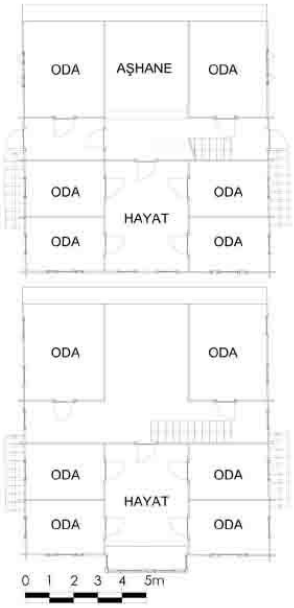
FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (yan cephe):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **YAPININ SAĞ YAN CEPHESİNDE BODRUM KAT VE ZEMİN KAT DUVARININ BİR KISMI TAŞ İLE KAPLANMIŞTIR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP YIĞMA+AHŞAP KARKAS	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER:

UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri

EKLER:	KURUL KARARLARI:				
RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
FOTOĞRAF :					
RÖLÖVE :					
RESTORASYON PROJESİ:					
HARİTA:					
KİTABE:					
VAKFİYE:					

Ek. D.8: 107 Ada 3 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 9
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 107	PARSEL: 5	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY. BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI KAGİR VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: KÖTÜ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. YAPIYI İKİ BÖLEREK ÖZGÜNÜNE NİTELİKSİZ MÜDAHALE YAPILMIŞTIR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI İKİYE BÖLÜNEREK İKİ FARKLI GİRİŞ VERİLMİŞTİR. PLAN KURGUSU BUNA GÖRE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.9: 107 Ada 5 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 10
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA: ADA: 107 PARSEL: 5	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

ÇATI PLANI:

GÖZLEMLER: AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: ONARIM YAPILMAMIŞTIR.	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.10: 107 Ada 5 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 11
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 108	PARSEL: 2	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU-20.YY. BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİBCİ KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. YAPININ BİRİNCİ KATINDAKİ BAZI ODALARA WC-BANYO VE AŞHANE MEKANINDA CEPHEYE WC EKLENDİĞİ GÖZLENMİŞTİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI AİLE PANSİYONU OLARAK KULLANILMASI NEDENİYLE BİRİNCİ KATTAKİ ODALARA BANYO EKLENMİŞTİR.	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP YIĞMA+AHŞAP KARKAS	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:
YAYIN DİZİNİ: Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	EKLER:	KURUL KARARLARI:

RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
FOTOĞRAF :					
RÖLÖVE :					
RESTORASYON PROJESİ:					
HARİTA:					
KİTABE:					
VAKFİYE:					

Ek. D.11: 108 Ada 2 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 12
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

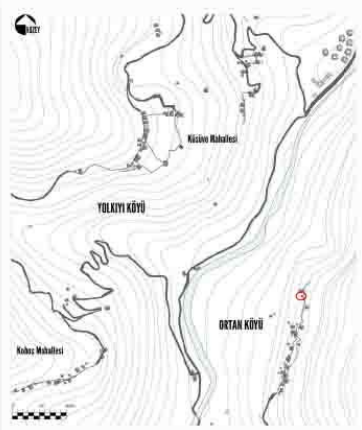
İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 108	PARSEL: 3	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

ÇATI PLANI:

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATINDA AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: **ONARIM YAPILMAMIŞTIR.**	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ+ AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR YIĞMA+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.12: 108 Ada 3 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 13
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 108	PARSEL: 7	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, ÜÇ KATLI AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

ÇATI PLANI:

GÖZLEMLER: **AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: **ONARIM YAPILMAMIŞTIR.**	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.13: 108 Ada 7 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 14
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 108	PARSEL: 7	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

ÇATI PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA VE ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: ONARIM YAPILMAMIŞTIR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :		KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : OTLUK	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: OTLUK	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: OTLUK	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ+ AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR YIĞMA+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.14: 108 Ada 3 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 15
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA:108	PARSEL:8	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	USLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR, AHŞAP YIĞMA VE AHŞAP KARKAS SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI KARMA YAPIM SİSTEMLİ BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI YIĞMA, ZEMİN KATINDA DIŞ DUVARLARI KAGİR VE AHŞAP KARKAS, BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. YAPI PLAN ŞEMASI VE YAPIM TEKNİĞİ OLARAK ÖZGÜN NİTELİKLERİNİ KORUMAYA DEVAM ETMEKTEDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR:YAPININ AŞHANE MEKANINA BACA EKLENMİŞ OLUP, BU MEKANIN YAN KISMINDAKİ AVLU MEKANI WC OLARAK İŞLEVLENDİRİLMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNİN YANINDA BİRİNCİ KATINDA ÇIKMA MEVCUTTUR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ), AHŞAP KARKAS, AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP KARKAS+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.15: 108 Ada 8 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 16
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 108	PARSEL: 9	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

ÇATI PLANI:

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATINDA AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: **ONARIM YAPILMAMIŞTIR.**	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ+ AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR YIĞMA+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.16: 108 Ada 9 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 17
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA:108	PARSEL:9	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI ÜÇ KATLI KAGİR VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI KARMA YAPIM SİSTEMLİ BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

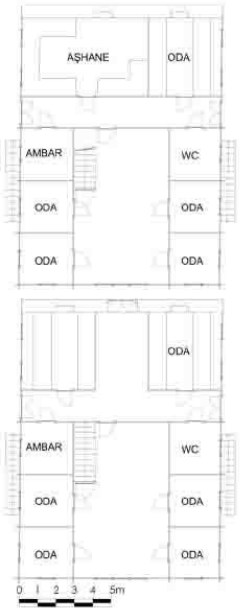
FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **YAPI BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA OLARAK KURGULANMIŞ YAPIM SİSTEMİNE SAHİPTİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: **YAPININ BİR ODASI WC OLARAK YENİDEN İŞLEVLENDİRİLMİŞTİR.**	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİNİN YANINDA BİRİNCİ KATINDA ÇIKMA MEVCUTTUR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:
KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP / YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:	

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.17: 108 Ada 9 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 18
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 108	PARSEL: 12	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	USLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, İKİ KATLI AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

ÇATI PLANI:

GÖZLEMLER: **AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **ONARIM YAPILMAMIŞTIR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri

EKLER:	KURUL KARARLARI:				
RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
FOTOĞRAF :					
RÖLÖVE :					
RESTORASYON PROJESİ:					
HARİTA:					
KİTABE:					
VAKFİYE:					

Ek. D.18: 108 Ada 12 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 19
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA:108	PARSEL:14	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI İKİ KATLI KAGİR VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: KÖTÜ	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

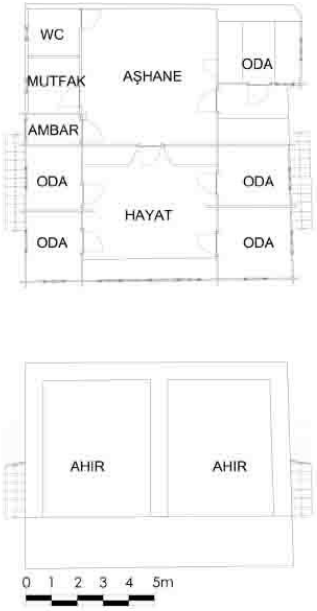
FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **YAPI BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA OLARAK KURGULANMIŞTIR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **YAPININ AŞHANE MEKANINA MUTFAK VE WC MEKANLARI EKLENMİŞTİR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ MEVCUTTUR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA) VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.19: 108 Ada 14 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 20
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA:108	PARSEL:18	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI ÜÇ KATLI KAGİR VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: KÖTÜ	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **YAPI ÜÇ KATLI, BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA OLARAK KURGULANMIŞTIR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **YAPININ SOL YAN CEPHESİNE WC MEKANI EKLENMİŞTİR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ MEVCUTTUR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA) VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:
KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP / YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:	

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.20: 108 Ada 18 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 21
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 108	PARSEL: 18	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: ONARIM YAPILMAMIŞTIR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.21: 108 Ada 18 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 22
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 108	PARSEL: 23	

ADİ: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, İKİ KATLI AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

ÇATI PLANI:

GÖZLEMLER: **AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: **ONARIM YAPILMAMIŞTIR.**	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.22: 108 Ada 23 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 23
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

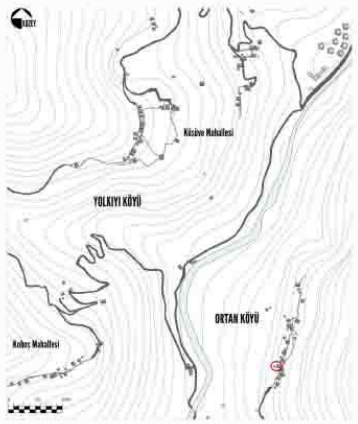
İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ		HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA:109	PARSEL:2

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI İKİ KATLI KAGİR VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sol yan cephe):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **YAPI ÜÇ KATLI, BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA OLARAK KURGULANMIŞTIR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **YAPININ SOL YAN CEPHESİNE WC MEKANI EKLENMİŞTİR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ MEVCUTTUR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA) VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.23: 109 Ada 2 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 24
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

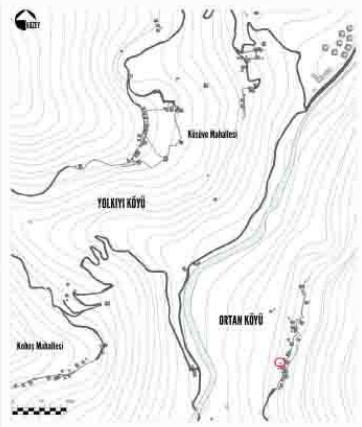
İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 109	PARSEL: 2	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, ÜÇ KATLI AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: **AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: **ONARIM YAPILMAMIŞTIR.**	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.24: 109 Ada 2 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 25
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ		HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 109	PARSEL: 3

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATINDA **AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: **ONARIM YAPILMAMIŞTIR.**	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ+ AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR YIGMA+ AHŞAP YIGMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D. 25: 109 Ada 3 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 26
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

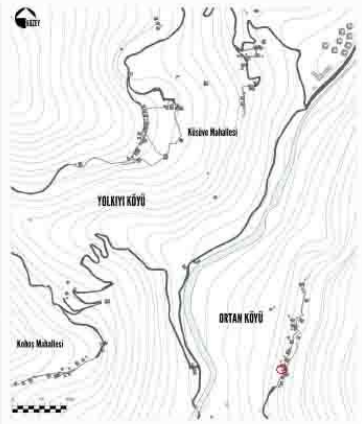
İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: ORTAN KÖYÜ			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 109	PARSEL: 5	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, DÖRT KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATINDA **AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: **ÇATI KAPLAMASI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.**	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 4 (DÖRT)	MALZEME: TAŞ+ AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR YIĞMA+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. D.26: 109 Ada 5 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

Ek. E: Yolkıyı Köyü'nde tescile önerilen yapılar.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 27
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.		HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 103	PARSEL: 1

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATINDA **AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **ÇATI KAPLAMASI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ+ AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR YIĞMA+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri

EKLER:	KURUL KARARLARI:				
RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
FOTOĞRAF :					
RÖLÖVE :					
RESTORASYON PROJESİ:					
HARİTA:					
KİTABE:					
VAKFİYE:					

Ek. E.1: 103 Ada 1 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 28
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KOYU/ KUŞUVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 103	PARSEL: 3

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIGMA VE AHŞAP YIGMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIGI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEGİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sol yan cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIGMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATINDA AHŞAP YIGMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEGİDİR. SOL YAN CEPHEYE EKLENEN ELEMANLAR, ÖZGÜN DOKUYA ZARAR VERMİŞTİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: ÇATI KAPLAMASI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. SOL YAN CEPHEYE WC EKLENMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ+ AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR YIĞMA+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.2: 103 Ada 3 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 29
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

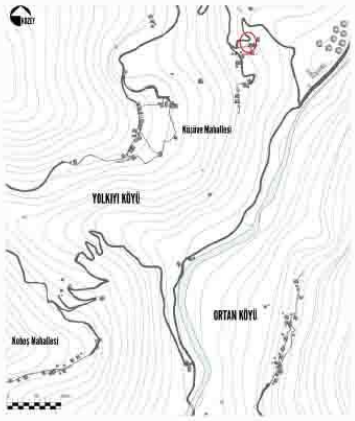
İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KUŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA: ADA: 107 PARSEL: 2	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, İKİ KATLI KAGİR VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DOŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. YAPININ CEPHESİNE TUVALET MEKANI EKLENMESİYLE VE BODRUM KATTA ÖN CEPHEDEKİ DUVAR ÖRGÜSÜYLE ÖZGÜN DURUMUNA NİTELİKSİZ MÜDAHALE YAPILMIŞTIR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **YAPININ SAG YAN CEPHESİNE WC MEKANI EKLENMİŞTİR. AŞHANE MEKANINA MUTFAK TEZGAHI EKLENMİŞTİR. BODRUM KATTA ON CEPHEDE KESME TAŞ YERİNE GAZBETONLA DUVAR UYGULAMASI YAPILMIŞTIR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP KARKAS+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER: (İKİ)	UYGULAMA PLANI:
YAYIN DİZİNİ: Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	EKLER: / KURUL KARARLARI:

	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
RAPOR:					
FOTOĞRAF :					
RÖLÖVE :					
RESTORASYON PROJESİ:					
HARİTA:					
KİTABE:					
VAKFİYE:					

Ek. E.3: 107 Ada 2 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 30
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 107	PARSEL: 3	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, İKİ KATLI KAGİR, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: KÖTÜ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

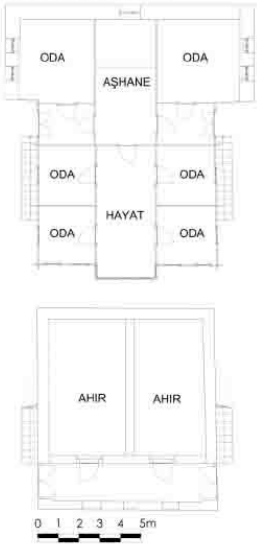
FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. YAPININ CEPHESİNE TUVALET MEKANI EKLENMESİYLE VE BODRUM KATTA ÖN CEPHEDEKİ DUVAR ÖRGÜSÜYLE ÖZGÜN DURUMUNA NİTELİKSİZ MÜDAHALE YAPILMIŞTIR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **YAPININ SAG YAN CEPHESİNE WC MEKANI EKLENMİŞTİR. AŞHANE MEKANINA MUTFAK TEZGAHI EKLENMİŞTİR. BODRUM KATTA ÖN CEPHEDE KESME TAŞ YERİNE GAZBETONLA DUVAR UYGULAMASI YAPILMIŞTIR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ), AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP KARKAS+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER:	UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.4: 107 Ada 3 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 31
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 107	PARSEL: 4	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, İKİ KATLI KAGİR, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: KÖTÜ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

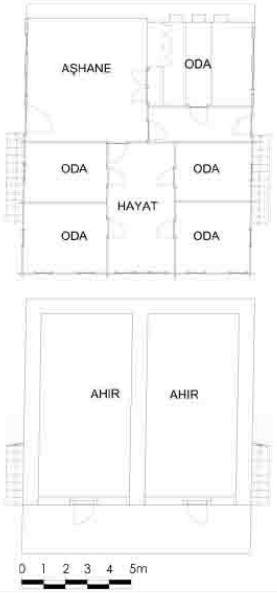
FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

FOTOĞRAF (ön cephe):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA VE AHŞAP KARKAS OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. YAPININ ÖZGÜN PENCERELERİNE YAPILAN NİTELİKSİZ MÜDAHALE SONUCU ÖZGÜN DOKUYA ZARAR VERİLMİŞTİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **YAPININ ÖZGÜN AHŞAP GİYOTİN PENCERELERİ, PVC DOĞRAMA İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. AŞHANE MEKANINA MUTFAK EKLENMİŞTİR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIGMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIGMA YAPIM TEKNIGI GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ), AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP KARKAS+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER: | UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri

EKLER:	KURUL KARARLARI:				
RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
FOTOĞRAF :					
RÖLÖVE :					
RESTORASYON PROJESİ:					
HARİTA:					
KİTABE:					
VAKFİYE:					

Ek. E.5: 107 Ada 4 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 32
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 107	PARSEL: 6

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

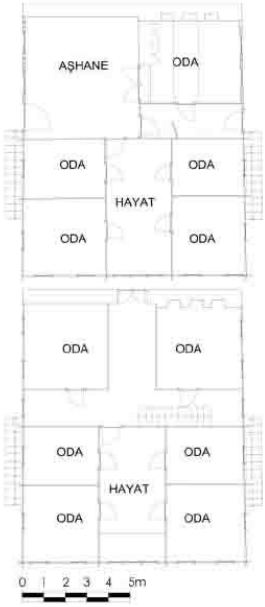
FOTOĞRAF (sol yan cephe):

FOTOĞRAF (arka cephe):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA VE AHŞAP KARKAS, BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. YAPININ ARKA CEPHESİNDEKİ ÖZGÜN DUVARA YAPILAN NİTELİKSİZ MÜDAHALE SONUCU ÖZGÜN DOKUYA ZARAR VERİLMİŞTİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ ARKA CEPHESİNDEKİ DUVAR DOKUYLA UYUMSUZ TAŞLA KAPLANMIŞTIR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ), AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP KARKAS+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER:	UYGULAMA PLANI:
YAYIN DİZİNİ: Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	KURUL KARARLARI:

	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
EKLER:					
RAPOR:					
FOTOĞRAF :					
RÖLÖVE :					
RESTORASYON PROJESİ:					
HARİTA:					
KİTABE:					
VAKFİYE:					

Ek. E.6: 107 Ada 6 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 33
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 107	PARSEL: 10

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (sol yan cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA VE AHŞAP KARKAS, BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. YAPININ SAĞ YAN CEPHESİNDEKİ ÖZGÜN DUVARA YAPILAN NİTELİKSİZ MÜDAHALE SONUCU ÖZGÜN DOKUYA ZARAR VERİLMİŞTİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ ARKA CEPHESİNDEKİ DUVAR DOKUYLA UYUMSUZ TAŞLA KAPLANMIŞTIR. BÜTÜN İÇ DUVARLAR AHŞAP MALZEME İLE KAPLANMIŞTIR. AŞHANE MEKANINA MUTFAK EKLENMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ), AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP KARKAS+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:				
YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.7: 107 Ada 10 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 34
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 107	PARSEL: 16

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIGMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIGMA VE AHŞAP KARKAS OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ GÖZ DOLMA DUVARLARINA VE ÇATISINA BAKIM YAPILMIŞTIR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIGMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ), AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP KARKAS+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER: | UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri

EKLER:	KURUL KARARLARI:				
RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
FOTOĞRAF :					
RÖLÖVE :					
RESTORASYON PROJESİ:					
HARİTA:					
KİTABE:					
VAKFİYE:					

Ek. E.8: 107 Ada 16 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 35
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: **ÇAMLIHEMŞİN**	MAHALLE / MEVKİ: **YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.**	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: **107**	PARSEL: **16**

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: **19.YY SONU- 20.YY BAŞI**	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: **YOK**	VAKFİYE:**YOK**

GENEL TANIM: **YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: **ORTA**	TAŞIYICI YAPI DURUMU: **İYİ**	CEPHE DURUMU: **ORTA**	ÖRTÜ DURUMU: **ORTA**	İÇ YAPI DURUMU: **İYİ**	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sol yan cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATINDA **AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: **ÖZEL MÜLKİYET**	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **ÇATI KAPLAMASI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. SOL YAN CEPHEYE WC EKLENMİŞTİR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	**19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI**	ISITMA SİSTEMİ : **YOK**	SU : **VAR**
PLAN :	**ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI**	KANALİZASYON : **YOK**	ELEKTRİK : **VAR**
CEPHE:	**KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.**	ÖZGÜN KULLANIM : **SERENDER**	
BEZEME:	**YOK**	BUGÜNKÜ KULLANIM: **SERENDER**	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: **SERENDER**	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	**DIŞ DUVARLARI; KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA** **İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.**	HAZIRLAYANLAR: **P.NUR PAMUKÇU CEBECİ**	TARİH: **21.03.2021**
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: **3 (ÜÇ)**	MALZEME: **TAŞ+ AHŞAP**	YAPIM TEKNİĞİ: **KAGİR YIĞMA+ AHŞAP YIĞMA**	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.9: 107 Ada 16 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 36
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:

SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 107	PARSEL: 17

ADİ: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN, BİRİNCİ VE İKİNCİ KATINDA AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **ÇATI KAPLAMASI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ+ AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR YIĞMA+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.10: 107 Ada 17 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 37
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 115	PARSEL: 6	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI AHŞAP KARKAS SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN, BİRİNCİ VE İKİNCİ KATINDA AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: ONARIM YAPILMAMIŞTIR.	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR	
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : YOK	
CEPHE:	AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER		
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER		
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; AHŞAP KARKAS İÇ DUVARLARI; AHŞAP KARKAS	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:	

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: AHŞAP KARKAS	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.11: 115 Ada 6 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 38
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 117	PARSEL: 1

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA VE AHŞAP KARKAS OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ MİSAFİR ODALARI TUVALET OLARAK YENİDEN İŞLEVLENDİRİLMİŞTİR.	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ), AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP KARKAS+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER: | UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri

EKLER:	KURUL KARARLARI:				
RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
FOTOĞRAF :					
RÖLÖVE :					
RESTORASYON PROJESİ:					
HARİTA:					
KİTABE:					
VAKFİYE:					

Ek. E.12: 117 Ada 1 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 39
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.		HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 117	PARSEL: 1

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN, BİRİNCİ VE İKİNCİ KATINDA AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: KAGİR YIĞMA DUVARLARIN BİR KISMI SIVA İLE KAPLANMIŞTIR.	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : YOK
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ+ AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR YIĞMA+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.13: 117 Ada 1 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 40
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 117	PARSEL: 3

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

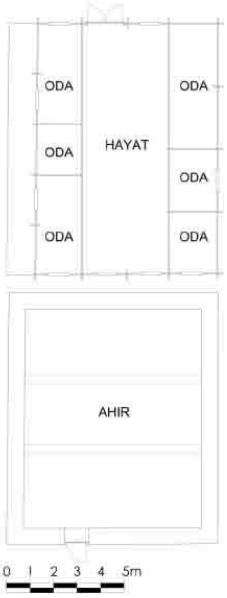
FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (arka cephe):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA VE ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **HERHANGİ BİR ONARIM YAPILMAMIŞTIR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIGMA VE AHŞAP YIGMA YAPIM TEKNİGİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:
KAT SAYISI: 2 (İKİ) / MALZEME: TAŞ-AHŞAP / YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP YIĞMA		TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:	

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.14: 117 Ada 3 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 41
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KUŞÜVE MAH.	HARİTA NO:

SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 118	PARSEL: 2

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA VE BİRİNCİ KATI AHŞAP KARKAS OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. BİRİNCİ KATINDA BİR ODA TAMAMLANAMAMIŞTIR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: ZEMİN KATINDA WC MEKANI EKLENMİŞTİR. AŞHANE MEKANINA MUTFAK EKLENMİŞTİR.	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ), AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP KARKAS+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:					
YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:					
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT	
	FOTOĞRAF :						
	RÖLÖVE :						
	RESTORASYON PROJESİ:						
	HARİTA:						
	KİTABE:						
	VAKFİYE:						

Ek. E.15: 118 Ada 2 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 42
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.		HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 118	PARSEL: 3

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	USLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA VE BİRİNCİ KATI AHŞAP KARKAS OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: HERHANGİ BİR ONARIM GÖRMEMİŞTİR.	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIGMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIGMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIGMA KESME TAŞ), AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP KARKAS+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:					
YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:					
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT	
	FOTOĞRAF :						
	RÖLÖVE :						
	RESTORASYON PROJESİ:						
	HARİTA:						
	KİTABE:						
	VAKFİYE:						

Ek. E.16: 118 Ada 3 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 43
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA: ADA: 118 PARSEL: 3	

ADİ: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN, BİRİNCİ VE İKİNCİ KATINDA AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: ÖN CEPHEDE BODRUMUN ÖN KISMI VE BİRİNCİ KATTA ÇARDAK SAC İLE KAPLANMIŞTIR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : YOK
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:
KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ+ AHŞAP / YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR YIĞMA+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:	

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.17: 118 Ada 3 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 44
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 126	PARSEL: 17

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP KARKAS SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP KARKAS OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: KÖY TÜZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: MÜFTÜLÜK

YAPILAN ONARIMLAR: GEÇİRDİĞİ YANGINDAN SONRA BODRUM DUVARLARI KULLANILARAK YENİDEN İNŞA EDİLMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : CAMİ	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: CAMİ	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: CAMİ	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ). İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP KARKAS+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER: | UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri

EKLER:	KURUL KARARLARI:				
RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
FOTOĞRAF :					
RÖLÖVE :					
RESTORASYON PROJESİ:					
HARİTA:					
KİTABE:					
VAKFİYE:					

Ek. E.18: 126 Ada 17 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 45
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:

SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 129	PARSEL: 5

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP KARKAS SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

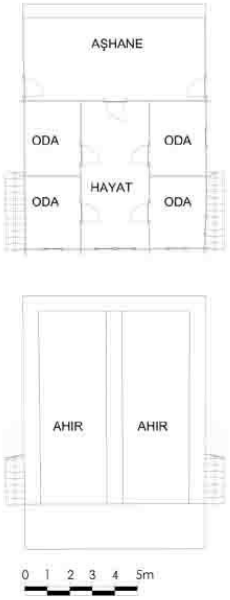
FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sol yan cephe):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA VE ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: BODRUM KAT MEKANINA WC EKLENMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.19: 129 Ada 5 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 46
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KUŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 129	PARSEL: 11

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: KÖTÜ	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

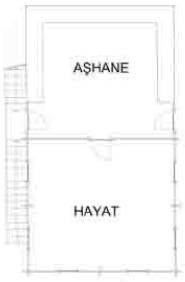
FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sol yan cephe):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: KAGIR DUVARLARINA BAKIM YAPILMIŞTIR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:
KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP / YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:	

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.20: 129 Ada 11 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 47
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.		HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 129	PARSEL: 11

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: KÖTÜ	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

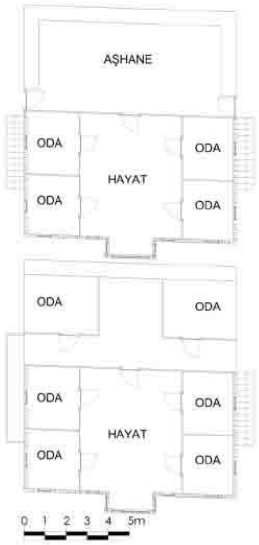
FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sol yan cephe):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN KATI AHŞAP KARKAS/AHŞAP YIĞMA VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. BİRİNCİ KATININ BİR KISMI TAMAMLANAMAMIŞTIR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **BİRİNCİ KATINDA ÖN CEPHEDEKİ PENCERE BOŞLUKLARI SAC İLE KAPATILMIŞTIR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ), AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+AHŞAP KARKAS+AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.21: 129 Ada 12 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 48
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 130	PARSEL: 1	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: KÖTÜ	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA VE ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. BODRUM KATTA ÖN CEPHEDE KAGİR DUVARA MÜDAHALE EDİLMİŞTİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: BODRUM KATIN ÖN CEPHESİNDEKİ KAGİR DUVAR SIVA İLE KAPLANMIŞTIR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR	
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	KAGİR YIGMA VE AHŞAP YIGMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT		
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT		
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ		TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:		TARİH:
KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP / YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIGMA	TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:		

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.22: 130 Ada 1 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 49
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 130	PARSEL: 2

ADİ: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sol yan cephe):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **ZEMİN KATTA SOL YAN CEPHENİN GİRİŞ KAPISI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGIR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.23: 130 Ada 2 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 50
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 130	PARSEL: 2

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATINDA AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: ÇATI SAC İLE KAPLANMIŞTIR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :		KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:
KAT SAYISI: 3 (ÜÇ) / MALZEME: TAŞ+ AHŞAP / YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR YIĞMA+ AHŞAP YIĞMA		TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:	

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.24: 130 Ada 2 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 51
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:

SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 130	PARSEL: 3

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA+AHŞAP KARKAS OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: ARKA CEPHEDEKİ ODALARDAN BİRİ WC OLARAK YENİDEN İŞLEVLENDİRİLMİŞTİR. AŞHANE MEKANINDA MUTFAK TEZGAHI EKLENMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ), AHŞAP KARKASVE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP KARKAS+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER:	UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.25: 130 Ada 3 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 52
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 130	PARSEL: 18

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGIR YIGMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: ORTA	CEPHE DURUMU: KÖTÜ	ÖRTÜ DURUMU: KÖTÜ	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGIR YIGMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIGMA+AHŞAP KARKAS OLAN YAPININ DOŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. BİRİNCİ KATTA HAYAT MEKANINDAKİ DOĞRAMALAR TAMAMLANMAMIŞTIR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: AŞHANE MEKANINA MUTFAK TEZGAHI, ARKA CEPHEYE WC MEKANI EKLENMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ), AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA+AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP KARKAS AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER: | UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri

EKLER:	KURUL KARARLARI:				
RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
FOTOĞRAF :					
RÖLÖVE :					
RESTORASYON PROJESİ:					
HARİTA:					
KİTABE:					
VAKFİYE:					

Ek. E.26: 130 Ada 18 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 53
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 131	PARSEL: 1

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (sol yan cephe):

FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: AŞHANE MEKANINA MUTFAK TEZGAHI EKLENMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.27: 131 Ada 1 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 54
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 131	PARSEL: 3

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: KÖTÜ	CEPHE DURUMU: KÖTÜ	ÖRTÜ DURUMU: KÖTÜ	İÇ YAPI DURUMU: KÖTÜ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA+AHŞAP KARKAS OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. YAPI HARAP DURUMDADIR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: AŞHANE MEKANINA MUTFAK TEZGAHI, ARKA CEPHEYE WC MEKANI EKLENMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ), AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA+AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP KARKAS AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:					
YAYIN DİZİNİ: Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.28: 131 Ada 3 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 55
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 131	PARSEL: 6

ADİ: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP KARKAS SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: ORTA	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **DIŞ DUVARLARI KAGİR YIĞMA, İÇ KONSTRÜKSİYONU AHŞAP KARKAS OLAN YAPININ DÖŞEMELERİ DE AHŞAPTIR. BİRİNCİ KATINDA TAMAMLANMAMIŞ ODALAR MEVCUTTUR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **BAZI ODALARIN İÇ DUVARLARI SIVA İLE KAPLANMIŞTIR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP KARKAS İÇ DUVARLARI AHŞAP KARKAS VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP KARKAS	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.29: 131 Ada 6 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 56
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:

SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 131	PARSEL: 7

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: ORTA	CEPHE DURUMU: KÖTÜ	ÖRTÜ DURUMU: KÖTÜ	İÇ YAPI DURUMU: KÖTÜ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

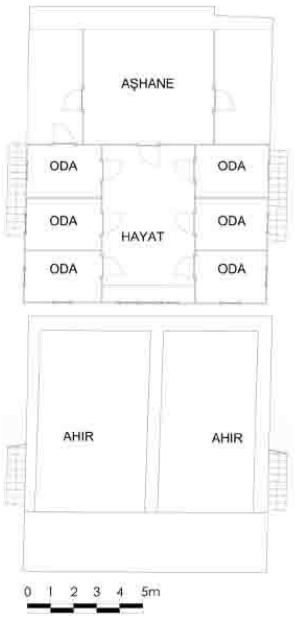
FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIGMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIGMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEGİDİR. YAPI GÜNÜMÜZDE TERKEDİLMİŞTİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: BAZI ODALARIN İÇ DUVARLARI SIVA İLE KAPLANMIŞTIR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIGMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.30: 131 Ada 7 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 57
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 131	PARSEL: 8

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: ORTA	CEPHE DURUMU: KÖTÜ	ÖRTÜ DURUMU: KÖTÜ	İÇ YAPI DURUMU: KÖTÜ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

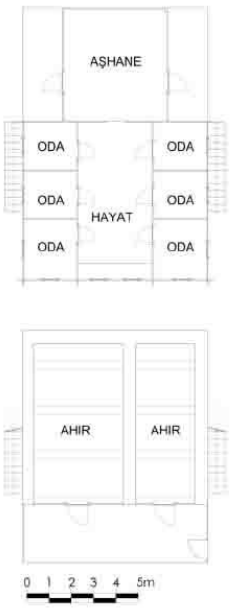
FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR. YAPI GÜNÜMÜZDE TERKEDİLMİŞTİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: BAZI ODALARIN İÇ DUVARLARI SIVA İLE KAPLANMIŞTIR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:
KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP / YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:	

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.31: 131 Ada 8 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 58
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

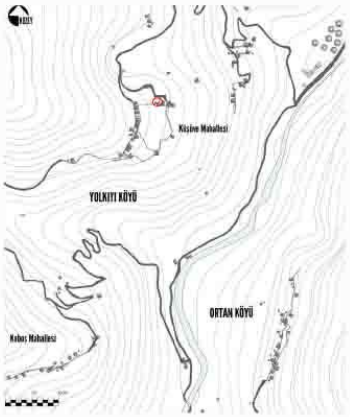
İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 131	PARSEL: 25

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: İYİ	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

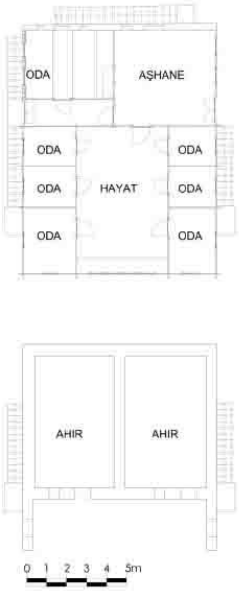
FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: **AŞHANE MEKANINDA ARKA DUVAR SIVA İLE KAPLANMIŞTIR. BU MEKANA MUTFAK TEZGAHI EKLENMIŞTIR.**	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ),AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP KARKAS+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.32: 131 Ada 25 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 59
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

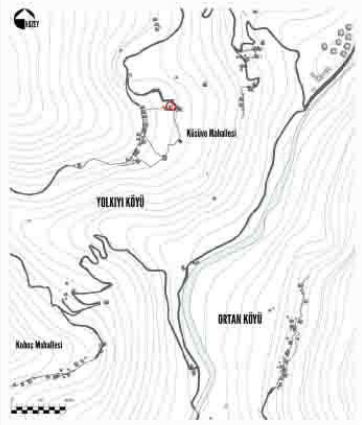
İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 131	PARSEL: 26	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR. YAPININ ARKA CEPHESİNDEKİ WC MEKANI ÖZGÜN DOKUSUNA YAPILAN NİTELİKSİZ MÜDAHALEDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: ARKA CEPHEYE WC MEKANI EKLENMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :		
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR	
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR	
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT		
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT		
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT		
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021	
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:	
KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP / YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:		
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:		

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.33: 131 Ada 26 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 60
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 131	PARSEL: 27

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

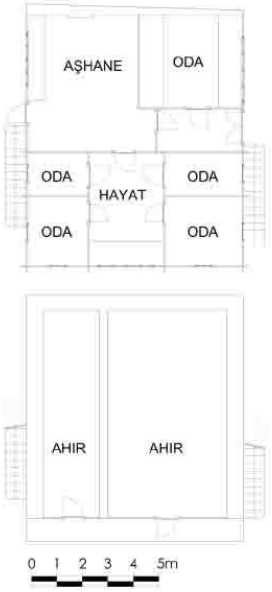
FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: AŞHANE MEKANINDA ARKA DUVAR SIVA İLE KAPLANMIŞTIR. BU MEKANA MUTFAK TEZGAHI EKLENMİŞTİR.	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.34: 131 Ada 27 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 61
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA: ADA: 133 PARSEL: 3	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: İYİ	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sol yan cephe):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: YAPI RESTORE EDİLMİŞTİR.	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.35: 133 Ada 3 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 62
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KUŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 133	PARSEL: 7

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

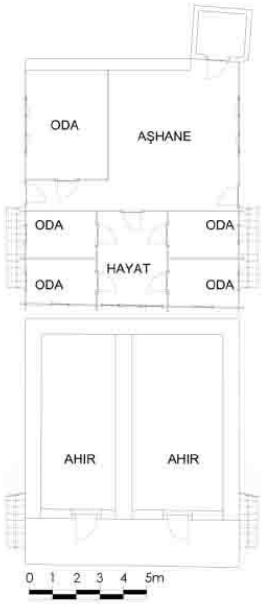
FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sol yan cephe):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIGMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIGMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR. ARKA CEPHEYE EKLENEN WC MEKANI ÖZGÜN DOKUYA ZARAR VERMİŞTİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ ARKA CEPHESİNE WC MEKANI EKLENMİŞTİR. SOL YAN CEPHESİNDEKİ ÖZGÜN DOĞRAMALAR DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:
KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP / YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:	

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.36: 133 Ada 7 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 63
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.		HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 134	PARSEL: 9

ADİ: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN, BİRİNCİ VE İKİNCİ KATINDA AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: ÇATI SAC İLE KAPLANMIŞTIR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :		KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:
KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ+ AHŞAP / YAPIM TEKNİĞİ: AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:	

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.37: 134 Ada 9 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 64
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 135	PARSEL: 2

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

FOTOĞRAF (sol yan cephe):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR. ARKA CEPHE DUVARINA NİTELİKSİZ MÜDAHALE EDİLMİŞTİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **ARKA CEPHE DUVARI GAZBETONLA YENİDEN YAPILMIŞTIR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGIR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:
KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP / YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:	

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.38: 135 Ada 2 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 65
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.		HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 135	PARSEL: 3

ADİ: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: ÇATI SAC İLE KAPLANMIŞTIR.	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :		KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : YOK
CEPHE:	AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ+ AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.39: 135 Ada 3 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 66
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:

SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 135	PARSEL: 3-4

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

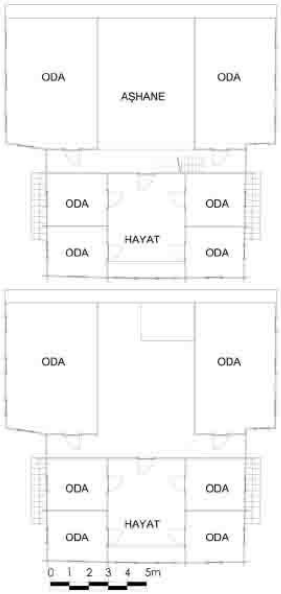
VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: ÖN CEPHEDE ZEMİN VE BİRİNCİ KATTAKİ DOĞRAMALAR DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER: UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri

EKLER:

RAPOR:	KURUL KARARLARI: NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
FOTOĞRAF :					
RÖLÖVE :					
RESTORASYON PROJESİ:					
HARİTA:					
KİTABE:					
VAKFİYE:					

Ek. E.40: 135 Ada 4 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 67
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 155	PARSEL: 1	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA, AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: İYİ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP KARKAS+ AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: SOL YAN CEPHENİN BAZI KISIMLARI BEYAZ BOYA İLE BOYANMIŞTIR. ÇATI KAPLAMASI TRAPEZ SAC İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA,AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ), AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP KARKAS+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.41: 155 Ada 1 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 68
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KÜŞÜVE MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 151	PARSEL: 1

ADİ: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATINDA AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **ÇATI SAC İLE KAPLANMIŞTIR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :		KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ+ AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR YIĞMA+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.42: 155 Ada 1 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 69
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 154	PARSEL: 9	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: KÖTÜ	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sol yan cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ ÖZGÜN DOĞRAMALARI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA,AHŞAP KARKAS VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.43: 154 Ada 9 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 70
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

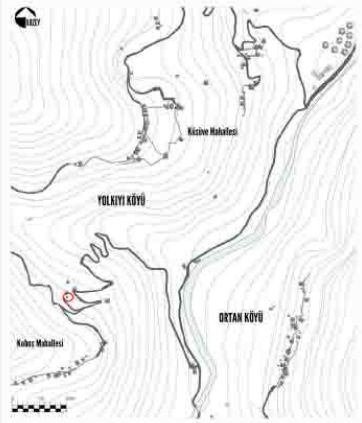
İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA: ADA: 154 PARSEL: 11	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: KÖTÜ	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: KÖTÜ	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (sol yan cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM VE ZEMİN KATI KAGİR YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: YAPININ ÖZGÜN DOĞRAMALARI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :		KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:
KAT SAYISI: 2 (İKİ) / MALZEME: TAŞ-AHŞAP / YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR		TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:	

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.44: 154 Ada 11 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 71
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 156	PARSEL: 2

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (arka cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN ÇATI KAPLAMASI TRAPEZ SAC İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.45: 156 Ada 2 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 72
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA: ADA: 157 PARSEL: 2	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (sol yan cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN ÇATI KAPLAMASI TRAPEZ SAC İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.46: 157 Ada 2 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 73
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

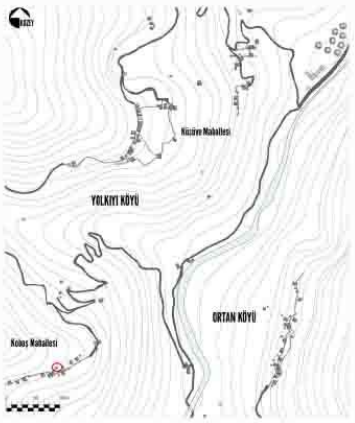
İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 157 / PARSEL: 13	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP KARKAS+ AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: **ONARIM YAPILMAMIŞTIR.**	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : YOK
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP KARKAS YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP KARKAS. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP KARKAS+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:					
YAYIN DİZİNİ: Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	EKLER:	KURUL KARARLARI:					
	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT	
	FOTOĞRAF :						
	RÖLÖVE :						
	RESTORASYON PROJESİ:						
	HARİTA:						
	KİTABE:						
	VAKFİYE:						

Ek. E.47: 157 Ada 13 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 74
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 157	PARSEL: 17

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: **YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: **BODRUM KAT DOĞRAMALARI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.**

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.48: 157 Ada 17 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 75
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 157	PARSEL: 20	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: BODRUM KAT KAGİR DUVARLAR TUĞLA İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. ZEMİN KATTA ÖZGÜN PENCERELER DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.49: 157 Ada 20 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 76
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 157	PARSEL: 22

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR, ZEMİN VE BİRİNCİ KATTA AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: ZEMİN KATTA ÖN CEPHEYE BALKON EKLENMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : SERENDER	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: SERENDER	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: SERENDER	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.50: 157 Ada 22 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 77
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

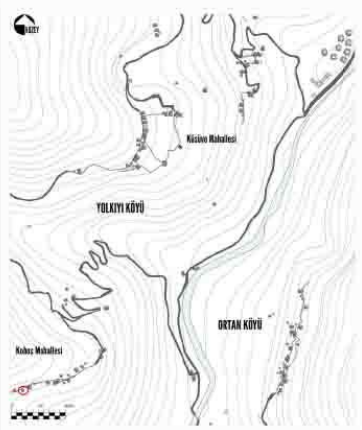
İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 163	PARSEL: 7	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR, ZEMİN KATTA AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: KAGİR DUVARLAR SIVA İLE KAPLANMIŞTIR.	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.51: 163 Ada 7 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 78
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA: ADA: 163 PARSEL: 8	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR, ZEMİN KATTA AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: ÖZGÜN ÇATI KAPLAMASI SAC İLE DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:
KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:	

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.52: 163 Ada 8 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 79
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 163	PARSEL: 10

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, UÇ KATLI KAGİR YIGMA VE AHŞAP YIGMA SİSTEMİN KULLANILDIGI BİR SİVİL MİMARLIK ORNEGİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ORTU DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (sol yan cephe):

FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR, ZEMİN KATTA AHŞAP YIGMA SİSTEMİN KULLANILDIGI BİR SİVİL MİMARİ ORNEGİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: ONARIM YAPILMAMIŞTIR.	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	ÇARDAKLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.53: 163 Ada 10 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 80
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA: ADA: 163 PARSEL: 14	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR, ZEMİN KATTA AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: BİRİNCİ KATTA SAĞ YAN CEPHEDEKİ BAZI DOĞRAMALAR DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA. İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:
KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP / YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:	

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.54: 163 Ada 14 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 81
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.	HARİTA NO:

SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 163	PARSEL: 15

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, ÜÇ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

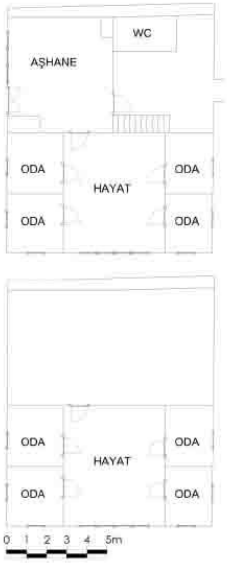
FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

ZEMİN VE BİRİNCİ KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN VE BİRİNCİ KATI AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR. YAPININ BİRİNCİ KATINDA ARKA KISIMDAKİ ODALAR TAMAMLANAMAMIŞTIR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: AŞHANENİN YAN KISMINA WC EKLENMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 3 (ÜÇ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP KARKAS+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:

DEĞİŞİMLER:	UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.55: 163 Ada 15 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 82
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.		HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 163	PARSEL: 19

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (iç mekan):

ZEMİN VE BODRUM KAT PLANI:

GÖZLEMLER: BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: ÖN CEPHEDE DOĞRAMALAR DEĞİŞTİRİLMİŞTİR. ZEMİN KATTA AŞHANE KISMINDA WC VE MUTFAK MEKANLARI EKLENMİŞTİR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: AİLE PANSİYONU	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 2 (İKİ)	MALZEME: TAŞ-AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.56: 163 Ada 19 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 83
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: **ÇAMLIHEMŞİN**	MAHALLE / MEVKİ: **YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.**			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: **164**	PARSEL: **3**	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: **19.YY SONU- 20.YY BAŞI**	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: **YOK**	VAKFİYE:**YOK**

GENEL TANIM: **YAPI, İKİ KATLI KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİR ARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.**

KORUNMUŞLUK DURUMU: **ORTA**	TAŞIYICI YAPI DURUMU: **İYİ**	CEPHE DURUMU: **ORTA**	ÖRTÜ DURUMU: **ORTA**	İÇ YAPI DURUMU: **İYİ**	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (sağ yan cephe):

GÖZLEMLER: **BODRUM KATI KAGİR YIĞMA, ZEMİN KATI AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.**

BUGÜNKÜ SAHİBİ: **ÖZEL MÜLKİYET**	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: **ÇATI KAPLAMASI DEĞİŞTİRİLMİŞTİR.**	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	**19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI**	ISITMA SİSTEMİ : **YOK**	SU : **VAR**
PLAN :	**HAYATLI PLAN ŞEMASI**	KANALİZASYON : **YOK**	ELEKTRİK : **VAR**
CEPHE:	**KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.**	ÖZGÜN KULLANIM : **KONUT**	
BEZEME:	**YOK**	BUGÜNKÜ KULLANIM: **KONUT**	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: **KONUT**	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	**DIŞ DUVARLARI; KARGİR(YIĞMA KESME TAŞ) VE AHŞAP YIĞMA** **İÇ DUVARLARI AHŞAP YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.**	HAZIRLAYANLAR: **P.NUR PAMUKÇU CEBECİ**	TARİH: **21.03.2021**
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:
KAT SAYISI: **2 (İKİ)**	MALZEME: **TAŞ-AHŞAP** / YAPIM TEKNİĞİ: **KAGİR+ AHŞAP YIĞMA**	TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:	

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.57: 164 Ada 3 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 84
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.	HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:	PAFTA:	ADA: 176	PARSEL: 6

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI KAGİR YIĞMA SİSTEMİN KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

FOTOĞRAF (arka cephe):

GÖZLEMLER: ZEMİN KATI KAGİR YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR. YAPI TERK EDİLMİŞTİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: ONARIM YAPILMAMIŞTIR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : OKUL	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: OKUL	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: OKUL	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR YIĞMA İÇ DUVARLARI KAGİR YIĞMA VE DÖŞEMELERİ AHŞAP KİRİŞLEMEDİR.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:
KAT SAYISI: 1 (BİR) / MALZEME: TAŞ-AHŞAP / YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR		TAPU KAYDI:	
DEĞİŞİMLER:		UYGULAMA PLANI:	

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.58: 176 Ada 6 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 85
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.			HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 180	PARSEL: 1	

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI KAGİR VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: ZEMİN KATINDA KAGİR VE AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -
YAPILAN ONARIMLAR: KAGİR DUVARLARI SIVA İLE KAPLANMIŞTIR.	

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KAHVEHANE	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KAHVEHANE	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KAHVEHANE	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 1 (BİR)	MALZEME: TAŞ+ AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR YIĞMA+ AHŞAP YIĞMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.59: 180 Ada 1 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.

AVRUPA KONSEYİ	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA ENVANTERİ	ANIT	ENVANTER NO: 86
TÜRKİYE	KÜLTÜR VARLIKLARINI KORUMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ		

İLİ: RİZE	İLÇESİ: ÇAMLIHEMŞİN	MAHALLE / MEVKİ: YOLKIYI KÖYÜ/ KOBOŞ MAH.		HARİTA NO:
SOKAK VE KAPI NO:		PAFTA:	ADA: 180	PARSEL: 2

ADI: -	YAPTIRAN: -	YAPIM TARİHİ: 19.YY SONU- 20.YY BAŞI	ÜSLUP: -
	YAPAN: -	KİTABE: YOK	VAKFİYE:YOK

GENEL TANIM: YAPI, TEK KATLI KAGİR VE AHŞAP YIĞMA SİSTEMİN BİRARADA KULLANILDIĞI BİR SİVİL MİMARLIK ÖRNEĞİDİR.

KORUNMUŞLUK DURUMU: ORTA	TAŞIYICI YAPI DURUMU: İYİ	CEPHE DURUMU: ORTA	ÖRTÜ DURUMU: ORTA	İÇ YAPI DURUMU: İYİ	BEZEME DURUMU: -	RUTUBET DURUMU: -

VAZİYET PLANI :

FOTOĞRAF (ön cephe):

GÖZLEMLER: ZEMİN KATINDA KAGİR VE AHŞAP YIĞMA YAPIM SİSTEMİ KULLANILAN BİR SİVİL MİMARİ ÖRNEĞİDİR.

BUGÜNKÜ SAHİBİ: ÖZEL MÜLKİYET	BAKIMINDAN SORUMLU KURULUŞ: -

YAPILAN ONARIMLAR: ONARIM YAPILMAMIŞTIR.

YAPININ AYRINTILI TANIMI:		TEKNİK BİLGİLER :	
TARİHSEL ÖNEM:	19.YY İKİNCİ YARISINA AİT KONUT YAPISI	ISITMA SİSTEMİ : YOK	SU : VAR
PLAN :	HAYATLI PLAN ŞEMASI	KANALİZASYON : YOK	ELEKTRİK : VAR
CEPHE:	KAGİR YIGMA VE AHŞAP YIGMA YAPIM TEKNİĞİ GÖRÜLMEKTEDİR.	ÖZGÜN KULLANIM : KONUT	
BEZEME:	YOK	BUGÜNKÜ KULLANIM: KONUT	
İÇ YAPI ELEMANI:	-	ÖNERİLEN KULLANIM: KONUT	
MALZEME VE YAPIM TEKNİĞİ:	DIŞ DUVARLARI; KARGİR YIĞMA VE AHŞAP YIĞMA İÇ DUVARLARI; AHŞAP YIĞMA.	HAZIRLAYANLAR: P.NUR PAMUKÇU CEBECİ	TARİH: 21.03.2021
ANALİTİK BİLGİLER:		KONTROL EDEN:	TARİH:

KAT SAYISI: 1 (BİR)	MALZEME: TAŞ+ AHŞAP	YAPIM TEKNİĞİ: KAGİR YIGMA+ AHŞAP YIGMA	TAPU KAYDI:
DEĞİŞİMLER:			UYGULAMA PLANI:

YAYIN DİZİNİ:	EKLER:	KURUL KARARLARI:				
Pamukçu Cebeci, P. N., (2021). Rize- Çamlıhemşin Ortan ve Yolkıyı Köyleri Kırsal Sit Koruma Önerileri	RAPOR:	NO	TARİH	TASNİF	GRUP	NOT
	FOTOĞRAF :					
	RÖLÖVE :					
	RESTORASYON PROJESİ:					
	HARİTA:					
	KİTABE:					
	VAKFİYE:					

Ek. E.60: 180 Ada 2 Parsel'deki geleneksel yapı için doldurulmuş anıt fişi.